

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 4

Kontratat e Sigurimit

Ky version përfshin ndryshimet që rrjedhin nga SNRF-të e publikuara deri më datën 31 dhjetor 2006.

SNRF 4 *Kontratat e Sigurimit* u publikua nga Bordi i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit (BSNK) në Mars 2004.

SNRF 4 dhe dokumentat shoqërues të tij janë amenduar nga deklaratimet që jepen në vijim:

- SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese* (publikuar në Gusht 2005)
- Amendime për SNK 39 dhe SNRF 4-*Kontratat e Garancisë Financiare* (publikuar në Gusht të 2005).
- SNRF 8 *Segmentet e Shfrytëzimit* (publikuar në Nëntor 2006)

Në Dhjetor 2005, BSNK publikoi Udhëzimin për Zbatim të SNRF 4 të rishikuar.

Interpretimi i mëposhtëm i referohet SNRF 4:

- KIS-27 *Vlerësimi i Përmbajtjes së Transaksioneve që Përfshijnë Formën Ligjore të një Qiraje* (sipas amendimit të bërë në Dhjetor 2004).

PËRMBAJTJA**HYRJE***paragrafët*
IN1-IN12**STANDARDI NDËRKOMBËTAR I RAPORTIMIT FINANCIAR 4
KONTRATAT E SIGURIMIT**

OBJEKTIVI	1
OBJEKTI	2–12
Derivativët e përfshirë	7–9
Veçimi i përbërësve të depozitës	10–12
NJOHJA DHE MATJA	13–35
Përgjashtimi i përkohshëm nga disa SNRF të tjera	13–20
Testi i mjaftueshmërisë së pasiveve	15–19
Zhvlerësimi i aktiveve të risigurimit	20
Ndryshimet në politikat kontabël	21–30
Normat aktuale të interesit të tregut	24
Vazhdimi i praktikave ekzistuese	25
Kujdesi	26
Marzhet e ardhshme të investimit	27–29
Kontabiliteti hije	30
Kontratat e sigurimit të blera në një kombinim biznesi ose në një transferim portofoli	31–33
Tiparet e pjesëmarrjes së lirë	34–35
Tiparet e pjesëmarrjes së lirë në kontratat e sigurimit	34
Tiparet e pjesëmarrjes së lirë në instrumentat financiarë	35
DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE	36–39
Shpjegimi i shumave të njohura	36–37
Natyra dhe madhësia e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit	38–39A
DATA E HYRJES NË FUQI DHE DISPOZITAT KALIMTARE	40–45
Dhënia e informacioneve shpjeguese	42–44
Ripërcaktimi i aktiveve financiare	45
SHTOJCAT	
A Termat e përkufizuar	
B Përkufizimi i një kontrate sigurimi	
C Amendime të SNRF-ve të tjera	
MIRATIMI I SNRF 4 NGA BORDI	
MIRATIMI I AMENDIMEVE TË SNK 39 DHE SNRF 4 NGA BORDI	
BAZA PËR KONKLuzionET	
UDHËZIM PËR ZBATIMIN	

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar *Kontratat e Sigurimit* (SNRF 4) jepet në paragrafët 1-45 dhe Shtojcat A-C. Të gjithë paragrafët kanë të njëjtën rëndësi. Paragrafët me **shkronja të theksuara** paraqesin parimet kryesore. Termat e përkufizuar në Shtojcën A, të cilët ndeshen për herë të parë në Standard janë dhënë me *shkronja të pjerrëta (kursive)*. Përkufizimet e termave të tjerë janë dhënë në Fjalorin e Termave të Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar. SNRF 4 duhet të interpretohet në kontekstin e objektivit të tij dhe të Bazës për Konkluzione, *Parathënies së Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar dhe Kuadrit për Përgatitjen dhe Paraqitjen e Pasqyrave Financiare*. SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet* jep nje bazë për zgjedhjen dhe zbatimin e politikave kontabël në rastet e mungesës së udhëzimeve specifike.

Hyrje

Arsyet e publikimit të SNRF

- IN1 Ky është SNRF i parë që trajton kontratat e sigurimit. Praktikant kontabël për kontratat e sigurimit kanë qenë të ndryshme dhe shpesh kanë dalluar nga praktikant në sektorët e tjerë. Për shkak se shumë njësi ekonomike do të zbatojnë SNRF në 2005, Bordi i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit ka publikuar këtë SNRF:
- (a) për të bërë përmirësime të kufizuara të kontabilitetit të kontratave të sigurimit derisa Bordi të përfundojë fazën e dytë të projektit të tij për kontratat e sigurimit.
 - (b) për t'i kërkuar çdo njësi ekonomike që bën kontrata sigurimi (siguruesit) të japë informacion shpjegues rreth këtyre kontratave.
- IN2 Ky SNRF është një hap bazë për fazën II të këtij projekti. Bordi angazhohet të përfundojë fazën II pa vonesa pasi të ketë shqyrtuar të gjitha çështjet përkatëse konceptuale dhe praktike dhe të ketë përfunduar procesin e tij të plotë dhe të duhur.

Veçoritë kryesore të SNRF

- IN3 SNRF 4 zbatohet për të gjitha kontratat e sigurimit (përfshirë kontratat e risigurimit) që bën një njësi ekonomike dhe për kontratat e risigurimit që ajo mban, me përjashtim të kontratave të caktuara që mbulohen nga SNRF të tjera. Ai nuk zbatohet për aktivet dhe pasivet e tjera të një siguruesi, të tilla si aktivet financiare dhe pasivet financiare të cilat janë objekt i SNK 39 *Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja*. Për më tepër, ai nuk trajton kontabilitetin e mbajtësve të policave të sigurimit.
- IN4 SNRF 4 përjashton për kohësisht një sigurues (d.m.th. gjatë fazës I të këtij projekti) nga disa kërkesa të SNRF të tjerë, përfshirë kërkesën për të marrë në konsideratë *Kuadrin* në zgjedhjen e politikave kontabël për kontratat e sigurimit. Megjithatë SNRF 4:
- (a) ndalon provizionet për ankesa të mundshme për kontratat të cilat nuk ekzistojnë në datën e raportimit (të tilla si provizione për katastrofat dhe stabilizimin).
 - (b) kërkon të bëhet një test për mjaftueshmërinë e pasiveve të sigurimit të njohura dhe një test zhvlerësimi për aktivet e risigurimit.
 - (c) kërkon që një sigurues të mbajë pasivet e sigurimit në bilancin e tij derisa ato të shkarkohen ose anulohen, ose të skadojnë, dhe të paraqesë pasivet e sigurimit pa i kompensuar ato me aktivet e risigurimit.
- IN5 SNRF 4 lejon një sigurues të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit vetëm në qoftë se, si pasojë e kësaj, pasqyrat financiare të tij paraqesin informacion i cili është më i përshtatshëm dhe jo më pak i besueshëm, ose më i besueshëm dhe jo më pak i përshtatshëm. Veçanërisht një sigurues nuk mund të përdorë asnjë nga praktikant vijuese, megjithatë ai mund të vazhdojë të përdorë politikat kontabël që i përfshijnë ato:
- (a) matjen e pasiveve të sigurimit mbi një bazë të paskontuar.
 - (b) matjen e të drejtave kontraktuale për tarifat e menaxhimit të investimeve të ardhshme me një shumë e cila tejkalon vlerën e drejtë të tyre siç nënkuptohet nga një krahasim me tarifat aktuale që përdoren nga pjesëmarrësit e tjerë të tregut për shërbime të ngjashme.
 - (c) përdorimin e politikave kontabël jo-uniforme për pasivet e sigurimit të filialeve.
- IN6 SNRF lejon futjen e një politike kontabël e cila përfshin rimatjen e pasiveve të përcaktuara të sigurimit në mënyrë të qëndrueshme në secilën periudhë për të reflektuar normat e interesit aktuale të tregut (dhe, në qoftë se siguruesi zgjedh të veprojë kështu, vlerësime dhe supozime aktuale të tjera). Pa këtë leje, një siguruesi do t'i kërkohej që të zbatojë ndryshimin në politikat kontabël në mënyrë të qëndrueshme për të gjitha pasivet e ngjashme.
- IN7 Një sigurues nuk ka nevojë të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit për të eliminuar kujdesin e tepërt. Megjithatë nëse një sigurues tashmë mat kontratat e tij të sigurimit me kujdes të mjaftueshëm, ai nuk duhet të tregojë kujdes shtesë.
- IN8 Është një supozim i kundërshtueshëm se pasqyrat financiare të një siguruesi do të bëhen më pak të rëndësishme dhe të besueshme, nëse ai fut një politikë kontabël e cila pasqyron marzhet e ardhshme të investimit në matjen e kontratave të sigurimit.

- IN9 Nëse një sigurues ndryshon politikat e tij kontabël për pasivet e sigurimit, ai mund të riklasifikojë disa ose të gjithë aktivet financiare të tij 'me vlerën e drejtë përmes fitimit ose humbjes'.
- IN10 SNRF-ja:
- (a) sqaron se një sigurues nuk duhet të kontabilizojë derivativët e përfshirë veças me vlerën e drejtë nëse derivativi i përfshirë plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi.
 - (b) kërkon që një sigurues të veçojë (d.m.th. trajtojë veças) përbërësit e depozitës të disa kontratave të sigurimit, për të shmangur lënien jashtë bilancit të vet të aktiveve dhe pasiveve.
 - (c) sqaron zbatueshmërinë e praktikës që ndonjëherë njihet si 'kontabiliteti hije'.
 - (d) lejon një paraqitje të zgjeruar të kontratave të sigurimit të blera në një kombinim biznesi ose në një transferim portofoli
 - (e) trajton aspekte të kufizuara të tipareve të pjesëmarrjes së lirë të përfshira në kontratat e sigurimit ose në instrumentat financiarë.
- IN11 SNRF-ja kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për të ndihmuar përdoruesit të kuptojnë:
- (a) shumat në pasqyrat financiare të siguruesit që rrjedhin nga kontratat e sigurimit.
 - (b) natyrën dhe madhësinë e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit.
- IN12 Njësitë ekonomike duhet ta zbatojnë këtë SNRF për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 Janar 2005 ose më pas, por inkurajohet zbatimi i tij më herët. Një sigurues nuk ka nevojë të zbatojë disa aspekte të SNRF për informacionin krahasues që lidhet me periudhat vjetore që fillojnë më parë se 1 Janar 2005.

Ndikmet e mundshme të propozimeve të ardhshme

- IN13 [Fshirë]

Standardi Ndërkombëtar i Raportimit Financiar 4

Kontratat e Sigurimit

Objektivi

- 1 Objektivi i këtij SNRF është të specifikojë raportimin financiar për *kontratat e sigurimit nga cdo njësi ekonomike që lëshon kontrata të tilla (përshtatet në këtë SNRF si një sigurues)* derisa Bordi të plotësojë fazën e dytë të projektit të tij mbi kontratat e sigurimit. Veçanërisht ky SNRF kërkon:
 - (a) përmirësime të kufizuara të kontabilitetit nga siguruesit për kontratat e sigurimit.
 - (b) dhënie informacionesh shpjeguese, të cilat identifikojnë dhe shpjegojnë shumat në pasqyrat financiare të siguruesit, të cilat rrjedhin nga kontratat e sigurimit dhe ndihmojnë përdoruesit e këtyre pasqyrave financiare të kuptojnë shumën, kohën dhe pasigurinë e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare nga kontratat e sigurimit.

Objekti

- 2 Një njësi ekonomike duhet të zbatojë këtë Standard për:
 - (a) kontratat e sigurimit (përfshirë *kontratat e risigurimit*) që ajo lëshon dhe kontratat e risigurimit që ajo mban.
 - (b) instrumentat financiarë që ajo emeton me një *tipar pjesmarrjeje të lirë* (shih paragrafin 35). SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese* kërkon dhënie informacioneve shpjeguese rreth instrumenteve financiarë, përfshirë instrumentat financiarë që përmbajnë tipare të tilla.
- 3 Ky SNRF nuk trajton aspekte të tjera të kontabilitetit nga siguruesit të tilla si kontabiliteti për aktivet financiare të mbajtur nga siguruesit dhe pasivet financiare të emetuara nga siguruesit (shih SNK 32 *Instrumentat Financiarë: Paraqitja, SNK 39 Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja* dhe SNRF 7), me përjashtim të kushteve kalimtare që jepen në paragrafin 45.
- 4 Një njësi ekonomike nuk duhet të zbatojë këtë SNRF për:
 - (a) garancitë e produkteve të nxjerra direkt nga një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë (shih SNK 18 *Të Ardhurat* dhe SNK 37 *Provizionet, Pasivet e Kushtëzuara dhe Aktivët e Kufëzuara*).
aktivet dhe pasivet e punëdhënësit sipas skemave të përfitimeve të punonjësve (shih SNK 19 *Përfitimet e Punonjësve* dhe SNRF 2 *Pagesat e bazuara në Aksione*) dhe detyrimet e përfitimit të pensionit të raportuara nga skemat e përfitimit të pensionit të përcaktuar (shih SNK 26 *Kontabiliteti dhe Raportimi për Planet e Përfitimit të Pensionit*)
 - (c) të drejtat kontraktuale ose detyrimet kontraktuale të cilat janë të kushtëzuara me përdorimin e ardhshëm ose të drejtën e përdorimit të një zëri jo-financiar (për shembull disa komisione licencash, të drejtash shfrytëzimi, pagesa të kushtëzuara të qirasë dhe zëra të ngjashëm) si dhe vlerën e mbetur të garancisë të një qiramarrësi të përfshirë në një qira financiare (shih SNK 17 *Qiratë*, SNK 18 *Të Ardhurat* dhe SNK 38 *Aktivët Jo-Materiale*).
 - (d) kontratat e garancisë financiare vetëm nëse lëshuesi ka pohuar më parë në mënyrë të qartë se i sheh këto kontrata si kontrata sigurimi dhe ka përdorur kontabilitetin e zbatueshëm për kontratat e sigurimit, rast në të cilin lëshuesi mund të zgjedhë të zbatojë ose SNK 39, SNK 32 dhe SNRF 7 ose këtë Standard për kontrata të tilla të garancisë financiare. Lëshuesi mund të bëjë zgjedhjen kontratë për kontratë, por zgjedhja për secilën kontratë është e pakthyeshme.
 - (e) shuma e kushtëzuar e pagueshme ose e arkëtueshme në një kombinim biznesi (shih SNRF 3 *Kombinimi i Bizneseve*).
 - (f) *kontratat direkte të sigurimit* që njësia ekonomike i mban (d.m.th. kontratat direkte të sigurimit në të cilën njësia ekonomike është *mbajtësi i policës së sigurimit*). Megjithatë një *cedues* duhet të zbatojë këtë SNRF për kontratat e risiguruara që ai mban.
- 5 Për lehtësi referimi, ky SNRF përshtatet çdo njësi ekonomike që nxjerr një kontratë sigurimi si një sigurues, pavarësisht nëse nxjerrësi shihet ose jo si një sigurues për qëllime ligjore ose mbikëqyrjeje.
- 6 Një kontratë risigurimi është një tip kontrate sigurimi. Prandaj, të gjitha referencat në këtë SNRF për kontratat e sigurimit zbatohen edhe për kontratat e risigurimit.

Derivativët e përfshirë

- 7 SNK 39 kërkon që një njësi ekonomike të veçojë disa derivativë të përfshirë nga kontrata e tyre mbajtëse, t'i masë ata me *vlerën e drejtë* dhe të përfshijë ndryshimet në vlerën e tyre të drejtë në fitim ose humbje. SNK 39 zbatohet për derivativët e përfshirë në një kontratë sigurimi me përjashtim të rastit kur derivativi i përfshirë është në vetvete një kontratë sigurimi.
- 8 Si një përjashtim i kërkesës në SNK 39, një sigures nuk ka nevojë të veçojë dhe matë me vlerën e drejtë një opSION të mbajtësit të policës së sigurimit për të dorëzuar një kontratë sigurimi për një shumë fikse (ose për një shumë të bazuar në një shumë fikse dhe një normë interesi), madje edhe nëse çmimi që përdoret ndryshon nga *vlera kontabël e pasivit të sigurimit bazë*. Megjithatë, kërkesa në SNK 39 zbatohet për një kontratë me opSION ose opSIONIN e dorëzimit në mjete monetare të përfshirë në një kontratë sigurimi nëse vlera e dorëzimit ndryshon në përgjigje të ndryshimit në një variabël financiar (të tilla si një çmim ose indeks kapitali ose malli) ose një variabël jo-financiar i cili nuk është specifik për një palë të kontratës. Për më tepër, kjo kërkesë zbatohet edhe nëse aftësia e mbajtësit të policës së sigurimit për të përdorur një kontratë me opSION ose opSION të dorëzimit në mjete monetare buron nga një ndryshim në një variabël të tillë (për shembull, një kontratë me opSION që mund të ushtrohet nëse një indeks i tregut të aksioneve arrin një nivel të caktuar).
- 9 Paragrafi 8 zbatohet njëjloj për opSIONET e dorëzimit të një instrumenti financiar që ka tiparin e pjesmarrjes së lirë.

Veçimi i përbërësve të depozitës

- 10 Disa kontrata sigurimi përmbajnë edhe një përbërës sigurimi ashtu edhe një *përbërës depozite*. Në disa raste një siguresi i kërket ose i lejohet të *veçojë* këta përbërës:
- (a) veçimi kërket nëse plotësohen njëkohësisht kushtet vijuese:
 - (i) siguresi mund të matë përbërësin e depozitës (përfshirë çdo opSION dorëzimi të përfshirë) veças (d.m.th. pa marrë në konsideratë përbërësin e sigurimit).
 - (ii) politikat kontabël të siguresit nuk kërkojnë që ai të njohë të gjithë detyrimet dhe të drejtat që vijnë nga përbërësit e depozitës.
 - (b) veçimi lejohet, por nuk kërket, nëse siguresi mund të matë përbërësin e depozitës veças si në (a)(i) por politikat kontabël të tij kërkojnë që të njohë të gjitha detyrimet dhe të drejtat që vijnë nga përbërësi i depozitës, pavarësisht nga baza e përdorur për të matur këto të drejta dhe detyrime.
 - (c) veçimi ndalohet nëse një sigures nuk mund të matë përbërësin e depozitës veças si në (a)(i).
- 11 Në vijim jepet një shembull i një rasti kur politikat kontabël të një siguresi nuk kërkojnë që ai të njohë të gjitha detyrimet që rrjedhin nga një përbërës i depozitës. Një cedues merr kompensim për humbjet nga një *risigures*, por kontrata detyron që ceduesi të shlyejë kompensimin në vitet e ardhshme. Ky detyrim rrjedh nga një përbërës i depozitës. Veçimi kërket kur politikat kontabël të ceduesit do të lejonin që ai të njohë kompensimin si të ardhur pa njohur detyrimin që rezulton.
- 12 Për të veçuar një kontratë, një sigures duhet të:
- (a) zbatojë këtë SNRF për përbërësin e sigurimit.
 - (b) zbatojë SNK 39 për përbërësin e depozitës.

Njohja dhe Matja

Përjashtimi i përkohshëm nga disa SNRF të tjera

- 13 Paragrafët 10-12 të SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet* specifikon kriterin që përdor një njësi ekonomike në zhvillimin e një politike kontabël kur asnjë SNRF nuk zbatohet në mënyrë specifike për një zë të caktuar. Megjithatë, ky SNRF përjashton një sigures nga zbatimi i atyre kriterëve për politikat e tij kontabël për:
- (a) kontratat e sigurimit që ai lëshon (përfshirë kostot respektive të blerjes dhe aktivet jomateriale respektive, të tilla si ato të përshkruara në paragrafët 31 dhe 32); dhe
 - (b) kontratat e risigurimit që ai mban.
- 14 Megjithatë ky SNRF nuk përjashton një sigures nga disa pasoja të kriterëve të dhëna në paragrafët 10-12 të SNK 8. Në mënyrë specifike një sigures:

- (a) nuk duhet të njohë si pasiv asnjë provizion për kërkesa të mundshme të ardhshme, nëse këto kërkesa vijnë nga kontrata sigurimi të cilat nuk ekzistojnë në datën e raportimit (të tilla si provizionet për katastrofa dhe provizionet për balancim).
- (b) duhet të kryejë *testin e mjaftueshmërisë së pasivit* të përshkruar në paragrafët 15-19.
- (c) duhet të heqë një pasiv të sigurimit (ose një pjesë e një pasivi të sigurimit) nga bilanci kontabël i tij në qoftë se dhe vetëm në qoftë se, ai është shuar-d.m.th. kur detyrimi i specifikuar në kontratë çregjistrohet ose fshihet ose skadon.
- (d) nuk duhet të kompensojë:
 - (i) *aktivet e risigurimit* kundrejt pasiveve respektive të sigurimit; ose
 - (ii) të ardhurat ose shpenzimet nga kontratat e risigurimit kundrejt shpenzimeve ose të ardhurave nga kontratat respektive të sigurimit.
- (e) duhet të marrë në konsideratë faktin nëse aktivet e tij të risigurimit janë zhvlerësuar (shih paragrafin 20).

Testi i mjaftueshmërisë së pasiveve

- 15 Një sigures duhet të vlerësojë në çdo datë raportimi nëse pasivet e tij të njohura të sigurimit janë të mjaftueshme, duke përdorur vlerësime aktuale të flukseve të ardhshme të mjeteve monetare sipas kontratave të tij të sigurimit. Nëse ky vlerësim tregon se vlera kontabël e pasiveve të tij të sigurimit (minus kostot respektive të shtyra të blerjes dhe aktivet respektive jomateriale, të tilla si ato të trajtuara në paragrafët 31 dhe 32) është e pamjaftueshme duke marrë parasysh flukset e ardhshme të mjeteve monetare, i gjithë mungesa (pamjaftueshmëria) duhet të njihet në fitim ose humbje.
- 16 Nëse një sigures zbaton një test të mjaftueshmërisë së pasiveve i cili plotëson kërkesat minimale të specifikuara, ky SNRF nuk detyron plotësimin e kërkesave të tjera. Kërkesat minimale janë si vijon:
- (a) Testi merr në konsideratë vlerësimet aktuale të të gjitha flukseve të mjeteve monetare kontraktuale dhe të flukseve të mjeteve monetare respektive të tilla si kostot e shqyrtimit të kërkesave, ashtu si dhe flukset monetare që vijnë nga opsionet e përfshirë dhe garancitë.
 - (b) Nëse testi tregon se pasivi është i pamjaftueshëm, e gjithë mungesa (pamjaftueshmëria) njihet në fitim ose humbje.
- 17 Nëse politikat kontabël të një siguresi nuk kërkojnë një test të mjaftueshmërisë së pasivit i cili plotëson kërkesat minimale të paragrafit 16, siguresi duhet të:
- (a) përcaktojë vlerën kontabël të pasiveve përkatëse të sigurimit¹ minus vlerën kontabël të:
 - (i) çdo kostoje respektive të shtyrë të blerjes; dhe
 - (ii) çdo aktivi jo-material respektiv, të tilla si ato të blera në një kombinim biznesi ose transferim portofoli (shih paragrafët 31 dhe 31). Megjithatë aktivet respektive të risigurimit nuk merren në konsideratë sepse një sigures i trajton ato veças (shih paragrafin 20).
 - (b) përcaktojë nëse shuma e përshkruar në (a) është më e vogël se vlera kontabël që do të kërkohej nëse pasivet përkatëse të sigurimit do të ishin brenda objektit të SNK 37. Nëse është më e vogël, siguresi duhet të njohë të gjithë diferencën në fitim ose në humbje dhe të pakësojë vlerën kontabël të kostove respektive të shtyra të blerjes ose aktiveve jo-materiale respektive, ose të rrisë vlerën kontabël të pasiveve kryesore të sigurimit.
- 18 Nëse testi i mjaftueshmërisë së pasiveve të një siguresi plotëson kërkesat minimale të paragrafit 16, testi zbatohet në nivelin e bashkimit të specifikuar për atë test. Nëse testi i tij i mjaftueshmërisë së pasiveve nuk plotëson kërkesat minimale, krahasimi i përshkruar në paragrafin 17 duhet të bëhet në nivelin e një portofoli kontratash, të cilat janë subjekt i rreziqeve mjaft të ngjashme dhe menaxhohen së bashku si një portofol i vetëm.
- 19 Shuma e përshkruar në paragrafin 17(b) (d.m.th. rezultati i zbatimit të SNK 37) duhet të pasqyrojë marzhet e ardhshme të investimit (shih paragrafët 27-29) në qoftë se dhe vetëm në qoftë se, shuma e përshkruar në paragrafin 17(a) gjithashtu pasqyron këto marzhe.

¹ Pasive sigurimi të përshatshme janë ato pasive sigurimi (dhe kosto përkatëse e blerjes e shtyrë dhe aktivet përkatëse jo-materiale) për të cilat politikat kontabël të siguruiesit nuk kërkojnë kryerjen e një testi të mjaftueshmërisë së pasiveve që plotëson kërkesat minimale të paragrafit 16.

Zhvierësimi i aktiveve të risigurimit

- 20 Nëse një aktiv i risiguar i një ceduesi është zhvierësuar ceduesi duhet të pakësojë vlerën kontabël të tij në përputhje me rrethanat dhe të njohë këtë humbje nga zhvierësimi në fitim ose humbje. Një aktiv i risiguar zhvierësohet nëse dhe vetëm nëse:
- (a) ka evidencë objektive, e cila rrjedh nga një ngjarje që ka ndodhur pas njohjes fillestare të aktivit të risigurimit, se ceduesi mund të mos marrë të gjitha shumatat që i detyrohen atij sipas kushteve të kontratës; dhe
 - (b) ngjarja ka një ndikim të matshëm në mënyrë të besueshme mbi shumatat që ceduesi do të marrë nga risiguresi.

Ndryshimet në politikat kontabël

- 21 Paragrafët 22-30 zbatohen si për ndryshimet e bëra nga një sigures që tashmë zbaton SNRF-të ashtu dhe për ndryshimet e bëra nga një sigures që zbaton për herë të parë SNRF-të.
- 22 **Një sigures mund të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit nëse dhe vetëm nëse ndryshimet i bëjnë pasqyrat financiare më të përshtatshme për nevojat e vendim-marrjes së përdoruesve dhe jo më pak të besueshme, ose më të besueshme dhe jo më pak të përshtatshme për këto nevoja. Një sigures duhet të gjykojë përshtatshmërinë dhe besueshmërinë sipas kriterëve që janë dhënë në SNK 8**
- 23 Për të justifikuar politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit, një sigures duhet të tregojë se ndryshimi i i sjell pasqyrat e tij financiare më afër me plotësimin e kriterëve në SNK 8, por ndryshimi nuk ka nevojë që të arrijë pajtueshmëri të plotë me këto kriterë. Më poshtë janë trajtuar këto çështje specifike:
- (a) normat aktuale të interesit (paragrafi 24);
 - (b) vazhdimi i praktikave ekzistuese (paragrafi 25);
 - (c) kujdesi (paragrafi 26);
 - (d) marzhet e ardhshme të investimit (paragrafët 27-29); dhe
 - (e) kontabiliteti hije (paragrafi 30).

Normat aktuale të interesit të tregut

- 24 Një sigures lejohet, por nuk i kërkohet, të ndryshojë politikat e tij kontabël kështu që ai i rimat pasivet e sigurimit të klasifikuara², për të reflektuar normat aktuale të interesit të tregut dhe i njeh ndryshimet në këto pasive në fitim ose humbje. Në të njëjtën kohë, ai mund të përdorë edhe politika kontabël të cilat kërkojnë vlerësime dhe supozime të tjera aktuale për pasivet e klasifikuara. Zgjedhja në këtë paragraf lejon një sigures të ndryshojë politikat e tij kontabël për pasivet e klasifikuara, pa zbatuar këto politika në mënyrë të qendrueshme për të gjitha pasivet e ngjashme siç do të kërkonte ndryshe SNK 8. Nëse një sigures përcakton pasivet për këtë zgjedhje ai duhet të vazhdojë të zbatojë normat aktuale të interesit të tregut (dhe, nëse është e zbatueshme, vlerësimet dhe supozimet e tjera aktuale) në mënyrë të qendrueshme në të gjitha periudhat për të gjitha këto pasive derisa ato të jenë shlyer.

Vazhdimi i praktikave ekzistuese

- 25 Një sigures mund të vazhdojë praktikën në vijim, por përdorimi i ndonjëres prej tyre nuk plotëson paragrafin 22:
- (a) matjen e pasiveve të sigurimit mbi një bazë të paskontuar.
 - (b) matjen e të drejtave kontraktuale për tarifat e menaxhimit të investimeve të ardhshme me një shumë e cila tejkalon vlerën e drejtë të tyre siç nënkuptohet nga një krahasim me tarifat aktuale që përdoren nga pjesëmarrësit e tjerë të tregut për shërbime të ngjashme. Ka të ngjarë që vlera e drejtë në krijimin e këtyre të drejtave kontraktuale të barazojë kostot fillestare të paguara, me përjashtim të rastit kur komisionet e menaxhimit të investimeve të ardhshme dhe kostot e lidhura, janë jashtë linjës së të krahasueshmeve të tregut.
 - (c) përdorimi i politikave kontabël jo-uniforme për kontratat e sigurimit (dhe kostot e shtyra të lidhura me blerjen dhe aktivet jo-materiale të lidhura, nëse ka) të filialeve, me përjashtim të sa lejohet nga paragrafi

² Në kete paragraf, pasivet e sigurimit përfshijnë kostot e blerjes të shtyra dhe aktivet jo-materiale, sic janë ato të trajtuara në paragrafët 31 dhe 32.

24. Nëse këto politika kontabël nuk janë uniforme, një sigurues mund t'i ndryshojë ato, nëse ndryshimi nuk i bën politikat kontabël më të ndryshme dhe gjithashtu plotëson kërkesat e tjera në këtë SNRF.

Kujdesi

- 26 Një sigurues nuk ka nevojë që për të eliminuar kujdesin e tepërt, të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit Megjithatë nëse një sigurues tashmë mat kontratat e tij të sigurimit me kujdes të mjaftueshëm, ai nuk duhet të tregojë kujdes shtesë.

Marzhet e ardhshme të investimit

- 27 Një sigurues nuk ka nevojë të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit për të eliminuar marzhet e ardhshme të investimit. Megjithatë ka një supozim të kundërshtueshëm se pasqyrat financiare të një siguruesi do të bëhen më pak të përshtatshme dhe të besueshme, nëse ai përdor një politikë kontabël e cila pasqyron marzhet e ardhshme të investimit në matjen e kontratave të sigurimit, me përjashtim të rastit kur këto marzhe ndikojnë pagesat kontraktuale. Dy shembuj të politikave kontabël që pasqyrojnë këto marzhe janë:
- (a) përdorimi i një normë skontimi e cila pasqyron kthimin e vlerësuar mbi aktivet e siguresit; ose
 - (b) projektimi i kthimeve në këto aktive me një normë të vlerësuar kthimi, duke i skontuar këto kthime të parashikuara me një normë të ndryshme dhe duke përfshirë rezultatin në matjen e pasivit.
- 28 Një sigurues mund të kapërcejë supozimin e kundërshtueshëm të përshkruar në paragrafin 27, nëse dhe vetëm nëse, përbërësit e tjerë të një ndryshimi në politikat kontabël, shtojnë përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të tij në mënyrë të mjaftueshme për të tejkaluar rënien e përshtatshmërisë dhe besueshmërisë të shkaktuar nga përfshirja e marzheve të ardhshme të investimit. Për shembull, supozoni se politikat kontabël ekzistuese të një siguruesi për kontratat e sigurimit përfshijnë supozime të tepërta kujdesi, të bëra qysh në krijim, dhe një normë skontimi të përcaktuar nga një rregullator pa referim të drejtpërdrejtë në kushtet e tregut dhe nuk marrin parasysh disa opsione të përfshira dhe garancitë. Siguruesi mund t'i bëjë pasqyrat e tij financiare më të përshtatshme dhe jo më pak të besueshme duke kaluar në një bazë kontabël më të përgjithshme të orientuar nga investitori e cila përdoret gjerësisht dhe përfshin:
- (a) vlerësimet dhe supozimet aktuale;
 - (b) një rregullim të arsyeshëm (por jo së tepërmi të kujdesshëm) për të pasqyruar rrezikun dhe pasigurinë;
 - (c) matjet që pasqyrojnë si vlerën e brendshme dhe vlerën në kohë të opsioneve të përfshira dhe garancive; dhe
 - (d) një normë skontimi aktuale të tregut, madje edhe nëse kjo normë skontimi pasqyron kthimin e vlerësuar mbi aktivet e siguresit.
- 29 Në disa metoda matjeje, norma e skontimit përdoret për të përcaktuar vlerën aktuale të marzhit të ardhshëm të fitimit. Marzhi i fitimit më pas i ngarkohet periudhave të ndryshme duke përdorur një formulë. Në këto metoda, norma e skontimit ndikon matjen e pasivit vetëm në mënyrë indirekte. Veçanërisht përdorimi i një norme skontimi më pak të përshtatshme ka pak ose aspak efekt në matjen e pasivit në kohën e krijimit të tij. Megjithatë, në metodat e tjera, norma e skontimit përcakton matjen e pasivit në mënyrë direkte. Në rastin e fundit, për shkak se përdorimi i një norme skontimi të bazuar në aktiv ka një efekt më të rëndësishëm, ka pak mundësi që një sigurues të mund të kapërcejë supozimin e kundërshtueshëm të paragrafit 27.

Kontabiliteti hije

- 30 Në disa modele kontabël, fitimet ose humbjet e realizuara në aktivet e një siguruesi kanë një efekt direkt në matjen e disa ose të gjitha (a) pasiveve të tij të sigurimit, (b) kostove të shtyra të lidhura me blerjen dhe (c) aktiveve përkatëse jo-materiale, të tilla si ato të përshkruara në paragrafët 31 dhe 32. Një siguruesi i lejohet por nuk i kërkohet që të ndryshojë politikat e tij kontabël me qëllim që një fitim ose humbje e njohur por jo e realizuar mbi një aktiv, të ndikojë këto matje në të njëjtën mënyrë si një fitim ose humbje e realizuar. Rregullimi lidhur me pasivin e sigurimit (ose kostot e shtyra të blerjes ose aktivet jo-materiale) duhet të njihet në kapital nëse dhe vetëm nëse fitimet ose humbjet e përcaktuara njihen në mënyrë direkte në kapital. Kjo praktikë ndonjëherë përshkruhet si 'kontabiliteti hije'.

Kontratat e sigurimit të blera në një kombinim biznesi ose në një transferim portofoli

- 31 Për të plotësuar kërkesat e SNRF 3, në datën e blerjes një sigurues duhet të masë me vlerën e drejtë pasivet e sigurimit të marra dhe *aktivet e sigurimit* të blera në një kombinim biznesi. Megjithatë një siguruesi i lejohet por

nuk i kërkohet të përdorë një paraqitje të zgjeruar e cila ndan vlerën e drejtë të kontratave të sigurimit të blera në dy përbërës:

- (a) një pasiv i matur në përputhje me politikat kontabël të siguruesit për kontratat e sigurimit që ai lëshon; dhe
 - (b) një aktiv jo-material, që përfaqëson diferencën mes (i) vlerës së drejtë të të drejtave kontraktuale të sigurimit të përfutur dhe detyrimeve të sigurimit të mara dhe (ii) shumës së përshkruar në (a). Matja e mëpasshme e këtij aktivi duhet të jetë e qëndrueshme me matjen e pasiveve përkatëse të sigurimit.
- 32 Një sigurues që blen një portofol të kontratave të sigurimit mund të përdorë paraqitjen e zgjeruar të përshkruar në paragrafin 31.
- 33 Aktivet jo-materiale të përshkruara në paragrafët 31 dhe 32 përjashtohen nga objekti i SNK 36 *Zhvlerësimi i Aktiveve* dhe SNK 38. Megjithatë SNK 36 dhe SNK 38 zbatohen për listat e klientëve dhe marrëdhëniet e klientëve që pasqyrojnë pritshmëritë për kontratat e ardhshme, të cilat nuk janë pjesë e të drejtave kontraktuale të sigurimit dhe detyrimeve kontraktuale të sigurimit, që ekzistojnë në datën e një kombinimi biznesesh ose transferimi portofoli.

Tiparet e pjesëmarrjes së lirë

Tiparet e pjesëmarrjes së lirë në kontratat e sigurimit

- 34 Disa kontrata sigurimi përmbajnë një tipar pjesëmarrjeje të lirë si edhe një *elemen të garantuar*. Lëshuesi i një kontrate të tillë:
- (a) mundet, por nuk ka nevojë, të njohë elementin e garantuar veças nga tipari i pjesëmarrjes së lirë. Nëse lëshuesi nuk i njeh ato veças, ai duhet të klasifikojë të gjithë kontratën si një pasiv. Nëse lëshuesi i klasifikon ato veçmas, ai duhet të klasifikojë elementin e garantuar si një pasiv.
 - (b) nëse njeh tiparin e pjesëmarrjes së lirë veças elementit të garantuar, duhet të klasifikojë këtë tipar ose si një pasiv ose si një përbërës të veçantë të kapitalit. Ky SNRF nuk specifikon mënyrën se si lëshuesi përcakton nëse ky tipar është një pasiv ose kapital. Lëshuesi mund të ndajë këtë tipar në përbërës të pasivit dhe kapitalit dhe duhet të përdorë një politikë kontabël të qëndrueshme për këtë ndarje. Lëshuesi nuk duhet të klasifikojë këtë tipar si një kategori të ndërmjetme, e cila nuk është as pasiv as kapital.
 - (c) mund të njohë të gjitha primet e marra si të ardhura pa veçuar ndonjë pjesë që lidhet me përbërësin e kapitalit. Ndryshimet e rezultuara në elementin e garantuar dhe në pjesën e tiparit të pjesëmarrjes së lirë të klasifikuar si një pasiv duhet të njihen në fitim ose humbje. Nëse një pjesë ose gjithë tipari i pjesëmarrjes së lirë klasifikohet në kapital, një pjesë e fitimit ose humbjes mund t'i takojë atij tipari (në të njëjtën mënyrë që një pjesë mund t'i takojë interesave të pakicës). Lëshuesi duhet të njohë pjesën e fitimit ose humbjes që i takon çdo përbërësi të kapitalit të një tipari të pjesëmarrjes së lirë, si një shpërndarje e fitimit ose humbjes, e jo si shpenzim ose e ardhur (shih SNK 1 *Paraqitja e Pasqyrave Financiare*).
 - (d) nëse kontrata përmban një derivativ të përfshirë, i cili është brenda objektit të SNK 39, për këtë derivativ të përfshirë duhet të zbatohet SNK 39.
 - (e) për të gjitha aspektet që nuk janë përshkruar në paragrafët 14-20 dhe 34(a)-(d), duhet të vazhdojë politikën e tij kontabël ekzistuese për këto kontrata, me përjashtim të rastit kur ai ndryshon këto politika kontabël, në një mënyrë që pajtohet me paragrafët 21-30.

Tiparet e pjesëmarrjes së lirë në instrumentet financiare

- 35 Kërkesat e paragrafit 34 zbatohen edhe për një instrument financiar që përmban një tipar pjesëmarrjeje të lirë. Veç kësaj:
- (a) nëse lëshuesi klasifikon të gjithë tiparin e pjesëmarrjes së lirë si një pasiv, ai duhet të zbatojë testin e mjaftueshmërisë së pasiveve, të paragrafëve 15-19 për të gjithë kontratën (d.m.th. si për elementin e garantuar, ashtu edhe për tiparin e pjesëmarrjes së lirë). Lëshuesi nuk ka nevojë të përcaktojë shumën që do të vijë nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar.
 - (b) nëse lëshuesi klasifikon një pjesë ose të gjithë tiparin si një përbërës të veçantë të kapitalit, pasivi i njohur për të gjithë kontratën nuk duhet të jetë më pak se shuma që do të rezultonte nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar. Kjo shumë duhet të përfshijë vlerën e perceptuar të një opsioni dorëzimi të kontratës, por nuk ka nevojë të përfshijë vlerën në kohë, nëse paragrafi 9 përjashton këtë opsion nga matja me vlerën e drejtë. Lëshuesi nuk ka nevojë të japë informacion shpjegues për shumën që do të vijë nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar dhe as ta paraqesë atë shumë veças. Për më tepër

lëshuesi nuk ka nevojë të përcaktojë këtë shumë nëse pasivet gjithsej të njohura janë qartësisht më shumë.

- (c) megjithëse këto kontrata janë instrumenta financiarë, lëshuesi mund të vazhdojë të njohë primet për këto kontrata si të ardhura, dhe rritjen që vjen në vlerën kontabël të pasivit ta njohë si një shpenzim.
- (d) megjithëse këto kontrata janë instrumenta financiarë, një lëshues që zbaton paragrafin 20(b) të SNRF 7 për kontratat me një tipar pjesëmarrjeje të lirë, duhet të japë informacion shpjegues për shpenzimet gjithsej të interesit të njohura në fitim ose humbje, por nuk ka nevojë të llogarisë këto shpenzime interesi duke përdorur metodën e interesit efektiv.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

Shpjegimi i shumave të njohura

36 Një sigures duhet të japë informacion shpjegues, që identifikon dhe shpjegon shumat në pasqyrat financiare të tij, të cilat rrjedhin nga kontratat e sigurimit.

37 Për të qënë në pajtim me paragrafin 36, një sigures duhet të japë informacion shpjegues për:

- (a) politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit dhe aktivet, pasivet, të ardhurat dhe shpenzimet përkatëse.
- (b) aktivet, pasivet, të ardhurat dhe shpenzimet e njohura (dhe flukset e mjeteve monetare, nëse ai paraqet pasqyrën e flukseve të mjeteve monetare me metodën direkte) që vijnë nga kontratat e sigurimit. Për më tepër nëse siguresi është një cedues, ai duhet të japë informacione shpjeguese për:
 - (i) fitimet dhe humbjet neto të njohura në fitim ose humbje nga blerja e risigurimeve; dhe
 - (ii) nëse ceduesi shtyn dhe amortizon fitimet dhe humbjet që vijnë nga blerja e risigurimeve, amortizimin për periudhën dhe shumat e mbetura të paamortizuara në fillim dhe në fund të periudhës.
- (c) procesin e përdorur për të përcaktuar supozimet që kanë efektin më të madh në matjen e shumave të njohura të përshkruara në (b). Kur është e mundur, një sigures duhet të japë informacione shpjeguese sasiore rreth këtyre supozimeve.
- (d) efektin e ndryshimeve në supozimet e përdorura për të matur aktivet e sigurimit dhe pasivet e sigurimit, duke treguar veçmas efektin e çdo ndryshimi që ka efekt material në pasqyrat financiare.
- (e) rakordimet e ndryshimeve në pasivet e sigurimit, aktivet e risigurimit dhe nëse ka, në kostot e shtyra të lidhura me blerjen.

Natyra dhe madhësia e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit

38 Një sigures duhet të japë informacion shpjegues që i mundëson përdoruesit e pasqyrave të tij financiare të vlerësojnë natyrën dhe madhësinë e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit.

39 Për të qënë në pajtim me paragrafin 38, një sigures duhet të japë informacion shpjegues për:

- (a) objektivat, politikat dhe proceset e tij për menaxhimin e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit dhe metodat e përdorura për të manaxhuar këto rreziqe.
- (b) [Fshirë]
- (c) informacion rreth *rrezikut të sigurimit* (para dhe pas zbutjes së rrezikut nëpërmjet risigurimit) duke përfshirë informacion për:
 - (i) ndjeshmërinë ndaj rrezikut të sigurimit (shih paragrafin 39A).
 - (ii) përqendrimit e rrezikut të sigurimit, duke përfshirë një përshkrim të mënyrës se si drejtimi përcakton përqendrimit dhe një përshkrim të karakteristikave të përbashkëta që identifikojnë çdo përqendrim (p.sh. lloji i ngjarjes së siguruar, zona gjeografike ose monedha).
 - (iii) kërkesat aktuale të krahasuara me vlerësimet e mëparëshme (d.m.th. zhvillimin e kërkesave). Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth zhvillimit të kërkesave duhet të kthehet në periudhën kur doli kërkesa materiale më e hershme, për të cilat ka ende pasiguri rreth shumës dhe kohës së pagesave për kërkesat, por nuk ka nevojë që të shkohet më shumë se 10 vjet pas. Një sigures nuk ka nevojë të japë këtë informacion shpjegues për kërkesa për të cilat pasiguria rreth shumës dhe kohës së pagesave për kërkesat, zakonisht zgjidhet brenda një viti.

- (d) informacion rreth rrezikut të kredisë, rrezikut të likuiditetit dhe rrezikut të tregut, që do të kërkohej sipas paragrafëve 31-42 të SNRF 7, nëse kontratat e sigurimit do të ishin brenda objektivit të SNRF 7. Megjithatë:
- (i) një sigures nuk ka nevojë të sigurojë analizën e maturimit të kërkuar nga paragrafi 39(a) i SNRF 7, nëse në vend të saj ai jep informacion shpjegues rreth kohës së vlerësuar të flukseve dalëse të mjeteve monetare neto që vijnë nga njohja e pasiveve të sigurimit. Kjo mund të marrë formën e një analize, me afate të vlerësuar, të shumave të njohura në bilancin kontabël.
 - (ii) nëse një sigures përdor një metodë alternative për të menaxhuar ndjeshmërinë në kushtet e tregut, si p.sh., një analizë e vlerës së përfshirë, ai mund të përdorë analizën e ndjeshmërisë për të plotësuar kërkesën në paragrafin 40(a) të SNRF 7. Gjithashtu, një sigures i tillë duhet të sigurojë dhënien e informacioneve shpjeguese të kërkuara nga paragrafi 41 i SNRF 7.
- (e) informacion rreth ekspozimeve ndaj rrezikut të tregut që vjen nga derivativët e përfshirë që përmban një kontratë sigurimi bazë, nëse siguresit nuk i kërkohej dhe ai nuk mat derivativët e përfshirë me vlerën e drejtë.
- 39A Për t'u pajtuar me paragrafin 39(c)(i), një sigures duhet të japë informacion shpjegues ose për (a) ose për (b) si vijon:
- (a) një analizë ndjeshmërie e cila tregon sesi fitimi ose humbja dhe kapitali do të ndikoheshin nëse ndodhnin ndryshimet në variablat e rëndësishëm të rrezikut, të cilët ishin të mundshëm në mënyrë të arsyeshme në datën e bilancit kontabël; metodat dhe supozimet e përdorura në përgatitjen e analizës së ndjeshmërisë; dhe çdo ndryshim nga periudha e mëparëshme në metodat dhe supozimet e përdorura. Megjithatë, nëse një sigures përdor një metodë alternative për të menaxhuar ndjeshmërinë në kushtet e tregut, si p.sh., një analizë e vlerës së përfshirë, ai mund të plotësojë këtë kërkesë duke dhënë informacione shpjeguese për këtë analizë alternative të ndjeshmërisë dhe duke dhënë informacionet shpjeguese të kërkuara nga paragrafi 41 i SNRF 7.
 - (b) informacionin sasior rreth ndjeshmërisë dhe informacionin rreth atyre termave dhe kushteve të kontratave të sigurimit, që kanë një efekt material në shumën, afatin dhe pasigurinë e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare të siguresit.

Data e hyrjes në fuqi dhe dispozita kalimtare

- 40 Dispozitat kalimtare në paragrafët 41-45 zbatohen si për një njësi ekonomike që tashmë zbaton SNRF-të, kur ajo zbaton për herë të parë këtë SNRF, ashtu dhe për një njësi ekonomike që zbaton SNRF-të për herë të parë (një adoptues për herë të parë).
- 41 Një njësi ekonomike duhet të zbatojë këtë SNRF për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 Janar 2005 e në vijim. Inkurajohet zbatimi para kësaj date. Nëse një njësi ekonomike e zbaton këtë SNRF për një periudhë që fillon përpara datës 1 Janar 2005, ajo duhet të japë informacione shpjeguese për këtë fakt.
- 41A **Kontratat e Garancisë Financiare** (Ndryshimet në SNK 39 dhe SNRF 4) të publikuara në Gusht 2005, paragrafët e amenduar 4(d), B18(g) dhe B19(f). Një njësi ekonomike duhet të zbatojë këto ndryshime për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 janar 2006 e në vijim. Inkurajohet zbatimi para kësaj date. Nëse një njësi ekonomike zbaton këto ndryshime për një periudhë më të hershme, ajo duhet të japë informacion shpjegues për këtë fakt dhe të zbatojë njëkohësisht ndryshimet e lidhura të SNK 39 dhe SNK 32³.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

- 42 Një njësi ekonomike nuk ka nevojë të zbatojë kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese të këtij SNRF për informacionin krahasues që lidhet me periudhat vjetore që fillojnë para datës 1 Janar 2005, me përjashtim të dhënies së informacioneve shpjeguese të kërkuara nga paragrafi 37(a) dhe (b) rreth politikave kontabël dhe njohjes së aktiveve, pasiveve, të ardhurave dhe shpenzimeve (dhe flukset e mjeteve monetare nëse përdoret metoda direkte).
- 43 Nëse nuk është praktikë zbatimi i një kërkesë të caktuar të paragrafëve 10-35 për informacionin krahasues, i cili lidhet me periudhat vjetore që fillojnë përpara datës 1 Janar 2005, një njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues për këtë fakt. Zbatimi i testit të mjaftueshmërisë së pasiveve (paragrafët 15-19) për këtë informacion

³ Kur një njësi ekonomike zbaton SNRF 7, referenca tek SNK 32 zëvendësohet nga një referencë tek SNRF 7.

- krahasues ndonjëherë mund të jetë i pazbatueshëm, por ka shumë pak të ngjarë që për këtë informacion krahasues, të jetë jopraktik zbatimi i kërkesave të tjera të paragrafëve 10-35. SNK 8 shpjegon termin 'jopraktik'.
- 44 Në zbatimin e paragrafit 39(c)(iii), një njësi ekonomike nuk ka nevojë të japë informacion shpjegues rreth zhvillimit të kërkesave që kanë ndodhur më herët se pesë vjet nga fundi i vitit të parë financiar në të cilin ajo zbaton këtë SNRF. Për më tepër, nëse nuk është praktike, kur një njësi ekonomike zbaton për herë të parë këtë SNRF, për të përgatitur informacion rreth zhvillimit të kërkesave që kanë ndodhur më parë se fillimi i periudhës më të hershme për të cilën një njësi ekonomike paraqet informacion krahasues të plotë i cili përputhet me këtë SNRF, njësi ekonomike duhet të japë informacion shpjegues për këtë fakt.

Riklasifikimi i aktiveve financiare

- 45 Nëse një sigurues ndryshon politikat e tij kontabël për pasivet e sigurimit, atij i lejohet, por nuk i kërkohet, të riklasifikojë disa ose të gjithë aktivet financiare të tij 'me vlerën e drejtë përmes fitimit ose humbjes'. Ky riklasifikim lejohet nëse një sigurues ndryshon politikat kontabël kur ai zbaton për herë të parë këtë SNRF dhe nëse ai bën një ndryshim të mëposhëm të politikës së lejuar nga paragrafi 22. Riklasifikimi është një ndryshim në politikën kontabël dhe për këtë zbatohet SNK 8.

Shtojcë A

Termat e përkufizuar

Kjo shtojcë është një pjesë përbërëse e SNRF 4

Cedues	Mbajtësi i policës së sigurimit sipas një kontrate risigurimi.
përbërësi i depozitës	Një përbërës kontraktual i cili nuk trajtohet si një derivativ sipas SNK 39 dhe nëse do të ishte një instrument i veçantë, do të ishte brenda objektit të SNK 39.
kontratë direkte sigurimi	Një kontratë sigurimi që nuk është një kontratë risigurimi .
tipar i pjesëmarrjes së lirë	Një e drejtë kontraktuale për të marrë përfitime shtesë si një shtojcë e përfitimeve të garantuara : <ul style="list-style-type: none"> (a) që pritet të jenë një pjesë e rëndësishme e përfitimeve kontraktuale gjithsej; (b) shuma ose koha e të cilave, sipas kontratës varet nga nxjerrësi; dhe (c) të cilat sipas kontratës bazohen në: <ul style="list-style-type: none"> (i) performancën e një grupi të caktuar kontratash ose e një tipi të caktuar kontratash; (ii) kthimet e realizuara dhe/ose të parealizuara të investimeve në një grup të caktuar aktivesh të mbajtura nga nxjerrësi; ose (iii) fitimin ose humbjen e shoqërisë, fondit ose një njësie ekonomike tjetër që nxjerr kontratën.
vlera e drejtë	Shuma me të cilën mund të shkëmbehej një aktiv, ose mund të shlyhej një pasiv, midis palëve të vullnetëshme, të mirëinformuara dhe të palidhura me njëra-tjetrën.
kontratë e garancisë financiare	Një kontratë që i kërkon lëshuesit të bëjë pagesa të caktuara për të rimbursuar mbajtësin për një humbje që pëson për shkak se një debitor i caktuar nuk bën pagesat kur ato kërkohen në përputhje me termat fillestare ose të modifikuara të një instrumenti borxhi.
rreziku financiar	Rreziku i një ndryshimi të mundshëm të ardhshëm në një ose më shumë norma interesi të caktuara, çmimin e instrumentit financiar, çmimin e mallit, kursin e këmbimit, indeksit të çmimeve, klasifikim kredije ose indeks kredije ose variabla të tjerë, po qe se në rastin e një variabli jo-financiar ky variabël nuk është specifik për një palë të kontratës.
përfitimet e grantuara	Pagesat ose përfitimet e tjera për të cilat një mbajtës i policës së sigurimit ose një investitor i caktuar ka një të drejtë të pakundërshtueshme e cila nuk është subjekt i zgjedhjes sipas kontratës së lëshuesit.
elementi i garantuar	Një detyrim për të paguar përfitimet e garantuara të përfshira në një kontratë që përmban një tipar pjesëmarrjeje të lirë .
aktiv i sigurimit	E drejta kontraktuale neto e një siguruesi sipas një kontrate sigurimi .
kontratë sigurimi	Një kontratë sipas të cilës një palë (siguruesi) pranon rrezik sigurimi të rëndësishëm nga një palë tjetër (mbajtësi i policës së sigurimit) duke rënë dakort që të kompensojë mbajtësin e policës së sigurimit nëse një ngjarje e caktuar e pasigurt e ardhshme (ngjarja e sigruar) ndikon negativisht mbajtësin e policës së sigurimit. (Shih Shtojcën B si udhëzues për këtë përkufizim.)
pasivi i sigurimit	Detyrimi kontraktual neto i një siguruesi sipas një kontrate sigurimi .
rreziku i sigurimit	Rrezik i ndryshëm nga rreziku financiar , i transferuar nga mbajtësi i një kontrate tek lëshuesi.
ngjarja e sigruar	Një ngjarje e pasigurt e ardhshme që mbulohet nga një kontratë sigurimi dhe që krijon rrezik sigurimi.
Siguruesi	Pala që ka një detyrim sipas një kontrate sigurimi për të kompensuar një mbajtës të policës së

sigurimit nëse ndodh një **ngjarje e siguruar**.

testi i mjaftueshmërisë së pasiveve Një vlerësim nëse vlera kontabël e një pasivi të sigurimit duhet të rritet (ose vlera kontabël e kostove përkatëse të shtyra të blerjes ose aktiveve përkatëse jo-materiale bie), bazuar në një shqyrtim të flukseve të ardhshme të mjeteve monetare

Mbajtësi i policës së sigurimit Një palë që ka një të drejtë për t'u kompensuar sipas një **kontrate sigurimi** nëse ndodh një **ngjarje e siguruar**.

aktivet e risigurimit E drejta kontraktuale neto e një **ceduesi** sipas një **kontrate risigurimi**.

kontratë risigurimi Një **kontratë sigurimi** e lëshuar nga një sigurues (**risiguruesi**) për të kompensuar një tjetër sigurues (**ceduesi**) për humbjet në një ose më shumë kontrata të nxjerra nga ceduesi.

Risiguruesi Pala që ka një detyrim sipas një **kontrate risigurimi** për të kompensuar një **cedues** nëse ndodh një **ngjarje e siguruar**.

Veçimi Trajtimi i përbërësve të një kontrate sikur të ishin kontrata të veçanta.

Shtojcë B

Përkufizimi i një kontrate sigurimi

Kjo shtojcë është një pjesë përbërëse e SNRF 4

- B1 Kjo shtojcë jep udhëzime për përkufizimin e një kontrate sigurimi të dhënë në Shtojcën A. Ajo trajton çështjet në vijim:
- (a) termin 'ngjarje e pasigurt e ardhshme' (paragrafët B2-B4);
 - (b) pagesat në natyrë (paragrafët B5-B7);
 - (c) rrezikun e sigurimit dhe rreziqet e tjera (paragrafët B8-B17);
 - (d) shembuj të kontratave të sigurimit (paragrafët B18-B21);
 - (e) rrezikun e rëndësishëm të sigurimit (paragrafët B22-B28); dhe
 - (f) ndryshimet në nivelin e rrezikut të sigurimit (paragrafët B29 dhe B30).

Ngjarje e ardhshme e pasigurt

- B2 Pasiguria (ose rreziku) është thelbi i një kontrate sigurimi. Prandaj të paktën një nga çështjet e mëposhtme është e pasigurt në kohën e krijimit të një kontrate sigurimi:
- (a) fakti nëse një *ngjarje e siguruar* do të ndodhë;
 - (b) fakti nëse ajo do të ndodhë; ose
 - (c) sa duhet të paguajë siguroesi nëse ajo ndodh.
- B3 Në disa kontrata sigurimi, ngjarja e siguruar është zbulimi i një humbjeje gjatë kohës së kontratës, edhe nëse humbja vjen nga një ngjarje që ka ndodhur para fillimit të kontratës. Në kontrata sigurimi të tjera, ngjarja e siguruar është një ngjarje që ndodh gjatë kohës së kontratës, edhe nëse humbja që vjen zbulohet pas fundit të afatit të kontratës.
- B4 Disa kontrata sigurimi mbulojnë ngjarje që kanë ndodhur tashmë, por efekti financiar i të cilave është ende i pasigurt. Një shembull është një kontratë risigurimi e cila mbulon siguroesin direkt ndaj zhvillimeve negative të kërkesave tashmë të raportuara nga mbajtësit e policave të sigurimit. Në kontrata të tilla, ngjarja e siguruar është zbulimi i koston së fundit të këtyre kërkesave.

Pagesat në natyrë

- B5 Disa kontrata sigurimi kërkojnë ose lejojnë që pagesat të bëhen në natyrë. Një shembull është kur siguroesi zëvendëson drejtpërdrejt një artikull të vjedhur, në vend të rimbursimit të mbajtësit të policës së sigurimit. Një shembull tjetër është kur një siguroes përdor spitalet dhe stafin mjekësor të tij për të dhënë shërbimet mjekësore të mbuluara nga kontratat.
- B6 Disa kontrata shërbimi me komision fiks, në të cilat niveli i shërbimit varet nga një ngjarje e pasigurt përmbushin përkufizimin e një kontrate sigurimi të dhënë në këtë SNRF, por në disa vende nuk janë rregulluar si kontrata sigurimi. Një shembull është një kontratë mirëmbajtjeje në të cilën ofruesi i shërbimit pranon të riparojë pajisjen pas një mosfunksionimi. Komisioni fiks i shërbimit bazohet në numrin e pritshëm të mosfunksionimeve, por fakti nëse një makinë e caktuar do të prishet është i pasigurt. Mosfunksionimi i pajisjes ndikon negativisht zotëruesin e saj dhe kontrata kompenson zotëruesin (në natyrë dhe jo në mjete monetare). Një tjetër shembull është një kontratë për shërbimet e riparimit të një makine në të cilën ofruesi i shërbimit pranon, kundrejt një komisioni fiks vjetor, të ofrojë ndihmën në rrugë ose të tërheqë makinën në një garazh pranë. Kontrata e fundit mund të plotësojë përkufizimin e një kontrate sigurimi edhe nëse ofruesi nuk pranon të kryejë riparime ose të zëvendësojë pjesë.
- B7 Zbatimi i SNRF për kontratat e përshkruara në paragrafin B6 ka mundësi të mos jetë më i rëndësishëm sesa zbatimi i SNRF-ve që do të ishin të zbatueshme nëse kontrata të tilla do të ishin jashtë objektit të këtij SNRF:
- (a) Ka pak mundësi që të ketë pasive materiale për keqfunksionime dhe prishje, të cilat tashmë kanë ndodhur.
 - (b) Nëse zbatohet SNK 18 Të ardhurat, ofruesi i shërbimit do të njohë të ardhurat duke iu referuar fazës së përfundimit (dhe subjekti i kriterëve të tjera të specifikuar). Kjo metodë është e pranueshme edhe sipas

këtij SNRF, i cili lejon që ofruesi i shërbimit (i) të vazhdojë politikat e tij ekzistuese kontabël për këto kontrata, me përjashtim të rastit kur ato përfshijnë praktika të ndaluara nga paragrafi 14 dhe (ii) të përmirësojë politikat e tij kontabël nëse kjo lejohet nga paragrafët 22-30.

- (c) Ofruesi i shërbimit shqyrton faktin nëse kosto e plotësimit të detyrimeve të tij kontraktuale për të dhënë shërbime tejkalon të ardhurat e marra në avancë. Për të bërë këtë, ai zbaton testin e mjaftueshmërisë së pasiveve të përshkruar në paragrafët 15-19 të këtij SNRF. Nëse ky SNRF nuk zbatohet për këto kontrata, ofruesi i shërbimit do të zbatojë SNK 37 për të përcaktuar nëse kontratat janë me kushte rënduese.
- (d) Për këto kontrata, kërkesat për dhënien e informacioneve shpjeguese të këtij SNRF, ka pak të ngjarë të shtojnë më shumë dhënien e informacioneve të kërkuara nga SNRF-të e tjera.

Dallimi midis rrezikut të sigurimit dhe rreziqeve të tjera

- B8 Përkufizimi i një kontrate sigurimi i referohet rrezikut të sigurimit, të cilin ky SNRF e përkufizon si rrezik të ndryshëm nga *rreziku financiar*, të transferuar nga mbajtësi i një kontrate tek lëshuesi. Një kontratë që ekspozon lëshuesin ndaj rrezikut financiar pa rrezik të rëndësishëm sigurimi, nuk është një kontratë sigurimi.
- B9 Përkufizimi i rrezikut financiar në Shtojcën A përfshin një listë të variabla financiarë dhe jo-financiarë. Kjo listë përfshin variabla jo-financiarë të cilët nuk janë specifikë për një palë të kontratës, të tillë si një indeks i humbjeve nga tërmeti në një rajon të caktuar, ose një indeks i temperaturës në një qytet të caktuar. Ajo përjashton variablat jo-financiarë, që janë specifikë për një palë të një kontrate, të tilla si ndodhja ose mosndodhja e një zjarri, që dëmtton ose shkatërron një aktiv të asaj pale. Për më tepër, rreziku i ndryshimeve në vlerën e drejtë të një aktivi jo-financiar nuk është një rrezik financiar, nëse vlera e drejtë pasqyron jo vetëm ndryshimet në çmimet e tregut për aktive të tilla (një variabël financiar) por gjithashtu, kushtin e një aktivi specifik jo-financiar të mbajtur nga një palë në një kontratë (një variabël jo-financiar). Për shembull, nëse një garanci e vlerës së mbetur të një veture të caktuar ekspozon garantuesin ndaj rrezikut të ndryshimit të kushteve fizike të makinës, ky rrezik është një rrezik sigurimi, jo rrezik financiar.
- B10 Disa kontrata e ekspozojnë siguruesin ndaj rrezikut financiar, përveç rrezikut të rëndësishëm të sigurimit. Për shembull, shumë kontrata sigurimi jete garantojnë një normë minimale kthimi për mbajtësit e policës së sigurimit (duke krijuar rrezik financiar) dhe premtojnë përfitime në rast vdekje, të cilat në disa raste tejkalojnë ndjeshëm tepriçën e llogarisë së mbajtësit të policës së sigurimit (duke krijuar rrezik sigurimi në formën e rrezikut të mortalitetit). Kontrata të tilla janë kontrata sigurimi.
- B11 Sipas disa kontratave, një ngjarje e siguruar synon pagesën e një shume të lidhur me një indeks çmimi. Kontrata të tilla janë kontrata sigurimi, nëse pagesa që është e kushtëzuar me ngjarjen e siguruar mund të jetë e rëndësishme. Për shembull, një pagesë vjetore nga siguruesi për sigurimin e jetës, e lidhur me një indeks të kostos së jetesës, transferon rrezik sigurimi sepse pagesa synohet nga një ngjarje e pasigurt- mbijetesë e përfituesit të policës së sigurimit të jetës. Lidhja me indeksin e çmimit është një derivativ i përfshirë, por ajo gjithashtu transferon rrezik sigurimi. Nëse transferimi që rezulton i rrezikut të sigurimit është i rëndësishëm, derivativi i përfshirë plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi, rast në të cilin ai nuk ka nevojë të veçohet dhe të matet me vlerën e drejtë (shih paragrafin 7 të këtij SNRF).
- B12 Përkufizimi i rrezikut të sigurimit i referohet rrezikut që siguruesi pranon nga mbajtësi i policës së sigurimit. Me fjalë të tjera, rreziku i sigurimit është një rrezik para-ekzistues, i transferuar nga mbajtësi i policës së sigurimit tek siguruesi. Kështu, një rrezik i ri i krijuar nga kontrata nuk është një rrezik sigurimi.
- B13 Përkufizimi i një kontrate sigurimi i referohet një efekti negativ mbi mbajtësin e policës së sigurimit. Përkufizimi nuk e kufizon pagesën nga siguruesi të një shumë të barabartë me ndikimin financiar të ngjarjes negative. Për shembull, përkufizimi nuk përjashton mbulimin 'i ri-për- të vjetër' që paguan mbajtësi i policës së sigurimit, e cila është e mjaftueshme për të lejuar zëvendësimin e një aktivi të dëmtuar të vjetër me një aktiv të ri. Në mënyrë të ngjashme, përkufizimi nuk kufizon pagesën sipas një kontrate të sigurimit të jetës me afat, në humbjen financiare të pësuar nga personat në ngarkim të të larguarit nga jeta, dhe as nuk përjashton pagimin e shumave të parapërcaktuara për të caktuar sasinë e humbjes së shkaktuar nga vdekja ose një aksident.
- B14 Disa kontrata kërkojnë një pagesë nëse ndodh një ngjarje e pasigurt e caktuar, por nuk kërkojnë një efekt negativ mbi mbajtësin e policës së sigurimit si një parakusht për pagesën. Një kontratë e tillë nuk është kontratë sigurimi edhe nëse mbajtësi e përdor kontratën për të zbutur një ekspozim bazë ndaj rrezikut. Për shembull, nëse mbajtësi përdor një derivativ për të mbrojtur një variabël bazë jo-financiar, i cili është i lidhur me flukset e mjeteve monetare nga një aktiv i njësishëm ekonomike, derivativi nuk është një kontratë sigurimi sepse pagesa nuk kushtëzohet nga fakti që mbajtësi ndikohet negativisht nga një pakësim i flukseve të mjeteve monetare nga aktivi. Anasjelltas, përkufizimi i një kontrate sigurimi i referohet një ngjarjeje të pasigurt, për të cilën një efekt negativ mbi mbajtësin e policës së sigurimit, është një parakusht kontraktual për pagesën. Parakushti kontraktual nuk kërkon që siguruesi të hetojë nëse ngjarja vërtet ka shkaktuar një efekt negativ, por i lejon siguruesit të refuzojë pagesën nëse ai nuk është i bindur se ngjarja ka shkaktuar një efekt negativ.

- B15 Rreziku i gabimit ose ngulmimit (d.m.th. rreziku që pala tjetër do të anulojë kontratën më herët ose më vonë sesa lëshuesi kishte parashikuar kur kishte caktuar çmimin e kontratës) nuk është një rrezik sigurimi, sepse pagesa ndaj palës tjetër nuk kushtëzohet nga nja ngjarje e pasigurt e ardhshme që ndikon negativisht palën tjetër. Në mënyrë të ngjashme rreziku i shpenzimit (d.m.th. rreziku i rritjes së papritur në kostot administrative të lidhura me shërbimin e një kontrate, dhe jo në kostot lidhur me ngjarjet e siguruara) nuk është rrezik sigurimi, sepse një rritje e papritur në shpenzime nuk ndikon negativisht palën tjetër.
- B16 Prandaj një kontratë që e ekspozon lëshuesin ndaj rrezikut të gabimit, rrezikut të ngulmimit ose rrezikut të shpenzimeve, nuk është një kontratë sigurimi me përjashtim të rastit kur ajo e ekspozon lëshuesin ndaj rrezikut të sigurimit. Megjithatë nëse lëshuesi i kësaj kontrate e zbut këtë rrezik duke përdorur një kontratë të dytë për transferimin e një pjesë të këtij rreziku tek një palë tjetër, kontrata e dytë e ekspozon palën tjetër ndaj rrezikut të sigurimit.
- B17 Një sigures mund të pranojë rrezik të rëndësishëm sigurimi nga mbajtësi i policës së sigurimit vetëm nëse siguresi është një njësi ekonomike e veçantë nga mbajtësi i policës së sigurimit. Në rastin e një siguresi të përbashkët, i përbashkëti pranon rrezik nga çdo mbajtës i policës së sigurimit dhe e grumbullon këtë rrezik. Megjithatë mbajtësit e policës së sigurimit mbartin këtë rrezik të grumbulluar kolektivisht në cilësinë e tyre si pronarë, i përbashkëti ende e ka pranuar rrezikun që është thelbi i një kontrate sigurimi.

Shembuj të kontratave të sigurimit

- B18 Në vijim jepen shembuj kontratash që janë kontrata sigurimi, po qe se transferimi i rrezikut të sigurimit është i rëndësishëm:
- (a) sigurimi ndaj vjedhjes ose dëmtimit të pronës.
 - (b) sigurimi ndaj detyrimit për produktin, detyrimit profesional, detyrimit civil ose shpenzimeve ligjore.
 - (c) sigurimi i jetës dhe skemat e parapagimit të funeralit (megjithatë vdekja është e sigurt, nuk është e sigurt se kur ajo do të ndodhë, ose për disa tipe sigurimi jete, nëse vdekja do të ndodhë brenda periudhës së mbuluar nga sigurimi).
 - (d) pagesat vjetore nga siguresi të lidhura me sigurimin e jetës dhe pensionet (d.m.th. kontratat që sigurojnë kompensim për ngjarjen e ardhshme të pasigurt-mbijetësën e përfituesit ose pensionistit-për të ndihmuar përfituesin ose pensionistin në mbajtjen e një standardi të caktuar jetese, i cili në kushte të tjera do të ndikojë negativisht nga mbijetesa e tij ose e saj).
 - (e) mbulimi i paaftësisë fizike dhe mjeksor.
 - (f) obligacionet e sigurta, obligacionet besnike, obligacionet e performancës dhe obligacionet ofertë (d.m.th. që sigurojnë kompensim nëse pala tjetër nuk përmbush detyrimin kontraktual, për shembull, detyrimin për ndërtimin e ndërtesës).
 - (g) sigurimi i kredisë që siguron bërjen e pagesave të caktuara për të rimbursuar mbajtësin për një humbje që pëson për shkak se një debitor i caktuar nuk bën pagesat kur ato kërkohen, në përputhje me termat fillestare ose të modifikuara të një instrumenti borxhi. Këto kontrata mund të kenë forma ligjore të ndryshme, të tilla si një garanci, disa tipe të letër kredisë, një kontratë kredije derivative e mospagimit ose një kontratë sigurimi. Megjithatë, ndonëse këto kontrata plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi, ato plotësojnë edhe përkufizimin e një kontrate të garancisë financiare, të dhënë në SNK 39, dhe janë brenda objektit të SNK 32⁴ dhe SNK 39 dhe jo të këtij SNRF (shih paragrafin 4(d)). Sidoqoftë, nëse lëshuesi i kontratave të garancisë financiare ka pohuar më parë në mënyrë të qartë se i sheh këto kontrata si kontrata sigurimi dhe ka përdorur kontabilitetin e zbatueshëm për kontratat e sigurimit, lëshuesi mund të zgjedhë të zbatojë ose SNK 39 dhe SNK 32⁵ ose këtë Standard për kontrata të tilla të garancisë financiare.
 - (h) garancitë e produkteve. Garancitë e produkteve të lëshuara nga një palë tjetër për mallra të shitura nga një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë, janë brenda objektit të këtij SNRF. Megjithatë garancitë e produktit të lëshuara direkt nga një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë janë jashtë objektit të tij, sepse ato janë brenda objektit të SNK 18 dhe SNK 37.
 - (i) sigurimi i titujve (d.m.th. sigurimi ndaj zbulimit të defekteve në tituj të tokës, të cilat nuk ishin të dukshme kur u nënshkrua kontrata e sigurimit). Në këtë rast ngjarje e siguruar është zbulimi i një defekti në titull, jo defekti në vetvete.

⁴ Kur një njësi ekonomike zbaton SNRF 7, referenca tek SNK 32 zëvendësohet nga një referencë tek SNRF 7.

⁵ Kur një njësi ekonomike zbaton SNRF 7, referenca me SNK 32 zëvendësohet nga një referencë tek SNRF 7.

- (j) ndihma në udhëtim (d.m.th. kompensimi në mjete monetare ose në natyrë për mbajtësit e policës së sigurimit për humbje të pësuar gjatë udhëtimit). Paragrafët B6 dhe B7 trajtojnë disa kontrata të kësaj natyre.
 - (k) obligacionet e katastrofës, të cilat ofrojnë pagesa të zvogëluara të primit, interesit ose të të dyjave, nëse një ngjarje e caktuar ndikon negativisht lëshuesin e obligacionit (me përjashtim të rastit kur ngjarja e caktuar nuk krijon rrezik sigurimi të rëndësishëm, për shembull, nëse ngjarja është një ndryshim në një normë interesi ose në një normë të kurseve të këmbimit).
 - (l) kontratat e sigurimit swaps dhe kontrata të tjera që kërkojnë një pagesë bazuar në ndryshimet në variblat klimaterikë, gjeologjikë ose varibla të tjerë fizikë, të cilat janë specifike për një palë në kontratë.
 - (m) kontratat e risigurimit.
- B19** Në vijim jepen shembuj të zërave që nuk janë kontrata sigurimi:
- (a) kontrata të investimit që kanë formë ligjore të një kontrate sigurimi, por që nuk e ekspozojnë siguruesin ndaj rrezikut të rëndësishëm të sigurimit, për shembull, kontratat e sigurimit të jetës në të cilat siguruesi nuk mbart rrezik të rëndësishëm mortaliteti (të tilla kontrata janë instrumenta financiarë jo-sigurimi ose kontrata shërbimi, shih paragrafët B20 dhe B21).
 - (b) kontratat që kanë formë ligjore të sigurimit, por që kalojnë të gjithë rrezikun e rëndësishëm të sigurimit tek mbajtësi i policës së sigurimit nëpërmjet mekanizmave të paanulueshëm dhe detyrues, që rregullojnë pagesat e ardhshme të mbajtësit të polçës së sigurimit si një rezultat direkt i humbjeve të siguruar, për shembull, disa kontrata financiare risigurimi ose disa grupe kontratash (të tilla kontrata janë zakonisht instrumenta financiarë jo-sigurimi ose kontrata shërbimi, shih paragrafët B20 dhe B21).
 - (c) vetë-sigurimi, me fjalë të tjera, mbajtja e një rreziku që mund të ishte mbuluar nga sigurimi (nuk ka kontratë sigurimi sepse nuk ka marrëveshje me palën tjetër).
 - (d) kontrata (të tilla si kontratat e lojrave të fatit) që kërkojnë një pagesë nëse ndodh një ngjarje e pasigurt e caktuar, por nuk kërkojnë që ngjarja të ndikojë negativisht mbajtësin e policës së sigurimit si një parakusht për pagesën. Megjithatë kjo nuk ndalon specifikimin e një pagese të paracaktuar për të përcaktuar në mënyrë sasiore humbjen e shkaktuar nga një ngjarje e caktuar e tillë si, vdekja ose një aksident (shih gjithashtu paragrafin B13).
 - (e) derivativët që ekspozojnë një palë ndaj rrezikut financiar por jo ndaj rrezikut të sigurimit, sepse ata kërkojnë që pala të bëjë pagesa bazuar vetëm në ndryshimet në një ose më shumë variabla si, norma interesi të caktuara, çmimi i instrumentave financiarë, çmimi i mallrave, norma e kurseve të këmbimit, indeksi i çmimeve, klasifikimi i kredisë ose indeksi i kredisë apo variabla të tjerë, nëse në rastin e një variabli jo-financiar ky varibël nuk është specifik për një palë të kontratës (shih SNK 39).
 - (f) një garanci e lidhur me kredinë (ose letër kredija, kontratat e kredisë së derivativit të mospagimit ose kontratat e sigurimit të kredisë) që kërkojnë pagesa edhe nëse mbajtësi nuk ka pësuar një humbje nga dështimi i debitorit për të bërë pagesat kur ato kërkojnë (shih SNK 39).
 - (g) kontrata që kërkojnë një pagesë bazuar në ndryshimet në variblat klimaterikë, gjeologjikë ose varibla të tjerë fizikë, të cilët nuk janë specifike për një palë në kontratë (zakonisht të përshkruara si derivativë të motit).
 - (h) obligacionet katastrofë që ofrojnë pagesa të pakësuar të principalit, interesit ose të të dyjve, bazuar në një variabël klimaterik, gjeologjik ose variabël tjetër fizik, i cili nuk është specifik për një palë të kontratës.
- B20** Nëse kontratat e përshkruara në paragrafin B19 krijojnë aktive financiare ose pasive financiare, ato janë brenda objektit të SNK 39. Ndër të tjera, kjo do të thotë se palët e kontratës përdorin atë që ndonjëherë quhet kontabiliteti depozitë, që përfshin sa vijon:
- (a) një palë njih shumën e marrë si një pasiv financiar, dhe jo si të ardhur.
 - (b) pala tjetër njih shumën e paguar si një aktiv financiar, dhe jo si një shpenzim.
- B21** Nëse kontratat e përshkruara në paragrafin B19 nuk krijojnë aktive financiare ose pasive financiare, zbatohet SNK 18. Sipas SNK 18, të ardhurat e lidhura me një transaksion që përfshin kryerjen e shërbimeve, njihen duke ju referuar fazës së përfundimit të transaksionit, kur rezultati i transaksionit mund të vlerësohet në mënyrë të besueshme.

Rreziku i rëndësishëm i sigurimit

- B22 Një kontratë është një kontratë sigurimi vetëm nëse ajo transferon rrezik të rëndësishëm sigurimi. Paragrafët B8-B21 trajtojnë rrezikun e sigurimit. Paragrafët në vijim trajtojnë vlerësimin e faktin nëse rreziku i sigurimit është i rëndësishëm.
- B23 Rreziku i sigurimit është i rëndësishëm nëse dhe vetëm nëse një ngjarje e siguruar mund të shkaktojë që një sigures të paguajë përfitime shtesë të rëndësishme në ndonjë situatë, me përjashtim të situatave që nuk kanë thelb tregtar (d.m.th. nuk ka efekt të dukshëm në ekonominë e transaksionit). Nëse përfitimet shtesë të rëndësishme do të ishin të pagueshme në situata që kanë përmbajtje tregëtare, kushti në fjalë e mëparëshme mund të plotësohet edhe nëse ngjarja e siguruar ka shumë pak mundësi, ose edhe nëse vlera aktuale e pritshme (d.m.th. probabiliteti i ponderuar) e flukseve të mjeteve monetare të kushtëzuara, është një pjesë e vogël e vlerës aktuale të pritshme të të gjitha flukseve të mbetura kontraktuale.
- B24 Përfitimet shtesë të përshkruara në paragrafin B23 i referohen shumave që tejkalojnë ato që mund të jenë të pagueshme, nëse nuk do të ndodhte ngjarja e siguruar (duke përjashtuar situatat që nuk kanë përmbajtje tregëtare). Këto shuma shtesë përfshijnë kostot e trajtimit dhe të vlerësimit të kërkesave, por përjashtojnë:
- (a) humbjen e aftësisë për t'i ngarkuar mbajtësit e policës së sigurimit për shërbimet e ardhshme. Për shembull, në një kontratë sigurimi jete të lidhur me investime, vdekja e mbajtësit të policës së sigurimit do të thotë se siguresi nuk mund të vazhdojë të kryejë shërbimet e menaxhimit të investimit dhe të grumbullimit të një komisioni për të bërë këtë. Megjithatë, kjo humbje ekonomike për siguresin nuk pasqyron rrezikun e sigurimit njëllor sikur një manaxher i fondeve të përbashkëta nuk ndërmer rrezik sigurimi lidhur me vdekjen e mundshme të klientit. Prandaj humbja e mundshme e komisioneve të ardhshme të menaxhimit të investimeve nuk është e rëndësishme në vlerësimin se sa shumë rrezik sigurimi transferohet nga një kontratë.
 - (b) me vdekjen heqja dorë nga detyrimet që mund të ishte bërë në anulim ose dorëzim. Për shkak se kontrata solli krijimin e këtyre detyrimeve, heqja dorë nga këto detyrime nuk kompenson mbajtësin e policës së sigurimit për një rrezik para-ekzistues. Prandaj ato nuk janë të rëndësishëm në vlerësimin sesa rrezik sigurimi transferohet nga një kontratë.
 - (c) një pagesë e kushtëzuar në një ngjarje e cila nuk i shkakton një humbje të rëndësishme mbajtësit të kontratës. Për shembull, merrni në konsideratë një kontratë, e cila kërkon që lëshuesi të paguajë një milion njësi monetare nëse një aktiv pëson një dëmtim fizik duke shkaktuar një humbje të parëndësishme ekonomike të një njësie monetare të mbajtësit. Në këtë kontratë, mbajtësi transferon tek siguresi rrezikun e parëndësishëm të humbjes së një njësie monetare. Në të njëjtën kohë, kontrata krijon rrezik jo-sigurimi, që siguresi do të duhet të paguajë 999,999 njësi monetare nëse ndodh ngjarja e specifikuar. Për shkak se lëshuesi nuk pranon rrezik të rëndësishëm të sigurimit nga mbajtësi, kjo kontratë nuk është një kontratë sigurimi.
 - (d) rikuperime të mundshme të risigurimit. Siguresi i trajton këto veças.
- B25 Një sigures duhet të vlerësojë rëndësinë e rrezikut të sigurimit kontratë për kontratë, dhe jo duke ju referuar materialitetit të pasqyrave financiare⁶. Prandaj rreziku i sigurimit mund të jetë i rëndësishëm edhe nëse ka një probabilitet minimal të humbjeve materiale për të gjitha kontratat. Ky vlerësim kontratë-për-kontratë lehtëson klasifikimin e një kontrate si një kontratë sigurimi. Megjithatë nëse një grup relativisht homogjen kontratash të vogla njihet se përbëhet nga kontrata që të gjitha transferojnë rrezik sigurimi, një sigures nuk ka nevojë të analizojë çdo kontratë brenda këtij grupi për të identifikuar disa kontrata jo-derivative, të cilat transferojnë rrezik të parëndësishëm sigurimi.
- B26 Nga paragrafët B23-B25 vijon se nëse një kontratë paguan një përfitim për vdekje, që tejkalon shumën e pagueshme në mbijetesë, kontrata është një kontratë sigurimi me përjashtim të rastit, kur përfitimi shtesë për vdekjen është i parëndësishëm (i gjykuar duke ju referuar kontratës dhe jo një grupi të tërë kontratash). Siç vihet në dukje në paragrafin B24(b), me vdekjen, heqja dorë nga anulimi ose dorëzimi i detyrimit nuk përfshihet në këtë vlerësim, nëse kjo heqje dorë nuk kompenson mbajtësin e policës së sigurimit për një rrezik para-ekzistues. Në mënyrë të ngjashme një kontratë e përvitshme që paguan shuma të rregullta për jetën e mbetur të mbajtësit të policës së sigurimit është një kontratë sigurimi, me përjashtim të rastit kur pagesat e bashkuara të kushtëzuara për sigurimin e jetës janë të parëndësishme.
- B27 Paragrafi B23 i referohet përfitimeve shtesë. Këto përfitime shtesë mund të përfshijnë një kërkesë për të paguar përfitimet më herët nëse ngjarja e siguruar ndodh më herët dhe pagesa nuk rregullohet për vlerën në kohë të parasë. Një shembull është sigurimi i plotë për jetën për një shumë fikse (me fjalë të tjera, sigurimet që ofrojnë një përfitim për vdekjen të fiksuar, pavarësisht se kur vdes mbajtësi i policës së sigurimit, pa datë skadimi për

⁶ Për këtë qëllim, kontratat e nëshkruara njëkohësisht me palën tjetër (ose kontratat të cilat janë të ndërruara) nga një kontratë e vetme.

mbulimin). Është e sigurt se mbajtësi i policës së sigurimit do të vdesë, por data se kur do të ndodhë nuk është e sigurt. Siguruesi do të pësojë një humbje për ato kontrata individuale në të cilat mbajtësi i policës së sigurimit vdes më herët, edhe nëse nuk ka një humbje të përgjithshme për të gjithë grupin e kontratave.

- B28 Nëse një kontratë sigurimi është e veçuar në përbërësin depozitë dhe në përbërësin sigurim, rëndësia e transferimit të rrezikut të sigurimit vlerësohet duke ju referuar përbërësit sigurim. Rëndësia e rrezikut të sigurimit të transferuar nga një derivativ i përfshirë vlerësohet duke ju referuar derivativit të përfshirë.

Ndryshimet në nivelin e rrezikut të sigurimit

- B29 Disa kontrata nuk transferojnë ndonjë rrezik sigurimi tek lëshuesi që në fillim, megjithëse transferojnë rrezik sigurimi në një moment të dytë. Për shembull, merrni në konsideratë një kontratë që siguron një kthim të caktuar nga investimi dhe përfshin një opsion për mbajtësin e policës së sigurimit për të përdorur të ardhurat e investimit në maturim, për të blerë një kontratë sigurimi të përvitshme jete të kushtëzuar me normat aktuale të të përvitshme të përdorura nga siguruesi për përfitues të tjerë të rinj, nëse mbajtësi i policës së sigurimit ushtron opsionin. Kontrata nuk transferon rrezik sigurimi tek lëshuesi derisa të ushtrohet opsioni, për shkak se siguruesi është i lirë të çmojë të përvitshmen mbi një bazë që pasqyron rrezikun e sigurimit të transferuar tek siguruesi në atë kohë. Megjithatë, nëse kontrata specifikon normat e të përvitshmes (ose një bazë për vendosjen e normave të të përvitshmes), kontrata transferon rrezik sigurimi tek nxjerrësi që në krijim.
- B30 Një kontratë që kualifikohet si një kontratë sigurimi mbetet një kontratë sigurimi derisa të gjitha të drejtat dhe detyrimet të shlyhen ose skadojnë.

Shtojcë C

Amendime për SNRF-të e tjera

Amendimet e dhëna në këtë shtojcë do të zbatohen për periudhat vjetore që fillojnë më datën 1 Janar 2005 e në vijim. Nëse një njësi ekonomike zbaton këtë SNRF për një periudhë më të herëshme, këto amendime do të zbatohen edhe për periudhën më të herëshme.

* * * * *

Amendimet që përmban kjo shtojcë, kur ky SNRF doli më 2004, janë përfshirë në deklaratimet përkatëse të publikuara në këtë vëllim.

Miratimi i SNRF 4 nga Bordi

Standardi Ndërkombtar i Raportimi Financiar 4 *Kontratat e Sigurimit* u miratua për publikim nga tetë prej katërmbëdhjetë anëtarëve të Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit. Profesor Barth dhe zotërinjtë Garnett, Gelard, Leisenring, Smith dhe Yamada ishin kundër. Opinionet e tyre kundër paraqiten pas Bazës për Konkluzione për SNRF 4.

Z. David Tweedie

Kryetar

Thomas E Jones

Nën-Kryetar

Mary E Barth

Hans-Georg Bruns

Anthony T Cope

Robert P Garnett

Gilbert Gélard

James J Leisenring

Warren J McGregor

Patricia L O'Malley

Harry K Schmid

John T Smith

Geoffrey Whittington

Tatsumi Yamada

Miratimi i Amendimeve për SNK 39 dhe SNRF 4 nga Bordi

Këto Amendime të Standardit Ndërkombëtar të Kontabilitetit 39 Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja dhe për Standardin Ndërkombëtar të Raportimit Financiar 4 Kontratat e Sigurimit-*Kontratat e Garancisë Financiare* u miratuan për publikim nga katërmëdhjetë anëtarët e Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit.

Z. David Tweedie	Kryetar
Thomas E Jones	Nën-Kryetar
Mary E Barth	
Hans-Georg Bruns	
Anthony T Cope	
Jan Engström	
Robert P Garnett	
Gilbert Gélard	
James J Leisenring	
Warren J McGregor	
Patricia L O'Malley	
John T Smith	
Geoffrey Whittington	
Tatsumi Yamada	

PËRMBAJTJA*paragrafët***BAZA PËR KONKUZIONALE PËR
SNRF 4 KONTRATAT E SIGURIMIT****HYRJE****BC1-BC9****Informacion Bazë****BC2-BC5****Përfundime paraprake për fazën II****BC6-BC9****OBJEKTI****BC10-BC76****Përkufizimi i kontratës së sigurimit****BC11-BC60**

Rreziku i sigurimit

BC21-BC24

Interesi i sigurueshëm

BC25-BC29

Madhësia e rrezikut të sigurimit

BC30-BC37

Skadimi i sigurimit - të drejtat dhe detyrimet e kushtëzuara

BC38-BC39

Veçimi

BC40-BC54

Derivativët e motit

BC55-BC60

Përfashtimet nga objekti**BC61-BC76**

Garancitë financiare dhe sigurimi kundrejt rrezikut të kredisë

BC62

Garancitë e produkteve

BC69-BC72

Kontabiliteti nga mbajtësit e policave të sigurimit.

BC73

Kontratat e shërbimit të parapaguara

BC74-BC76

PËRJASHTIM I PËRKOSSHËM NGA DISA SNRF TË TJERA**BC77-BC122****Provizionet për katastrofa dhe balancim****BC87-BC93****Mjaftueshmëria e pasiveve****BC94-BC104****Mosnjohja****BC105****Kompensimi****BC106****Aktivitet e risigurimit****BC107-BC114**

Zhvlerësimi i aktiveve të risigurimit

BC107-BC108

Fitimet dhe humbjet neto nga blerja e risigurimit

BC109-BC114

Praktika të tjera ekzistuese**BC115-BC122**

Kostot e blerjes

BC116-BC119

Primi dhe zëvendësimi

BC120-BC121

Policat e huave

BC122

NDRYSHIMET NË POLITIKAT KONTABËL**BC123-BC146****Përshtatshmëria dhe besueshmëria****BC123-BC125****Skontimi****BC126-BC127****Komisionet e manaxhimit të investimit****BC128-BC130****Politika kontabël uniforme në konsolidim****BC131-BC132****Kujdes i tepruar****BC133****Marzhet e ardhshme të investimit****BC134-BC144**

Marzhet e ardhshme të investimit dhe vlera e përfshirë

BC138-BC144

Riklasifikimi i aktiveve financiare**BC145-BC146****BLERJA E KONTRATAVE TË SIGURIMIT NGA KOMBINIMET E BIZNESEVE DHE
TRANSFERIMET E PORTOFOLIT****BC147-BC153****TIPARET E PJESËMARRJES SË LIRË****BC154-BC165****ÇESHTJE QE LIDHEN ME SNK 39****BC166-BC197****Aktivitet e mbajtura për të mbrojtur kontratat e sigurimit****BC166-BC180****Kontabiliteti hije****BC181-BC184**

Kontratat e investimit	BC185-BC187
Derivativët e përfshirë	BC188-BC194
Eliminimi i zërave të brendshëm	BC195-BC197
TATIMET MBI TË ARDHURAT	BC198
DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE	BC199-BC226
Materialiteti	BC208-BC210
Shpjegimi i shumave të njohura	BC211-BC214
Supozimet	BC211-BC213
Ndryshimet në pasivet e sigurimit	BC214
Natyra dhe madhësia e rreziqeve që rrjedhin nga kontratat e sigurimit	BC215-BC223
Rreziku i sigurimit	BC217
Analiza e ndjeshmërisë	BC218-BC219
Zhvillimi i kërkesave	BC220-BC221
Humbja maksimale e mundshme	BC222
Ekspozimet ndaj rrezikut të normave të interesit ose rrezikut të tregut	BC223
Vlera e drejtë e pasiveve të sigurimit dhe aktiveve të sigurimit	BC224-BC226
PËRMBLEDHJE E NDRYSHIMEVE NGA PP 5	BC227
OPINIONET KUNDËR SNRF 4	

Baza për Konkuzione për SNRF 4 Kontratat e Sigurimit

Kjo bazë për konkluzione shoqëron SNRF 4, por nuk është pjesë e tij.

Hyrje

- BC1 Kjo Bazë për Konkuzione përmbledh konsideratat e Bordit të Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit në arritjen e konkluzioneve për SNRF 4 *Kontratat e Sigurimit*. Disa antarë të Bordit i dhanë më shumë peshë disa faktorëve kundrejt disa të tjerëve.

Informacion Bazë

- BC2 Bordi vendosi të zhvillojë Standardin Ndërkombëtar të Raportimit Financiar (SNRF) mbi kontratat e sigurimit sepse:
- (a) nuk kishte SNRF për kontratat e sigurimit dhe kontratat e sigurimit ishin përjashtuar nga objekti i SNRF-ve ekzistuese të cilat do të kishin qenë të rëndësishme në rethana të tjera (p.sh. SNRF për provizionet, instrumentat financiarë dhe aktivet jo-materiale).
 - (b) praktikat kontabël për kontratat e sigurimit kanë qenë të ndryshme dhe shpesh kanë dalluar nga praktikat në sektorët e tjerë.
- BC3 Organizata pararendëse e Bordit, Komiteti i Standardeve Ndërkombëtare të Kontabilitetit (KSNK), në vitin 1997 krijoi një Komitet Drejtues për të vazhduar punën e filluar në këtë projekt. Në Dhjetor 1999 Komiteti Drejtues publikoi një *Dokument të Çështjeve*, që tërhoqi 138 letra me komente. Komiteti Drejtues rishikoi letrat me komente dhe e përfundoi punën e tij duke zhvilluar një raport për Bordin në formën e një *Projekt Deklarate të Parimeve* (PDP). Bordi filloi diskutimin e PDP në Nëntor 2001. Bordi nuk e miratoi PDP e as nuk bëri ftesë formale për komente mbi të, por e bëri të disponueshëm për publikun në faqen e internetit të BSNK.
- BC4 Pak sigurues raportojnë se aktualisht përdorin SNRF-të, megjithëse shumë të tjerë pritet t'i përdorin që prej 2005. Për shkak se ky projekt nuk ishte e mundur të përfundohej për zbatim në 2005, Bordi e ndau projektin në dy pjesë, në këtë mënyrë siguruesit mund të zbatonin disa aspekte në 2005. Bordi publikoi propozimet e tij për fazën I në Korrik 2003, si PP 5 Kontratat e Sigurimit. Afati i fundit i pranimit të komenteve ishte data 31 Tetor 2003. Bordi mori 135 letra me komente. Pas rishikimit të përgjigjeve, në Mars 2004, Bordi publikoi SNRF 4.
- BC5 Lidhur me fazën I, objektivat e Bordit ishin:
- (a) bërja e pak përmirësimeve në praktikat kontabël për kontratat e sigurimit, pa kërkuar ndryshime të rëndësishme, që mund të nevojitet të ndryshohen në fazën II.
 - (b) të kërkohej dhënia e informacioneve shpjeguese të cilat (i) identifikojnë dhe shpjegojnë shumat që vijnë nga kontratat e sigurimit në pasqyrat financiare të siguruesit dhe (ii) ndihmojnë përdoruesit e këtyre pasqyrave financiare të kuptojnë shumën, afatet dhe pasigurinë e flukseve të ardhshme të mjeteve monetare nga kontratat e sigurimit.

Përfundime paraprake për fazën II

- BC6 Bordi e sheh fazën I si një hap bazë për fazën II dhe angazhohet të përfundojë fazën II pa vonesa, pasi të ketë shqyrtuar të gjitha pyetjet konceptuale dhe praktike të rëndësishme dhe, pasi të ketë përfunduar procesin e tij të duhur. Në Janar 2003 Bordi arriti përfundimet paraprake vijuese për fazën II:
- (a) Metoda duhet të jetë një metodë aktiv-dhe-pasiv, e cila do t'i kërkojë një njësie ekonomike të identifikojë dhe matë direkt të drejtat dhe detyrimet kontraktuale që vijnë nga kontratat e sigurimit, dhe jo të krijojnë flukse të shtyra hyrëse dhe dalëse.
 - (b) Aktivët dhe pasivët që vijnë nga kontratat e sigurimit duhet të maten me vlerën e drejtë, me dy kërkesat shteguese që jepen në vijim:
 - (i) Duke njohur mungesën e transaksioneve të tregut, një njësi ekonomike mund të përdorë supozime dhe informacione që janë specifike për njësinë ekonomike, kur informacioni i bazuar në treg nuk është i disponueshëm, pa kosto dhe përpjekje të tepërta.

- (ii) Në mungesë të evidencës së tregut që konfirmon të kundërtën, vlera e drejtë e vlerësuar e një pasivi sigurimi nuk duhet të jetë më pak, por mund të jetë më shumë, sesa njësitë ekonomike do të ngarkonte për të pranuar kontrata të reja me kushte kontraktualë identikë dhe me afate maturimi të mbetur nga mbajtësit e rinj të policave të sigurimit. Për pasojë një sigures nuk do të njohë një fitim neto në fillim të një kontrate sigurimi, nëse një evidencë e tillë tregu nuk do të jetë e disponueshme.
 - (c) Siç nënkuptohet nga përkufizimi i vlerës së drejtë:
 - (i) një matje e paskontuar është e papajtueshme me vlerën e drejtë.
 - (ii) pritshmëria rreth performancës së aktiveve nuk duhet të përfshihet në matjen e një kontrate sigurimi, direkt ose indirekt (me përjashtim të rastit kur shumat e pagueshme për një mbajtës të policës së sigurimit varen nga performanca e aktiveve të caktuara).
 - (iii) matja e vlerës së drejtë duhet të përfshijë një rregullim për primin, që pjesëmarrësit në treg do të kërkojnë për rreziqet dhe shtesat mbi flukset e mjeteve monetare të pritshme.
 - (iv) matja e vlerës së drejtë të një kontrate sigurimi duhet të pasqyrojë karakteristikat e kredisë së kësaj kontrate, duke përfshirë efektin e mbrojtjeve dhe sigurimit të mbajtësit të policës së sigurimit të dhëna nga organizmat qeveritarë ose garantues të tjerë.
 - (d) Matja e të drejtave dhe detyrimeve kontraktuale të lidhura me librin e mbyllur të kontratave të sigurimit duhet të përfshijë primet e ardhshme të specifikuara në kontrata (dhe kërkesat, përfitimet, shpenzimet dhe flukset e tjera të mjeteve monetare shtesë që vijnë nga këto prime) nëse dhe vetëm nëse:
 - (i) mbajtësit e policave të sigurimit mbajnë të drejta të vijueshme të pa-anullueshme ose të drejta të rinovueshme që kufizojnë shumë aftësinë e siguresit për të rivlerësuar kontratën me normat që do të zbatohen për mbajtësit e rinj të policave të sigurimit, karakteristikat e të cilëve janë të ngjashme me ato të mbajtësve ekzistues të policave të sigurimit; dhe
 - (ii) këto të drejta do të përfundojnë nëse mbajtësit e policave të sigurimit ndalojnë pagesën e primeve.
 - (e) Kostot e blerjes duhet të njihen si një shpenzim kur ndodhin.
 - (f) Më vonë, në fazën II, Bordi do të shqyrtojë dy çështje të tjera:
 - (i) A duhet që modeli i matjes të veçojë elementët individualë të një kontrate sigurimi dhe t'i matë ato në mënyrë individuale?
 - (ii) Në ç'mënyrë duhet të matë një sigures detyrimin e tij ndaj mbajtësve të kontratave me pjesëmarrje?
- BC7 Në dy fusha, këto përfundime paraprake ndryshojnë nga rekomandimet e Komitetit Drejtues të KSNK të dhëna në PDP:
- (a) përdorimi i objektivit të matjes me vlerën e drejtë dhe jo me vlerën specifike të njësisë ekonomike. Megjithatë, ky ndryshim nuk është aq i rëndësishëm sa duket sepse vlera specifike e njësisë ekonomike siç përshkruhet në PDP, është e padallueshme në shumicën e aspekteve nga vlera e drejtë e përcaktuar duke përdorur udhëzuesin e matjes që Bordi ka zbatuar paraprakisht në fazën II të projektit të tij për kombinimet e biznesit.
 - (b) kriteri i përdorur për të përcaktuar nëse matja duhet të pasqyrojë primet e ardhshme dhe flukset e mjeteve monetare respektive (paragrafi BC6(d)).
- BC8 Që prej Janarit 2003, kufizimet në burimet e Bordit dhe të personelit, e kanë penguar Bordin në vazhdimin e punës për të përcaktuar nëse përfundimet paraprake për fazën II mund të zhvillohen në një standard, i cili është në koherencë me Kuadrin e BSNK dhe i zbatueshëm në praktikë. Bordi synon t'i kthehet fazës II të projektit në tremujorin e dytë të 2004. Ai planifikon të përqendrohet në atë kohë, si në çështjet konceptuale ashtu edhe ato praktike, sikurse ai bën në çdo projekt. Vetëm pas përfundimit të shqyrtimeve të tij, Bordi do të vijojë me një Projekt Paraqitje të një SNRF të propozuar. Shqyrtimet e Bordit në të gjitha projektet përfshijnë marrjen në konsideratë të alternativave dhe të faktit nëse këto alternativa paraqesin metoda konceptualisht më superiore për çështje të raportimit financiar. Për pasojë, Bordi do të analizojë praktikat ekzistuese në mbarë botën, për të përcaktuar nëse ndonjë përgjigje mund të gjykohej të jetë një përgjigje superiore, e përshtatshme për zbatim ndërkombëtar.
- BC9 Siç trajtohet në paragrafin BC84, PP 5 propozoi një 'frazë mbyllëse', të cilën Bordi e fshiui gjatë përfundimit të SNRF. Megjithatë disa nga ata që u përgjigjën kundërshtuan frazën mbyllëse, shumë të tjerë vlerësuan sinjalin e Bordit për angazhimin e tij për të përfunduar fazën II pa vonesë.

Objekti

- BC10 Disa argumentuan se SNRF duhet të trajtojë të gjithë aspektet e raportimit financiar nga siguruesit, për të siguruar që raportimi financiar për siguruesit është brenda tij i qëndrueshëm. Ata vunë në dukje së kërkesat rregullatore dhe disa kërkesa kontabël kombëtare, shpesh mbulojnë të gjitha aspektet e biznesit të një siguruesi. Megjithatë, për arsyet në vijim, SNRF trajton vetëm kontratat e sigurimit të të gjitha njësive ekonomike, dhe nuk trajton aspekte të tjera të kontabilitetit nga siguruesit:
- (a) Do të jetë e vështirë, dhe ndoshta e pamundur, të krijohet një përkufizim i fortë për siguruesin, i cili të mund të zbatohet në mënyrë të qëndrueshme nga vendi në vend. Midis gjerave të tjera, një numër në rritje njësish ekonomike e kanë shumicën e aktiviteteve si në fushën e sigurimit ashtu dhe në fusha të tjera.
 - (b) Do të ishte e padëshirueshme që një sigurues të trajtojë një transaksion në një mënyrë dhe një jo-sigurues të trajtojë në një mënyrë tjetër të njëjtin transaksion.
 - (c) Projekti nuk duhet të rihapë çështjet e trajtuara nga SNRF-të e tjera, me përjashtim të rastit kur tipare specifike të kontratave të sigurimit justifikojnë një trajtim të ndryshëm. Paragrafët BC166-BC180 diskutojnë trajtimin e aktiveve që mbështetin kontratat e sigurimit.

Përkufizimi i kontratës së sigurimit

- BC11 Përkufizimi i një kontrate sigurimi përcakton se cilat kontrata janë brenda objektit të SNRF 4 dhe jo SNRF-ve të tjera. Disa argumentuan se faza I duhet të përdorë përkufizimet ekzistuese kombëtare të kontratave të sigurimit, mbi bazat në vijim:
- (a) Para se faza II të japë udhëzues për zbatimin e SNK 39 *Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja* për fusha të vështira, siç janë tiparet e pjesëmarrjes së lirë dhe të drejtat e anulimit dhe rinovimit, do të ishte e parakohëshme të kërkontej që siguruesit të zbatojnë SNK 39 për kontratat që përmbajnë këto tipare dhe të drejta.
 - (b) Përkufizimi i zbatuar për fazën I mund të ketë nevojë të ndryshohet përsëri për fazën II. Kjo mund të detyrojë siguruesit që të bëjnë ndryshime të mëdha dy herë brenda një periudhë të shkurtër kohe.
- BC12 Megjithatë, në këndvështrimin e Bordit nuk është e kënaqshme që përkufizimi i përdorur në SNRF-të, të bazohet në përkufizimet lokale, të cilat mund të ndryshojnë nga njëri vend në tjetrin dhe mund të mos jenë më të përshtatshmet, për të vendosur se cili SNRF duhet të zbatohet për një tip të caktuar të kontratës.
- BC13 Disa shprehën shqetësime se zbatimi i një përkufizimi të caktuar nga BSNK mund të sjellë në fund të fundit ndryshime të papërshtatshme në përkufizimet e përdorura për qëllime të tjera, të tilla si ligji i sigurimit, mbikëqyrja ose tatimi mbi sigurimin. Bordi theksoi se çdo përkufizim i përdorur në SNRF-të është vetëm për raportimin financiar dhe nuk synon të ndryshojë ose zëvendësojë përkufizimet e përdorura për qëllime të tjera.
- BC14 Standarde të ndryshme të nxjerrra nga KSNK përdorin përkufizimet ose përshkrimet e kontratave të sigurimit, për të përjashtuar kontratat e sigurimit nga objekti i tyre. Objekti i SNK 37 *Provizionet, Pasivet e Kushtëzuara dhe Aktivët e Kushtëzuara* dhe i SNK 38 *Aktivët Jo-Materiale*, përjashtojnë provizionet, pasivet e kushtëzuara, aktivët e kushtëzuara dhe aktivët e jo-materiale që krijohen në shoqëritë e sigurimit, nga kontratat me mbajtësit e policave të sigurimit. KSNK përdori këtë formulim kur filloi projektin e tij mbi sigurimet, për të shmangur paragjykimet lidhur me faktin nëse projekti do të trajtojë kontratat e sigurimit apo një klasë më të gjerë kontratash. Në mënyrë të ngjashme objekti i SNK 18 *Të ardhurat* përjashtoi të ardhurat që vijnë nga kontratat e sigurimit të shoqërive të sigurimit.
- BC15 Përkufizimi në vijim i kontratave të sigurimit u përdor për të përjashtuar kontratat e sigurimit nga objekti i një versioni më të hershëm të SNK 32 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese dhe Paraqitja* dhe SNK 39.
- Një kontratë sigurimi është një kontratë e cila e ekspozon siguruesin ndaj rreziqeve të identifikueshme të humbjes nga ndodhja ose zbulimi i ngjarjeve ose rrethanave brenda një periudhe të caktuar përfshirë vdekjen (në rastin e një të përvitshmeje, mbijetesa e përfituesit), sëmundjen, paaftësinë, dëmtimin e pronës, dëmtim i të tjerëve dhe ndërprerje të biznesit.
- BC16 Ky përkufizim u plotësua nga një deklaram i bërë në SNK 32 dhe SNK 39, i cili megjithatë, zbatohet kur një instrument financiar 'merr formën e një kontrate sigurimi, por kryesisht përfshin transferimin e rreziqeve financiare.'
- BC17 Për arsyet në vijim, Bordi hoqi dorë nga përkufizimi i mëparshëm i dhënë në SNK 32 dhe SNK 39:
- (a) Përkufizimi jep një listë shembujsh, por nuk përcakton karakteristikat e rreziqeve që u synua të përfshinte.

- (b) Një përkufizim më i qartë, pakëson pasigurinë rreth kuptimit të frazës 'kryesisht përfshin transferim të rreziqeve financiare'. Kjo do të ndihmojë siguresit të adoptojnë SNRF-të për herë të parë ('adoptuesit për herë të parë') në 2005 dhe minimizon mundësinë e ndryshimeve të mëtejshme në klasifikim për fazën II. Për më tepër, testi i mëparshëm mund të ketë bërë që shumë kontrata të klasifikoheshin si instrumenta financiarë megjithëse ato transferonin rrezik të rëndësishëm sigurimi.
- BC18 Në zhvillimin e një përkufizimi të ri, Bordi mori në konsideratë gjithashtu dhe PPPK të SHBA-së. Deklarimet kryesore të FASB për siguresit trajtojnë raportimin financiar të njësive ekonomike siguroese dhe nuk përkufizojnë saktësisht kontratat e sigurimit. Megjithatë, paragrafi 1 i SFAS 113, *Kontabiliteti dhe Raportimi për Risigurimin e Kontratave me Afat të Shkurtër dhe Afat të Gjatë* thekson:
- Sigurimi ofron zhdëmtim ndaj humbjes ose detyrimit nga ngjarje dhe rrethana të caktuara, që mund të ndodhin ose të zbulohen gjatë një periudhe të caktuar. Në këmbim të një pagese nga mbajtësi i policës së sigurimit (një prim), një njësi sigurimi pranon të paguajë mbajtësin e policës së sigurimit nëse ngjarje të caktuara ndodhin ose janë zbuluar.
- BC19 Paragrafi 6 i SFAS 113 zbatohet për çdo transaksion, pavarësisht nga forma e tij, i cili zhdëmtim një sigures kundra humbjes ose detyrimit lidhur me rrezikun e sigurimit. Fjalori i bashkangjitur SFAS 113 përcakton rrezikun e sigurimit si:
- Rreziku që vjen nga pasiguritë rreth (a) shumës përfundimtare të flukseve neto monetare nga primet, komisionet, kërkesat dhe shpenzimet për shlyerjen e kërkesave të paguara sipas një kontrate (shpesh referuar si rreziku i nënshkrimit) dhe (b) kohën e arkëtimeve dhe pagesave të këtyre flukseve të mjeteve monetare (shpesh referuar si rreziku i kohës). Kthimet aktuale ose të ngarkuara të investimit nuk janë element i rrezikut të sigurimit. Rreziku i sigurimit është i rastësishëm-mundësia e ndodhjes së ngjarjeve negative është jashtë kontrollit të të siguruarit.
- BC20 Pasi rishikoi këto përcaktime nga PPPK-të e SHBA-së, Bordi zhvilloi një përkufizim të ri të kontratës së sigurimit për SNRF, dhe pret të përdorë të njëjtin përkufizim për fazën II. Aspektet shoqëruese të përkufizimit trajtohen më poshtë:
- (a) rreziku i sigurimit (paragrafët BC21-BC24);
 - (b) interesi i siguroeshëm (paragrafët BC25-BC29);
 - (c) madhësia e rrezikut të sigurimit (paragrafët BC30-BC37);
 - (d) skadimi i të drejtave dhe detyrimeve të kushtëzuara të sigurimit (paragrafët BC38 dhe BC39);
 - (e) veçimi (paragrafët BC40-BC54); dhe
 - (f) derivativët e kohës (paragrafët BC55-BC60).

Rreziku i sigurimit

- BC21 Përkufizimi i një kontrate sigurimi në SNRF përqendrohet në tiparin që shkakton probleme kontabël unike për kontratat e sigurimit, domethënë rrezikun e sigurimit. Përkufizimi i rrezikut të sigurimit përjashton rrezikun financiar, përkufizuar duke përdorur një listë të rreziqeve që shfaqet gjithashtu, në përkufizimin e një derivativi në SNK 39.
- BC22 Disa kontrata kanë formën ligjore të kontratave të sigurimit, por nuk transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi tek lëshuesi. Disa argumentojnë se kontrata të tilla duhet të trajtohen si kontrata sigurimi për arsyet në vijim:
- (a) Këto kontrata zakonisht përshkruhen si kontrata sigurimi dhe zakonisht janë subjekt i rregullimit nga mbikëqyrësit e sigurimeve.
 - (b) Faza I nuk do të arrijë krahasueshmëri të madhe midis siguroesve, për shkak se ajo do të lejojë një rang të ndryshëm trajtimesh për kontratat e sigurimit. Do të ishte e preferueshme të sigurohej qendrueshmëri të paktën brenda një siguroesi të vetëm.
 - (c) Kontabiliteti për disa kontrata sipas SNK 39 dhe për të tjerat sipas PPPK-ve lokale është i padobishëm për përdoruesit. Për më tepër, disa argumentuan se SNK 39 përmban udhëzues të pamjaftueshëm dhe ndoshta jo të përshtatshëm për kontratat e investimit.⁷
 - (d) Udhëzuesi i propozuar në PP 5 mbi rrezikun e rëndësishëm të sigurimit ishte shumë i paqartë, do të zbatohet në mënyrë të paqendrueshme dhe mbështetet në burime aktuariale me pakicë në shumë vende.
- BC23 Megjithatë, siç shpjegohet në *Kuadër*, pasqyrat financiare duhet të pasqyrojnë thelbin ekonomik dhe jo thjesht formën ligjore. Për më tepër, mund të ndodhë arbitrazh kontabël nëse shtimi i një shume të parëndësishme të rrezikut të sigurimit do të bënte një ndryshim të rëndësishëm në kontabilitet. Pë këtë arsye, Bordi vendosi që kontratat e përshkruara në paragrafin e mëparshëm, nuk duhet të trajtoheshin si kontrata sigurimi për raportimin financiar.

⁷ 'Kontratë investimi' është një term informal, i cili i referohet një kontrate të lëshuar nga një sigures, që nuk e ekspozon siguresin ndaj rrezikut të konsiderueshëm të sigurimit, dhe për këtë arsye është brenda objektit të SNK 39.

- BC24 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan që një kontratë sigurimi është çdo kontratë sipas së cilës mbajtësi i policës së sigurimit këmben një shumë fikse (d.m.th. primin) për një shumë të pagueshme nëse ndodh një ngjarje e siguruar. Megjithatë, jo të gjitha kontratat e sigurimit kanë prime të shprehura qartë (d.m.th. mbulim sigurimi të lidhur me disa kontrata të kartës së kreditit). Shtimi i një referimi ndaj primit nuk do të sillte më shumë qartësi dhe mund të kërkonte më shumë udhëzues mbështetës dhe shpjegime.

Interesi i sigurueshëm

- BC25 Në disa vende përkufizimi ligjor i sigurimit kërkon që mbajtësi i policës së sigurimit ose një përfitues tjetër duhet të ketë një interes të sigurueshëm në ngjarjen e siguruar. Për arsytet në vijim, përkufizimi i propozuar në 1999 nga ish Komiteti Drejtues i KSNK në Çështjet për Diskutim, nuk i referohej interesit të sigurueshëm:
- (a) Interesi i sigurueshëm përkufizohet në mënyra të ndryshme në vende të ndryshme. Gjithashtu, është e vështirë të gjendet një përkufizim i thjeshtë i interesit të sigurueshëm, i cili është i përshtatshëm për tipe të tilla sigurimesh si, sigurimi ndaj zjarrit, sigurimi i jetës me afat dhe shumat e përvitshme.
 - (b) Kontratat që kërkojnë pagesën nëse ndodh një ngjarje e caktuar e ardhshme e pasigurt, shkaktojnë tipe të ngjashme të ekspozimeve ekonomike, pavarësisht nëse pala tjetër ka një interes të sigurueshëm.
- BC26 Për shkak se përkufizimi i propozuar në Çështjet për Diskutim nuk përfshinte një nocion për interesin e sigurueshëm, ai do të përbënte një lojë fati. Disa komentues të Çështjeve për Diskutim, theksuan rëndësinë e diferencave shoqërore, morale, ligjore dhe rregullatore mes sigurimit dhe lojërave të fatit. Ata vunë në dukje se mbajtësit e policave të sigurimit blejnë sigurim për të pakësuar rrezikun, ndërsa kumarxhinjtë marrin rrezik (me përjashtim të rastit kur përdorin një kontratë loje fati si një mbrojtje). Duke marrë parasysh këto komente, përkufizimi i një kontrate sigurimi në SNRF përfshin nocionin e interesit të sigurueshëm. Në mënyrë specifike, ai i referohet faktit që siguruesi pranon rrezik nga mbajtësi i policës së sigurimit duke pranuar të kompensojë mbajtësin e policës së sigurimit nëse një ngjarje e pasigurt ndikon negativisht mbajtësin e policës së sigurimit. Gjithashtu nocioni i interesit të sigurueshëm shfaqet në përkufizimin e rrezikut financiar, i cili i referohet një variabli jo-financiar jo specifik për një palë të kontratës.
- BC27 Kjo referencë për një efekt negativ është e hapur për vërejtjet e paraqitura në paragrafin BC25. Megjithatë, pa këtë referencë, përkufizimi i një kontrate sigurimi mund të kishte përfshirë, çdo kontratë të parapaguar për të dhënë shërbime, kosto e të cilave është e pasigurt (shih paragrafët BC74-BC76 për diskutime të mëtejshme). Kjo do të zgjeronte domethënien e termit 'kontratë sigurimi' shumë më larg se kuptimi tradicional.
- BC28 Disa nga ata që iu përgjigjën PP 5 ishin kundër përfshirjes së nocionit të interesit të sigurueshëm për arsytet e mëposhtme:
- (a) Në kontratat e sigurimit të jetës nuk ka lidhje direkte midis ngjarjes negative dhe humbjes financiare të mbajtësit të policës së sigurimit. Për më tepër, nuk është e qartë se mbijetesa ndikon negativisht një përfitues të një shume të përvitshme. Çdo kontratë që është e kushtëzuar nga jeta njerëzore duhet të plotësojë përkufizimin e kontratës së sigurimit.
 - (b) Ky nocion përjashton disa kontrata, që në thelb përdoren si sigurime, të tilla si derivativët e kohës (shih paragrafët BC55-BC60 për diskutim të mëtejshëm). Testi duhet të bëhet në lidhje me faktin nëse ka një pritje të arsyeshme për disa zhvenditje të mbajtësve të policave të sigurimit. Një kontratë e tregtueshme mund të sillet brenda objektit të SNK 39.
 - (c) Do të ishte e preferueshme që të eliminohej nocioni i interesit të sigurueshëm dhe ai të zëvendësohej me nocionin që sigurimi është një biznes që përfshin mbledhjen e rreziqeve në një grup që manaxhohet së bashku.
- BC29 Bordi vendosi të mbajë nocionin e interesit të sigurueshëm sepse ai jep një dallim të bazuar në parim, veçanërisht midis kontratave të sigurimit dhe kontratave të tjera që mund të jenë përdorur për mbrojtje. Për më tepër, është e preferueshme që një dallim të bazohet në tipin e kontratës dhe jo në mënyrën sesi një njësi ekonomike manaxhon një kontratë ose grup kontratash. Gjithashtu, Bordi vendosi se nuk ishte e nevojshme të përpunohej ky nocion për një kontratë sigurimi jete ose për pagesat e përvitshme të bera nga një sigurues i jetës, sepse kontrata të tilla zakonisht japin një shumë të paracaktuar për të vlerësuar nga ana sasiore efektin negativ (shih paragrafin B13 të SNRF).

Madhësia e rrezikut të sigurimit

- BC30 Paragrafët B22-B28 të Shtojcës B të SNRF, diskutojnë sesa shumë rrezik sigurimi duhet të jetë i pranishëm para se një kontratë të kualifikohet si një kontratë sigurimi. Në zhvillimin e këtij materiali Bordi vuri në dukje kushtet në PPPK-të e SHBA-së që një kontratë të trajtohet si një kontratë sigurimi. SFAS 113 kërkon dy kushte që një kontratë të kualifikohet për kontabilitetin e risigurimit, dhe jo për kontabilitetin depozitë:

- (a) kontrata transferon rrezik të rëndësishëm sigurimi nga ceduesi tek risiguruesi (që nuk ndodh nëse probabiliteti i një variacioni të rëndësishëm, si në shumën ashtu edhe në afatin e pagesave nga risiguruesi, është i vogël); dhe
- (b) ose:
- (i) ekziston një mundësi të arsyeshme që risiguruesi do të pësojë një humbje të rëndësishme (bazuar në vlerën aktuale të të gjitha flukseve të mjeteve monetare midis cedimit dhe supozimit për sipërmarrje me rezultate të mundshme të arsyeshme); ose
 - (ii) risiguruesi ka marrë përsipër në thelb të gjitha rreziqet e sigurimit të lidhura me pjesët e risiguruara të kontratave bazë të sigurimit (dhe ceduesi ka mbajtur vetëm rrezik të parëndësishëm sigurimi mbi pjesët e risiguruara).
- BC31 Sipas paragrafit 8 të DSKF 97 *Kontabiliteti dhe Raportimi nga Shoqëritë e Sigurimit për Disa Kontrata Afatgjata dhe për Fitimet dhe Humbjet e Realizuara nga Shitja e Investimeve*, një kontratë me shumë të përvitshme konsiderohet kontratë sigurimi me përjashtim të rastit kur (a) probabiliteti i bërjes së pagesave të kushtëzuara të jetës është i vogël⁸ ose (b) vlera aktuale e pagesave të pritshme të kushtëzuara të jetës është e parëndësishme kundrejt vlerës aktuale të të gjitha pagesave të pritshme sipas kontratës.
- BC32 Bordi vërejt se disa zbatues përdorin udhëzuesin në vijim për zbatimin e PPPK-ve të SHBA-së: një mundësi e arsyeshme e një humbjeje të rëndësishme ka një probabilitet prej 10 përqind të 10 përqind të humbjes. Duke pasur parasysh këtë, Bordi shqyrtoi faktin nëse ai duhet të përcaktonte shumën e rrezikut të sigurimit në terma sasiorë në lidhje me, për shembull:
- (a) probabilitetin që pagesat sipas kontratës do të tejkalojnë nivelin e pritur (d.m.th. probabilitetin-mesatare e ponderuar) të pagesave; ose
 - (b) një matje të diapazonit të rezultateve, të tilla si diapazoni midis nivelit më të lartë dhe më të ulët të pagesave ose deviacioni standard i pagesave.
- BC33 Udhëzuesi sasior krijon një vijë ndarëse arbitrare, që sjell trajtime kontabël të ndryshme për transaksione të ngjashme, të cilat bien në anë të ndryshme të vijës. Gjithashtu, kjo krijon mundësi për arbitrazh kontabël duke nxitur transaksione të cilat bien në një anë të vijës ose në anën tjetër të saj. Për këto arsye, SNRF nuk përfshin udhëzues sasior.
- BC34 Gjithashtu, Bordi shqyrtoi nëse duhet të përcaktojë rëndësinë e rrezikut të sigurimit duke ju referuar materialitetit të cilin *Kuadri* e përshkruan si vijon. ‘Informacioni është material nëse mungesa ose anomalia e tij mund të ndikojë vendimet ekonomike të përdoruesve të marra mbi bazën e pasqyrave financiare’. Megjithatë, një kontratë e vetme ose edhe një bllok i vetëm kontratash të ngjashme, rrallë mund të gjenerojë një humbje e cila është materiale në lidhje me pasqyrat financiare në tërësi. Prandaj SNRF përcakton rëndësinë e rrezikut të sigurimit në lidhje me kontratën individuale (paragrafi B25). Bordi ka dy arsye për këtë:
- (a) Megjithëse siguresit i menaxhojnë kontratat mbi bazë portofoli dhe shpesh i matin ato mbi këtë bazë, të drejtat dhe detyrimet kontraktuale vijnë nga kontratat individuale.
 - (b) Një vlerësim kontratë për kontratë ka mundësi të rritë pjesën e kontratave që kualifikohen si kontrata sigurimi. Kur një grup relativisht homogjen kontratash dihet që përbëhet nga kontrata, të cilat të gjitha transferojnë rrezik sigurimi, Bordi nuk parashikoi të kërkojë që siguresit të analizojnë çdo kontratë brenda këtij grupi për të identifikuar ato pak kontrata jo-derivative, të cilat transferojnë rrezik të parëndësishëm sigurimi (paragrafi B25 i SNRF). Bordi synonte të lehtësonte dhe jo të rëndonte, plotësimin e përkufizimit për një kontratë.
- BC35 Gjithashtu Bordi refuzoi nocionin e përkufizimit të rëndësishëm të rrezikut të sigurimit duke shprehur mesataren e pritshme (d.m.th. probabilitetin e ponderuar) të vlerave aktuale të rezultateve negative, si një pjesë e vlerës aktuale të pritur për të gjitha rezultatet, ose si një pjesë e primit. Ky nocion ka pak tërheqje intuitive sepse ai shqyrton si shumën ashtu dhe probabilitetin. Megjithatë, kjo do të thoshte se një kontratë mund të fillojë si një kontratë investimi (d.m.th. një pasiv financiar) dhe të bëhet një kontratë sigurimi me kalimin e kohës ose kur rivlerësohen probabilitet. Në këndvështrimin e Bordit, kërkimi i monitorimit të vazhdueshëm përgjatë jetës së kontratës, do të ishte shumë i vështirë. Në vend të kësaj Bordi përdori një metodë e cila kërkon që ky vendim të merret vetëm një herë në fillimin e kontratës. Udhëzuesi në paragrafët B22-B28 të SNRF përqendrohet në faktin nëse ngjarjet e siguruara mund të shkaktojnë që një sigures të paguajë shumë shtesë, gjykuar kjo kontratë për kontratë.
- BC36 Disa nga ata që u përgjigjën, e kundërshtuan propozimin e PP 5, që rreziku i sigurimit do të jetë i rëndësishëm nëse një ngjarje e vetme e besueshme do të shkaktojë një humbje e cila është më shumë se e parëndësishme. Ata sugjeruan se një nocion i tillë i gjerë, mbi rëndësinë e rrezikut të sigurimit, mund të lejojë abuzim. Në vend të saj

⁸ Paragrafi 8 i SFAS 97 vëren se afati i largët është përkufizuar në paragrafin 3 të SFAS 5 *Kontabiliteti për Eventualitetet*, si “shansi që të ndodhin ngjarja apo ngjarjet e ardhshme është i ulët”

ata sugjeruan referimin tek një mundësi të arsyeshme e një humbjeje të rëndësishme. Megjithatë, Bordi e refuzoi këtë sugjerim sepse do të duhej t'u kërkohej siguruesve të monitorojnë në mënyrë të vazhdueshme nivelin e rrezikut të sigurimit, që mund të sillte riklasifikime të shpeshta. Gjithashtu mund të kishte qënë shumë e vështirë që ky nocion të zbatohet për skenarë katastrofikë me mundësi të pakta. në të vërtetë, disa nga ata që u përgjigjën i kërkuan Bordit të qartësojë nëse vlerësimi duhet të përfshijë skenarë të tillë. Duke përfunduar SNRF, Bordi sqaroi terminologjinë (a) duke zëvendësuar nocionin e një skenari të mundshëm me një shpjegim të nevojës për të mos marrë parasysh skenarë, të cilët nuk kanë përmbajtje tregtare dhe (b) duke zëvendësuar termin 'pak i rëndësishëm' me termin 'i parëndësishëm'.

BC37 Disa nga ata që u përgjigjën i kërkuan Bordit të qartësojë bazën për krahasim për testin e rëndësisë, për shkak të pasigurisë rreth kuptimit të frazës 'flukset e mjeteve monetare neto që vijnë nga kontrata' të përdorur në PP5. Disa sugjeruan se kjo do të kërkojë një krahasim me fitimin që një lëshues pret nga kontrata. Megjithatë Bordi nuk synonte këtë interpretim, i cili mund të sillte në përfundimin absurd se çdo kontratë me një përfitim afër zeros mund të kualifikohet si një kontratë sigurimi. Gjatë përfundimit të SNRF, Bordi konfirmoi në paragrafët B22-B28 se:

- (a) krahasimi është midis shumave të pagueshme nëse një ngjarje e siguar ndodh dhe shumave të pagueshme nëse ngjarja e siguar nuk ndodh. Udhëzuesi për Zbatim në IG Shembulli 1.3 trajton një kontratë, në të cilën përfitimi nga vdekja në një kontratë të lidhur për njësi është 101 përqind e vlerës së njësisë.
- (b) komisionet e dorëzimit, që mund të hiqen në vdekje, nuk janë të rëndësishme në vlerësimin sesa shumë rrezik sigurimi transferon një kontratë, sepse heqja dorë prej tyre nuk kompenson mbajtësin e policës së sigurimit nga rreziku para-ekzistues. Udhëzuesi për Zbatim në IG Shembujt 1.23 dhe 1.24 është i rëndësishëm.

Skadimi i sigurimit- të drejtat dhe detyrimet e kushtëzuara

BC38 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan se një kontratë nuk duhet të trajtohet më si një kontratë sigurimi pasi të kenë skaduar të gjitha të drejtat dhe detyrimet e kushtëzuara të sigurimit. Megjithatë, ky sugjerim mund t'u kërkojë siguruesve që të vendosin sisteme të reja për të identifikuar këto kontrata. Prandaj, paragrafi B30 thekson se një kontratë sigurimi mbetet një kontratë sigurimi derisa të skadojnë të gjitha të drejtat dhe detyrimet. IG Shembulli 2.19 në Udhëzuesin për Zbatim trajton kontratat e lidhura me disa kushteze.

BC39 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan që një kontratë nuk duhet të trajtohet si një kontratë sigurimi nëse kanë skaduar të drejtat dhe detyrimet e kushtëzuara të sigurimit pas një periudhe kohe shumë të shkurtër. SNRF përfshin material që mund të jetë i përshtatshëm: paragrafi B23 shpjegon nevojën për të mos marrë parasysh skenarët të cilëve ju mungon përmbajtja tregtare dhe paragrafi 24(b) vëren se nuk ka transferim të rëndësishëm të rrezikut para-ekzistues, në disa kontrata të cilat heqin dorë nga gjobat e dorëzimit me ndodhjen e vdekjes.

Veçimi

BC40 Përkufizimi i një kontrate sigurimi i dallon kontratat e sigurimit brenda objektit të SNRF nga investimet dhe depozitat brenda objektit të SNK 39. Megjithatë, shumë kontrata sigurimi përmbajnë një përbërës të rëndësishëm depozite (d.m.th. një përbërës, i cili, nëse do të ishte një instrument i veçantë, do të ishte brenda objektit të SNK 39). Në të vërtetë, pothuajse të gjitha kontratat e sigurimit kanë një përbërës depozitë të qartë ose jo të qartë, sepse mbajtësit të policës së sigurimit, zakonisht i kërkohej të paguajnë prime para periudhës së rrezikut. prandaj vlera në kohë e parasë ka mundësi të jetë një faktor që siguruesit e marrin në konsideratë gjatë vlerësimit të kontratës.

BC41 Për të pakësuar nevojën për udhëzues në përkufizimin e një kontrate sigurimi, disa argumentojnë se një sigurues duhet të 'veçojë' përbërësin depozitë nga përbërësi sigurim. Veçimi ka pasojat vijuese:

- (a) Përbërësi sigurim matet si një kontratë sigurimi.
- (b) Përbërësi depozitë matet sipas SNK 39, ose me koston e amortizuar, ose me vlerën e drejtë. Kjo mund të mos jetë në koherencë me bazën e përdorur për kontratat e sigurimit.
- (c) Arkëtimet e primit për përbërësin depozitë njihen jo si të ardhura por si një ndryshim në pasivin depozitë. Arkëtimi i primit për elementin sigurim zakonisht njihet si e ardhur.
- (d) Një pjesë e kostove të transaksionit, të ndodhura që në fillim, shpërndahet tek përbërësi depozitë nëse kjo shpërndarje ka një efekt material.

BC42 Mbështetësit e veçimit të përbërësve depozitë argumentojnë se:

- (a) një njësi ekonomike duhet të trajtojë në të njëjtën mënyrë përbërësin depozitë të një kontrate sigurimi sikurse veprohet për një instrument tjetër financiar identik, që nuk transferon rrezik sigurimi të rëndësishëm.

- (b) prirja në disa vende për bankat që ato të zotërojnë sigurues (dhe anasjelltas) dhe ngjashmëria e produkteve të ofrura nga sektorët e sigurimit dhe të menaxhimit të fondëve, sugjerojnë që siguruesit, bankat dhe menaxherët e fondëve duhet të trajtojnë përbërësin depozitë në një mënyrë të ngjashme.
 - (c) shumë grupe shesin produkte që variojnë nga investime të pastra në sigurime të pastra, me gjithë variacionet midis tyre. Veçimi do të shmangë mungesat e theksuara të lidhjeve logjike në trajtimin kontabël midis një produkti që transferon rrezik sigurimi vetëm sa për t'u klasifikuar si një kontratë sigurimi dhe një produkti tjetër që bie mjaft afër në anën tjetër të vijës.
 - (d) pasqyrat financiare duhet të bëjnë një dallim të qartë midis të ardhurave nga primi, që vijnë nga produktet të cilat transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi dhe arkëtimet e primit, që në thelb janë investime ose arkëtime depozite.
- BC43 Çështjet për Diskutim e publikuar në 1999 propozonte që përbërësi depozitë duhet të jetë i veçuar nëse është ose i paraqitur si informacion shpjegues i qartë për mbajtësin e policës së sigurimit, ose është qartësisht i identifikueshëm nga termit e kontratës. Megjithatë, komentuesit mbi Çështjet për Diskutim, përgjithësisht kundërshtuan veçimin, duke dhënë arsyt në vijim:
- (a) Përbërësit janë të lidhur ngushtë dhe vlera e prurësit të veçuar nuk është domosdoshmërisht e barabartë me shumën e vlerave individuale të përbërësve.
 - (b) Veçimi do të kërkojë ndryshime të rëndësishme dhe të kushtueshme të sistemeve.
 - (c) Kontratat e kësaj natyre janë një produkt i vetëm, të rregulluara si biznese sigurimi nga mbikëqyrësit e sigurimit dhe duhet të trajtohen në mënyrë të njëjtë për raportimin financiar.
 - (d) Disa përdorues të pasqyrave financiare do të preferojnë që ose të gjitha produktet të jenë të veçuara ose asnjë produkt të mos jetë i veçuar, për shkak se ato shohin si të rëndësishëm informacionin rreth hyrjeve bruto të primit. Një përdorim i qëndrueshëm i një baze të vetme të matjes mund të jetë më i dobishëm si një ndihmë ndaj vendimeve ekonomike, krahasuar me përzierjen e bazës së matjes për përbërësin depozitë me një bazë tjetër matjeje për përbërësin e sigurimit.
- BC44 Duke u bazuar në këto argumente, PDP propozoi që një sigurues ose mbajtës i policës së sigurimit nuk duhet të veçojë këta përbërës. Megjithatë, kjo ishte kundër mjedisit të një supozimi se trajtimet e dy përbërësve do të ishin të ngjashëm në mënyrë të arsyeshme. Ky mund të mos jetë rasti në fazën I, për shkak se faza I lejon një gamë të gjerë trajtimeve kontabël për përbërësit e sigurimit. Megjithatë, Bordi nuk dëshironte të kërkonte ndryshime të kushtueshme në fazën I, të cilat mund të anuloheshin në fazën II. Prandaj, Bordi vendosi të kërkojë veçimin vetëm nëse është e lehtë për t'u kryer dhe efekti ka mundësi të jetë më i madhi (paragrafët 10-12 të SNRF dhe IG Shembulli 3 në Udhëzuesin për Zbatim).
- BC45 Bordi pranon se nuk ka linjë konceptuale të qartë midis rasteve në të cilat veçimi kërkohet dhe rasteve në të cilat veçimi nuk kërkohet. Në njërin ekstrem Bordi sheh veçimin si të përshatshëm për kontrata të mëdha të standardizuara, siç janë disa kontrata financiare risigurimi, nëse një dështim në veçim mund të çojë në heqjen e plotë nga bilanci të të drejtave dhe detyrimeve kontraktuale materiale. Kjo mund të jetë veçanërisht e rëndësishme nëse një kontratë ka qenë strukturuar në mënyrë të qëllimshme për të arritur një rezultat kontabël të caktuar. Veç kësaj, problemet praktike të përmendura në paragrafin BC43 janë shumë më pak të rëndësishme për këto kontrata.
- BC46 Në ekstremin tjetër, veçimi i vlerave të dorëzimit në një portofol të madh kontratash tradicionale të sigurimit të jetës, do të kërkonte ndryshime të rëndësishme në sistemet, të cilat shkojnë përtej objektivit të synuar të fazës I. Për më tepër, dështimi në veçimin e këtyre kontratave do të ndikojë matjen e këtyre detyrimeve, por nuk çon në heqjen e plotë të tyre nga bilanci kontabël. Veç kësaj, një dëshirë për të arritur një rezultat kontabël të caktuar, ka shumë më pak mundësi të influencojë strukturën e saktë të këtyre transaksioneve.
- BC47 Opsioni për mbajtësin e policës së sigurimit që të dorëzojë një kontratë tradicionale të sigurimit të jetës me një shumë që ndryshon ndjeshëm nga vlera e saj kontabël, është një derivativ i përfshirë dhe SNK 39 do të kërkonte që siguruesi ta ndajë atë dhe ta matë me vlerën e drejtë. Trajtimi do të kishte të njëjtat disavantazhe, të përshkruara në paragrafin e mëparshëm, si veçimi i vlerës së dorëzimit. Prandaj, paragrafi 8 i SNRF e përjashton një sigurues nga zbatimi i kësaj kërkesë për disa opsione dorëzimi të përfshira në kontratat e sigurimit. Megjithatë, Bordi nuk gjeti arsye konceptuale ose praktike për të krijuar një përjashtim të tillë për opsionet e dorëzimit në instrumentat financiarë jo-sigurimi të lëshuara nga siguruesit ose nga të tjerët.
- BC48 Disa nga ata që u përgjigjën kundërshtuan veçimin në fazën I mbi arsyt në vijim, përveç arsyeve të dhëna në paragrafin BC43:
- (a) Kontratat e sigurimit në përgjithësi përcaktohen, vlerësohen dhe menaxhohen si paketa përfitimesh. Gjithashtu, siguruesi nuk mund të përfundojë në mënyrë të njëanshme marrëveshjen ose të shesë pjesë të saj. Për pasojë, çdo veçim i kërkuar vetëm për kontabilitetin do të ishte artificial. Kontratat e sigurimit nuk duhet të veçohen, me përjashtim të rastit kur struktura e kontratës është qartësisht artificiale.

- (b) Veçimi mund të kërkojë ndryshime të mëdha të sistemeve, të cilat do të rritin barrën administrative për 2005 dhe nuk do të jenë të nevojshme për fazën II.
 - (c) Nuk do të ketë nevojë të kërkohet veçim nëse Bordi forcon testin e mjaftueshmërisë së pasiveve, përcakton rrezikun e rëndësishëm të sigurimit më ngushtësisht, dhe konfirmon që kontratat e kombinuara në mënyrë artificiale janë kontrata të veçanta.
 - (d) Kushtet e veçimit në PP 5 ishin të paqarta dhe nuk shpjegonin parimin bazë.
 - (e) Për shkak se PP 5 nuk propozonte kriter njohjeje, siguresit do të përdorin Standardet lokale për të gjykuar nëse kanë qënë harruar aktivet dhe pasivet. Kjo do të rrëzonte arsyen e shpallur për veçimin.
 - (f) Nëse një kontratë veçohet, primi për përbërësin depozitë njihet jo si e ardhur nga primi, por si një lëvizje në bilanc (d.m.th. një arkëtim depozite). Duke kërkuar këtë do të ishte e parakohëshme që Bordi të plotësonte projektin e tij mbi raportimin e të ardhurave gjithëpërfshirëse.
- BC49 Disa sugjeruan kriteret e tjera për veçimin:
- (a) Të gjitha kontratat duhet të jenë të veçuara, ose të paktën veçimi duhet të lejohet gjithmonë. Veçimi kërkohej në Australi dhe Zelandën e Re.
 - (b) Duhet të veçohen të gjithë përbërësit jo-sigurim (për shembull, përbërësit e shërbimit), dhe jo vetëm përbërësit e depozitës.
 - (c) Veçimi duhet të kërkohej vetëm nëse përbërësit janë të ndashëm plotësisht ose, kur ka një llogari në emër të mbajtësit të policës së sigurimit.
 - (d) Veçimi mund të ndikojë paraqitjen e të ardhurave më shumë sesa ai ndikon njohjen e pasiveve. Prandaj veçimi duhet të kërkohej edhe nëse ai do të ketë një efekt të rëndësishëm në të ardhurat e raportuara dhe është i lehtë për t'u kryer.
- BC50 Disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se testi për veçimin duhet të jetë i dyanshëm (d.m.th. flukset e mjeteve monetare të përbërësit të sigurimit dhe të përbërësit të investimit nuk ndërveprojnë) dhe jo testi i njëanshëm i propozuar në PP 5 (d.m.th. flukset e mjeteve monetare nga përbërësi i sigurimit nuk ndikojnë flukset e mjeteve monetare nga përbërësi i depozitës). Më poshtë jepet një shembull kur kjo mund të bënte një dallim: në disa kontrata sigurimi jete, përfitimi nga vdekja është diferenca midis (a) një shume fikse dhe (b) vlerës së një përbërësi depozitë (për shembull, një njësi investim e lidhur). Përbërësi depozitë mund të matet në mënyrë të pavaruar, por përfitimi nga vdekja varet në vlerën për njësi kështu që përbërësi i sigurimit nuk mund të matet në mënyrë të pavarur.
- BC51 Bordi vendosi që faza I nuk duhet të kërkojë që siguresit të vendosin sisteme për të veçuar produktet e përshkruara në paragrafin e mëparshëm. Megjithatë, Bordi vendosi të mbështetet në kushtin që siguron një përjashtim nga veçimi nëse njihen të gjitha të drejtat dhe detyrimet sipas përbërësit depozitë. Nëse ky kusht nuk plotësohet, veçimi është i përshtatshëm.
- BC52 Disa argumentuan se kjo është e papërshtatshme kur përbërësi i sigurimit ndikon përbërësin depozitë. Ata sugjeruan që një përbërës depozitë ekziston nëse mbajtësi i policës së sigurimit do të marrë një shumë fikse minimale të flukseve të ardhshme të mjeteve monetare, në formën ose të një kthimi të primit (nëse nuk ndodh ngjarja e siguruar) ose të një mbulimi të sigurimit (nëse ndodh ngjarja e siguruar). Megjithatë, Bordi vuri në dukje se ky përqendrim në një fluks të vetëm të mjeteve monetare nuk do të sjellë veçim nëse një instrument financiar dhe një kontratë sigurimi janë kombinuar në mënyrë artificiale në një kontratë të vetme, dhe flukset e mjeteve monetare nga një përbërës kompensojnë flukset e mjeteve monetare të përbërësit tjetër. Bordi e vlerësoi këtë rezultat si të papërshtatshëm dhe të hapur për abuzim.
- BC53 Si përfundim, Bordi mbajti përgjithësisht metodën që tregohet në PP 5. Kjo kërkon veçimin nëse ai është i nevojshëm për të siguruar njohjen e të drejtave dhe detyrimeve që vijnë nga përbërësi depozitë, dhe të atyre të drejtave dhe detyrimeve që mund të maten veças. Nëse plotësohet vetëm kushti i dytë, SNRF lejon veçimin, por nuk e kërkon atë.
- BC54 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan se nëse një kontratë është e ndarë në mënyrë artificiale nëpërmjet përdorimit të dokumentave dytësorë, përbërësit e veçantë të kontratës duhet të shqyrtohen sëbashku. Bordi nuk e trajtoi këtë sepse kjo është një çështje më e gjerë për punën e ardhshme të mundshme të Bordit mbi lidhjet (d.m.th. trajtimin e transaksioneve të veçanta, të cilat janë të lidhura në një farë mënyre). Shënimi në fund të faqes të paragrafit 25 i referohet kontratave të njëkohëshme me të njëjtën palë korresponduese.

Derivatvët e kohës

- BC55 Objekti i SNK 39 më parë përjashtonte kontratat që kërkonin një pagesë të bazuar në variablat klimaterikë, gjeologjikë, ose variabla të tjerë fizikë (nëse ato janë bazuar në variablat klimaterikë, shpeshherë janë përshkruar si derivativë të kohës). Është më e përshtatshme që këto kontrata të ndahen në dy kategori:

- (a) kontratat që kërkojnë një pagesë vetëm në qoftë se një nivel i veçantë i variablave bazë klimaterikë, gjeologjikë ose variablave të tjerë fizikë, ndikon negativisht mbajtësin e kontratës. Këto janë kontrata sigurimi sipas përcaktimit në SNRF.
- (b) kontratat që kërkojnë një pagesë të bazuar në një nivel të caktuar të variablave bazë, pavarësisht nëse ka një efekt negativ në mbajtësin e kontratës. Këto janë derivativë dhe SNRF e heq një përjashtim të mëparshëm nga objekti, për t'i sjellë ato brenda objektit të SNK 39.
- BC56 Përjashtimi i mëparshëm nga objekti u krijua kryesisht për shkak se mbajtësi mund të përdorë një derivativ të tillë në një mënyrë që i ngjason përdorimit të një kontrate sigurimi. Megjithatë, përkufizimi i një kontrate sigurimi në SNRF tashmë siguron një bazë parimore për të vendosur se cilat nga këto kontrata trajtohen si kontrata sigurimi dhe cilat trajtohen si derivativë. Prandaj Bordi e hoqi përjashtimin nga objekti i SNK 39 (shih paragrafin C3 të Shtojcës C të SNRF). Kontrata të tilla janë brenda objektit të SNRF, po qe se pagesa është e kushtëzuar në ndryshimet në një variabël fizik, i cili është specifik për një palë të kontratës, dhe brenda objektit të SNK 39, në të gjitha rastet e tjera.
- BC57 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan që një derivativ kohe duhet të trajtohet si:
- (a) një kontratë sigurimi, nëse ai pritet të jetë shumë efektiv në zbutjen e një ekspozimi ndaj rrezikut ekzistues.
- (b) një instrument financiar derivativ në rastet e tjera.
- BC58 Disa argumentuan se disa derivativë kohe janë në thelb kontrata sigurimi. Për shembull, sipas disa kontratave, mbajtësi i policës së sigurimit mund të kërkojë një shumë fikse bazuar në nivelet e rreshjeve në stacionin më të afërt të kohës. Kontrata u ble për të marrë siguri ndaj rreshjeve të pakta, por u strukturua si e tillë, për shkak të vështirësive në matjen e humbjes aktuale të pësuar, dhe për shkak të rrezikut të të paturit të një fluksi rreshjesh në pronën e mbajtësit të policës së sigurimit. Në mënyrë të arsyeshme mund të pritet që reshjet në stacionin më të afërt të motit do të ndikojnë mbajtësin, por variabli fizik i specifikuar në kontratë (d.m.th. reshjet) nuk është specifik për një palë të kontratës. Në mënyrë të ngjashme disa sigurues përdorin derivativë të kohës, si një mbrojtje ndaj kontratave të sigurimit që ata lëshojnë dhe i shohin ato si të ngjashme me risigurimin.
- BC59 Disa sugjeruan se derivativët e kohës duhet të përjashtohen nga objekti i SNRF, për shkak se ata janë instrumenta të tregtueshëm, që sillen si derivativët e tjerë dhe kanë një vlerë tregu të vrotueshme, dhe jo për shkak se nuk ka lidhje kontraktuale mes mbajtësit dhe ngjarjes që shkakton pagesën.
- BC60 SNRF e dallon një kontratë sigurimi (në të cilën një efekt negativ mbi mbajtësin e policës së sigurimit është një parakusht kontraktual për pagesën) nga instrumentat e tjerë, të tillë si derivativët dhe derivativët e kohës (në të cilët një efekt negativ nuk është një parakusht kontraktual për pagesën, megjithëse pala korresponduese, në fakt mund të përdorë instrumentin për të mbrojtur një ekspozim ekzistues). Në këndvështrimin e Bordit, ky është një dallim i rëndësishëm dhe i dobishëm. Është shumë më e lehtë që një klasifikim të bazohet në termat e kontratës krahasuar me një vlerësim të motivit të palës korresponduese (d.m.th. mbrojtjes ose tregtimit). Për pasojë Bordi nuk ndryshoi propozimet e PP 5 për trajtimin e derivativëve të kohës.

Përjashtimet nga objekti

- BC61 Objekti i SNRF përjashton disa zëra të ndryshëm që mund të plotësojnë përkufizimin e kontratave të sigurimit, të cilët janë ose do të jenë mbuluar nga SNRF-të ekzistuese ose të propozuara në të ardhmen (paragrafi 4). Paragrafët në vijim trajtojnë:
- (a) garancitë financiare dhe sigurimin kundrejt rrezikut të kredisë (paragrafët BC62-BC68);
- (b) garancitë e produktit (paragrafët BC69-BC72);
- (c) kontabilitetin e mbajtësve të policave të sigurimit (paragrafi BC73); dhe
- (d) kontratat e shërbimit të parapaguar (paragrafët BC74-BC76).

Garancitë financiare dhe sigurimi kundrejt rrezikut të kredisë

- BC62 Baza për Konkluzione e SNK 39 shpjegon arsyet për përfundimet e Bordit mbi kontratat e garancisë financiare.
- BC63- [Fshirë]
- BC68

Garancitë e produkteve

- BC69 Një garanci produkti plotëson qartë përkufizimin e një kontrate sigurimi, nëse një njësi ekonomike e nxjerr atë për llogari të një pale tjetër (të tillë si një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë). Objekti i SNRF i përfshin këto garanci.
- BC70 Një garanci produkti e nxjerrë në mënyrë të drejtpërdrejtë nga një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë plotëson gjithashtu përkufizimin e një kontrate sigurimi. Megjithatë disa mund të mendojnë rreth kësaj si një 'vetë-sigurim', rreziku i mbajtur vjen nga detyrimet kontraktuale ekzistuese ndaj klientit. Disa mund të arsyetojnë se përkufizimi i kontratave të sigurimit duhet të përjashtojë garanci të tilla direkte, sepse ato nuk përfshijnë transferim të rrezikut nga blerësi tek shitësi, por më tepër një kristalizim të një përgjegjësie ekzistuese. Megjithatë, në këndvështrimin e Bordit përjashtimi i këtyre garancive nga përkufizimi i kontratave të sigurimit do të vështirësojë përkufizimin vetëm për përfitime marzhinale (të pakëta).
- BC71 Megjithatë garanci të tilla direkte krijojnë ekspozime ekonomike të ngjashme me garancitë e nxjerra për llogari të prodhuesit, ndërmjetësit ose shitësit me pakicë nga një palë tjetër (d.m.th. siguresi), objekti i SNRF i përjashton ato, sepse janë të lidhura ngushtë me shitjen e mallrave dhe sepse garancitë e produktit trajtohen nga SNK 37. SNK 18 trajton të ardhurat e marra për këto garanci.
- BC72 Në një projekt të veçantë, Bordi po studion një metodë aktivi dhe pasivi për njohjen e të ardhurave. Nëse do të zbatohet kjo metodë, modeli kontabël për këto garanci direkte të produktit mund të ndryshojë.

Kontabiliteti i mbajtësve të policave të sigurimit.

- BC73 SNRF nuk trajton kontabilitetin dhe dhënien e informacioneve shpjeguese për mbajtësit e policave të sigurimit për kontratat direkte të sigurimit, sepse Bordi nuk e sheh këtë si me prioritet të lartë për fazën I. Bordi synon të trajtojë kontabilitetin për mbajtësit e policës së sigurimit në fazën II (shih BSNK *Përditësim* Shkurt 2002 për diskutimin e Bordit për kontabilitetin e mbajtësve të policave të sigurimit). SNRF-të trajtojnë disa aspekte të kontabilitetit për mbajtësit e policave të sigurimit për kontratat e sigurimit:
- (a) SNK 37 trajton kontabilitetin e rimbursimeve nga siguresit për shumat e kërkuara për të shlyer një provizion.
 - (b) SNK 16 trajton disa aspekte të kompensimit nga palë të treta për pronën, makineritë dhe pajisjet që janë zhvlerësuar, humbur ose dorëzuar.
 - (c) Për shkak se kontabiliteti i mbajtësit të policës së sigurimit është jashtë objektit të SNRF, hierarkia e kriterëve në paragrafët 10-12 të SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet*, zbatohet për kontabilitetin për mbajtësit e policës së sigurimit (shih paragrafët BC77-BC86).
 - (d) Të drejtat dhe detyrimet e mbajtësit të policës së sigurimit, sipas kontratave të sigurimit, janë jashtë objektit të SNK 32 dhe SNK 39.

Kontratat e shërbimit të parapaguar

- BC74 Disa nga ata që u përgjigjën vunë në dukje se përkufizimi i propozuar në PP 5 kapte disa kontrata të parapaguara për të ofruar shërbime, kosto e të cilave është e pasigurt. Për shkak se këto kontrata zakonisht nuk shihen si kontrata sigurimi, ata që u përgjigjën sugjeruan se Bordi duhet të ndryshojë përkufizimin, ose të përjashtojë këto kontrata nga objekti i SNRF. Ata që u përgjigjën cituan dy shembuj specifikë:
- (a) kontratat e shërbimit me honorar fiks, nëse niveli i shërbimit varet nga një ngjarje e pasigurt, për shembull, kontratat e mirëmbajtjes nëse ofruesi i shërbimit pranon të riparojë pajisje të caktuara pas një mosfunksionimi. Komisioni fiks i shërbimit bazohet në numrin e pritshëm të mosfunksionimeve, ndonëse është e pasigurt se kur makineritë do të prishen. Mosfunksionimi i pajisjes ndikon negativisht zotëruesin e saj dhe kontrata kompenson zotëruesin (në natyrë dhe jo në mjete monetare).
 - (b) Disa ndihma për avaritë e veturave nëse (i) çdo avari ka kosto shtesë të ulët sepse grupet e shërbimit, ofrojnë pjesën më të madhe të ndihmës, (ii) drejtuesi i automjetit pagan për të gjitha pjesët dhe riparimet, (iii) përgjegjësia e vetme e ofruesit të shërbimit është të dërgojë makinën në një destinacion të caktuar (p.sh. në garazhin më të afërt, shtëpi ose destinacionin fillestar), (iv) nevoja për të ofruar ndihmën (dhe kostot e lidhura) njihet brenda disa orëve dhe (v) numri i thirrjeve është i kufizuar.
- BC75 Bordi nuk pa arsye konceptuale për të ndryshuar përkufizimin e kontratës së sigurimit ose objektit të SNRF duke pasur parasysh dy shembujt e cituar nga ata që u përgjigjën. Paragrafët B6 dhe B7 të SNRF vënë në dukje se pajtueshmëria me SNRF në fazën I ka pak mundësi të jetë veçanërisht e rëndë në këto dy shembuj, për arsye të materialitetit. Bordi mund të ketë nevojë ta rishikojë këtë përfundim në fazën II.
- BC76 Disa nga ata që iu përgjigjën argumentuan se propozimet në PP 5 ishin drejtuar kryesisht tek njësitë ekonomike që zakonisht vlerësohen si siguresa. Ata sugjeruan që Bordi nuk duhet të detyrojë këto propozime mbi njësitë

ekonomike, të cilat kanë një numër relativisht të vogël të një tipi të caktuar të transaksionit. Bordi arriti në përfundimin se këto komente ishin kryesisht rreth materialitetit. SNK 1 *Paraqitja e Pasqyrave Financiare* dhe SNK 8 trajtojnë materialitetin dhe Bordi vendosi që në këtë rast nuk kishte nevojë për udhëzues të mëtejshëm ose përjashtim specifik.

Përjashtimi i përkohshëm nga disa SNRF të tjera

- BC77 Paragrafët 10-12 të SNK 8 specifikojnë një hierarki kriteresh që një njësi ekonomike duhet të përdorë në zhvillimin e një politike kontabël, kur asnjë SNRF nuk zbatohet në mënyrë specifike për një zë. Pa ndryshimet e bëra në SNRF një siguries, që zbaton SNRF në 2005, do të ketë nevojë të vlerësojë nëse politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit pajtohen me këto kërkesa. Në mungesë të udhëzuesit, mund të ketë pasiguri rreth çfarë do të ishte e pranueshme. Përcaktimi se çfarë do të kishte qënë i pranueshme mund të kishte qënë i kushtueshëm dhe disa siguries mund të bënin ndryshime të rëndësishme në 2005, të ndjekura nga ndryshime të rëndësishme të mëtejshme në fazën II.
- BC78 Për të shmangur përçarjen e panevojshme si për përdoruesit dhe përgatitësit në fazën I, e cila nuk do të lehtësonte tranzicionin në fazën II, Bordi vendosi të kufizojë nevojën e siguriesve për të ndryshuar politikat e tyre kontabël ekzistuese për kontratat e sigurimit. Bordi e bëri këtë nëpërmjet masave vijuese:
- (a) krijimin e një përjashtimi të përkohshëm nga hierarkia në SNK 8, e cila specifikon kriterin që një njësi ekonomike përdor në zhvillimin e një politike kontabël, kur asnjë SNRF nuk zbatohet në mënyrë specifike për një zë. Përjashtimi zbatohet për siguriesit por jo për mbajtësit e policës së sigurimit.
 - (b) kufizimin e ndikimit të këtij përjashtimi nga hierarkia me pesë kërkesa specifike (të lidhura me provizionet e katastrofës, mjaftueshmërinë e pasiveve, mosnjohjen, kompensimin dhe zhvlerësimin e aktiveve të risigurimit, shih paragrafët BC87-BC114).
 - (c) lejimin që disa praktika ekzistuese të vazhdojnë, por ndalimin e fillimit të tyre (paragrafët BC123-BC146).
- BC79 Disa nga ata që u përgjigjën kundërshtuan përjashtimin nga hierarkia mbi bazat që ai do të lejonte shumë ndryshueshmëri dhe do të lejonte shmangie themelore nga *Kuadri*, e cila mund të pengonte që pasqyrat financiare të një siguries të paraqesin informacion që është i kuptueshëm, i rëndësishëm, i besueshëm dhe i krahasueshëm. Bordi nuk e bëri lehtësisht përjashtimin nga hierarkia në SNK 8, por e ndërmori këtë hap të pazakonshëm për të minimizuar përçarjen në 2005 si për përdoruesit (p.sh. mungesa e vijimësisë së tendencës së të dhënave) ashtu edhe për përgatitësit (p.sh. ndryshimet e sistemeve).
- BC80 PP 6 *Kërkimi dhe Vlerësimi i Burimeve Minerale* propozon një përjashtim të përkohshëm nga paragrafët 11 dhe 12 të SNK 8 (d.m.th. burimet e udhëzuesit) por jo nga paragrafi 10 (d.m.th. përshtatshmëria dhe besueshmëria). Ai përjashtim i propozuar është më i ngushtë se në SNRF 4, për shkak se PP 6 lë një rang relativisht të ngushtë çështjesh të patrajuara. Në kontrast me të, për shkak se SNRF 4 lë për në fazën II shumë aspekte të rëndësishme të kontabilitetit për kontratat e sigurimit, një kërkesë për të zbatuar paragrafin 10 të SNK 8 për kontratat e sigurimit do të kishte patur shumë më tepër efekt depërtues dhe siguriesit do të duhej të trajtonin çështje të tilla si plotësia, thelbi ndaj formës dhe neutraliteti.
- BC81 Disa sugjeruan se Bordi duhet të kërkojë në mënyrë specifike që një siguries të ndjekë kërkesat e tij kombëtare të kontabilitetit (PPPK-të kombëtare) në trajtimin e kontratave të sigurimit gjatë fazës I, për të ndaluar zgjedhjen e politikave kontabël, të cilat nuk formojnë një bazë të plotë të kontabilitetit për të arritur një rezultat të paracaktuar (zgjedhja e paracaktuar). Megjithatë, përkufizimi i PPPK-ve kombëtare do të sillte probleme. Probleme të tjera të përcaktimit mund të dalin sepse disa siguries nuk zbatojnë PPPK-të kombëtare të vendit të tyre. Për shembull, disa siguries jo-amerikanë me një listim në SHBA, zbatojnë PPPK-të e SHBA-së Gjithashtu, është e pazakontë dhe objekt kundërshtimi, që shkon përtej mandatit të Bordit, të imponohen kërkesa të vëna nga një organizëm tjetër.
- BC82 Për më tepër, një siguries mund të dëshirojë të përmirësojë politikat e tij kontabël për të pasqyruar zhvillimet e tjera kontabël pa palë korresponduese në PPPK-të kombëtare. Për shembull, një siguries që zbaton SNRF-të për herë të parë, mund të dëshirojë të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit për qendrushmëri më të madhe me politikat kontabël që ai i përdor për kontratat brenda objektit të SNK 39. Në mënyrë të ngjashme, një siguries mund të dëshirojë të përmirësojë trajtimin e tij për opsionet e përfshira dhe garancitë për trajtimin si të vlerës në kohë të tyre ashtu edhe vlerës së brendshme të tyre, edhe nëse nuk janë bërë përmirësime të ngjashme në PPPK-të e tij kombëtare.
- BC83 Prandaj Bordi vendosi që një siguries mund të vazhdojë të ndjekë politikat kontabël që ai i kishte përdorur kur zbatoi për herë të parë kërkesat e fazës I, me disa përjashtime të vëna në dukje më poshtë. Një siguries gjithashtu, mund të përmirësojë këto politika kontabël nëse plotësohen kriteret e specifikuar (shih paragrafët 21-30 të SNRF).

- BC84 Kriteret në paragrafët 10-12 të SNK 8 përfshijnë përshtatshmërinë dhe besueshmërinë. Krijimin e një përjashtimi nga këto kriteret, edhe pse përkohësisht është një hap së tepërmi i pazakontë. Bordi ishte i përgatitur që të parashikonte këtë hap vetëm si pjesë e një tranzicioni të përpiktë dhe relativisht të shpejtë drejt fazës II. Për shkak se përjashtimi është kaq i veçantë, PP 5 propozonte që ai do të zbatohet vetëm për periudhat kontabël që fillonin më parë se 1 Janar 2007. Disa e përshkruan këtë kufizim kohor si një 'klauzolë përmbyllëse'.
- BC85 Shumë nga ata që u përgjigjën kundërshtuan klauzolën përmbyllëse. Ata argumentuan si vijon:
- (a) Nëse përjashtimi skadon në 2007, para se faza II të hyjë në fuqi, do të ketë konfuzion, përçarje dhe kosto të konsiderueshme për përdoruesit dhe përgatitësit. Nuk do të ishte e përshtatshme të penalizohen përdoruesit dhe përgatitësit, nëse Bordi nuk plotëson fazën II në kohë.
 - (b) Klauzola përmbyllëse mund të perceptohet si vendosje presioni mbi Bordin për të plotësuar fazën II pa konsultime, hetime dhe testime të përshtatshme.
- Bordi pranoi vlefshmërinë e këtyre kundërshtimeve ndaj klauzolës përmbyllëse dhe e fshiui atë.
- BC86 Bordi vendosi të ruajë disa kërkesa që ndiqen nga kriteri në SNK 8. Bordi pranon se është e vështirë të bëjë ndryshime pjesore për praktikën e njohjes dhe të matjes në fazën I, për shkak se shumë aspekte të kontabilitetit për kontratat e sigurimit janë të ndërlidhura me aspekte, të cilat nuk do të jenë përfunduar deri në fazën II. Megjithatë braktisja e këtyre kërkesave të veçanta do të pakësojë vlerën e përshtatshmërisë dhe të besueshmërisë së pasqyrave financiare të një siguresi në një nivel të papranueshëm. Veç kësaj, këto kërkesa nuk janë të ndërlidhura në një shtrirje të madhe me aspekte të tjera të njohjes dhe matjes dhe Bordi nuk parashikon fazën II për të anuluar këto kërkesa. Çështjet që pasojnë diskutohen më poshtë:
- (a) provizionet për katastrofa dhe balancime (paragrafët BC87-BC93)
 - (b) mjaftueshmëria e pasiveve (paragrafët BC94-BC104)
 - (c) mosnjohja (paragrafi BC105)
 - (d) kompensimi (paragrafi BC106)
 - (e) zhvlerësimi i aktiveve të risigurimit (paragrafët BC107-BC114).

Provizionet për katastrofa dhe balancime

- BC87 Disa kontrata sigurimi ekspozojnë siguresin ndaj humbjeve katastrofike jofrekuente por të rënda, të shkaktuara nga ngjarje të tilla si dëmtimi i instalimeve atomike ose satelitore ose dëmtime nga tërmetet. Disa juridiksione lejojnë ose kërkojnë provizione për katastrofa për kontratat e këtij tipi. Provizionet për katastrofa zakonisht krijohen gradualisht gjatë viteve nga primet e arkëtuara, zakonisht duke ndjekur një formulë të parashkruar, derisa të arrihet një kufi i caktuar. Ato synojnë të përdoren gjatë ndodhjes së një humbjeje të ardhshme katastrofike, e cila mbulohet nga kontrata aktuale ose të ardhshme të këtij tipi. Gjithashtu, disa vende lejojnë ose kërkojnë provizione për balancime për të mbuluar ndryshime të rastësishme të shpenzimeve të kërkuara rreth vlerës së pritur të kërkesave për disa tipe kontratash të sigurimit (p.sh. sigurimi nga stuhia, sigurimi i kredisë, garancisë dhe besueshmërisë) duke përdorur një formulë të bazuar në eksperiencën e marrë gjatë disa viteve.
- BC88 Ata që përkrahin njohjen e provizioneve për katastrofa ose balancime si pasive, e bazojnë këndvështrimin e tyre në një ose më shumë nga argumentet vijuese:
- (a) Provizione të tilla përfaqsojnë një shtyrje të primeve jo të fituara, të cilat janë projektuar për të siguruar ngjarje të cilat nuk pritet, mesatarisht, të ndodhin në një periudhë kontraktuale të vetme, por pritet të ndodhin gjatë një cikli të plotë prej disa periudhash kontraktuale. Megjithëse kontratat në formë mbulojnë vetëm një periudhë, në thelb kontratat zakonisht rinovohen duke sjellë një grup rreziqesh gjatë kohës dhe jo brenda një periudhe të vetme. Në të vërtetë disa juridiksione e bëjnë të vështirë për një sigures, që ai të ndalojë ofrimin e sigurimit ndaj disa formave të rrezikut, të tilla si uraganët.
 - (b) Në disa juridiksione, një siguresi i kërkohet të veçojë pjesë të primit (primi i katastrofës). Primi i katastrofës nuk është i disponueshëm për t'u shpërndarë tek aksionmbajtësit (me përjashtim të situatës në likuidim) dhe nëse siguresi transferon kontratën tek një sigures tjetër, ai gjithashtu, duhet të transferojë edhe primin e katastrofës.
 - (c) Në vitet kur nuk ndodh asnjë katastrofë (ose kur kërkesat janë në mënyrë jo të rregullt, të ulëta) provizione të tilla përshkruajnë në mënyrë besnike përfitueshmërinë afatgjatë të siguresit, sepse ato krahasojnë kostot dhe të ardhurat e siguresit në një afat të gjatë. Gjithashtu, ato tregojnë një model të fitimit të ngjashëm me një model të marrë përmes risigurimit, por me më pak kosto dhe barrë administrative.
 - (d) Provizione të tilla zgjerojnë mbrojtjen e aftësisë paguese, duke kufizuar shumat e shpërndara tek aksionmbajtësit dhe duke kufizuar aftësinë e një shoqërie të dobët që të zgjerohet apo të hyjë në tregje të reja.

- (e) Provizione të tilla nxisin siguruesit të pranojnë rreziqe, që ata në një situatë tjetër mund t'i refuzonin. Disa vende përforcojnë këtë nxitje me zbritje në taksa.
- BC89 Për arsyet në vijim, SNRF ndalon njohjen si një pasiv të provizioneve për kërkesa të mundshme për kontratat, të cilat nuk ekzistojnë në datën e raportimit (të tilla si provizionet për katastrofa dhe balancime).
- (a) Provizione të tilla nuk janë pasive sipas përcaktimit në *Kuadër*, sepse siguruesi nuk ka detyrim aktual për humbjet që do të ndodhin pas fundit të periudhës aktuale të kontratës. Siç e thekson *Kuadri* koncepti krahasues nuk lejon njohjen e zërave në bilanc, të cilat nuk plotësojnë përkufizimin e aktiveve ose pasiveve. Njohja e kreditimeve të shtyra, si të ishin pasive, do të pakësonte përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të një siguruesi.
- (b) Edhe nëse ligji i sigurimit kërkon që një sigurues të veçojë primet e katastrofës në mënyrë që ato të mos jenë të disponueshme për shpërndarje tek aksionmbajtësit në çdo rrethanë, fitimet nga këto prime të veçuara, në fund të fundit, do të jenë të disponueshme për aksionmbajtësit. Prandaj këto shuma të veçuara klasifikohen në mënyrë të përshtatshme si kapital, e jo si një pasiv.
- (c) Njohja e provizioneve të tilla pakëson aftësinë e përdoruesve për të analizuar ndikimin e katastrofave të kaluara dhe nuk kontribuon në analizën e tyre për ekspozimin e një siguruesi ndaj katastrofave të ardhshme. Për një dhënie informacionesh shpjeguese të përshtatshme, përdoruesit e mirëinformuar kuptojnë se disa tipe të sigurimit e ekspozojnë një sigurues ndaj humbjeve jo frekvente por të rënda. Veç kësaj, analogjia me kontratat e risigurimit është e parëndësishme, sepse risigurimi në të vërtetë ndryshon profilin e rrezikut të siguruesit.
- (d) Objektivi i pasqyrave financiare për qëllime të përgjithshme nuk është që të zgjerojë aftësinë paguese, por të sigurojë informacion që është i dobishëm për një rang të gjerë përdoruesish për vendimet ekonomike. Gjithashtu, njohja e provizioneve nuk zgjeron aftësinë paguese në vetvete. Megjithatë, nëse objektivi i pasqyrave financiare ishte të përmirësonte aftësinë paguese dhe këto provizione ishin një njet i përshtatshëm për përmirësimin e aftësisë paguese, atëherë siguruesi duhet të njihte të gjithë provizionin menjëherë, dhe jo ta akumulonte atë gjatë kohës. Veç kësaj, nëse katastrofat (ose shpenzimet e pazakonshme) në një periudhë, janë të pavaruara nga ato në periudhat e tjera, siguruesi nuk duhet të pakësojë pasivin kur ndodh një katastrofë (ose një eksperiencë e keqe jo e zakonshme). Gjithashtu, nëse ndryshueshmëria gjatë kohës ishte një bazë e vlefshme për kontabilitetin, humbjet mbi mesataren në vitet e para duhet të njihen si aktive, edhe pse ende përkrahësit e provizioneve për katastrofa dhe balancim nuk e mbrojnë këtë.
- (e) njohja e provizioneve për katastrofa ose balancime nuk është mënyra e vetme për të kufizuar shpërndarjet tek aksionmbajtësit. Matje të tjera, si kërkesat për marzhin e aftësisë paguese dhe kërkesat për kapitalin e bazuar në rrezik, mund të luajnë një rol të rëndësishëm. Një tjetër mundësi është që një sigurues të veçojë një pjesë të kapitalit të tij duke e mbajtur për të plotësuar humbje të mundshme në vitet e ardhshme.
- (f) Objektivi i pasqyrave financiare për qëllime të përgjithshme nuk është të nxisë ose dekurajojë transaksione ose aktivitete të veçanta, por të raportojë informacion neutral rreth transaksioneve dhe aktiviteteve. Prandaj, kërkesat kontabël nuk duhet të përpiqen të nxisin siguruesit të pranojnë ose refuzojnë tipe të caktuara të rreziqeve.
- (g) Nëse një sigurues pret të vazhdojë të nënshkruajë mbulimin e katastrofës, me sa duket beson se e ardhmja e biznesit do të jetë me fitim. Nuk do të ishte pasqyrim besnik njohja e një pasivi për kontratat e ardhshme, të cilat priten të jenë me përfitim.
- (h) Nuk ka një mënyrë objektive të matjes së provizioneve për katastrofa dhe balancime, me përjashtim të rastit kur përdoret një formulë arbitrare.
- BC90 Disa sugjeruan se nuk është e përshtatshme të eliminohen provizionet për katastrofa dhe balancime në fazën I si një amendim pjesor për metodat ekzistuese. Megjithatë, Bordi doli në përfundimin se ai mund të ndalojë këto provizione pa gërryer themelet e përbërësve të tjerë të metodave ekzistuese. Nuk është bazë e besueshme argumentimi se 'provizionet' për katastrofa ose balancime njihen si pasive sipas SNRF-ve dhe nuk është perspektivë reale, që Bordi do t'i lejojë ato në fazën II. Në të vërtetë, siç theksohet edhe më sipër në paragrafët 10-12 të SNK 8 kërkojnë që një njësi ekonomike të konsiderojë kritere të ndryshme në zhvillimin e një politike kontabël për një zë, nëse asnjë SNRF nuk zbatohet në mënyrë specifike për atë zë. Në këndvështrimin e Bordit, nëse SNRF nuk e ka pezulluar këtë kërkesë, ai do të ketë ndaluar në mënyrë të qartë njohjen e zërave të tillë si një pasiv. Prandaj SNRF ruan këtë ndalim (shih paragrafin 14(a) të SNRF).
- BC91 Disa nga ata që u përgjigjën paraqitën argumente shtesë për të lejuar njohjen e provizioneve për katastrofa dhe balancime si një pasiv.
- (a) Disa sigurues i matin kontratat e sigurimit pa lënë hapësirë për rrezik, por në të vërtetë njohin provizionet për katastrofa ose balancime. Nëse provizionet për katastrofa eliminohen në fazën I, ky

- ndryshim mund të anulohet pjesërisht në fazën II, nëse siguruesve do t'u kërkohej që të përfshijnë marzhe për rrezik.
- (b) Disa sigurues i shohin këto provizione si të lidhura pjesërisht me kontratat ekzistuese dhe pjesërisht me kontratat e ardhshme. Ndarja e këtyre përbërësve mund të jetë e vështirë dhe të përfshijë ndryshime në sisteme që mund të mos jenë të nevojshme në fazën II.
- BC92 Për arsyet në vijim, këto argumente nuk e bindën Bordin:
- (a) Papërsosmëritë aktuale në matjen e pasiveve që mund të jenë të njohshme, nuk justifikojnë njohjen e zërave të tjerë, që nuk plotësojnë përkufizimin e një pasivi.
- (b) Shtesat ndaj këtyre provizioneve shpesh bazohen në një përqindje të të ardhurave nga primi. Nëse periudha e rrezikut tashmë ka përfunduar, ky prim nuk lidhet me një detyrim kontraktual ekzistues. Nëse periudha e rrezikut nuk ka përfunduar plotësisht, pjesa e lidhur e primit i përket një detyrimi kontraktual ekzistues, por shumica e modeleve ekzistuese i shtyjnë të gjitha primet e lidhura si prime të papërfituara kështu që njohja e një provizioni shtesë do të ishte një llogarajtje e dyfishtë (me përjashtim të rastit kur kontrata njihet si e nënvlerësuar).
- BC93 Prandaj Bordi mbajti propozimin në PP 5 për të eliminuar këto provizione. Megjithatë, ndonëse SNRF ndalon njohjen e tyre si një pasiv, ai nuk ndalon veçimin e një përbërësi të kapitalit. Ndryshimet në një përbërës kapitali nuk njihen në fitim ose humbje. SNK 1 kërkon një pasqyrë të ndryshimeve në kapital.

Mjaftueshmëria e pasiveve

- BC94 Shumë modele kontabël ekzistuese kanë teste për të konfirmuar që pasivet e sigurimit nuk janë të nënvlerësuar dhe se shumat përkatëse të njohura si aktive, të tilla si kostot e shtyra të blerjes, nuk janë të mbivlerësuar. Forma e saktë e testit varet nga metoda bazë e matjes. Megjithatë, nuk ka asnjë garanci se këto teste ekzistojnë kudo dhe besueshmëria e SNRF-ve mund të pakësohet nëse një sigurues kërkon të pajtohet me SNRF-të, por dështon në njohjen e humbjeve materiale dhe të parashikueshme në mënyrë të mundshme, të cilat vijnë nga detyrime kontraktuale ekzistuese. Për të shmangur këtë, SNRF kërkon një test të mjaftueshmërisë së pasiveve⁹ (shih paragrafët 15-19).
- BC95 Synimi i Bordit nuk ishte të fuste elementë pjesorë të një modeli matjesh paralele, por të krijojë një mekanizëm i cili pakëson mundësinë që humbjet materiale të mbeten të panjohura gjatë fazës I. Duke pasur parasysh këtë gjë, paragrafi 16 i SNRF përkufizon kërkesat minimale që duhet të plotësojë një test ekzistues i siguruesit. Nëse siguruesi nuk zbaton një test që plotëson këto kërkesa, ai duhet të zbatojë një test të specifikuar nga Bordi. Për të specifikuar një test mbi baza që tashmë ekzistojnë në SNRF-të dhe, për të minimizuar nevojën për përjashtime nga parimet ekzistuese, Bordi vendosi të tërheqë SNK 37.
- BC96 Testi i mjaftueshmërisë së pasiveve zbatohet edhe për kostot e shtyra të blerjes dhe për aktivet e jomateriale që përfaqësojnë të drejta kontraktuale të siguruar në një kombinim biznesi ose transferim portofoli. Për pasojë, kur Bordi rishikoi SNK 36 *Zhvlerësimi i Aktiveve* në 2004, ai përjashtoi kostot e shtyra të blerjes dhe ato aktive jomateriale nga objekti i SNK 36.
- BC97 Bordi shqyrtoi nëse duhet të mbante modelin e zhvlerësimit në SNK 36 për kostot e shtyra të blerjes dhe ndoshta edhe pasivet përkatëse të sigurimit. Megjithatë modeli i SNK 36 nuk mund të zbatohet vetëm për kostot e shtyra të blerjes, pa marrë në konsideratë edhe flukset e mjeteve monetare të lidhura me pasivin e njohur. Në të vërtetë, disa sigurues i kapitalizojnë kostot e blerjes pa dyshim përmes zbritjeve në matjen e pasivit. Për më tepër, do të ishte çorientuese dhe e vështirë të zbatohesh ky model për pasivet pa disa studime përmbledhëse. Në këndvështrimin e Bordit është më e thjeshtë që të përdoret një model, i cili është përcaktuar për pasivet, i quajtur modeli i SNK 37. Në praktikë një model i SNK 36 i përshtatur dhe modeli i SNK 37 mund të mos sjellin rezultate shumë të ndryshme.
- BC98 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan që Bordi duhet të specifikojë se flukset e mjeteve monetare të marra në konsideratë në një test të mjaftueshmërisë së pasivit, duhet të përfshijnë efektin e opsioneve dhe garancive të përfshira, të tilla si normat e garantuara të shumave të pagesave të përvitshme. Ata shprehën shqetësimin se shumë praktika kombëtare nuk u kanë kërkuar siguruesve të njohin këto shpenzime, të cilat mund të jenë shumë të mëdha.
- BC99 Megjithëse objektivi i Bordit nuk ishte zhvillimi i një testi të detajuar të mjaftueshmërisë së pasiveve, ai vërejtí se madhësia e ekspozimeve ndaj garancive dhe opsioneve të përfshira, dhe mangësitë e shumë praktikave kombëtare në këtë fushë i justifikuan kërkesa specifike, që në fazën I. Prandaj Bordi vendosi që kërkesat minimale për një test ekzistues të mjaftueshmërisë së pasivit, duhet të përfshijnë marrjen në konsideratë të flukseve të mjeteve monetare që vijnë nga opsionet dhe garancitë e përfshira. Bordi nuk specifikoi mënyrën sesi

⁹ PP 5 e ka përshkruar këtë si një 'test të njohjes se humbjes'.

- duhet të merren në konsideratë këto flukse të mjeteve monetare, por vuri në dukje se një sigurues duhet ta marrë në konsideratë këtë çështje, gjatë zhvillimit e dhënies të informacioneve shpjeguese për politikat e tij kontabël. Nëse një test ekzistues i mjaftueshmërisë së pasiveve nuk plotëson kërkesat minimale, bëhet një krahasim me matjen që do të kërkonte SNK 37. SNK 37 i referohet shumës që një njësi ekonomike do të paguajë në mënyrë racionale për të shlyer detyrimin ose për ta transferuar atë tek një palë e tretë. Pa dyshim, kjo shumë do të marrë në konsideratë efektin e mundshëm të opsioneve dhe garancive të përfshira.
- BC100 PP 5 nuk specifikoi nivelin e bashkimit për testin e mjaftueshmërisë së pasivite dhe disa nga ata që u përgjigjën i kërkuan Bordit që ta sqarojë këtë. Paragrafi 18 i SNRF konfirmon se kërkesat për bashkim të testit ekzistues të mjaftueshmërisë së pasiveve zbatohen nëse testi plotëson kërkesat minimale të specifikuara në paragrafin 16 të SNRF. Nëse testi nuk plotëson këto kërkesa minimale, nuk ka justifikim konceptual për kompensimin e një humbjeje në një kontratë kundrejt një fitimi, që përndryshe nuk është njohur në një kontratë tjetër. Megjithatë, Bordi arriti në përfundimin se një vlerësim kontratë-për-kontratë do të impononte kosto, të cilat tejkalojnë përfitimet e pritshme për përdoruesit. Prandaj paragrafi 18 thotë se krahasimi bëhet në nivel portofoli kontratash, të cilat gjerësisht janë subjekt i rreziqeve të ngjashme dhe menaxhohen sëbashku si një portofol. Një përkufizim më i saktë do të ishte i vështirë dhe nuk është i nevojshëm, duke ditur që objektivi i kufizuar i Bordit është sigurimi i të paktën një niveli minimal testimi për jetën e kufizuar të fazës I.
- BC101 Është përtej objektit të fazës I të krijohet një regjim kontabël i detajuar për kontratat e sigurimit. Prandaj SNRF nuk specifikon:
- (a) cilat kritere përcaktojnë se kur përfundojnë kontratat ekzistuese dhe kur fillojnë kontratat e ardhshme.
 - (b) nëse ose si flukset e mjeteve monetare skontojnë për të reflektuar vlerën në kohë të parasë, ose rregullohen për rrezikun dhe pasigurinë.
 - (c) nëse testi i mjaftueshmërisë së pasiveve merr në konsideratë si vlerën në kohë dhe vlerën e brendshme të opsioneve dhe garancive të përfshira.
 - (d) nëse humbjet shtesë të njohura, për shkak të testit të mjaftueshmërisë së pasiveve, njihen duke pakësuar vlerën kontabël të kostove të shtyra të blerjes, ose duke shtuar vlerën kontabël të pasiveve përkatëse të sigurimit.
- BC102 Disa nga ata që u përgjigjën i kërkuan Bordit të qartësojë se nuk nevojitet një test formal i mjaftueshmërisë së pasiveve, kur një njësi ekonomike mund të tregojë se metoda e saj e matjes së pasiveve të sigurimit përcakton se ato nuk janë të nënvlerësuar. Paragrafi 15 i SNRF këkon që një sigurues të ‘vlerësojë nëse pasivet e njohura të tij të sigurimit janë të mjaftueshëm, duke përdorur vlerësime aktuale të flukseve të ardhshme monetare’. Pika themelore është se flukset e mjeteve monetare të ardhshme mund të shqyrtohen në disa mënyra, dhe jo vetëm sa të supozohet për mbështetjen e vlerës kontabël ekzistuese. SNRF nuk specifikon mënyrat e sakta të sigurimit të kësaj, për sa kohë që plotësohen kërkesat minimale të paragrafit 16.
- BC103 Disa nga ata që u përgjigjën, e interpretonin testin e mjaftueshmërisë së pasiveve të propozuar në PP 5, si një test që kërkonte minimalisht matjen me vlerën e drejtë. Ky nuk ishte qëllimi i Bordit. Një sigurues duhet t’i referohet SNK 37 vetëm nëse kërkesat minimale të paragrafit 16 nuk janë plotësuar.
- BC104 Disa nga ata që u përgjigjën vunë në dukje se shumë teste ekzistuese të mjaftueshmërisë së pasiveve kërkojnë matje, të cilat nuk përfshijnë një marzh të rrezikut. Megjithatë, SNK 37 e kërkon një marzh të tillë. Për të arritur qendrueshmërinë, këta që u përgjigjën sugjeruan se edhe një test i mjaftueshmërisë së pasiveve sipas SNK 37, duhet të përjashtojë këto marzhe. Bordi nuk e pranoi këtë sugjerim. Ideja që qëndron prapa përdorimit të SNK 37, për fazën I ishte që të merrej një bazë ekzistuese matjeje ‘e gatshme’ dhe jo të krijohet një model i ri.

Mosnjohja

- BC105 Bordi nuk identifikoi arsye pse kërkesat për mosnjohjen e pasiveve të sigurimit dhe aktiveve të sigurimit, duhet të ndryshonin nga ato për pasivet financiare dhe aktivet financiare. Prandaj, kërkesat për mosnjohje për pasivet e sigurimit janë të njëjta si për pasivet financiare (shih paragrafin 14(c) të SNRF). Megjithatë, për shkak se mosnjohja e aktiveve financiare është një temë e diskutueshme, SNRF nuk trajtoi mosnjohjen e aktiveve të sigurimit.

Kompensimi

- BC106 Një cedues (d.m.th siguruesi që është mbajtës i policës së sigurimit sipas një kontrate risigurimi) zakonisht nuk ka të drejtë të kompensojë shumat për t’u paguar nga një risigurues kundrejt shumave për t’u paguar ndaj një mbajtësi bazë të policës së sigurimit. Kriteret e zakonshme të kompensimit ndalojnë kompensimin nëse nuk ekziston një e drejtë e tillë. Nëse nuk plotësohen këto kritere, një paraqitje me vlerën bruto jep një panoramë më të qartë të të drejtave dhe detyrimeve të ceduesit dhe shpenzimeve e të ardhurave përkatëse (shih paragrafin 14(d) të SNRF).

Aktivet e risigurimit

Zhvlërësimi i aktiveve të risigurimit

- BC107 PP5 propozoi që një cedues duhet të zbatojë SNK 36 *Zhvlërësimi i Aktiveve* për aktivet e tij të risigurimit. Ata që u përgjigjën kundërshtuan këtë propozim për arsyet në vijim:
- (a) Kjo do të detyronte shumë cedues të ndryshonin modelin e tyre kontabël për kontratat e risigurimit në një mënyrë, e cila është jo e qendrueshme me trajtimin kontabël për pasivin bazë direkt të sigurimit.
 - (b) SNK 36 do të kërkonte që ceduesi të trajtojë çështje të cilat janë përtej objektivit të fazës I për pasivet bazë direkte të sigurimit, të tilla si flukset e mjeteve monetare për t'u skontuar, norma e skontimit dhe metoda ndaj rrezikut. Disa e shihnin SNK 36 si një mënyrë indirekte për të imponuar diçka të ngjashme me modelin e vlerës së drejtë. Do të kishte patur edhe ndërlikime për sistemet.
 - (c) Aktivet e risigurimit në thelb janë një formë e aktivitetit financiar dhe duhet të jenë subjekt për testim zhvlërësimi të SNK 39 dhe jo të SNK 36.
- BC108 Bordi arriti në përfundimin se një test zhvlërësimi për fazën I (a) do të përqendrohej në rrezikun e kredisë (që vjen nga rreziku i mospagimit nga risiguresi, si edhe nga debatet për mbulimin dhe (b) nuk duhet të trajtojë çështje që vijnë nga matja e pasivit bazë direkt të sigurimit. Bordi vendosi që mënyra më e përshtatshme për të arritur këtë, të ishte një model i humbjes së pësuar, i bazuar në atë të SNK 39 (shih paragrafin 20 të SNRF).

Fitimet dhe humbjet neto nga blerja e risigurimit

- BC109 SNRF e përkufizon një kontratë risigurimi si një kontratë sigurimi, të lëshuar nga një sigures (risiguresi) për të kompensuar një tjetër sigures (ceduesi) për humbjet në një ose më shumë kontrata të lëshuara nga ceduesi. Një pasojë, është se niveli i rrezikut të sigurimit të kërkuar për të plotësuar përkufizimin e një kontrate sigurimi është i njëjtë si për një kontratë risigurimi ashtu edhe për një kontratë direkte sigurimi.
- BC110 Kërkesat kontabël kombëtare shpesh i përkufizojnë kontratat e risigurimit në mënyrë më strikte se kontratat direkte të sigurimit, për të shmangur shtrembërime mes kontratave që kanë formën ligjore të risigurimit, por që nuk transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi (ndonjëherë i njohur si risigurimi financiar). Një burim i shtrembërimeve të tilla është dështimi i skontimit të shumë pasiveve për kërkesa të sigurimit të jo-jetës. Nëse siguresi blen risigurim, primi i paguar risiguresit, pasqyron vlerën aktuale të pasivit dhe për këtë arsye është më i vogël se vlera kontabël e mëparshme e pasivit. Raportimi i një fitimi në blerjen e risigurimit nuk është një përfaqësim besnik, po që se gjatë asaj kohe nuk ka ndodhur fitim ekonomik. Fitimi kontabël vjen kryesisht për shkak të dështimit në përdorimin e skontimit për pasivin bazë. Probleme të ngjashme dalin nëse pasivi bazë i sigurimit matet me kujdes të tepruar.
- BC111 Bordi vendosi se ai nuk do të përdorte përkufizimin e një kontrate risigurimi për të trajtuar këto probleme, sepse Bordi nuk gjeti arsye konceptuale për të përcaktuar një kontratë sigurimi si më shumë ose më pak strikte se një kontratë direkte sigurimi. Në vend të kësaj, PP 5 i trajtoi këto probleme nëpërmjet propozimeve vijuese:
- (a) ndalimi i mosnjohjes, nëse pasivi nuk është eliminuar (paragrafët 14(c) të SNRF dhe BC105) dhe ndalimi i kompensimit të aktiveve të risigurimit kundrejt pasiveve të lidhura direkte të sigurimit (paragrafët 14(d) të SNRF dhe BC106).
 - (b) kërkitimi i veçimit në disa raste (paragrafët 10-12 të SNRF, IG Shembulli 3 në Udhëzimin për Zbatim dhe paragrafët BC40-BC54).
 - (c) kufizimi i njohjes së fitimeve nëse një sigures blen risigurin.
- BC112 Ata që u përgjigjën për PP 5 zakonisht kundërshtuan propozimin e përshkruar në paragrafin BC111(c) për arsyet në vijim:
- (a) Këto ndryshime pjesore ndaj modeleve ekzistuese kontabël ishin përtej objektivit të fazës I dhe do të kërkonin sisteme të reja, të cilat mund të mos nevojiteshin në fazën II.
 - (b) Propozimet do të ishin të vështira për t'u zbatuar për kontrata risigurimi më të ndërlikuara, përfshirë tejkalimin e humbjes së kontratave dhe kontratat që risigurojnë shtresa të ndryshme të një portofoli të kontratave bazë direkte të sigurimit.
 - (c) Propozimet do të krijonin paqendrueshmëri me matjen e kontratave bazë direkte të sigurimit.
 - (d) Fitimi artificial i njohur në krijimin e disa kontratave të risigurimit zbut një humbje artificiale që ka dalë më parë nga kujdesi i tepërt ose mungesa e skontimit. Nëse ekspozimi neto do të pakësohej nga risigurimi, nuk ka arsye pse të vazhdohet të mbivlerësohet pasivi fillestar.

- (e) Çdo shtyrje e fitimit në blerjen e risigurimit duhet të njihet si një pasiv dhe jo si një pakësim në vlerën kontabël të aktivit të risigurimit. Kjo do të lejonte që aktivet dhe pasivet e lidhura me të njëjtat kontrata sigurimi bazë, të maten mbi një bazë të qendrueshme dhe do të ishte gjithashtu e qendrueshme me bazat e tjera kontabël, të tilla si PPPK-të e SHBA-së.
 - (f) Çdo ndryshim në fazën e I duhet të planifikohet në mënyrë më të saktë në transaksionet financiare të risigurimit (d.m.th. transaksionet që nuk plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi, ose që kanë përbërës financiarë të rëndësishëm) ose kontratat që sigurojnë mbulim prapaveprues (d.m.th. ato që mbulojnë ngjarje që tashmë kanë ndodhur).
 - (g) Testi i mjaftueshmërisë së pasiveve dhe propozimet e veçimit do të kenë siguruar mbrojtje të mjaftueshme ndaj njohjes së fitimeve të tepërta.
- BC113 Bordi shqyrtoi kufizimin e kërkesave të propozuara për rastet në të cilat kishte më shumë mundësi që të ndodhnin shtrembërime të rëndësishme në fitimin e raportuar, për shembull kontratat prapavepruese. Megjithatë zhvillimi i një shtrembërimi të tillë do të merrte shumë kohë dhe do të ishte i vështirë, e për pasojë nuk do të kishte garanci për sukses. Gjithashtu Bordi shqyrtoi tërheqjen nga kërkesat e dhëna në PPPK-të e SHBA-së, por vendosi të mos përfshijë kërkesa të detajuara të kësaj natyre, si një zgjidhje efektive të përkohëshme dhe vetëm të pjesëshme. Propozimet në PP 5 ishin një përpjekje për të zhvilluar një zgjidhje të përkohëshme më të thjeshtë. Përgjigjet treguan se zgjidhja e propozuar përmbante shumë papërsosmëri, për të arritur qëllimin e saj.
- BC114 Bordi vendoi të fshijë propozimin në PP 5 dhe e zëvendësoi atë me një kërkesë specifike për dhënie informacionesh shpjeguese për fitimet dhe humbjet neto që vijnë nga blerja e risigurimit (shih paragrafët 37(b) të SNRF).

Praktika të tjera ekzistuese

- BC115 SNRF nuk trajton:
- (a) kostot e blerjes (paragrafët BC116-BC119);
 - (b) primi dhe zëvendësimi (paragrafët BC120 dhe BC121); dhe
 - (c) policat e huave (paragrafët BC122).

Kostot e blerjes

- BC116 Kostot e blerjes janë kostot që një sigures kryen për të shitur, nënshkruar dhe inicuar një kontratë të re sigurimi. SNRF as nuk ndalon as nuk kërkon shtyrjen e kostove të blerjes dhe as nuk përshkruan se cilat kosto të blerjes mund të shtyhen, periudhën dhe metodën e amortizimit të tyre, ose nëse një sigures duhet të paraqesë kostot e shtyra të blerjes si një aktiv ose si një pakësim të pasiveve të sigurimit. Trajtimi i kostove të shtyra të blerjes është një pjesë përbërëse e modeleve ekzistuese dhe nuk mund të ndryshohet lehtë pa një rishikim rrënjësor të këtyre modeleve në fazën II.
- BC117 Trajtimi i kostove të blerjes për kontratat e sigurimit në fazën I mund të ndryshojë nga trajtimi i kostove të transaksionit të ndeshura për kontratat e investimit (d.m.th. pasivet financiare). SNK 39 kërkon që kostot e specifikuar të transaksionit të paraqiten si një zbritje në përcaktimin e vlerës kontabël fillestare të një pasivi financiar. Bordi nuk dëshironte të krijonte përjashtime nga përkufizimi i kostove të transaksionit për të cilat zbatohet ky trajtim. Këto kosto mund të përcaktohen me gjerë ose më ngushtë se kostot e blerjes që një sigures kërkohej ose lejohet të shtyjë duke përdorur politikat e tij kontabël ekzistuese.
- BC118 Disa njësi ekonomike kryejnë kosto të rëndësishme në krijimin e kontratave të kursimeve afatgjata. Disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se shumica, në mos të gjitha këto kostove lidhen me të drejtën për të ngarkuar komisionet e ardhshme të menaxhimit të investimeve dhe jo me pasivin financiar të krijuar kur merret kësti i parë. Ata i kërkuar Bordit të sqarojë nëse kosto e krijimit të këtyre të drejtave mund të njihet me shumë si një aktiv i veçantë dhe jo si një zbritje në përcaktimin e vlerës kontabël fillestare të pasivit financiar. Ata vunë në dukje se ky trajtim do të:
- (a) thjeshtojë zbatimin e metodës së interesit efektiv për një pasiv financiar të mbajtur me koston e amortizuar.
 - (b) pengojë njohjen e një humbjeje çorientuese në fillim, për një pasiv financiar që përmban një tipar kërkueshmërie dhe që mbahet me vlerën e drejtë. SNK 39 thekson se vlera e drejtë e një pasivi të tillë nuk është më e vogël se shuma e pagueshme kur kërkohej (e skontuar, nëse është e zbatueshme, që nga data e parë, që shuma mund të kërkohej për t'u paguar).
- BC119 Në përgjigje të këtyre komenteve, Bordi vendosi që kostot rritëse, të cilat mund të ngarkohen direkt për sigurimin e një kontrate të menaxhimit të investimit, duhet të njihet si një aktiv nëse ato plotësojnë kriteret të

caktuara dhe se kostot rritëse duhet të përkufizohen në të njëjtën mënyrë si në SNK 39. Bordi sqaroi këto pika duke shtuar udhëzues për shtojcën e SNK 18 *Të Ardhurat*.

Primi dhe zëvendësimi

BC120 Disa kontrata sigurimi e lejojnë siguruesin që të shesë (zakonisht të dëmtuar) prona të siguruar për shlyerjen e kërkesës (d.m.th. primi ose kompensimi). Gjithashtu siguruesi mund të ketë të drejtën e ndjekjes së palëve të treta për pagimin e një pjesë apo të të gjitha kostove (d.m.th. zëvendësimi). Bordi do të marrë në shqyrtim primin dhe zëvendësimin në fazën II.

BC121 Në dy fushat e lidhura vijuese, SNRF nuk e amendon SNK 37:

- (a) Fitimet neto të parashikuara nga dalja jashtë përdorimit të aktiveve nuk merren parasysh në matjen e një provizionit, edhe nëse dalja e pritshme është e lidhur ngushtë me ngjarjen që çon në lindjen e provizionit. Në vend të kësaj, një njësi ekonomike njeh fitimet nga daljet e pritshme jashtë përdorimit të aktiveve në kohën e specifikuar nga SNRF, që trajton aktivet përkatëse (paragrafët 51 dhe 51 të SNK 37).
- (b) Paragrafët 53-58 të SNK 37 trajtojnë rimbursimet për disa ose të gjitha shpenzimet e kërkuara për të shlyer një provizion.

Bordi po punon në një projekt për të ndryshuar aspekte të ndryshme të SNK 37.

Policat e huave

BC122 Disa kontrata sigurimi lejojnë mbajtësin e policës së sigurimit që të marrë një hua nga siguruesi. PDP propozoi që një sigurues duhet të trajtojë këto hua si një parapagim të pasivit të sigurimit, dhe jo si krijimi i një aktivi financiar të veçantë. Për shkak se Bordi nuk e sheh këtë çështje si parësore, faza I nuk e trajton atë.

Ndryshimet në politikat kontabël

Përshtatshmëria dhe besueshmëria

BC123 SNK 8 ndalon një ndryshim në politikat kontabël, që nuk kërkohej nga një SNRF, me përjashtim të rastit kur ndryshimi do të sjellë dhënien e një informacioni të besueshëm dhe më të përshtatshëm. Megjithatë bordi dëshironte të shmange imponimin e ndryshimeve të panevojshme në fazën I, ai nuk e pa të nevojshme të përjashtonte siguruesit nga kërkesa për të justifikuar ndryshimet në politikat kontabël. Prandaj paragrafi 22 i SNRF e lejon një sigurues që të ndryshojë politikat e tij kontabël për kontratat e sigurimit, nëse dhe vetëm nëse, ndryshimet i bëjnë pasqyrat financiare më të përshtatshme dhe jo më pak të besueshme, ose më të besueshme dhe jo më pak të përshtatshme, duke gjykuar sipas kriterëve në SNK 8.¹⁰ Zhvillimi i përfundimeve të Bordit për fazën II (shih paragrafët BC6-BC8) do t'u japë siguruesve kontekst të mëtejshëm për gjykimin nëse një ndryshim i politikave kontabël do t'i bëjë pasqyrat financiare të tyre më të përshtatshme dhe më të besueshme.

BC124 SNRF përmban kërkesa specifike të mëtejshme në mbështetje të paragrafit 22:

- (a) paragrafi 24 e lejon një sigurues të ndryshojë politikat e tij kontabël për disa pasive sigurimi që ai përcakton, pa plotësuar kërkesat e zakonshme të SNK 8, që një politikë kontabël duhet të zbatohet për të gjithë zërat e ngjashëm (paragrafët BC174-BC177).
- (b) paragrafi 25 lejon që praktikat në vijim të vazhdohen, por ndalon fillimin e zbatimit të tyre:
 - (a) matja e pasiveve të sigurimit mbi një bazë të paskontuar (paragrafët BC126 dhe BC127).
 - (b) matja e të drejtave kontraktuale për komisionet e menaxhimit të investimeve të ardhshme me një shumë, e cila tejkalon vlerën e drejtë të tyre, siç nënkuptohet nga një krahasim me komisionet aktuale, që përdoren nga pjesëmarrësit e tjerë të tregut për shërbime të ngjashme (paragrafët BC128-BC130).
 - (c) përdorimi i politikave kontabël jo-uniforme për pasivet e sigurimit të filialeve (paragrafët BC131 dhe BC132).

¹⁰ Ndryshe nga SNK 8, paragrafi 22 i SNRF lejon ndryshimet në politikat kontabël që i bëjnë pasqyrat financiare më të besueshme dhe jo më pak të përshtatshme. Kjo lejon përmirësimet që i bëjnë pasqyrat financiare më të besueshme madje edhe nëse ato nuk arrijnë besueshmërinë e plotë. Në SNK 8 dhe në *Kuadër*, besueshmëria nuk është sinonim me verifikueshmërinë, por përfshin karakteristika të tilla si neutraliteti dhe thelbi mbi formën.

- (c) paragrafi 26 ndalon tregimin e kujdesit shtesë nëse një sigurues tashmë mat pasivet e sigurimit me kujdes të mjaftueshëm (paragrafi BC133).
 - (d) paragrafët 27-29 krijojnë një supozim të kundërshtueshëm ndaj futjes së marzheve të ardhshme të investimit në matjen e kontratave të sigurimit (paragrafët BC134-BC144).
 - (e) paragrafi 30 trajton 'kontabilitetin hije' (paragrafët BC181-BC184).
 - (f) paragrafi 45 e lejon një sigurues të ripërcaktojë aktivet financiare 'me vlerën e drejtë përmes fitimit ose humbjes' nëse ai ndryshon politikën e tij kontabël për pasivet e sigurimit (paragrafët BC145 dhe BC146).
- BC125 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan se faza I nuk duhet të lejojë ndryshime në politikën kontabël për të penguar mungesën e krahasueshmërisë (veçanërisht brenda një vendi) dhe liri veprimi në meaxhim për të bërë ndryshime arbitrare. Megjithatë, Bordi vendosi të lejojë ndryshime në politikën kontabël për kontratat e sigurimit nëse ato i bëjnë pasqyrat financiare më të përshtatshme dhe jo më pak të besueshme ose më të besueshme dhe jo më pak të përshtatshme.

Skontimi

- BC126 Në praktikën aktuale shumica e pasiveve të kërkesave të përgjithshme të sigurimit nuk skontohej. Në këndvështrimin e Bordit, skontimi i pasiveve të sigurimit çon në pasqyra financiare që janë më të përshtatshme dhe më të besueshme. Megjithatë, për shkak se Bordi nuk do të trajtojë normat e skontimit dhe bazën për rregullimet e rrezikut deri në fazën II, Bordi doli në përfundimin se ai mund të mos kërkojë skontimin në fazën I. Megjithatë, SNRF ndalon një ndryshim nga një politikë kontabël, e cila përfshin skontimin në një politikë tjetër që nuk përfshin skontimin (paragrafi 25(a)).
- BC127 Disa nga ata që u përgjigjën për PP 5 kundërshtuan skontimin për kontratat në të cilat pothuajse të gjitha flukset e mjeteve monetare pritet të dalin brenda një viti, mbi bazat e materialitetit dhe të analizës kosto-përfitim. Bordi vendosi të mos krijojë përjashtim specifik për këto pasive, për shkak se zbatohet kriteri i zakonshëm i materialitetit që jepet në SNK 8.

Komisionet e menaxhimit të investimit

- BC128 Sipas disa kontratave të sigurimit, siguruesi ka të drejtën të marrë një komision periodik të menaxhimit të investimit. Disa sugjeruan se siguruesi duhet, gjatë përcaktimit të vlerës së drejtë të të drejtave dhe detyrimeve të tij kontraktuale, të skontojë flukset e mjeteve monetare të vlerësuara të ardhshme me një normë skontimi e cila pasqyron rreziqet e shoqëruara të flukseve të mjeteve monetare. Disa sigurues përdorin këtë metodë në përcaktimin e vlerave të përfshira.
- BC129 Megjithatë, në këndvështrimin e Bordit, kjo metodë mund të sjellë rezultate të cilat nuk janë të qëndrueshme me një matje me vlerë të drejtë. Nëse komisioni kontraktual i menaxhimit të aktivitetit të siguresit është në linjë me komisionin e ngarkuar nga siguruesit e tjerë dhe drejtuesit e aktiveve për shërbime të krahasueshme të menaxhimit të aktivitetit, vlera e drejtë e të drejtës kontraktuale të siguresit për këtë komision mund të jetë përafërsisht e barabartë me atë çfarë do t'u kushtojë siguruesve dhe menaxherëve të aktiveve, të sigurojnë të drejta kontraktuale të ngjashme.¹¹ Prandaj paragrafi 25(b) i SNRF konfirmon se një sigurues nuk mund të paraqesë një politikë kontabël që mat këto të drejta kontraktuale me një vlerë më të madhe se vlera e drejtë e tyre, siç nënkuptojnë komisionet e ngarkuara nga të tjerët për shërbime të krahasueshme; megjithatë, nëse politikën kontabël të një siguruesi përfshijnë matje të tilla, ai mund të vazhdojë t'i përdorë ato në fazën I.
- BC130 Axhenda e Bordit përfshin një projekt për njohjen e të ardhurave.

Politikat kontabël uniforme në konsolidim

- BC131 SNK 27 *Pasqyrat Financiare të Konsoliduara dhe të Veçanta*, kërkon që njësitë ekonomike të përdorin politikën kontabël uniforme. Megjithatë, sipas kërkesave aktuale kombëtare, disa sigurues i konsolidojnë filialet pa konformuar matjen e pasiveve të sigurimit, duke përdorur PPPK-të lokale të vetë filialeve, me politikën kontabël të përdorura nga pjesa tjetër e grupit.
- BC132 Përdorimi i politikave kontabël jo-uniforme zvogëlon përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare. Megjithatë, ndalimi i kësaj do të mund të detyrojë disa sigurues të ndryshojnë politikën e tyre kontabël për pasivet e sigurimit në disa filiale në fazën I. Kjo mund të kërkojë ndryshime në sisteme, të cilat mund të mos jenë të nevojshme në fazën II. Prandaj Bordi vendosi se, nëse një sigurues tashmë përdor politikën kontabël jo-

¹¹ Kjo metodë është e qëndrueshme me diskutimin e shërbimit me të drejta dhe detyrime në SNK 39

uniforme për kontratat e sigurimit, ai mund të vazhdojë të bëjë në këtë mënyrë në fazën I. Megjithatë, nëse një sigures tashmë përdor politika kontabël uniforme për kontratat e sigurimit, ai nuk mund të kthehet në një politikë të përdorimit të politikave kontabël jo-uniforme (paragrafët 25(c) të SNRF).

Kujdesi i tepruar

- BC133 Siguresit ndonjëherë i matin pasivet financiare me atë çfarë synohet të jetë një bazë kujdesi tepër e lartë, së cilës i mungon neutraliteti i kërkuar nga *Kuadri*. Megjithatë, faza I nuk përcakton sesa shumë kujdes është i përshtatshëm dhe prandaj nuk mund të eliminojë kujdesin e tepërt. Për pasojë, SNRF nuk prirët të ndalojë matjet ekzistuese të pasiveve të sigurimit, të cilave u mungon neutraliteti për shkak të kujdesit të tepërt. Megjithatë, ai ndalon tregimin e kujdesit sheshtë nëse një sigures tashmë mat pasivet e sigurimit me kujdes të mjaftueshëm (shih paragrafin 26 të SNRF). Testi i mjaftueshmërisë së pasiveve në paragrafët 15-19, trajton problemin e kundërt të pasiveve të sigurimit të nënvlerësuar.

Marzhet e ardhshme të investimit

- BC134 Në këndvështrimin e Bordit, flukset e mjeteve monetare nga një aktiv janë të parëndësishëm për matjen e një pasivi (me përjashtim të atyre flukseve që ndikojnë (a) flukset e mjeteve monetare që dalin nga pasivi ose (b) karakteristikat kreditore të pasivit). Shumë praktika ekzistuese të matjes për pasivet e sigurimit janë në konflikt me këtë parim, për shkak se ato përdorin një normë skontimi të bazuar në kthimin e vlerësuar nga aktivet, që mendohet të kthejnë pasivet e sigurimit. Megjithatë Bordi arriti në përfundimin se ai mund të mos i eliminojë këto praktika deri sa faza II të japë udhëzues mbi normat e skontimit dhe bazën për rregullimet e rrezikut.
- BC135 PP 5 theksoi se një ndryshim në politikat kontabël i bën pasqyrat financiare më pak të përshtatshme dhe më pak të besueshme nëse ajo prezanton një praktikë të përfshirjes së marzheve të investimit të ardhshëm. Mbi bazat në vijim, disa nga ata që u përgjigjën kundërshtuan këtë propozim, i cili do të ndalonte futjen e çdo matjeje që pasqyron marzhet investimit të ardhshëm:
- (a) Propozimi paragjykon një çështje të fazës II. Shumica e aktuarëve dhe siguresve besojnë se matja me vlerë të drejtë (d.m.th. e kalibruar për transaksionet që përfshijnë kontrata sigurimi) duhet të përfshijë disa konsiderata të performancës së aktivit për shkak se vendosja e çmimeve të produkteve, risigurimi dhe transaksionet e tregut vrojtohen për të reflektuar këtë tipar.
 - (b) Një normë aktuale tregu sjell informacion më të përshtatshëm dhe më të besueshëm se një normë skontimi e vjetëruar e përshkruar nga një rregullator, madje edhe nëse norma aktuale e tregut pasqyron kthimet e pritshme të aktivit.
 - (c) Normat e skontimit të bazuara në aktiv janë një tipar i shumicës së sistemeve ekzistuese kombëtare, përfshirë disa sisteme moderne që përdorin vlerësimet aktuale të flukseve të mjeteve monetare të ardhshme dhe normave aktuale të skontimit (megjithëse të bazuara në aktiv). Ndalimi i propozuar në PP 5 do të kishte penguar një sigures nga zëvendësimi i politikave të tij ekzistuese kontabël për kontratat e sigurimit me një bazë tjetër kontabël gjithëpërfshirëse për kontratat e sigurimit, që në total është më e përshtatshme dhe më e besueshme pavarësisht nga disavantazhi i përdorimit të një norme skontimi të bazuar në aktiv.
 - (d) Për shkak se PPPK-të e SHBA-së përdorin një normë skontimi të bazuar në aktiv për disa pasive sigurimi, ndalimi do të pengonte siguresit nga zbatimi i PPPK-ve të SHBA-së për pasivet e tyre të sigurimit në fazën I. Kjo do të kishte qenë jo e drejtë për shkak se disa sigures, të cilët tashmë kanë zbatuar SNRF-të, zbatojnë PPPK-të e SHBA-së për kontratat e tyre të sigurimit dhe mund të vazhdojnë të veprojnë kështu në fazën I.
- BC136 Duke marrë parasysh këto komente, Bordi e zëvendësoi ndalimin e propozuar në PP 5 me një supozim të kundërshtueshëm, i cili mund të kapërcehet nëse përbërësit e tjerë të një ndryshimi në politikat kontabël rritin përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të një siguresi në mënyrë të mjaftueshme për të kompensuar disavantazhin e futjes së praktikës në fjalë (shih paragrafin 28 të SNRF për një shembull).
- BC137 SNRF identifikon dy praktika të cilat përfshijnë marzhet e investimit të ardhshëm në matjen e pasiveve të sigurimit: (a) përdorimin e një normë skontimi e cila pasqyron kthimin e vlerësuar mbi aktivet e siguresit, ¹² (b) projektimin e kthimit mbi këto aktive me një normë të vlerësuar kthimi, duke skontuar këto kthime të projektuara me një normë të ndryshme dhe duke përfshirë rezultatin në matjen e pasivit. Disa sugjeruan se (b)

¹² Disa metoda përpiqen të gjejnë një portofol aktivesh (portofol imitues) me karakteristika që imitojnë shumë ngushtë ato të pasivit. Nëse një portofol i tillë mund të gjendet, mund të jetë e përshtatshme të përdoret kthimi i pritshëm në portofolin imitues si normë skontimi për pasivin, me rregullime të përshtatshme për ndryshimet në karakteristikat e tyre. Megjithatë, metoda e portofolit imitues nuk mund të konsiderohet si përdorimi i një norme skontimi të bazuar në aktiv sepse ato përpiqen të matin karakteristikat e pasivit. Ato nuk bazohen në karakteristikat e aktiveve aktuale të mbajtura, të cilat mund të përputhen ose jo me ato të pasivit.

duhet të eliminohet në fazën I sepse ata e shohin atë si më pak të pranueshme se (a). Megjithatë, Bordi vuri në dukje se ndonëse (b) duket më qartësisht e gabuar se (a) të dy këto dy praktika kanë të njëjtin efekt dhe logjikisht janë ekuivalente.

Marzhet e investimit të ardhshëm dhe vlera e përfshirë

- BC138 Përveç shqyrtimit në përgjithësi të normave të skontimit të bazuara në aktive, Bordi shqyrtoi gjithashtu një teknikë të veçantë matjeje, e cila të paktën në praktikën aktuale, pasqyron në mënyrë tipike marzhet e ardhshme të investimit, të quajtur vlera e përfshirë. Vlera e përfshirë është një metodë indirekte e matjes së një pasivi të sigurimit. Metodatat indirekte matin pasivin duke skontuar të gjitha flukset e mjeteve monetare që vijnë si nga libri i kontratave të sigurimit ashtu dhe aktivet që mbështesin librin, për të arritur në një matje neto për kontratat dhe aktivet mbështetëse. Matja e aktiveve më pas zbritet për ta arritur në një matje të librit të kontratave.¹³ Në dallim, metodatat direkte matin pasivin duke skontuar flukset e ardhshme të mjeteve monetare që vijnë vetëm nga libri i kontratave të sigurimit. Nëse bëhen të njëjtat supozime në të dy metodatat, metodatat direkte dhe indirekte mund të japin të njëjtin rezultat.¹⁴
- BC139 Siguruesit e jetës në një numër gjithnjë e më të madh vendesh japin informacion shpjegues për vlerën e përfshirë. Shumica e japin këtë informacion shpjegues jashtë pasqyrave financiare, ose si një informacion shtesë (zakonisht të paaudituar), por vetëm pak e përdorin atë si një matës në bilancet e tyre.
- BC140 Disa nga ata që u përgjigjën perceptuan se metodologjia e vlerës së përfshirë është shumë më e përshtatshme dhe e besueshme krahasuar me shumicën e metodave kontabël lokale dhe siguruesit duhet të lejohen ta adoptojnë atë. Ata vunë në dukje se vlerat e përfshira shpesh janë një shumë e rëndësishme në përcaktimin e çmimeve për blerjet nga siguruesit dhe të blloqeve të kontratave të sigurimit. Për më tepër, vlera e përfshirë dhe metoda të ngjashme indirekte shpesh përdoren në kontabilitet për pasivet e sigurimit të marra në këto blerje.
- BC141 Për arsyet në vijim disa sugjeruan se faza I duhet të ndalojë matjet e vlerës së përfshirë në bilanc.
- (a) Metodatat e vlerës së përfshirë aktualisht janë mjaft të parregulluara dhe ka diversitet në zbatimin e tyre. Për shembull, disa i shohin metodatat e përdorura për të pasqyruar rrezikun si mjaft të papërpunuara, të shumëllojshme dhe jo gjithmonë plotësisht të qëndrueshëm me çmimet e tregut të kapitalit.
 - (b) Sot metodatat e vlerës së përfshirë zakonisht përfshijnë dy praktika, prezantimin e të cilave PP 5 e shihet si të papranueshme:
 - (i) reflektimin e marzheve të investimit të ardhshëm në matjen e aktivit ‘vlerë e përfshirë’ të lidhur me pasivet e sigurimit (shih paragrafët BC134-BC144).
 - (ii) matjen e të drejtave kontraktuale për komisionet e ardhshme të menaxhimit të investimeve me një shumë e cila tejkalon vlerën e drejtë të tyre, siç nënkuptohet nga një krahasim me komisionet aktuale që përdoren nga pjesëmarrësit e tjerë të tregut për shërbime të ngjashme (shih paragrafët BC128-BC130).
 - (c) Në praktikën aktuale vlerat e përfshira zakonisht përcaktohen nga një bazë vlerësimi më e mirë, e vetme, e cila nuk pasqyron gamën e plotë të rezultateve të mundshme. Zakonisht kjo nuk trajton në mënyrë të përshtatshme garancitë dhe opsionet e përfshira, të tilla si garancitë me normë interesi të përfshirë. Deri kohët e fundit, vlerat e përfshira nuk i kishin marrë parasysh këto zëra, kur nuk ishin vlerësuar në mjete monetare. Në të vërtetë, në disa raste ato mund të mos jenë marrë parasysh, madje edhe nëse ato ishin vlerësuar në para, për shkak të supozimeve rreth performancës së investimit të ardhshëm. Tashmë që po i kushtohet më tepër vëmendje këtyre opsioneve dhe garancive edhe metodatat e vlerës së përfshirë mund të fillojnë t’i trajtojnë ato në mënyrë më rigorozë, por ky zhvillim nuk është ende i plotë.
- BC142 Megjithatë, për arsyet në vijim, SNRF lejon përdorimin në vazhdim të matjeve të vlerës së përfshirë:
- (a) Një objektiv i fazës I është që të shmangë çrregullimin e praktikës ekzistuese për kontratat e sigurimit, me përjashtim të rastit kur një ndryshim krijon një përmirësim të rëndësishëm dhe çon në një drejtim që është në koherencë me drejtimin e mundshëm të fazës II. Ndalimi i përdorimit të vazhdueshëm të vlerave të përfshira nuk do ta plotësonte këtë kriter.
 - (b) Metodatat e vlerës së përfshirë bazohen në vlerësimet e flukseve të mjeteve monetare të ardhshme dhe jo në akumulimin e transaksioneve të së shkuarës. Në disa raste avantazhet e kësaj mund të jenë më të mëdha se disavantazhet e përfshirjes së marzheve të investimit të ardhshëm. Prandaj eliminimi i

¹³ Nëse vlerat e përfshira njihen në bilanc, ato paraqiten zakonisht si dy komponentë: një pasiv sigurimi dhe një aktiv i veçantë jo-material. Kjo është e ngjashme me paraqitjen e zgjatur që lejon SNRF në një kombinim biznesesh ose transferim portofoli.

¹⁴ Luke N. Girard, *Vlera e Tregut e Pasiveve të Sigurimit: Rakordimi i Vlerësimit Aktuarial dhe Metodatat e Vlerësimit të Opsioneve*, North American Actuarial Journal, Vëllimi 4, Numri 1

metodave të vlerës së përfshirë mund të mos sjellë në çdo rast pasqyra financiare më të përshtatshme dhe më të besueshme.

- (c) Duke qenë se Bordi nuk i ndaloi normat e skontimit të bazuara në aktive për matjet e tjera të pasiveve të sigurimit në fazën I, në këtë fazë nuk ka arsye detyruese për të ndaluar matjet e vlerës së përfshirë që përmbajnë marzhet e investimit të ardhshëm.
 - (d) Megjithatë sot matjet e vlerës së përfshirë zakonisht, përfshijnë marzhe të investimit të ardhshëm, disa zbatues kanë sugjeruar përmirësimin e metodave të vlerës së përfshirë, duke rregulluar plotësisht flukset e mjeteve monetare të aktivitetit për rrezikun, për t'i bërë ato të qëndrueshme me çmimet e tregut.
- BC143 Siç del nga përfundimet e Bordit mbi përshtatshmërinë dhe besueshmërinë (paragrafët BC123-BC125), komisionet e menaxhimit të investimit (paragrafët BC128-BC130) dhe marzhet e investimit të ardhshëm, (paragrafët BC134-BC137) një sigures mund të përfshijë matjet e vlerës së përfshirë në bilancin e tij vetëm nëse plotësohen të gjitha kushtet në vijim:
- (a) politika e re kontabël do të sjellë pasqyra financiare më të përshtatshme dhe më të besueshme (paragrafi 22 i SNRF). Ky nuk është një vendim automatik dhe do të varet nga një krahasim i kontabilitetit ekzistues të siguresit me mënyrën sesi ai synon të zbatojë vlerën e përfshirë.
 - (b) kjo rritje në përshtatshmërinë dhe besueshmërinë është e mjaftueshme për të kapërcyer supozimin kundërshtues ndaj përfshirjes së marzheve të investimit të ardhshëm (paragrafi 29 i SNRF).
 - (c) vlerat e përfshira përfshijnë të drejtat kontraktuale për komisionet e ardhshme të menaxhimit të investimeve në një shumë e cila tejkalon vlerën e drejtë të tyre, siç nënkuptohet nga një krahasim me komisionet aktuale që përdoren nga pjesëmarrësit e tjerë të tregut për shërbime të ngjashme (paragrafi 25(b) i SNRF dhe paragrafët BC128-BC130).
- BC144 Në disa metoda matjeje norma e skontimit përdoret për të përcaktuar vlerën aktuale të një marzhi fitimi të ardhshëm, i cili më pas i ngarkohet periudhave të ndryshme duke përdorur një formulë. Megjithatë, në metodat e tjera (të tilla si shumica e zbatimeve të vlerës së përfshirë) norma e skontimit përcakton matjen e pasivit në mënyrë direkte. Bordi arriti në përfundimin se ka shumë pak mundësi që një sigures të mund të kapërcejë supozimin e kundërshtueshëm në rastin e fundit (shih paragrafin 29 të SNRF).

Riklasifikimi i aktiveve financiare

- BC145 Nëse një sigures ndryshon politikat e tij kontabël për pasivet e sigurimit, atij i lejohet, por nuk i kërkohet, të riklasifikojë disa ose të gjithë aktivet e tij financiare 'me vlerën e drejtë përmes fitimit ose humbjes'. Kjo lejon që një sigures të shmangë kombinime të gabuara nëse ai përmirëson politikat e tij kontabël për pasivet e sigurimit. Gjithashtu Bordi vendosi:
- (a) të mos kufizojë riklasifikimin për aktivet mbështetëse të kontratave të sigurimit për të cilat janë ndryshuar politikat kontabël. Bordi nuk dëshironte të krijonte pengesa të panevojshme për ata sigures të cilët duan të shkojnë drejt një baze matjeje më të qëndrueshme, e cila pasqyron vlerat e drejta.
 - (b) të mos paraqesë opsion për riklasifikimin e aktiveve financiare si 'të gatshme për shitje'. Riklasifikime të tilla do të shkaktonin ndryshime në vlerën kontabël të aktiveve që njihen direkt në kapital, dhe të pasiveve të sigurimit që njihen në fitim ose humbje. Një sigures mund të shmangë këtë paqëndrueshmëri duke klasifikuar aktivet financiare 'me vlerë të drejtë përmes fitimit ose humbjes'.
- BC146 SNK39 lejon riklasifikimin e aktiveve në rrethana të caktuara, kur një njësi ekonomike zbaton SNK 39 të rishikuar. SNRF 1 *Adoptimi për Herë të Parë i Standardeve Ndërkombëtare të Raportimit Financiar*, përmban kushtet korresponduese për adoptuesit për herë të parë.

Blerja e kontratave të sigurimit nga kombinimet e biznesit dhe transferimet e portofolit

- BC147 Nëse një njësi ekonomike blen një njësi tjetër ekonomike në një kombinim biznesi, SNRF 3 *Kombinimet e Biznesit* kërkon që blerësi të masë me vlerën e drejtë aktivet dhe pasivet e identifikueshme të blera. Kërkesa të ngjashme ekzistojnë sipas shumë kuadrove kombëtare të kontabilitetit. Megjithatë, në praktikë siguresit shpesh kanë përdorur një paraqitje të zgjeruar që veçon vlerën e drejtë të kontratave të sigurimit të blera në dy përbërës:
- (a) një pasiv i matur në përputhje me politikat kontabël të siguresit për kontratat e sigurimit që ai lëshon; dhe
 - (b) një aktiv jo-material, që përfaqëson diferencën mes (i) vlerës së drejtë të të drejtave kontraktuale të sigurimit të përftuara dhe detyrimeve të sigurimit të marra përsipër dhe (ii) shumës së përshkruar në (a). Shpesh siguresit e jetës e përshkruajnë këtë aktiv të paprekshëm me emra të tillë si vlera aktuale e

biznesit në fuqi (VABF), vlera aktuale e fitimeve të ardhshme (VAFA ose VAF) ose vlera e biznesit të blerë (VBB). Parime të ngjashme zbatohen për sigurimin e jo-jetës, për shembull, nëse pasivet nga pretendimet nuk janë skontuar.

- BC148 Për arsyet në vijim, Bordi vendosi të lejojë këto praktika ekzistuese gjatë fazës I (paragrafi 31 i SNRF):
- (a) Një objektiv i fazës I është të shmangë paragjykimin e shumicës së çështjeve të fazës II dhe të shmangë kërkimin e ndryshimeve në sisteme për fazën I, të cilat mund të anulohen në fazën II. Në të njëjtën kohë, dhënia e informacioneve shpjeguese rreth natyrës dhe ndryshimeve në aktivin përkatës jo-material, jep transparencë për përdoruesit.
 - (b) SNRF nuk jep udhëzim sesi të përcaktohet vlera e drejtë e pasiveve të sigurimit, për shkak se kjo do të ishte e parakohëshme në fazën I. Prandaj, vlerat e drejta të identifikuara në fazën I, mund të ndryshohen në fazën II.
 - (c) Mund të jetë e vështirë që të përfshihet një matje e vlerës së drejtë në datën e kombinimit të biznesit në kontabilitetin e mëposhëm të kontratës së sigurimit, pa kërkuar ndryshime në sisteme, të cilat mund të jenë të vjetëruara në fazën II.
- BC149 Aktiv i jo-material i përshkruar më sipër zakonisht amortizohet gjatë jetës së vlerësuar të kontratave. Disa siguries përdorin amortizimin sipas metodës së interesit, e cila duket e përshtatshme për një aktiv që në thelb përfshin vlerën aktuale të një grupi fluksesh të mjeteve monetare kontraktuale. Megjithatë, është e dyshimtë nëse SNK 38 *Aktivet Jo-Materiale* do të lejonte përdorimin e saj. Prandaj Bordi vendosi që ky aktiv duhet të mbetet jashtë objektit të SNK 38 dhe matja e mëposhme e tij duhet të jetë në përputhje me matjen e pasivit përkatës të sigurimit (paragrafi 31 (b) i SNRF). Për shkak se ky aktiv do të mbulohet nga testi i mjaftueshmërisë së pasiveve, të dhënë në paragrafët 15-19, Bordi e përjashtoi edhe atë nga objekti i SNK 36 *Zhvlerësimi i Aktiveve*.
- BC150 SNK36 dhe SNK38 ende zbatohen për listat e klientëve dhe marrëdhëniet e klientëve duke pasqyruar pritshmërinë për kontratat, të cilat nuk janë pjesë e të drejtave kontraktuale të sigurimit dhe detyrimeve kontraktuale të sigurimit, që ekzistojnë në datën e një kombinimi biznesi. Një shembull sqarues i publikuar me SNRF 3 i trajton marrëdhëniet me klientët e siguruar sëbashku me një portofol kontratash një vjeçare të sigurimit të mjeteve motorike.
- BC151 Matjet e aktivit jo-material të përshkruar në paragrafin BC147(b) ndonjëherë përfshijnë marzhet e investimit të ardhshëm. Këto marzhe janë subjekt i të njëjtave kërkesa si marzhet e investimit të ardhshëm, të përfshira në matjen e pasivit përkatës të sigurimit (shih paragrafët BC134-BC144).
- BC152 Në disa raste politikat kontabël të siguries sipas PPPK-ve të mëparëshme (d.m.th. ato të përdorura para se të zbatoheshin SNRF-të) përfshinin matjen e aktivit jo-material të përshkruar në paragrafin BC147(b) mbi një bazë që vjen nga vlerat kontabël të aktiveve dhe pasiveve të tjera. Në raste të tilla, nëse një njësi ekonomike ndryshon matjen e aktiveve dhe pasiveve të saj gjatë zbatimit të SNRF-ve për herë të parë, kontabiliteti hije mund të bëhet i përshtatshëm (shih paragrafët BC181-BC184 për një diskutim të kontabilitetit hije).
- BC153 Disa nga ata që u përgjigjën kërkuar një përjashtim nga matja e vlerës së drejtë për pasivet e sigurimit të marra në një kombinim biznesesh. Ata argumentuan se ka ende shumë pasiguri rreth mënyrës sesi vlera e drejtë duhet të përkufizohet dhe përcaktohet. Megjithatë, siguriesit kanë qenë mesa duket të aftë të pajtohen me kërkesat ekzistuese në SNRF-të dhe në standardet kombëtare. Bordi nuk pa arsye detyruese për një përjashtim të ri.

Tiparet e pjesëmarrjes së lirë

- BC154 Disa kontrata sigurimi përmbajnë një tipar pjesëmarrjeje të lirë si edhe një element të garantuar. Siguruesi ka liri veprimi mbi shumën dhe/ose afatin e shpërndarjes ndaj mbajtësve të policës së sigurimit, megjithëse, kjo liri veprimi mund të jetë subjekt i disa shtrëngesave kontraktuale (përfshirë detyrime të lidhura ligjore dhe rregullatore) dhe detyrime konkurruese. Shpërndarjet zakonisht bëhen tek mbajtësit e policave të sigurimit, kontratat e të cilëve janë ende në fuqi kur bëhet shpërndarja. Kështu që në shumë raste, një ndryshim në kohën e një shpërndarjeje do të thotë që një gjeneratë e ndryshme e mbajtësve të policës së sigurimit do të përfitojë.
- BC155 Megjithëse siguruesi ka liri veprimi kontraktuale mbi shpërndarjet, zakonisht ka shumë mundësi që mbajtësit e policave të sigurimit, aktualë ose të ardhshëm, do të marrin në fund disa pjesë të tepicës së akumuluar që në datën e raportimit është disponibël për shpërndarje tek mbajtësit e kontratave me tipare të pjesëmarrjes së lirë (d.m.th. teprica që mund të shpërndahet). Çështja kryesore kontabël është nëse kjo pjesë e tepicës që mund të shpërndahet është një pasiv apo një përbërës i kapitalit. Bordi do të trajtojë këtë çështje në fazën II.
- BC156 Tipare të këtij lloji gjenden jo vetëm në kontratat e sigurimit, por edhe në disa kontrata investimi (d.m.th. pasivet financiare). Kërkimi i një trajtimi kontabël të veçantë në fazën I për kontratat e investimit me këto karakteristika, do të krijonte rrezik, të cilin Bordi mund të vendosë ta trajtojë ndryshe në fazën II. Për më tepër, në disa raste mbajtësit e kontratave të sigurimit dhe kontratave të investimit kanë një të drejtë kontraktuale për të përdorur bashkë pagesat e lira nga i njëjti grup aktivesh. Nëse Bordi do të kërkonte një trajtim të veçantë për tiparet e

- pjesëmarrjes së lirë të kontratave të investimit në fazën I, ai mund të paragjykonte trajtimin e këtyre tipareve në kontratat e sigurimit, të cilat janë të lidhura me të njëjtin grup aktivesh.
- BC157 Për këto arsye Bordi vendosi të mos adresojë shumicën e aspekteve të trajtimit kontabël të tipareve të tilla në fazën I, si në kontratat e sigurimit ashtu dhe në kontratat e investimit. Megjithatë paragrafët 34 dhe 35 të SNRF konfirmojnë se është e papranueshme të klasifikohet një tipar i pjesëmarrjes së lirë si një kategori e ndërmjetme, e cila nuk është as pasiv as kapital, për shkak se kjo do të ishte e papajtueshme me *Kuadrin*. Nëse një zë i bilanci nuk plotëson përkufizimin e *Kuadrin* dhe kriterin për njohje, të aktiveve ose pasiveve, ai zë përfshihet në kapital.
- BC158 Për më tepër, PP 5 propozonte një kërkesë për lëshuesin e një kontrate investimi e cila përmban një tipar të tillë, që të njohë një pasiv të matur me jo më pak se shuma që do të vinte nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar të kontratës. Për shkak se lëshuesit nuk kanë nevojë të përcaktojnë matjen sipas SNK 39 për elementin e garantuar, kur totali i pasivit të njohur është në mënyrë të qartë më i madh, PP 5 vinte në dukje pritshmërinë e Bordit se lëshuesit nuk do të kenë nevojë për sisteme të reja ekstensive për t'u pajtuar me këtë kërkesë.
- BC159 Disa nga ata që u përgjigjën kundërshtuan se përcaktimi i rezultatit nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar nuk do të ketë në të vërtetë efekt (rast në të cilin kërkesa do të ishte e panevojshme) ose nuk do të kërkojë sisteme të reja ekstensive (duke shkaktuar që kostot të kapërcejnë përfitimet e mundshme për përdoruesit). Në finalizimin e SNRF Bordi adoptoi një qëndrim më fleksibël, i cili kufizon nevojën që sistemet të zbatojnë SNK 39 vetëm për elementin e garantuar, ndërsa vazhdon të kërkojë rigorozitet për të shmangur nënvlerësimin e pasivit financiar. Në mënyrë më specifike paragrafi 35 lejon dy metoda për tiparin e pjesëmarrjes së lirë në një pasiv financiar.
- (a) Lëshuesi mund të klasifikojë të gjithë tiparin e pjesëmarrjes së lirë si një pasiv, por nuk ka nevojë të veçojë atë nga elementi i garantuar (dhe kështu nuk ka nevojë të përcaktojë rezultatin e zbatimit të SNK 39 mbi elementin e garantuar). Një sigures që zgjedh këtë metodë duhet të zbatojë testin e mjaftueshmërisë së pasiveve në paragrafët 15-19 të SNRF për kontratën.
 - (b) Lëshuesi mund të klasifikojë një pjesë ose të gjithë tiparin si një përbërës të veçantë të kapitalit. Nëse është kështu, pasivi i njohur nuk mund të jetë më i vogël se rezultati i zbatimit të SNK 39 për elementin e garantuar. Lëshuesi nuk ka nevojë të përcaktojë këtë matje nëse totali i pasiveve të njohura është qartësisht më shumë.
- BC160 Mund të ketë diferenca kohore mes fitimeve të akumuluar sipas SNRF-ve dhe tepricës që mund të shpërndahet (d.m.th. shuma e akumuluar që është e pranueshme sipas kontratës për shpërndarje tek mbajtësit e tipareve të pjesëmarrjes së lirë). Për shembull, teprica që mund të shpërndahet mund të përjashtojë fitimet e përfunduar nga investimi, të cilat njihen sipas SNRF-ve. Në disa aspekte, diferencat kohore janë të ngjashme me diferencat e përkohëshme mes vlerave kontabël të aktiveve dhe pasiveve dhe bazave të tyre të tatimore. SNRF nuk trajton klasifikimin e këtyre diferencave në kohë për shkak se Bordi nuk do të përcaktojë deri në fazën II nëse teprica që mund të shpërndahet është e gjitha kapital, e gjitha pasiv ose pjesërisht kapital apo pjesërisht pasiv.
- BC161 Faktori që vështirëson përcaktimin e trajtimit kontabël të përshtatshëm për këto tipare, është liria e detyruar, me fjalë të tjera, kombinimi i lirisë së veprimit me detyrimet e kësaj liri. Nëse tiparet e pjesëmarrjes nuk kanë liri, ato janë derivativë të përfshirë dhe janë brenda objektit të SNK 39.
- BC162 Përkufizimi i tiparit të pjesëmarrjes së lirë nuk tërheq një liri të pafrenuar kontraktuale për të vendosur një 'normë kreditimi' e cila përdoret për interesat e kreditës ose kthimet e tjera të mbajtësve të policave të sigurimit (siç ndodh në kontratat e përshkruara në disa vende si kontratë 'jete universale'). Disa i panë këto tipare si të ngjashme me tiparet e pjesëmarrjes së lirë, për shkak se normat e kreditimit janë detyruese nga forcat e tregut dhe burimet e siguresit. Bordi do të rishohë trajtimin për këto tipare në fazën II.
- BC163 Disa nga ata që u përgjigjën i kërkuan Bordit që të sqarojë trajtimin e primeve të marra për instrumentat financiarë, që përmbajnë tiparet e pjesëmarrjes së lirë. Në mënyrë konceptuale primi për elementin e garantuar nuk është e ardhur, por trajtimi i primit për tiparin e pjesëmarrjes së lirë mund të varet nga çështje të cilat nuk do të zgjidhen më parë se faza II. Për më tepër, kërkimi që primi të ndahet mund të përfshinte ndryshime në sistem, të cilat mund të jenë të tepërta në fazën II. Për të shmangur përçarjen në fazën I, Bordi vendosi që njësitë ekonomike të vazhdojnë të paraqesin primit si të ardhura, me një shpenzim korrespondues, që përfaqëson ndryshimin në pasiv.
- BC164 Në mënyrë konceptuale, nëse një pjesë ose i gjithë tipari i pjesëmarrjes së lirë, klasifikohet si një përbërës i kapitalit, pjesa përkatëse e primit nuk duhet të përfshihet në fitim ose humbje. Megjithatë, Bordi arriti në përfundimin se kërkesa që çdo prim hyrës të ndahet, do të kërkojë ndryshime në sisteme përtej objektit të fazës I. Prandaj Bordi vendosi që një sigures të njohë të gjithë primin si të ardhur pa veçuar pjesën që lidhet me përbërësin kapital. Megjithatë, Bordi konfirmoi se pjesa e fitimit ose humbjes që i takon përbërësit kapital paraqitet si një shpërndarje e fitimit ose humbjes (në një mënyrë të ngjashme me paraqitjen e interesave të pakicës), e jo si shpenzime ose të ardhura.

- BC165 Disa sugjeruan se kontratat e investimit, që përmbajnë një tipar pjesëmarrjeve të lirë, duhet të përjashtohen nga dhënia e informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë, të kërkuar nga SNK 32.¹⁵ Ata vunë në dukje problemet konceptuale dhe praktike lidhur me përcaktimin e vlerës së drejtë të një instrumenti të kësaj natyre. Megjithatë, në vend të krijimit të një përjashtimi të ri nga dhënia e informacioneve shpjeguese të kërkuara për vlerën e drejtë, Bordi shtoi një paragraf të ri 91A në SNK 32. Kjo shtrin kërkesat ekzistuese të SNK 32 në drejtimin e instrumentave të pakuotuar të kapitalit, vlera e drejtë e të cilëve nuk mund të matet në mënyrë të besueshme.

Çështje që lidhen me SNK 39

Aktivet e mbajtura për të mbrojtur kontratat e sigurimit

- BC166 SNRF nuk trajton aktivet financiare ose jo-financiare të mbajtura nga siguresit për të mbrojtur kontratat e sigurimit. SNK 39 identifikon katër kategori të aktivitetit financiar, me tre trajtime kontabël të ndryshme. Në zhvillimin e SNK 39, paraardhësi i Bordit (KSNK) pranoi se shumica e vendeve kanë një model matjeje të përzier, që mat disa aktive financiare me koston e amortizuar dhe të tjerat me vlerën e drejtë. KSNK vendosi të mbajë, por të rregullojë dhe të strukturojë, metodat e ndryshme si vijon:
- (a) aktivet financiare të klasifikuara ‘me vlerën e drejtë përmes fitimit ose humbjes’ (përfshirë të gjitha aktivet financiare të mbajtur për tregtim) maten me vlerën e drejtë, dhe të gjitha ndryshimet në vlerën e drejtë të tyre, njihen në fitim ose humbje. Për më tepër, të gjithë derivativët mendohet se mbahen për tregtim dhe kështu maten me vlerën e drejtë, për shkak se kjo është metoda e vetme që siguron transparencë të mjaftueshme në pasqyrat financiare.
 - (b) aktivet e gatshme për shitje (d.m.th. ato që nuk përfshihen në kategoritë e tjera) maten me vlerën e drejtë, dhe ndryshimet në vlerën e drejtë të tyre njihen në kapital derisa aktiviteti të çrregjistrohet ose të zhvlerësohet. Matja me vlerën e drejtë është e përshtatshme nëse aktivet e gatshme për shitje mund të shiten në përgjigje të, për shembull, ndryshimeve në çmimet e tregut ose në mungesë të likuiditetit.
 - (c) aktivet me një maturim fiks mund të maten me koston e amortizuar nëse njësi ekonomike synon t’i mbajë ato deri në maturim dhe tregojnë se ka aftësi për ta bërë këtë. Ky trajtim bazohet në këndvështrimin se disa ndryshime në çmimet e tregut janë të parëndësishme nëse një aktiv është mbajtur deri në maturim, për shkak se këto ndryshime do të anulohen para maturimit (me përjashtim të rastit kur aktiviteti zhvlerësohet).
 - (d) huatë dhe kërkesat e arkëtueshme maten me koston e amortizuar. KSNK ishte bindur se ka vështirësi rreth vlerësimit të vlerës së drejtë të huave të tilla dhe se ishte i nevojshëm progresi i mëtejshëm në vlerësimin e teknikave, para se të kërkohej vlera e drejtë.
- BC167 Disa shprehën shqetësime se në fazën I do të lindnin mospërputhje kontabël, po qe se aktivet financiare (veçanërisht investimet mbartëse të interesit), të mbajtura për të mbrojtur kontratat e sigurimit, maten me vlerën e drejtë sipas SNK 39, ndërsa pasivët e sigurimit maten mbi një bazë tjetër. Nëse siguresi klasifikon aktivet si ‘të gatshme për shitje’, kjo diferencë në bazën e matjes nuk do të ndikojë fitimin ose humbjen, por mund të sjellë disa luhatje në kapital. Disa nuk e shohin këtë paqëndrueshmëri si një paraqitje besnike të ndryshimeve në pozicionin financiar të siguresit. Në zhvillimin e PP 5, pas diskutimit të sugjerimeve të ndryshme për pakësimin e kësaj paqëndrueshmërie,¹⁶ Bordi vendosi:
- (a) të mos lehtësojë kriterin në SNK 39 për klasifikimin e aktiveve financiare si ‘të mbajtura deri në maturim’. Lehtësimi i këtyre kriterieve do të minojë pohimin bazë se një njësi ekonomike ka si synimin ashtu dhe aftësinë për të mbajtur aktivet deri në maturim. Bordi vuri në dukje se një siguresi mund të jetë në gjendje të klasifikojë disa nga aktivet e veta financiare me maturim fiks, si të mbajtura deri në maturim, nëse ai nuk synon t’i shesë ato para maturimit dhe përveç plotësimit të kushteve të tjera të paraqitura në SNK 39, del në përfundimin se një rritje e papritur në gabimet ose pretendimet nuk do ta detyrojë atë të shesë këto aktive (me përjashtim të ‘skenarit katastrofë’ të diskutuar në SNK 39 paragrafi AG21).
 - (b) të mos krijojë një kategori të re aktiveve të mbajtura me koston e amortizuar: aktive të mbajtura për të mbrojtur pasivët e sigurimit. Krijimi i një kategorie të tillë do të sillte një nevojë për dallime arbitrarë dhe procedura të ndërlikuara të ngarkimit, të cilat nuk do t’i bënin pasqyrat financiare të siguresit më të rëndësishme dhe më të besueshme, dhe mund të kërkojë që siguresit të zhvillojnë sisteme të

¹⁵ Në Gusht 2005, BSNK zhvendosi të gjithë dhënien e informacioneve shpjeguese që lidhen me instrumentat financiarë tek SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënie Informacionesh Shpjeguese*.

¹⁶ Bordi e diskutoi këtë çështje në takimin e tij në Nentor 2007. Gjithashtu ishte një nga çështjet kryesore të ngritura nga siguresit pjesëmarrës në sesionet dy gjysëm-ditore për instrumentat financiarë në Mars 2003. Përpara përfundimit të PP 5, Bordi diskutoi përsëri këtë temë në prill 2003.

kushtueshme. Bordi rishqyrtoi një praktikë që ekziston në Japoni për një kategori të tillë, por nuk u bind se procedurat e zbatuara atje mund të kapërcenin këto vështirësi. Për më tepër, nëse një sigures mund të shesë aktivet në përgjigje, për shembull, të ndryshimeve në çmimet e tregut ose në mungesë likuiditeti, vlera e drejtë është matja e vetme e përshtatshme.

- (c) të mos krijojë një kategori të re të pasiveve ‘të gatshme për shlyerje’, të ngjashme me aktivet e gatshme për shitje, të matura me vlerën e drejtë, me ndryshime në vlerën e drejtë të njohura në kapital. Krijimi i një kategorie të tillë do të bëjë të nevojshme gjetjen e bazës për dallimin midis kësaj kategorie dhe kategorisë ekzistuese të pasiveve financiare jo-tregtare, ose të lejojë një zgjedhje të lirë të trajtimeve kontabël. Bordi nuk ka identifikuar asnjë bazë për një dallim të tillë, dhe as ka vendosur se cila nga këto dy kategori do të jetë kategoria e re e mbetur. Gjithashtu, krijimi i një kategorie të tillë mund të kërkojë që siguresit të zhvillojnë sisteme të reja pa asnjë siguri se këto sisteme do të jenë të nevojshme në fazën II.
- BC168 Në zhvillimin e PP 5 Bordi arriti në përfundimin se arsyet e dhëna më sipër tejkalojnë efektet e çdo (mospërputhje) kontabël në kapitalin e raportuar të siguresit. Prandaj bordi vendosi të mos përjashtojë siguresit nga këto kërkesa ekzistuese as përkohësisht.
- BC169 Siguresit mund të jenë veçanërisht të ndjeshëm ndaj kapitalit të raportuar në pasqyrat financiare për qëllime të përgjithëshme në disa vende, ku kjo shumë përdoret për të vlerësuar pajtueshmërinë me kërkesat për kapitalin rregullator. Megjithatë, ndonëse mbikëqyrësit e sigurimit janë përdorues të rëndësishëm të pasqyrave financiare për qëllime të përgjithëshme, këto pasqyra financiare nuk u drejtohen nevojave specifike të mbikëqyrësve të sigurimit, të cilat nuk janë të tilla edhe për përdorues të tjerë. Për më tepër, mbikëqyrësit zakonisht kanë fuqinë që të marrin informacion shtesë i cili plotëson nevojat e tyre specifike. Në këndvështrimin e Bordit, krijimi i përjashtimeve të reja nga SNK 39 në këtë fushë, nuk do të ishte mënyra më e mirë për të plotësuar nevojat e përbashkëta të përdoruesve (përfshirë mbikëqyrësit e sigurimit) të pasqyrave financiare për qëllime të përgjithëshme të një siguresi.
- BC170 Disa argumentuan se bankat gëzojnë një ‘avantazh’ i cili nuk është i vlefshëm për siguresit. Sipas SNK 39, një bankë mund të matë aktivet dhe pasivet e veta themelore (huatë dhe të arkëtueshmet dhe pasivet financiare jo-të tregëtueshme) me koston e amortizuar, ndërsa një sigures nuk ka një opsion të tillë për shumë aktive të mbajtura për të mbrojtur aktivitetet e tij bazë të sigurimit. Megjithatë, siç vihet në dukje në paragrafin BC166(d), KSNK lejoi matjen me koston e amortizuar të huave dhe të kërkesave të arkëtueshme, sepse ai kishte shqetësime rreth vështirësive në përcaktimin e vlerës së drejtë të tyre. Ky faktor nuk zbatohet për shumë aktive të mbajtura nga siguresit për të mbrojtur pasivet e sigurimit.
- BC171 Shumë nga ata që u përgjigjën për PP 5, e nxitën Bordin të kërkojë mënyra për pakësimin e mospërputhjeve kontabël të përshkruara më sipër. Bordi e diskutoi këtë subjekt gjerësisht në tri takimet, në të cilat ai diskutoi përgjigjet ndaj PP 5, para përfundimit të SNRF. Përveç kësaj, Bordi e diskutoi këtë me Këshillin Këshillues të Standardeve. Kjo u ngrit edhe në një takim të Komitetit Këshillues për Sigurimin të Bordit në Shtator 2003, në të cilin morën pjesë gjashtë anëtarë të Bordit së bashku me stafin e projektit. Gjithashtu, anëtarë të veçantë të Bordit dhe stafi kanë bërë diskutime me palët e interesuara, përfshirë përdoruesit, siguresit, aktuarët, audituesit dhe rregullatorët.
- BC172 Është e rëndësishme që të dallohen dy tipe të ndryshme mospërputhjes:
- (a) *mospërputhjet kontabël* vijnë nëse ndryshimet në kushtet ekonomike ndikojnë aktivet dhe pasivet në të njëjtën madhësi, por vlerat kontabël të këtyre aktiveve dhe pasiveve nuk i përgjigjën njëllor këtyre ndryshimeve ekonomike. Në mënyrë më specifike, mospërputhja kontabël ndodh nëse një njësi ekonomike përdor baza matjeje të ndryshme për aktivet dhe pasivet.
- (b) *mospërputhja ekonomike* vjen nëse vlerat ose flukset e mjeteve monetare nga aktivet dhe pasivet i përgjigjën në mënyrë të ndryshme ndryshimeve në kushtet ekonomike. Është me vend të vihet në dukje se mospërputhja ekonomike nuk është domosdoshmërisht e eliminueshme nëpërmjet një programi të menaxhimit të aktiv-pasivit, që përfshin investime në aktive për të siguruar njëkëmbimin optimal kthim-rrezik për paketën e aktiveve dhe pasiveve.
- BC173 Teorikisht, një model matjeje do të raportojë të gjitha mospërputhjet ekonomike që ekzistojnë dhe nuk do të raportojë ndonjë mospërputhje kontabël. Bordi shqyrtoi alternativa të ndryshme duke vërejtur se të gjitha kishin avantazhe dhe disavantazhe. Disa alternativa do të kishin amenduar SNK 39 në shkallën e përdorimit të matjes me kosto ose kosto të amortizuar. Megjithatë Bordi vuri në dukje sa vijon:
- (a) Vlera e drejtë është një matje më e rëndësishme se kostoja e amortizuar për aktivet financiare që një njësi mund të shesë në përgjigje të ndryshimit të tregut dhe kushteve të tjera.
- (b) Në përgjigjen e saj ndaj PP 5, Shoqata për Menaxhimin e Investimeve dhe Kërkimin (AIMR) nxiste fort Bordin që të mos zgjeronte përdorimin e koston së amortizuar në SNK 39. AIMR është një shoqatë profesionale jo fitimprurëse e më shumë se 67,200 analistëve financiarë, menaxherëve të portofolit dhe profesionistëve të tjerë të investimeve nga 116 vende.

- (c) Një model kontabël që mat si aktivet dhe pasivet me shumtë e bazuara në normat aktuale të interesit do të sillte informacion rreth shkallës së mospërputhjes ekonomike. Një model i cili i mat të dyja me vlerat historike, ose që nuk merr parasysh vlerën në kohë të parasë në matjen e disa pasiveve të sigurimit, nuk do të sillte një informacion të tillë. Shpesh analistët financiarë vërejnë se informacioni rreth mospërputhjes ekonomike është shumë i rëndësishëm për ta.
- (d) Disa sugjeruan se siguresit dëshirojnë të ndjekin një strategji, e cila përfshin mbajtjen e investimeve me maturim fiks deri në maturim, me një farë lirshmërie për t'i shitur investimet nëse kërkesat ose gabimet e sigurimit janë më të larta se zakonisht. Ata rekomandojnë kufizime lehtësuese në SNK 39, në mënyrë që siguresit, të cilët përdorin një strategji të tillë, të mund të përdorin më lehtë kategorinë të mbajtura deri në maturim. Megjithatë, në diskutimin me anëtarët e veçantë të Bordit dhe stafin, siguresit përgjithësisht treguan se edhe ata dëshironin të ruanin lirshmërinë në bërjen e shitjeve, duke marrë parasysh ndryshimet e kushteve demografike dhe ekonomike pasi në këtë mënyrë ata mund të kërkojnë këmbimin më të mirë mes rrezikut dhe kthimit. Ky është një objektiv i vlefshëm dhe i kuptueshëm biznesi, por është vështirë të argumentohet se kjo kosto do të jetë më e rëndësishme se vlera e drejtë në raste të tilla. Megjithëse SNK 32¹⁷ kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për vlerën e drejtë të aktiveve financiare të mbajtura me koston e amortizuar, dhënia e informacioneve shpjeguese nuk ndreq matjen e papërshtatshme.
- (e) Disa vunë në dukje se dëshironin të mbanin lirshmërinë për të shitur obligacione të korporatës para ndodhjes së një përkeqësimi të rëndësishëm. Ata shihnin udhëzimin në SNK 39 si kufizues të aftësisë së tyre për të bërë këtë gjë. Veç kësaj, për shkak se një kërkesa 'molepsëse' në SNK 39 ndalon përdorimin e kategorisë të mbajtura deri në maturim, pas shitjes së shumicës nga kjo kategori, siguresit ngurrojnë të përdorin këtë klasifikim për obligacionet e korporatës. Udhëzuesi për zbatim i SNK 39 jep shembuj të rasteve kur shitjet e investimeve të mbajtura deri në maturim nuk 'molepsen' me të gjitha investimet e tjera të tilla. Për shembull, paragrafi IG(a) i SNK 39 i referohet një shitjeje që vijon pas një përkeqësimi në vlefshmërinë e kredisë së nxjerrësit. Bordi vuri në dukje se disa dukeshin se e lexonin këtë udhëzim si kufizim të ndryshimeve në cilësinë e kredisë nga një agjenci e jashtme e klasifikimit të kredive, megjithëse udhëzuesi i referohet edhe klasifikimit të brendshëm që plotëson kritere të caktuara.
- (f) Rasti Japonez i përmendur në paragrafin BC167(b) krijon një farë disipline duke vendosur kufizime në përdorimin e koston të amortizuar, por për sistemet ose arsye të tjera, jo të gjithë siguresit në Japoni e zbatojnë këtë metodë. Gjithashtu, kjo metodë lejon një metodë kostoje nëse kohëzgjatja (d.m.th. maturimi mesatar) i pasiveve të sigurimit krahasohet me ato të aktiveve përkatëse, brenda një brezi të specifikuar 80-125 përqind. Nëse del ndonjë mosrakordim ekonomik brenda këtij brezi, kjo metodë nuk e njeh atë. Për më tepër, fitimet dhe humbjet në shitjen e aktiveve të mbajtura me koston e amortizuar, zakonisht njihen menjëherë në fitim ose humbje (me përjashtim të disa fitimeve që shtyhen dhe amortizohen nëse shitjet nuk janë të pajtueshme me kohëzgjatjen e strategjisë së krahasimit).
- (g) Disa anëtarë të Bordit dhe të stafit u takuan me përfaqësues të siguresve kryesorë Europianë për të shqyrtuar mundësinë e (i) shtrirjes së përdorimit të koston të amortizuar kur plotësohen kriteret specifike, në mënyrë më strikte, dhe (ii) kombinimit të saj me një përpjekje të thjeshtuar për të identifikuar 'mosefikasitetin' që vjen nga fakti se aktivet dhe detyrimet nuk do të përgjigjen në mënyrë të njëjtë ndaj ndryshimeve në normat e interesit. Ky qëndrim do të shmange disa probleme praktike dhe konceptuale të përfshira në metodën Japoneze të diskutuar më sipër. Megjithatë ky qëndrim i paprovuar u zhvillua brenda pak kohe dhe jo të gjitha detajet janë përpunuar. Gjithashtu, shumë sigures mund të mos jenë në gjendje ose mund të mos dëshirojnë të investojnë në sisteme të cilat mund të kenë nevojë për ndryshime në fazën II.
- (h) Ky model i përzier matjeje i pamohueshëm, mund të krijojë një mospërputhje kontabël. Gjithashtu, ai i kushton kohë dhe para siguresit për të shpjeguar efektet, madje edhe tek përdoruesit më të sofistikuar. Siguresit janë shumë të shqetësuar se përdoruesit më pak të sofistikuar mund të keqinterpretojnë informacionin që rezulton. Nëse një mënyrë e thjeshtë, transparente dhe e përshtatshme nga ana konceptuale, mund të gjendet për të eliminuar mospërputhjen kontabël me një kosto të pranueshme, pa fshehur mospërputhjen ekonomike, ky ndryshim mund të jetë i dobishëm. Megjithatë Bordi mund të mos gjejë një mënyrë të tillë për një periudhë të shkurtër kohore. Gjithashtu, Bordi vuri në dukje se çdo ndryshim mund të kërkojë ndryshime të rëndësishme në sisteme dhe se kjo duket se nuk sjell konsensus mes siguresve mbi një metodë të vetme.
- (i) Zgjerimi i përdorimit të koston të amortizuar mund të krijojë një paqëndrueshmëri me PPPK-të e SHBA-së. Mospërputhja kontabël e përshkruar në paragrafët BC167 dhe BC172 ka ekzistuar për shumë vite në PPPK-të e SHBA-së, të cilat i kërkojnë siguresve të trajtojnë aktivet e tyre financiare pothuajse

¹⁷ Në Gusht 2005, BSNK zhvendosi të gjithë dhënien e informacioneve shpjeguese që lidhen me instrumentat financiarë tek SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënie Informacionesh Shpjeguese*.

në të njëjtën mënyrë si në SNK 39. Për më tepër Bordi amerikan I Standardeve Kontabël Financiare vendosi në Janar 2004 të mos shtojë në axhendën e tij një projekt që të rishqyronte PPPK-të e SHBA-së, për investimet e mbajtura nga shoqëritë e sigurimit të jetës.

- BC174 Duke pasur parasysh këto konsiderata, Bordi arriti në përfundimin se ndryshimi i kërkesave të matjes në SNK 39 për aktivet financiare, edhe përkohësisht, do të zvogëlonte rëndësinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të siguruesit. Bordi vërejti se mospërputhja kontabël vjen kryesisht nga mospërsosmëritë në modelet ekzistues të matjes për pasivet e sigurimit dhe jo nga mungesat në matjen e aktiveve. Përpjekja për të zbutur mospërputhjen kontabël duke zbatuar një matje të aktiveve më pak të oërshtatshme - një matje që do të fshinte edhe disa mospërputhje ekonomike - do të ishte një hap prapa.
- BC175 Bordi shqyrtoi faktin nëse ai mund të zbuste mospërputhjen kontabël duke lejuar përmirësimin e matjes së pasiveve të sigurimit. Bordi vuri në dukje se, duke futur një normë skontimi aktuale të bazuar në treg për pasivet e sigurimit kundrejt një norme skontimi historike, do të përmirësonte përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të siguruesit. Prandaj një ndryshim i tillë do të lejohej nga propozimet në PP 5 dhe gjithashtu lejohet edhe nga SNRF. Megjithatë, SNK 8 kërkon politika kontabël të qëndrueshme për transaksione të ngjashme. Për arsye sistemesh dhe arsye të tjera, disa sigurues mund të mos dëshirojnë ose mund të mos jenë në gjendje që në fazën I, të paraqesin një normë skontimi aktuale të bazuar në treg për të gjitha pasivet e sigurimit.
- BC176 Bordi arriti në përfundimin se rritja në rëndësinë dhe besueshmërinë nga paraqitja e një norme aktuale skontimi mund të kapërcejë disavantazhet e lejimit të politikave kontabël, të cilat nuk zbatohen në mënyrë të qëndrueshme për të gjitha pasivet e ngjashme. Prandaj Bordi vendosi të lejojë, por nuk kërkon që një sigurues të ndryshojë politikën e tij kontabël në mënyrë që ai të rimatë pasivet e sigurimit të klasifikuara për ndryshimet në normat e interesit. Kjo zgjedhje lejon një ndryshim në politikën kontabël që zbatohen për disa pasive, por jo për të gjitha pasivet e ngjashme siç përmendryshe do të kërkonte SNK 8. Bordi vuri në dukje se ndonjëherë siguruesit mund të zhvillojnë modele të thjeshtuara, të cilat japin një vlerësim të arsyeshëm të efektit të ndryshimeve të normës së interesit.
- BC177 Gjithashtu Bordi vuri në dukje sa vijon:
- (a) Asnjë propozim i vetëm nuk do të eliminonte mospërputhjen kontabël për një seksion të gjerë të siguruesve pa fshehur edhe mospërputhjen ekonomike.
 - (b) Asnjë propozim i vetëm nuk do të kishte qënë i pranueshëm për siguruesit e një seksioni të gjerë.
 - (c) Asnjë propozim i vetëm nuk mund të zbatohet nga një seksion i gjerë i siguruesve pa ndryshime të rëndësishme në sisteme. Me fjalë të tjera, nuk ishte gati asnjë zgjidhje e bazuar në metodat dhe sistemet e zakonshme të sektorit të ekonomisë. Për më tepër, sistemet e nevojshme për të vënë në zbatim në mënyrë të suksesshme qëndrimin e diskutuar me disa sigurues Europianë (shih paragrafin BC173(g)) do të lejojnë edhe qëndrimin e lejuar nga paragrafi 24 i SNRF (rregullimin e pasiveve të klasifikuara për ndryshime në normat e interesit). Në të vërtetë paragrafi 24 imponon më pak kufizime sesa qëndrimi i diskutuar me siguruesit Europianë, sepse ai nuk kërkon që aktivet të krahasohen ngushtësisht me flukset e mjeteve monetare të pasiveve, pasi çdo mospërputhje në flukset e mjeteve monetare pasqyrohet në fitim ose humbje.
 - (d) Rregullimi i normës së skontimit për pasivet e klasifikuara nuk do të eliminojë të gjitha mospërputhjet kontabël të përshkruara më sipër dhe ndoshta shumë sigurues do të zgjedhin të mos e bëjnë këtë rregullim. Arsyet për këtë janë si vijon:
 - (i) Siç vihet në dukje më sipër, shumë sigurues mund të mos kenë sisteme për të rregulluar pasivet për ndryshimet në normën e interesit dhe mund të mos dëshirojnë të zhvillojnë sisteme të tilla, edhe për pasivet e klasifikuara në kundërshtim me të gjitha pasivet.
 - (ii) Ndryshimet në normat e skontimit nuk do të ndikojnë matjen e pasiveve të sigurimit të cilat mbahen me një vlerë kontabël të akumuluar.
 - (iii) Ndryshimet në normat e skontimit nuk ndikojnë matjen e pasiveve financiare me një tipar kërkueshmërie, sepse SNK 39 thekson se vlera e drejtë e tyre nuk është më e vogël se shuma e pagueshme kur kërkohet (e skontuar, nëse është e zbatueshme, që nga data e parë që kjo shumë mund të kërkohet për t'u paguar). Megjithatë kjo pikë e fundit nuk është saktësisht e rëndësishme për kontratat e sigurimit, shumë sigurues jete lëshojnë kontrata investimi për të cilat ajo është e rëndësishme.
- BC178 Përmbledhtas, Bordi vendosi të mos ndryshojë kërkesat ekzistuese të matjes në SNK 39 për aktivet financiare, sepse ndryshime të tilla do të zvogëlonin rëndësinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare në një masë të papranueshme. Megjithatë ndryshime të tilla mund të eliminonin disa nga mospërputhjet kontabël, ato mund edhe të fshihnin ndonjë mospërputhje kontabël që ekziston. Pikat në vijim përmbledhin ndryshimet e bëra në PP 5, të cilat mund të zbusin mospërputhjen kontabël në disa raste, ashtu si dhe vërejtjet e rëndësishme të bëra nga Bordi:

- (a) Bordi vendosi të lejojë por nuk kërkon që një sigurues të ndryshojë politikat e tij kontabël në mënyrë që ai të rimatë pasivet e sigurimit të klasifikuara për ndryshimet në normat e interesit (shih paragrafin BC176).
 - (b) Bordi sqaroi zbatueshmërinë e praktikës të njohur ndonjëherë si ‘kontabiliteti hije’ (paragrafët BC181-BC184).
 - (c) Bordi ndryshoi SNK 40 *Aktivet Afatgjata Materiale të Investuara* për të lejuar dy zgjedhje të veçanta nëse një njësi ekonomike zgjedh modelin e vlerës së drejtë ose modelin e kostos për aktivin afatgjatë material të investuar. Një zgjedhje është për aktivet materiale afatgjata të investuara për mbrojtjen e kontratave (të cilat mund të jenë ose kontrata sigurimi ose instrumenta financiare) që paguajnë një kthim të lidhur direkt me vlerën e drejtë ose kthime nga aktive të caktuara, të cilat përfshijnë këtë aktiv afatgjatë material të investuar. Zgjedhja tjetër është për të gjitha aktivet afatgjata materiale të investuara të tjera (shih paragrafin K12 të SNRF).¹⁸
 - (d) Bordi vërejtë se disa njësi ekonomike dukej se e kishin keqkuptuar udhëzuesin për zbatim në SNK 39 për shitjet e investimeve të mbajtura deri në maturim në vijim të një përkeqësimi të rëndësishëm në vlefshmërinë e kredisë së lëshuesit. Në mënyrë më specifike siç vihet në dukje në paragrafin BC173(e) disa dukeshin se e lexonin këtë udhëzim si kufizim të ndryshimeve në klasifikimin e kredisë nga një agjenci e jashtme e klasifikimit të kredisë, megjithëse udhëzuesi i referohet edhe klasifikimit të brendshëm që plotëson kritere të caktuara.
 - (e) Bordi vërejtë se SNK 1 dhe SNK 32 nuk pengojnë një paraqitje që identifikon një përbërës të veçantë të kapitalit për të raportuar një pjesë të ndryshimit (dhe ndryshimin kumulativ) në vlerën kontabël të aktiveve financiare me maturim fiks të gatshme për shitje. Një sigurues mund të përdorë një paraqitje të tillë për të theksuar efektin në kapital të ndryshimeve në normat e interesit që (i) ndryshuan vlerën kontabël të aktiveve, por (ii) nuk ndryshuan vlerën kontabël të pasiveve që u përgjigjen në mënyrë ekonomike këtyre ndryshimeve në normat e interesit.
- BC179 SNK 40 i lejon një njësi ekonomike të përdorë modelin e vlerës së drejtë për aktivet afatgjata materiale të investuara, por SNK 16 nuk e lejon këtë model për aktivet e zotëruara nga pronari. Një njësi ekonomike mund të matë pasurinë e zotëruar nga pronari me vlerën e drejtë duke përdorur modelin e rivlerësimit në SNK 16, por ndryshimet në vlerën e drejtë të tij duhet të njihen si tepriçë rivlerësimi dhe jo në fitim ose humbje. Disa sigurues i shohin aktivet e zotëruara nga pronari si një investim dhe preferojnë të përdorin modelin e vlerës së drejtë për të. Megjithatë Bordi vendosi të mos bëjë ndryshime pjesore në SNK 16 dhe SNK 40 në këtë fazë.
- BC180 Bordi vuri në dukje se kontabiliteti hije (paragrafët BC181-BC184) mund të jetë i përshtatshëm kur ka një lidhje kontraktuale mes pagesave të mbajtësve të policave të sigurimit dhe vlerës kontabël të, ose kthimeve të, aktiveve të zotëruara nga pronari. Nëse një sigurues zgjedh të përdorë kontabilitetin hije, ndryshimet në matjen e pasivit që vijnë nga rivlerësimi i aktiveve njihen direkt në kapital, përmes pasqyrës së ndryshimeve në kapital.

Kontabiliteti hije

- BC181 Në disa modele kontabël, fitimet ose humbjet e realizuara mbi aktivet e një siguruesi kanë një efekt direkt mbi matjen e disa ose të gjitha pasiveve të tij të sigurimit.¹⁹
- BC182 Kur shumë nga këto modele ishin ndërtuar, fitimet e përealizuara dhe shumica e humbjeve të përealizuara nuk ishin njohur në pasqyrat financiare. Disa nga këto modele ishin zgjeruar për të kërkuar që disa aktive financiare të maten me vlerën e drejtë me ndryshimet në vlerën e drejtë të njohura direkt në kapital (d.m.th. të njëjtin trajtim si për aktivet financiare të gatshme për shitje sipas SNK 39). Kur kjo ndodhi, një praktikë zakonisht e njohur si ‘kontabiliteti hije’ u zhvillua me dy tiparet vijuese në vijim:
- (a) Një fitim ose humbje e njohur por e përealizuar nga një aktiv ndikon matjen e pasivit të sigurimit në të njëjtën mënyrë siç bën një fitim ose humbje e realizuar.
 - (b) Nëse fitimet ose humbjet e përealizuara nga një aktiv njihen direkt në kapital, ndryshimi i rezultuar në vlerën kontabël të pasivit të sigurimit njihet gjithashtu, në kapital.
- BC183 Disa nga ata që u përgjigjen i kërkuar Bordit të sqarojë nëse propozimet e PP 5 e lejonin kontabilitetin hije. Bordi konkludoi sa vijon:
- (a) Në parim, fitimet dhe humbjet nga një aktiv nuk duhet të ndikojnë matjen e një pasivi të sigurimit (me përjashtim të rastit kur fitimet dhe humbjet nga aktivi ndryshojnë shumë e pagueshme për mbajtësit e policave të sigurimit). Megjithatë, ky është një tipar i disa modeleve ekzistuese të matjes për pasivet e

¹⁸ Ndryshimet e bëra në paragrafin C12 tani paraqiten si paragrafët 32A-32C të SNK 40

¹⁹ Gjatë gjithë këtij seksioni referencat për pasivet e sigurimit janë gjithashtu të rëndësishme për (a) kostot përkatëse të shtyra të blerjes dhe (b) aktivet jo-materiale që lidhen me kontratat e sigurimit të blera në një kombinim biznesesh ose transferim portofoli

sigurimit dhe Bordi vendosi se nuk ishte e mundshme të eliminohej kjo praktikë në fazën I (shih paragrafin BC134 për diskutim të mëtejshëm në kontekstin e marzheve të investimit të ardhshëm).

- (b) Kontabiliteti hije lejon të gjitha fitimet dhe humbjet e njohura nga aktivet që të ndikojnë matjen e pasiveve të sigurimit në të njëjtën mënyrë, pavarësisht nëse (i) fitimet dhe humbjet realizohen ose nuk realizohen dhe (ii) fitimet dhe humbjet e parealizuara njihen në fitim ose humbje, ose direkt në kapital. Ky është një zbatim logjik i një tipari të disa modeleve ekzistuese.
- (c) Për shkak se Bordi nuk pret që ky tipar i modeleve ekzistues të mbijetojë në fazën II, nuk duhet t'u kërkohej siguruesve që të zhvillojnë sisteme për të zbatuar kontabilitetin hije.
- (d) Nëse një fitim ose humbje e parealizuar në një aktiv kërkon një rregullim të kontabilitetit hije për një pasiv, ky rregullim duhet të njihet në të njëjtën mënyrë si fitimi ose humbja e parealizuar.
- (e) Në disa raste, dhe deri në një farë madhësie, kontabiliteti hije mund të zbusë ndryshueshmërinë e shkaktuar nga dallimet mes bazës së matjes për aktivet dhe bazës së matjes për pasivet e sigurimit. Megjithatë, ky është një efekt anësor i kontabilitetit hije dhe nuk është qëllimi i tij kryesor.

BC184 Paragrafi 30 i SNRF lejon por nuk e kërkon kontabilitetin hije. Udhëzuesi për zbatim përfshin një shembull sqarues për të treguar se si kontabiliteti hije mund të bëhet i rëndësishëm në një mjedis në të cilin kontabiliteti për aktivet ndryshon, me qëllim që të njihen fitimet e parealizuara (IG Shembulli 4). Për shkak se Bordi nuk pret që tipari bazë i përdorimit të kontabilitetit hije të mbijetojë në fazën II, ai vendosi të mos japë udhëzues të mëtejshëm.

Kontratat e investimit

BC185 Shumë sigurues lëshojnë kontrata investimesh (d.m.th. instrumenta financiarë, që nuk transferojnë rrezik sigurimi të mjaftueshëm për t'u kualifikuar si kontrata sigurimi). Sipas SNK 39, lëshuesi i mat kontratat e investimit ose me koston e amortizuar ose me përcaktimin e duhur në fillim, me vlerën e drejtë. Disa aspekte të matjes sipas SNK 39 ndryshojnë nga matjet që sot përdoren shpesh sipas rregullimeve kombëtare për kontabilitetin e këtyre kontratave:

- (a) Përkufizimi dhe trajtimi i kostove sipas SNK 39 mund të ndryshojë nga përkufizimi dhe trajtimi i kostove të blerjes në disa kërkesa kombëtare.
- (b) Kushti i SNK për trajtimin e një modifikimi të një pasivi financiar (ose këmbimi i pasivit të ri për një pasiv të vjetër) si një shuarje e pasivit fillestar, mund të ndryshojë nga kërkesat ekuivalente kombëtare.
- (c) Flukset e ardhshme të mjeteve monetare nga aktivet, nuk ndikojnë koston e amortizuar ose vlerën e drejtë të pasiveve të kontratave të investimit (me përjashtim të rastit kur flukset e mjeteve monetare nga pasivet janë të lidhura në mënyrë kontraktuale me flukset e mjeteve monetare nga aktivet).
- (d) Kosto e amortizuar e një pasivi financiar nuk rregullohet kur ndryshojnë normat e interesit të tregut, edhe nëse kthimi mbi aktivet në dispozicion është më i ulët se norma efektive e interesit mbi pasivin (me përjashtim të rastit kur ndryshimet në normat shkaktajnë ndryshimin e flukseve të mjeteve monetare të pasivit).
- (e) Vlera e drejtë e një pasivi financiar me një tipar kërkueshmërie nuk është me e vogël se shumica e pagueshme kur kërkohej.
- (f) Vlera e drejtë e një instrumenti financiar pasqyrohet në karakteristikat e tij të kredisë.
- (g) Primet e marra për një kontratë investimi nuk njihen si të ardhura sipas SNK 39, por si lëvizje me ndikim në bilanc, në të njëjtën mënyrë si marrja e një depozite.

BC186 Disa argumentuan se Bordi nuk duhet të kërkonte që siguruesit të ndryshojnë trajtimin e tyre për kontratat e investimit në fazën I, sepse objekti i fazës I synon të jetë i kufizuar, për shkak se trajtimi aktual i kontratave të tilla shpesh është shumë i ngjashëm me trajtimin e kontratave të sigurimit. Megjithatë, Bordi nuk e pa të arsyeshme të vonojë zbatimin e SNK 39 për kontratat që nuk transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi. Bordi vuri në dukje se disa nga këto kontrata kanë tipare, të tilla si afat maturimi i gjatë, prime periodike dhe kosto fillestare të transaksionit të larta, të cilat janë më pak të zakonshme në instrumentat e tjerë financiarë. Megjithatë zbatimi i një grupi të vetëm kërkesash kontabël për të gjithë instrumentat financiarë do t'i bëjë pasqyrat financiare të një siguresi më të rëndësishme dhe më të besueshme.

BC187 Disa kontrata brenda objektit të SNK 39 japin të drejta anulimi ose rinovimi për mbajtësin. Të drejtat e anulimit ose të rinovimit, janë derivativë të përfshirë dhe SNK 39 kërkon që lëshuesi t'i matë ato veças me vlerën e drejtë, nëse ato nuk janë të lidhura ngushtë me kontratën e tyre bazë (me përjashtim të rastit kur lëshuesi zgjedh të matë të gjithë kontratën me vlerën e drejtë).

Derivativët e përfshirë

- BC188 Disa sugjeruan që bordi të përjashtojë siguruesit nga kërkesa për të veçuar derivativët e përfshirë që përmban një kontratë sigurimi bazë dhe matjen e tyre me vlerën e drejtë sipas SNK 39. Ata argumentuan se:
- (a) veçimi i këtyre derivativëve do të kërkonte ndryshime të mëdha dhe të kushtueshme në sisteme, të cilat mund të mos jenë të nevojshme për fazën II.
 - (b) disa nga këta derivativë janë të ndërthurur me kontratat bazë të sigurimit, në një mënyrë që do ta bënte arbitrare dhe ndoshta çorientuese matjen veças, për shkak se vlera e drejtë e gjithë kontratës mund të ndryshojë kundrejt shumës së vlerave të drejta të përbërësve të saj.
- BC189 Disa sugjeruan se përfshirja e garancive dhe opsioneve të përfshira në flukset e mjeteve monetare të përdorura, për një test të mjaftueshmërisë së pasiveve, mund të lejojë Bordin që të përjashtojë disa derivativë të përfshirë nga matja me vlerën e drejtë sipas SNK 39. Shumë nga propozuesit e këtij përjashtimi nënkuptonin se do të ishte e mjaftueshme përfshirja e vetëm vlerës së brendshme të këtyre zërave (d.m.th. pa vlerën e tyre në kohë). Megjithatë, për shkak se përjashtimi i vlerës në kohë të këtyre zërave mund t'i bëjë pasqyrat financiare të një njësie ekonomike shumë më pak të përshtatshme dhe shumë më pak të besueshme, Bordi vendosi të mos krijojë një përjashtim të tillë.
- BC190 Në këndvështrimin e bordit vlera e drejtë është baza e vetme e përshtatshme e matjes për derivativët, sepse është metoda e vetme që siguron transparencë të mjaftueshme në pasqyrat financiare. Kosto e shumicës së derivativëve është zero ose jo materiale. Kështu që nëse derivativët ishin matur me kosto, ata nuk do të përfshihejshin në bilanc, dhe sukcesi (ose e kundërta) i tyre në pakësimin e rrezikut, ose roli i tyre në rritjen e rrezikut, nuk do të ishte i dukshëm. Për më tepër, vlera e derivativëve shpesh ndryshon në mënyrë jo proporcionale në përgjigje ndaj lëvizjeve në treg (e thënë ndryshe, ata janë shumë të ndryshueshëm ose mbartin një nivel të lartë rreziku). Vlera e drejtë është baza e vetme e matjes që mund të kapë këtë natyrë të ndryshueshme të derivativëve-informacion, i cili është themelor për t'u komunikuar përdoruesve natyrën e të drejtave dhe deryrime të pranishme në derivativë.
- BC191 SNK 39 kërkon që njësitë ekonomike të trajtojnë veças derivativët e përfshirë në kontratat jo-derivative. Kjo është e nevojshme:
- (a) për të siguruar që të drejtat dhe detyrimet kontraktuale, të cilat krijojnë ekspozime rreziku të ngjashme, trajtohen në të njëjtën mënyrë, pavarësisht nëse janë ose jo të përfshira në një kontratë jo-derivative.
 - (b) për të kundërshtuar mundësinë që njësitë ekonomike të kërkonin të shmangin kërkesën për të matur derivativët me vlerën e drejtë duke përfshirë një derivativ në një kontratë jo-derivative.
- BC192 Kërkesa për të veçuar derivativët e përfshirë pothuajse zbatohet për një kontratë bazë të çdo lloji para se të publikohet SNRF. Përjashtimi i kontratave të sigurimit nga kjo kërkesë ekzistuese do të ishte një hap prapa. Veç kësaj, shumica e përpjekjeve të nevojshme, për të matur derivativët e përfshirë me vlerën e drejtë, vijnë nga nevoja për të identifikuar derivativët, dhe nga hapat e tjerë që ende do të nevojiten nëse Bordi kërkon matjen me vlerën e drejtë për fazën II. Në këndvështrimin e Bordit, përpjekja në rritje, e nevojshme për të identifikuar veças derivativët e përfshirë në fazën I, është relativisht e vogël dhe justifikohet nga rritja e transparencës që sjell matja me vlerën e drejtë. IG Shembulli 2 në Udhëzimin për Zbatim jep udhëzim për trajtimin e formave të ndryshme të derivativëve të përfshirë.
- BC193 Disa derivativë të përfshirë plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi. Do të ishte kontradiktore të kërkohej një matje me vlerën e drejtë në fazën I për një kontratë sigurimi, e cila është përfshirë në një kontratë më të madhe, nëse një matje e tillë nuk kërkohet për një kontratë të veçantë sigurimi. Prandaj SNRF konfirmon se kjo nuk kërkohet (paragrafi 8). Për të njëjtën arsye Bordi arriti në përfundimin se një derivativ i përfshirë është i lidhur ngushtë me kontratën bazë të sigurimit, kur derivativi i përfshirë dhe kontrata mbajtëse e sigurimit janë kaq të ndërlidhura sa që një njësi ekonomike nuk mund të matë derivativin e përfshirë veças (shih paragrafin e ri të AG33(h) të SNK 39). Pa këtë përfundim, paragrafi 12 i SNK 39 do të kërkonte që siguruesi të mastë të gjithë kontratën me vlerën e drejtë. Një metodë alternative do të ishte mbajtja e kësaj kërkesë, por që do të kërkonte matje me kosto po që se një kontratë sigurimi nuk mund të matet në mënyrë të besueshme në tërësinë e saj me vlerën e drejtë, bazuar në një trajtim të ngjashëm në SNK 39 për instrumentat e pakuotuar të kapitalit. Megjithatë, Bordi nuk synonte të kërkonte matjen me vlerën e drejtë për kontratat e sigurimit në fazën I. Prandaj Bordi vendosi të mos e kërkojë këtë edhe pse mund të jetë e mundur matja në mënyrë të besueshme e vlerës së drejtë të një kontrate sigurimi që përmban një derivativ të përfshirë.
- BC194 Bordi pranoi se siguruesit nuk kanë nevojë që gjatë fazës I, të njohin ekspozimet e mëdha të mundshme për zëra të tillë si opsionet e garantuar të përvitshëm dhe përfitimet minimale të garantuara pas vdekjes. Këto zëra krijojnë rreziqe që shumë i shohin si kryesisht financiare, por nëse pagesa kushtëzohet nga një ngjarje që krijon rrezik të rëndësishëm sigurimi, këta derivativë të përfshirë plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi. SNRF kërkon dhënie informacionesh shpjeguese specifike rreth këtyre zërave (paragrafi 39(e)). Veç kësaj, testi i mjaftueshmërisë së pasiveve kërkon që një njësi ekonomike t'i marrë parasysh ato (shih paragrafët BC94-BC104).

Eliminimi i zërave të brendshëm

- BC195 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan se instrumentat financiarë të emetuara nga një njësi ekonomike për një sigurues jete në të njëjtin grup, nuk duhet të eliminohen nga pasqyrat financiare të konsoliduara të grupit nëse aktivet e siguruesit të jetës janë shënuar si letra me vlerë për kursimet e mbajtësve të policave të sigurimit.
- BC196 Bordi vuri në dukje se këta instrumenta financiarë nuk janë aktive dhe pasive nga këndvështrimi i grupit. Bordi nuk gjeti justifikime për shmangien nga parimi i përgjithshëm se të gjitha transaksionet mes grupit duhet të eliminohen, edhe nëse ato janë mes përbërësve të një njësie që ka të interesuar të ndryshëm për shembull, fondet e mbajtësve të policave të sigurimit dhe fondet e aksionerëve. Megjithatë, ndonëse transaksionet eliminohen, ato mund të ndikojnë flukset e ardhshme të mjeteve monetare. Kështu që ato mund të jenë të rëndësishme në matjen e pasiveve.
- BC197 Disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se mos eliminimi do të ishte i qëndrueshëm për faktin që instrumentat financiarë të emetuara mund (me përjashtim të rastit kur ata janë jo-të tranferueshëm) të jenë aktive të skemës në skemat e planet e përfitimeve të përcaktuara sipas SNK 19 *Përfitimet e Punonjësve*. Megjithatë Bordi nuk e shihte SNK 19 si pararendës në këtë fushë. SNK 19 kërkon një paraqitje neto për aktivet e skemës, sepse investimet në aktivet e skemës pakësojnë detyrimin (SNK 19 Baza për Konkluzione paragrafi 66). Kjo paraqitje nuk sjell njohjen e aktiveve dhe pasiveve të reja.

Tatimet mbi të ardhurat

- BC198 Disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se skontimi duhet të kërkohet ose të paktën, të lejohet për tatimet e shtyra që lidhen me kontratat e sigurimit. Bordi vuri në dukje se skontimi i një difference të përkohëshme nuk është i rëndësishëm, kur baza e tatimit dhe vlera kontabël e një zëri, janë përcaktuar së bashku në bazë të vlerës aktuale.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

- BC199 Kërkesat për dhënien e informacioneve shpjeguese përcaktohen si një çift parimesh të nivelit të lartë të plotësuar nga disa dhënie informacionesh shpjeguese specifike që shërbejnë për të plotësuar këto objektiva. Udhëzimi për Zbatim, i publikuar në një lidhje të veçantë,²⁰ trajton mënyrën se si një sigurues mund të plotësojë kërkesat.
- BC200 Megjithëse ata bien dakord se siguruesit duhet të kenë lirshmëri në përcaktimin e niveleve të bashkimit dhe shumës për t'u dhënë si informacion shpjegues, disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan që Bordi duhet të paraqesë kërkesa për dhënie informacionesh shpjeguese më specifike dhe më të standardizuara. Të tjerë sugjeruan që projekti i Udhëzimit për Zbatim, i publikuar me PP 5, të ishte i një niveli shumë të lartë për të siguruar qëndrueshmërinë dhe krahasueshmërinë dhe se natyra e tij jo-detyruese mund të zvogëlojë dobishmërinë e tij. Disa ishin të shqetësuar se nivelet e ndryshme të bashkimit, nga sigurues të ndryshëm, mund të pakësonin krahasueshmërinë.
- BC201 Pavarësisht kësaj, Bordi mbajti qëndrimin e dhënë në PP 5. Bordi e shihte këtë si më të rëndësishme për të kërkuar një liste të gjatë të detajuar të dhënies së informacioneve shpjeguese dhe përshkruese, për shkak se përqëndrimi në parimet bazë:
- (a) e bën më të lehtë për siguruesit të kuptojnë arsyen e kërkesave, të cilat nxisin pajtueshmërinë.
 - (b) shmang 'lidhjet e forta' në dhëniet e informacioneve shpjeguese sipas SNRF, të cilat mund të vjetërohen dhe nxit eksperimentimin që do të sjellë përmirësime krahas me zhvillimin e teknikave.
 - (c) shmang kërkimin e dhënies të informacioneve shpjeguese specifike, të cilat mund të mos nevojiten për të plotësuar objektivat bazë në rrethanat e çdo siguruesi, dhe mund të sjellë mbingarkesë informacioni që fshih informacion të rëndësishëm në një masë detajesh.
 - (d) u jep lirshmëri siguruesve për të vendosur mbi nivelin e përshtatshëm të bashkimit që mundëson përdoruesit të shohin pamjen e plotë, por pa kombinuar informacion që ka karakteristika të ndryshme.
- BC202 Disa nga ata që u përgjigjën shprehën shqetësimet e përgjithshme në vijim, rreth kërkesave të propozuara për dhënie informacionesh shpjeguese në PP 5:
- (a) Vëllimi i propozuar i dhënies së informacioneve shpjeguese ishte i tepërt dhe një pjesë e tij do të dublonte materialet e zgjeruara, që përfshihen në disa vende në kthime të kujdesshme.

²⁰ por përfshirë në këtë vëllim.

- (b) Disa nga dhëniet e informacioneve shpjeguese të propozuara do të ishin të vështira dhe të kushtueshme për t'u përgatitur dhe për t'u audituar, duke e vështirësuar përgatitjen në kohë të pasqyrave financiare dhe duke u siguruar përdoruesve një vlerë të ulët.
 - (c) Propozimet e dhëna në PP 5 do të kërkonin shpjegime të tepërta për informacione të ndjeshëm vlerësimi dhe për informacione të tjera me natyrë të fshehtë.
 - (d) Disa nga dhëniet e informacioneve shpjeguese kapërcenin ato të kërkuara në sektorë të tjerë të ekonomisë, çka i dallonte siguruesit në mënyrë jo të drejtë. Disa ndjenin se niveli i dhënies së informacioneve shpjeguese do të shihet veçanërisht i ngarkuar për siguruesit e vegjël, ndërsa të tjerë ju referuan vështirësisë së bashkimit të informacionit në një mënyrë të kuptueshme për grupe të mëdha ndërkombëtare.
- BC203 Dy parimet dhe shumica e kërkesave mbështetëse janë zbatime të kërkesave ekzistuese në SNRF-të, ose analogjitë relativisht të drejtpërdrejta me kërkesat e ekzistuese të SNRF (veçanërisht SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese*).
- BC203A SNRF 7 u publikua në Gusht 2005 dhe zëvendësoi kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese në SNK 32, duke përfshirë ato në të cilat dhënia e informacioneve shpjeguese ishte bazuar fillimisht në SNRF 4. Prandaj, Bordi ndryshoi kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese në SNRF 4, për të qënë në pajtim me SNRF 7, kur kjo është e mundur. Bordi vuri në dukje se:
- (a) siguruesit do të kenë si kontrata sigurimi ashtu edhe instrumenta financiarë. Veçanërisht, disa nga produktet e investimit të nxjerra nga siguruesit janë instrumenta financiarë, dhe jo kontrata sigurimi, siç përkufizohet në SNRF 4. Është më e dobishme për përdoruesit dhe më e lehtë për përgatitësit, nëse dhënia e informacioneve shpjeguese për rrezikun e kontratave të sigurimit dhe të instrumentave financiarë është e njëjtë.
 - (b) bërja e kërkesave për dhënie informacionesh shpjeguese të SNRF 4 të pajtueshme me SNRF 7 lehtëson përgatitjen e dhënies së informacioneve shpjeguese. Veçanërisht SNRF 7 heq dhënien e informacioneve shpjeguese për 'termat dhe kushtet' që më parë ishte në paragrafin 39(b) të SNRF 4. Disa komentues mbi PP 5 (Projekt Paraqitjen që parapriu SNRF 4) e kundërshtuan këtë kërkesë për dhënie informacionesh shpjeguese, pasi besonin se ishte me kushte rënduese dhe nuk siguronte informacionin më të dobishëm.
 - (c) dhëniet e informacioneve shpjeguese në SNRF 7 janë përcaktuar që të zbatohen si një paketë dhe në qoftë se do të zbatohen pjesë pjesë do të sjellin informacion më pak të dobishëm për përdoruesit. Për shembull, dhënia e informacioneve shpjeguese për rrezikun zëvendëson dhënien e informacioneve shpjeguese për 'termat dhe kushtet' më parë në paragrafin 60(a) të SNK 32 dhe paragrafin 39(b) të SNRF 4. Thjesht përditësimi i referencës në paragrafin 39(d) nga SNRF 32 tek SNRF 7 do të sillte që një pjesë, por jo e gjithë, dhënia e informacioneve shpjeguese rreth rrezikut, të ishte e zbatueshme për kontratat e sigurimit në kohën që dhënia e informacioneve shpjeguese për 'termat dhe kushtet' të mbahet.
 - (d) siç diskutohet në paragrafin BC207, nuk priten ndryshime të rëndësishme për dhënie informacionesh shpjeguese rreth rrezikut në paragrafët 38-39A, si pasojë e fazës II të projektit për kontratat e sigurimit (megjithëse ndryshime pasuese mund të nevojiten lidhur me kontabilitetin e dhënies së informacioneve shpjeguese në paragrafët 36 dhe 37).
- BC203B Disa nga ata që u përgjigjën, veçanërisht përgatitësit, nuk pranuan që të ndryshohet SNRF 4 si pjesë e SNRF 7. Veçanërisht, disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se analiza e ndjeshmërisë së rrezikut të tregut do të jetë problematike për kontratat e sigurimit; ata nuk pranuan që një analizë e tillë do të ishte e lehtë për t'u kuptuar ose llogaritur, ndërsa çështjet lidhur me matjen e vlerës së drejtë për kontratat e sigurimit mbeten të pazgjidhura. Ata sugjeruan se kërkesat për dhënien e informacioneve shpjeguese të analizës së ndjeshmërisë duhet të shqyrtohen gjatë fazës II të projektit mbi kontratat e sigurimit, dhe jo në përfundimin e SNRF 7. Bordi vuri në dukje se kjo kërkesë nuk duhet të jetë tepër rënduese për siguruesit dhe as të kërkojë që ata të japin informacion sasiar, për shkak se analiza e ndjeshmërisë zbatohet vetëm tek ndryshimet në variablat e rrezikut të tregut, që kanë një efekt në fitim ose humbje dhe në kapital, në periudhën që po raportohet. Veç kësaj, Bordi vuri në dukje se një analizë ndjeshmërie synon të zëvendësojë dhënin e informacioneve shpjeguese për termat dhe kushtet, për të cilat njësitë ekonomike kanë vështirësi. Bordi nuk dëshironte të *kërkonte* që siguruesit të pajtoheshin me dhënien e informacioneve shpjeguese të vjetra për termat dhe kushtet, ndërsa lejonte njësi ekonomike të tjera që të përdornin analiza ndjeshmërie më pak të vështira. Megjithatë, Bordi vuri në dukje gjithashtu, se dhënia e analizës së ndjeshmërisë do të thoshte ndryshime në sisteme për disa njësi ekonomike. Për shkak se qëllimi i SNRF 4 ishte të minimizohej ndryshime të tilla në pritje të rezultatit të fazës II, Bordi nuk dëshironte të kërkonte ndryshime të mëdha në sisteme për kontratat e sigurimit si pasojë e SNRF 7.
- BC203C Për të trajtuar shqetësimet e atyre që nuk duan të bëjnë ndryshime në sisteme dhe të atyre që duan të zëvendësojnë analizën e re të ndjeshmërisë për dhënie informacionesh shpjeguese të termave dhe kushteve, Bordi vendosi të lejojë një zgjedhje të dhënies së informacioneve shpjeguese për analizën e ndjeshmërisë vetëm

për rrezikun e sigurimit. Është shtuar paragrafi 39A i SNRF 4 në mënyrë që njësitë ekonomike të jenë në gjendje të zgjedhin midis dhënies:

- (a) së informacioneve shpjeguese për termat dhe kushtet, së bashku me analizën sasiore të ndjeshmërisë aktualisht të lejuar nga SNRF 4; ose
- (b) së analizës sasiore të ndjeshmërisë kërkuar nga SNRF 7 (dhe lejuar, por jo kërkuar nga SNRF 4).

Bordi lejoi njësitë ekonomike të zgjedhin të shpjegojnë një kombinim të analizës së ndjeshmërisë sasiore dhe cilësore për rrezikun e sigurimit, për shkak se ai beson se njësitë ekonomike nuk duhet të pengohen nga dhënia e informacionit më të dobishëm për disa rreziqe sigurimi edhe nëse ato nuk kanë mundësinë të japin këtë informacion për të gjitha rreziqet e sigurimit. Bordi vuri në dukje se ky opsion ishte një zgjidhje e përkohëshme e problemeve të cituara në paragrafin BC203B dhe se do të eliminohej në fazën II.

- BC204 Shumë nga ata që u përgjigjën i kërkuar Bordit të sqarojë statusin e Udhëzimit për Zbatim. Veçanërisht disa mendonin se Udhëzimi për Zbatim dukej se impononte kërkesa të detajuara dhe voluminoze të cilat kundërshtonin synimin e deklaruar të Bordit në paragrafin BC201. Në përgjigje të kërkesave nga ata që u përgjigjën, Bordi shtoi paragrafin IG12 për të sqaruar statusin e udhëzimit për zbatim në dhënien e informacioneve shpjeguese.
- BC205 Disa sugjeruan se pjesë të dhënies së informacioneve shpjeguese, veçanërisht ato cilësore dhe jo ato sasiore ose përcimi i qëndrimit të drejtimit rreth zhvillimeve të mundshme të ardhshme, duhet të vendosen jashtë pasqyrave financiare në një rishikim financiar nga drejtimi. Megjithatë, në këndvështrimin e Bordit, kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese janë të gjitha themelore dhe duhet të jenë pjesë e pasqyrave financiare.
- BC206 Disa argumentuan se kërkesat për dhënie informacione shpjeguese mund të jenë veçanërisht të vështira dhe më pak të rëndësishme për një filial, veçanërisht nëse shoqëria mëmë garanton pasivët ose shoqëria mëmë risiguron të gjitha pasivët. Megjithatë, Bordi vendosi që asnjë përjashtim nga parimet e dhënies së informacioneve shpjeguese, nuk ishte i justifikuar. Megjithatë, metoda e nivelit të lartë dhe e lirshme e zbatuar nga Bordi, i mundëson një filial të japë informacionet shpjeguese të kërkuara në një mënyrë që i përshtatet rrethanave të tij.
- BC207 Disa nga ata që u përgjigjën shprehën shqetësimet se propozimet për dhënie informacionesh shpjeguese në PP 5 mund të kërkojnë ndryshime të mëdha në sisteme në fazën I, të cilat mund të mos jenë të nevojshme në fazën II. Bordi pret që të dy parimet e dhënies së informacioneve shpjeguese të mbeten në pjesën më të madhe të pandryshuara në fazën II, megjithëse udhëzimi në mbështetje të tyre, mund të ketë nevojë për përmirësime sepse do të jetë i disponueshëm informacion i ndryshëm dhe sepse siguresit do të kenë eksperiencë në zhvillimin e sistemeve për të plotësuar parimet e dhënies së informacioneve shpjeguese në fazën I.

Materialiteti

- BC208 Disa nga ata që u përgjigjën shprehën shqetësimet se SNRF (të përforcuara nga Udhëzuesi për Zbatim) mund të kërkojë dhënie informacionesh shpjeguese tepër të detajuara, të cilat mund të mos jenë të dobishme për përdoruesit. Në përgjigje të këtyre shqetësimeve, bordi përfshiu në Udhëzimin për Zbatim një diskutim të materialitetit të marrë nga SNK 1.
- BC209 Disa nga ata që u përgjigjën sugjeruan se disa dhënie informacionesh shpjeguese cilësore, nuk duhet të jenë subjekt i pragut normal të materialitetit, i cili mund të sjellë, në këndvështrimin e tyre, dhënie informacionesh shpjeguese të tepërta. Ata propozuan përdorimin e një terminologjie të ndryshme të tillë si 'i rëndësishëm' për të përforcuar atë mesazh. Megjithatë, Bordi vuri në dukje se mos kërkitimi i dhënies së informacioneve shpjeguese për informacion material do të ishte i papajtueshëm me përkufizimin e materialitetit. Kështu që Bordi arriti në përfundimin se dhënia e informacioneve shpjeguese duhet, në përgjithësi, të mbështetet vetëm në përkufizimin normal të materialitetit.
- BC210 Në një vend, SNRF i referohet një nocioni të ndryshëm. Paragrafi 37(c) i referohet 'supozimeve që kanë efektin më të madh në matjen e aktiveve, pasiveve, të ardhurave dhe shpenzimeve që vijnë nga kontratat e sigurimit. Për shkak se shumë supozime mund të jenë të rëndësishme Bordi vendosi të ngushtojë disi objektin e dhënies së informacioneve shpjeguese.

Shpjegimi i shumave të njohura

Supozimet

- BC211 Parimi i parë i dhënies së informacioneve shpjeguese në SNRF kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për shumat, në bilanc dhe pasqyrën e të ardhurave të një siguresi, të cilat vijnë nga kontratat e sigurimit (paragrafi 36 i SNRF). Në mbështetje të këtij parimi, paragrafi 37(c) dhe (d) kërkon dhënie informacionesh shpjeguese rreth supozimeve dhe ndryshimeve në supozime. Dhënia e informacioneve shpjeguese për supozimet ndihmon

përdoruesit në testimin e informacionit të raportuar për ndryshimet në këto supozime dhe rrit besimin e tyre në transparencën dhe krahasueshmërinë e informacionit.

- BC212 Disa shprehën shqetësimet se informacioni rreth supozimeve dhe ndryshimeve në supozime mund të jetë i kushtueshëm për t'u përgatitur dhe me një dobishmëri të kufizuar. Ka shumë supozime të mundshme për të cilat mund të jepen informacione shpjeguese: Bashkimi i tepërt do të sillte informacion pa kuptim, ndërsa veçimi i tepërt mund të jetë i kushtueshëm, sjell mbingarkesë informacioni dhe zbulon informacion tregtar të ndjeshëm. Në përgjigje të këtyre shqetësimeve, dhënia e informacioneve shpjeguese rreth supozimeve përqëndrohet në procesin e përdorur për t'i përfutur ato.
- BC213 Disa nga ata që u përgjigjën argumentuan se është e vështirë të jepet informacion shpjegues kuptimplotë rreth ndryshimeve në supozimet e ndërvarura. Si pasojë, një analizë sipas burimeve të ndryshimit, shpesh varet nga rendi në të cilin është kryer analiza. Duke e pranuar këtë vështirësi, SNRF nuk specifikon një format ose përmbajtje të ngurtë për këtë analizë. Kjo lejon sigruerit të analizojnë ndryshimet në një mënyrë që plotëson objektivin e dhënies së informacioneve shpjeguese dhe që është e përshtatshme për rreziqet që ata ndeshin dhe sistemet që ata kanë, ose që mund të përmirësohet me një kosto të arsyeshme.

Ndryshimet në pasivet e sigurimit

- BC214 Paragrafi 37(e) i SNRF kërkon një rakordim të ndryshimeve në pasivet e sigurimit, aktiveve të risigurimit dhe nëse ka, të kostove të shtyra të blerjes. SNK 37 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese gjerësisht të krahasueshme, për ndryshimet në provizione, por objekti i SNK 37 i përjashton kontratat e sigurimit. Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth ndryshimeve në kostot e shtyra të blerjes është e rëndësishme, sepse disa metoda ekzistuese përdorin rregullime të kostove të shtyra të blerjes, si një mjet i njohjes së disa efekteve të rimatjes së flukseve të ardhshme të mjeteve monetare nga nja kontratë sigurimi (për shembull për të pasqyruar rezultatin e një testi të mjaftueshmërisë së pasiveve).

Natyra dhe shkalla e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit

- BC215 Parimi i dytë i dhënies së informacioneve shpjeguese në SNRF, kërkon dhënie informacionesh shpjeguese që ju mundëson përdoruesit të kuptojnë natyrën dhe madhësinë e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit (paragrafi 38 i SNRF). Udhëzuesi për Zbatim duke mbështetur këtë parim bazohet gjerësisht në kërkesat ekzistuese të SNRF-ve, veçanërisht në dhënien e informacioneve shpjeguese për instrumentat financiare në SNRF 7.
- BC216 Disa nga ata që u përgjigjën e interpretuan projektin e Udhëzuesit për Zbatim që shoqëronte PP 5, duke nënkuptuar se SNRF do të kërkojë dhënie informacionesh shpjeguese për flukset e mjeteve monetare të vlerësuara. Ky nuk ishte qëllimi i Bordit, sepse nuk mund të pritet që sigruerit të kenë sistem për të përgatitur vlerësime të detajuara të flukseve të mjeteve monetare në fazën I (përtej asaj çfarë nevojitet për testin e mjaftueshmërisë së pasiveve). Bordi rishqyrtoi Udhëzuesin për Zbatim për të theksuar se parimi i dytë i dhënies së informacioneve shpjeguese kërkon dhënie informacionesh shpjeguese **rreth** flukseve të mjeteve monetare (d.m.th. dhënie informacionesh shpjeguese që ndihmojnë përdoruesit të kuptojnë shumën, afatet dhe pasigurinë e tyre), dhe jo dhënie informacionesh shpjeguese **të** flukseve të mjeteve monetare.²¹

Rreziku i sigurimit

- BC217 Për rrezikun e sigurimit (paragrafi 39(c)), dhëniet e informacioneve shpjeguese synojnë të jenë në koherencë me frymën e dhënies së informacioneve shpjeguese të kërkuara nga SNK 32²¹. Dobishmëria e dhënies së informacioneve shpjeguese të veçanta varet nga rrethanat e një sigruerit të veçantë. Prandaj kërkesat janë shkruar në terma të përgjithshëm për të lejuar zhvillimin e praktikës në këtë fushë.

Analiza e ndjeshmërisë

- BC218 Paragrafi 39(c)(i) kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për analizën e ndjeshmërisë. Bordi vendosi të mos përfshijë kërkesa specifike, të cilat mund të mos jepen të përshtatshme në çdo rast dhe mund të pengojnë zhvillimin e formave më të dobishme të dhënies së informacioneve shpjeguese, ose që mund të mos përdoren më.

²¹ SNRF 7 zëvendësoi kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese rreth fluksit të mjeteve monetare me ato rreth natyrës dhe madhësisë së rreziqeve

²² Në Gusht 2005, BSNK zhvendosi të gjithë dhënien e informacioneve shpjeguese që lidhen me instrumentat financiarë tek SNRF 7 Instrumentat Financiarë: Dhënie Informacionesh Shpjeguese.

- BC219 SNK 32²³ kërkon dhënie informacionesh shpjeguese të analizës së ndjeshmërisë vetëm për supozimet që nuk mbështeten nga çmimet ose normat e vrojtueshme të tregut. Megjithatë, për shkak se SNRF nuk kërkon një metodë specifike të kontabilitetit për garancitë dhe opsionet e përfshira, duke përfshirë disa nga ato që janë pjesërisht të varura në çmimet ose normat e vrojtueshme të tregut, paragrafi 39(c)(i) kërkon një analizë ndjeshmërie për të gjithë variablat që kanë një efekt material, duke përfshirë variablat që janë çmime ose norma të vrojtueshme tregu.

Zhvillimi i kërkesave

- BC220 Paragrafi 39(c)(iii) kërkon dhënie informacionesh shpjeguese rreth zhvillimit të kërkesave. Komisioni Amerikan i Bursës dhe Letrave me Vlerë kërkon që siguruesit e pasurisë dhe të aksidentëve të paraqesin një tabelë që tregon zhvillimin e provizionëve për kërkesat e papaguara dhe shpenzimet e rregullimit të kërkesave për dhjetë vitet e mëparshme, nëse provizionet kapërcejnë 50 përqind të kapitalit. Bordi vuri në dukje se periudha prej 10 vitesh është arbitrare dhe që në vend të saj vendosi të caktojë periudhën e mbuluar nga kjo dhënie informacionesh shpjeguese, duke ju referuar kohëzgjatjes së ciklit të shlyerjes së kërkesave. Prandaj SNRF kërkon që dhënia e informacioneve shpjeguese të fillojë nga periudha kur u shfaqën kërkesat më të hershme materiale, për të cilat ka ende pasiguri rreth shumës dhe kohës së pagesave të kërkesave, por ka nevojë që të shkojë përtej dhjetë viteve (subjekt i përjashtimeve kalimtare në paragrafin 44 të SNRF). Gjithashtu, propozimi zbatohet për të gjithë siguruesit jo vetëm për siguruesit e pasurisë dhe të aksidentëve. Megjithatë, për shkak se një sigurues nuk ka nevojë të japë informacion shpjegues për kërkesat për të cilat pasiguria rreth shumës dhe kohës së pagesave të kërkesave, zakonisht zgjidhet brenda një viti, ka pak mundësi që shumë sigurues jete të kenë nevojë të japin këto informacione shpjeguese.
- BC221 Në SHBA dhënia e informacioneve shpjeguese për zhvillimin e kërkesave, zakonisht paraqitet në diskutimin dhe analizën e drejtimin dhe jo në pasqyrat financiare. Megjithatë, kjo dhënie informacionesh shpjeguese është e rëndësishme sepse u jep përdoruesve mundësi të gjykojnë rreth pasigurisë së vlerësimeve më të afërta të kërkesave të ardhshme, dhe tregon gjithashtu nëse një sigurues i veçantë është prirur të mbivlerësojë ose nënvlerësojë pagesat bazë. Prandaj SNRF e kërkon atë në pasqyrat financiare.

Humbja maksimale e mundshme

- BC222 Disa sugjeruan se një sigurues - veçanërisht një sigurues i përgjithshëm - duhet të japë informacion shpjegues për humbjen maksimale të mundshme (HMM) që do të pritej nëse ndodh një ngjarje ekstreme e arsyeshme. Për shembull, një sigurues mund të japë informacion shpjegues për humbjen që do të pësojë nga një tërmet i fortë, i tipit që mesatarisht do të pritej të përsëritej çdo njëqind vjet. Megjithatë, për shkak të mungesës së një përkufizimi të pranuar gjerësisht për HMM, Bordi arriti në përfundimin se nuk është e mundshme që të kërkohej dhënie e informacioneve shpjeguese për HMM ose matje të ngjashme.

Ekspozimet ndaj rrezikut të normave të interesit ose rrezikut të tregut

- BC223 Siç trajtohet në paragrafët BC193 dhe BC194, Bordi konfirmoi se një sigurues nuk ka nevojë të llogaritë me vlerën e drejtë derivativët e përfshirë që plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi, e cila krijon gjithashtu ekspozime materiale për rrezikun e normës së interesit ose rrezikun e tregut. Për shumë sigurues, këto ekspozime mund të jenë të mëdha. Prandaj paragrafi 39(e) i SNRF, kërkon dhënie informacionesh shpjeguese specifike rreth këtyre ekspozimeve.

Vlera e drejtë e pasiveve të sigurimit dhe aktiveve të sigurimit

- BC224 PP 5 propozonte që një sigurues të japë informacion shpjegues për vlerën e drejtë të pasiveve të tij të sigurimit dhe aktiveve të tij të sigurimit. Ky propozim synonte (a) të jepte informacion të dobishëm për përdoruesit e pasqyrave financiare të një siguruesi dhe (b) të nxiste siguruesit të fillojnë të punojnë në sistemet që përdorin informacion të përditësuar për të minimizuar periudhën e tranzicionit për fazën II.
- BC225 Disa nga ata që u përgjigjën mbështetën dhënien e informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë të propozuar, duke argumentuar se ai është informacion i rëndësishëm për përdoruesit. Disa mendonin se kjo mund të jetë veçanërisht e rëndësishme duke ditur numrin e praktikave të matjes në fazën I. Megjithatë, shumë nga ata që u përgjigjën (përfshirë disa që mbështesnin në parim një kërkesë të dhënies së informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë) sugjeruan që Bordi të fshijë këtë kërkesë ose ta pezullojë atë deri sa të plotësohet faza II. Ata ofruan argumentet në vijim:

²³ Në Gusht 2005, BSNK zhvendosi të gjithë dhënien e informacioneve shpjeguese që lidhen me instrumentat financiarë tek SNRF 7 Instrumentat Financiarë: Dhënie Informacionesh Shpjeguese.

- (a) Kërkimi i një dhënie të tillë informacionesh shpjeguese do të ishte e parakohëshme, para se Bordi të zgjidhë çështjet e rëndësishme rreth matjes me vlerën e drejtë dhe të japë udhëzues të përshtatshëm mbi mënyrën se si të përcaktohet vlera e drejtë. Mungesa e udhëzuesit do të sjellë mungesë krahasueshmërie për përdoruesit, do të vendoste kërkesa të paarsyeshme mbi përgatitësit dhe do të ngrinte problemet e mundësisë së auditimit. Gjithashtu, dhënia e informacioneve shpjeguese nuk mund të korrigjojë këtë mungesë krahasueshmërie, sepse është e vështirë të përshkruhen në mënyrë të qartë dhe shkurt tiparet e modeleve të ndryshme.
 - (b) Dhënia e informacioneve shpjeguese që nga 2006 (siç propozohet në PP 5) do të ishte e pazbatueshme sepse siguruesit nuk do të kenë kohë të krijojnë dhe të testojnë sistemet e nevojshme.
 - (c) Duke pritur që siguruesit të fillojnë punë mbi një objektiv të panjohur, do të ishte e kushtueshme dhe humbje kohe. Gjithashtu, në mungesë të metodave të pranura për zhvillimin e vlerës së drejtë, sistemet e zhvilluara për dhënie informacionesh shpjeguese mbi vlerën e drejtë në fazën I, mund të kenë nevojë për ndryshime në fazën II.
 - (d) Propozimi kërkoj për një mandat për BSNK, për të interpretuar kërkesat e veta para se të shpjegohej se çfarë përfaqsonin ato.
- BC226 Bordi nuk e shihte kërkesën e propozuar për dhënie informacionesh shpjeguese për vlerën e drejtë si kusht për modelin e matjes në fazën II. Në këndvështrimin e Bordit dhënia e informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë, të pasiveve të sigurimit dhe aktiveve të sigurimit, do të sillte informacion të rëndësishëm dhe të besueshëm për përdoruesit edhe nëse faza II nuk do të sillte një model të vlerës së drejtë. Megjithatë, Bordi ra dakord me ata që u përgjigjën se kërkimi i dhënies së informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë nuk do të ishte i përshtatshëm në këtë fazë.

Përmbledhja e ndryshimeve nga PP 5

BC227 Në vijim jepet një përmbledhje e ndryshimeve kryesore të SNRF nga PP 5. Bordi:

- (a) sqaroi aspektet e përkufizimit të një kontrate sigurimi (paragrafët BC36 dhe BC37).
- (b) sqaroi kërkesën për të veçuar përbërësit depozitë në disa rrethana (të kufizuara) (paragrafët BC40-BC54).
- (c) fshiu 'klauzolën përmbyllëse' të propozuar në PP 5 (paragrafët BC84 dhe BC85).
- (d) sqaroi nevojën për të shqyrtuar garancitë dhe opsionet e përfshira në një test të mjaftueshmërisë së pasiveve (paragrafi BC99) dhe sqaroi nivelin e bashkimit për testin e mjaftueshmërisë së pasiveve (paragrafi BC100).
- (e) zëvendësoi testin e zhvlerësimit për aktivet e risigurimit. Në vend të referimit në SNK 36 (i cili nuk përmbante përjashtim nga objekti për aktivet e risigurimit para se Bordi të nxirrte SNRF 4) testi do t'i referohet SNK 39 (paragrafët BC107 dhe BC108).
- (f) hoqi ndalimin e propozuar në njohjen e një fitimi në fillim të një kontrate sigurimi dhe e zëvendësoi këtë me një kërkesë për dhënie informacionesh shpjeguese (paragrafi BC109-BC114).
- (g) sqaroi trajtimin e kostove të blerjes për kontratat, që përfshijnë kryerjen e shërbimeve të menaxhimit të investimit (paragrafët BC118 dhe BC119).
- (h) ndryshoi ndalimin në paraqitjen e normave të skontimit të bazuara në aktiv, në një supozim të kundërshtueshëm (paragrafët BC134-BC144).
- (i) sqaroi aspektet e trajtimit të tipareve të pjesëmarrjes së lirë (paragrafët BC154-BC165) dhe krijoi një përjashtim të ri të qartë nga kërkesa për të veçuar dhe matur me vlerën e drejtë disa opsione për të dorëzuar një kontratë me një tipar pjesëmarrjeje të lirë (paragrafi 9 i SNRF).
- (j) përdori një opsion që një sigurues të ndryshojë politikën e tij kontabël në mënyrë që ai të rimatë pasivët e klasifikuar të sigurimit në secilën periudhë, për ndryshime në normat e interesit. Kjo zgjedhje lejon një ndryshim në politikën kontabël që zbatohet për disa pasive, por jo për të gjitha pasivët e ngjashme, siç do të kërkonte përndryshe SNK 8 (paragrafët BC174-BC177).
- (k) ndryshoi SNK 40 për të lejuar dy zgjedhje të veçanta për aktivet afatgjata materiale të investuara kur një njësi ekonomike zgjedh modelin e vlerës së drejtë ose modelin e kostos. Një zgjedhje është për aktivet afatgjata materiale të investuara që mbrojnë kontratat të cilat paguajnë një kthim të lidhur direkt me vlerën e drejtë ose kthime nga ai aktiv afatgjatë material i investuar. Zgjedhja tjetër është për të gjitha aktivet e tjera afatgjata materiale të investuara.
- (l) sqaroi zbatueshmërinë e kontabilitetit hije (paragrafët BC181-BC184).

- (m) sqaroi se një derivativ i përfshirë është i lidhur ngushtë me kontratën e sigurimit bazë nëse ato janë kaq të ndërvarura sa që një njësi ekonomike nuk mund të matë veças derivativët e përfshirë (d.m.th. pa shqyrtuar kontratën bazë) (paragrafi BC193).
- (n) sqaroi se Udhëzimi për Zbatim nuk imponon kërkesa të reja për dhënie informacionesh shpjeguese (paragrafi BC204).
- (o) fshiu kërkesën e propozuar për dhënie informacionesh shpjeguese për vlerën e drejtë të kontratave të sigurimit nga 2006 (paragrafët BC224-BC226).
- (p) siguroi një përjashtim nga zbatimi i shumicës së kërkesave për dhënie informacionesh shpjeguese për kontratat e sigurimit për shifrat krahasuese që lidhen me vitin 2004 (paragrafët 42-44 të SNRF).
- (q) konfirmoi se pagesat e shprehura në njësi mund të maten me vlerat aktuale për njësi si për kontratat e sigurimit ashtu edhe për kontratat e investimit, duke shmangur nevojën e dukshme për të veçuar një 'derivativ të përfshirë' (paragrafi AG33(g) i SNK 39, shtuar nga SNRF).

Opinionet kundër në SNRF 4

- DO1 Profesor Barth dhe zotërinjtë Garnett, Gelard, Leisenring, Smith dhe Yamanda e kundërshtuan publikimin e SNRF 4.

Kundërshtimi i Mary E Barth, Robert P Garnett, Gibert Gelard, James J Leisenring dhe John T Smith

- DO2 Zotërinjtë Garnett dhe Gelard kundërshtuan për arsyet e paraqitura në paragrafët DO3 dhe DO4 dhe Z. Garnett kundërshtoi për arsyet e dhëna në paragrafët DO5 dhe DO6. Profesor Barth dhe Zotërinjtë Leisenring dhe Smith kundërshtuan për arsyet e dhëna në paragrafët DO3-DO8 dhe Zt. Smith kundërshtoi për arsyet e dhëna në paragrafët DO9-DO13.

Përrjashtimi i përkohëshëm nga paragrafët 10-12 të SNK 8

- DO3 Profesor Barth dhe Zotërinjtë Garnett, Gelard, Leisenring dhe Smith kundërshtuan sepse SNRF 4 përjashton një njësi ekonomike nga zbatimi i paragrafëve 10-12 të SNK 8 *Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet* kur trajtohen kontrata sigurimi dhe risigurimi. Ata besojnë se të gjitha njësitë ekonomike duhet të kërkohet që të zbatohen këto paragrafe. Këta anëtarë të Bordit besojnë se kërkesat në SNK 8 kanë lidhje dhe zbatueshmëri të veçantë, nëse një SNRF ka mungesa specifikes, siç ndodh me SNRF 4, i cili lejon vazhdimin e një sërë bazash matjeje për kontratat e sigurimit dhe të risigurimit. Për shkak të mos shqyrtimit të *Kuadrin* të BSNK-së, vazhdimi i praktikave të tilla mund të çojë në njohjen e papërshtatshme, ose në dështimin e papërshtatshëm për të njohur aktivet, pasivet, kapitalin, të ardhurat dhe shpenzimet. Në këndvështrimin e këtyre anëtarëve të Bordit, nëse një njësi ekonomike nuk mund të plotësojë kërkesat bazë të paragrafëve 10-12 të SNK 8, ajo nuk duhet të lejohet t'i përshkruajë pasqyrat e saj financiare si të ishin në përputhje me Standardet Ndërkombëtare të Raportimit Financiar.
- DO4 Shqetësimet e këtyre anëtarëve të Bordit shtohen nga vonesa në përfundimin e fazës së II të projektit të Bordit mbi kontabilitetin për kontratat e sigurimit. Megjithatë faza e II është në axhendën aktive të Bordit, ka pak mundësi që Bordi të jetë në gjendje të zhvillojë një SNRF për kontratat e sigurimit në një periudhë të afërt. Prandaj është e mundshme që përjashtimi nga SNK 8 të jetë në fuqi për disa kohë.

Marzhet e investimit të ardhshëm dhe kontabiliteti hije

- DO5 Profesor Barth dhe Zotërinjtë Garnett, Leisenring dhe Smith kundërshtuan për arsyen se ato nuk do të lejonin njësitë ekonomike të ndryshonin politikat kontabël të tyre për kontratat e sigurimit dhe të risigurimit me politika që përfshijnë përdorimin e marzheve të investimit të ardhshëm në matjen e pasiveve të sigurimit. Ata ishin dakord me qëndrimin e shprehur në paragrafin BC 134 se flukset e mjeteve monetare nga një aktiv janë të parëndësishëm për matjen e një pasivi (me përjashtim të atyre flukseve të mjeteve monetare, që ndikojnë flukset që vijnë nga pasivi ose nga karakteristikat e kredisë së pasivit). Prandaj ata besojnë se ndryshimi në një politikë kontabël për kontratat e sigurimit që përdorin marzhe të investimit të ardhshëm për të matur pasivet që vijnë nga kontratat e sigurimit, zvogëlon përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare të një siguresi. Ata nuk besojnë se aspektet e tjera të një modeli kontabël për kontratat e sigurimit mund të tejkalojë këtë zvogëlim.
- DO6 Gjithashtu, këta katër anëtarë të Bordit nuk do të lejonin që njësitë ekonomike të ndryshojnë politikat e tyre kontabël për kontratat e sigurimit dhe të risigurimit me politika që përfshijnë përdorimin e asaj që quhet kontabiliteti hije. Ata nuk besojnë se ndryshimet në vlerën kontabël të pasiveve të sigurimit (përfshirë kostot përkatëse të shtyra të blerjes dhe aktivet përkatëse jo-materiale) sipas kontabilitetit hije, duhet të njihen direkt në kapital. Është e papërshtatshme që këto ndryshime në matjen e pasivit të llogariten në bazë të ndryshimeve në matjen e aktiveve. Këta anëtarë Bordi besojnë se këto ndryshime në pasivet e sigurimit sjellin shpenzim, e të cilat sipas *Kuadrin* të BSNK duhet të njihen në fitim ose humbje.

Instrumentat financiarë me një tipar të pjesëmarrjes së lirë

- DO7 Profesor Barth dhe Zotërinjtë Leisenring dhe Smith nuk do të lejonin që njësitë ekonomike të trajtojnë një instrument financiar me një tipar të pjesëmarrjes së lirë, me një bazë që ndryshon nga ajo e kërkuar nga SNK 32 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese dhe Paraqitja* dhe SNK 39 *Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja*. Këto Standarde kërkojnë që njësitë ekonomike të veçojnë përbërësit e një instrumenti financiar të përbërë, të njohin përbërësin pasiv fillimisht me vlerën e drejtë dhe të ngarkojnë çdo vlerë të mbetur tek përbërësi kapital. Të tre këta anëtarë Bordi besojnë se vështirësia në përcaktimin nëse një tipar i

pjesëmarrjes së lirë është një pasiv ose kapital, nuk pengon zbatimin e kërkesave të matjes në SNK 39 për përbërësit pasiv dhe kapital, sapo njësia ekonomike bën atë përcaktim. Të tre këta anëtarë Bordi besojnë se një njësi ekonomike do të keqparaqesë shpenzimet e interesit nëse përbërësi i pasivit financiar nuk është matur fillimisht me vlerën e tij të drejtë.

- DO8 Të tre këta anëtarë Bordi do të kërkonin që njësitet ekonomike të sigurohen në të gjitha rastet se pasivi i njohur, si instrument financiar me një tipar të pjesëmarrjes së lirë, nuk është më i vogël se shuma që do të rezultonte nga zbatimi i SNK 39 për elementin e garantuar. Paragrafi 35 i SNRF 4 kërkon këtë, nëse një njësi ekonomike nuk klasifikon asnjë ose klasifikon disa nga tiparet si një pasiv, por jo nëse i klasifikon të gjitha tiparet si një pasiv.

Instrumentat financiarë

- DO9 Edhe Z. Smith kundërshton SNRF 4 sepse ai beson se ai i përkufizon kontratat e sigurimit shumë gjerë dhe bën përjashtime të panevojshme nga objekti i SNK 32 dhe SNK 39. Në këndvështrimin e tij, kjo gjë lejon strukturimin e kushteve kontraktuale për të shmangur kërkesat e atyre standardeve, duke zvogëluar efektivitetin e tyre dhe duke shtuar ndërlkime të rëndësishme në interpretimin dhe zbatimin e tyre dhe të SNRF 4. Ai beson se shumë nga përjashtimet, të bazuara në dëshirën për të shmangur ndryshime në sisteme, janë të panevojshme sepse në përgjithësi, ato janë pothuaj të palidhura me fazën e dytë të projektit për kontratat e sigurimit dhe se krijojnë një frenim për zgjerimin e sistemeve para përfundimit të fazës së dytë të atij projekti. Z. Smith beson se SNK 32 dhe SNK 39 tashmë përmbajnë zgjidhjet e duhura nëse matjet nuk mund të bëhen në mënyrë të besueshme dhe se këto zgjidhje i bëjnë transparente kufizimet e sistemeve.
- DO10 Paragrafi 10 i SNRF 4 kërkon që një sigures të veçojë një përbërës depozitë të një kontrate sigurimi, nëse siguresi mund të masë përbërësin depozitë veças dhe nëse përndryshe, politikat kontabël të siguresit nuk kërkojnë që të njihen të gjitha të drejtat dhe detyrimet që vijnë nga përbërësi depozitë. Z. Smith vë në dukje se përbërësi depozitë përbëhet tërësisht nga pasive financiare ose aktive financiare. Prandaj, ai beson se përbërësi depozitë i të gjitha kontratëve të sigurimit duhet të jetë i veçuar. Z. Smith vëren se SNK 32 tashmë kërkon që përbërësi pasiv i një instrumenti financiar të përbërë, të veçohet me vlerën e tij të drejtë me çdo mbetje të trajtuar si kapital. Ai beson se kjo metodë mund të zbatohet në mënyrë të ngjashme, kur një kontratë sigurimi përmban një pasiv financiar dhe do të paraqiste një zgjidhje më të mirë.
- DO11 SNRF 4 amendon SNK 39 duke deklaruar se një derivativ i përfshirë dhe kontrata bazë e sigurimit janë të lidhura ngushtë, po qe se ato janë kaq të ndërvarura, sa që një njësi ekonomike nuk mund të matë veças derivativët e përfshirë. Kjo krijon një përjashtim nga kërkesa në SNK 39 për trajtimin e derivativëve të tillë të përfshirë me vlerën e drejtë. Z. Smith nuk bie dakord me këtë ndryshim. Veçanërisht, nëse një kontratë lejon një mbajtës së policës së sigurimit të marrë një shlyerje në mjete monetare të bazuar në derivativ, në vend të mbajtjes së sigurimit, Z. Smith beson se alternativa e shlyerjes në mjete monetare të bazuar në derivativ është një pasiv financiar dhe duhet të matet me vlerën e drejtë.
- DO12 Për kontratat e diskutuara në paragrafin e mësipërm, Z. Smith beson se SNK 39 tashmë siguron një zgjidhje më të mirë, e cila nuk do të nxisë strukturimin për të përfutur nga një përjashtim i SNK 39. Ai kërkon që e gjithë kontrata të matet me vlerën e drejtë nëse një derivativ i përfshirë nuk mund të veçohet në mënyrë të besueshme nga kontrata bazë. Megjithatë, Z. Smith do ta amendonte SNK 39 për të kërkuar matjen me kosto, nëse një kontratë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme me vlerën e drejtë në tërësinë e saj dhe, nëse përmban një përbërës të rëndësishëm sigurimi, si dhe një derivativ të përfshirë. Ky amendament do të ishte i qëndrueshëm me kërkesa të ngjashme në SNK 39 për instrumenta kapitali të pakuotuar. Për t'i bërë më transparente kufizimet e sistemeve, Z. Smith do të shtonte dhënien e informacioneve shpjeguese të kërkuara nga SNK 32, përfshirë faktin që vlera e drejtë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme, një përshkrim të kontratave të sigurimit në fjalë, vlerat kontabël të tyre, një shpjegim pse vlera e drejtë nuk mund të matet në mënyrë të besueshme dhe nëse është e mundur, nivelin e vlerësimeve brenda të cilit mund të bien vlerat e drejta.
- DO13 Z. Smith do të përjashtonte nga përkufizimi i kontratës së sigurimit ato kontrata, të cilat shihet se transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi në fillimin e tyre, vetëm sepse ato përfshijnë një opsion vlerësimi, i cili lejon mbajtësin të blejë sigurimin me një çmim të caktuar në një datë të mëvonëshme. Gjithashtu, ai do të përjashtonte nga përkufizimi ato kontrata, në të cilat përbërësi i sigurimit ka skaduar. Ai beson se çdo detyrim i mbetur është një instrument financiar që duhet të trajtohet sipas SNK 39.

Kundërshtimi i Tatsumi Yamada

- DO14 Z. Yamada kundërshtoi publikimin e SNRF 4 sepse ai beson se ky nuk zgjidh në mënyrë të përshtatshme mospërputhjen në bazën e matjes midis aktiveve financiare të siguresve dhe pasiveve të tyre të sigurimit. Në mënyrë më specifike:
- (a) ai kundërshton përfshirjen e një opsioni për të futur një normë skontimi aktuale për përcaktimin e pasiveve të sigurimit.

- (b) ai beson se Bordi duhet të sigurojë një mjet praktik për të pakësuar efektin e mospërputhjes kontabël duke përdorur metodat e bazuara pjesërisht në disa praktika ekzistuese, të cilat përfshijnë një përdorim më të gjerë por të kufizuar të kostos së amortizuar.

Opsioni për të paraqitur një normë skontimi aktuale

- DO15 Z. Yamanda kundërshton paragrafin 24 të SNRF i cili, për përcaktimin e pasiveve të sigurimit, krijon një opsion për paraqitjen e një norme skontimi aktuale të bazuar në treg. Ai mirëkupton qëndrimin e shprehur në paragrafin BC175 se duke paraqitur një normë skontimi aktuale të bazuar në treg për pasivet e sigurimit kundrejt një norme skontimi historike do të përmirësojë përshtatshmëria dhe besueshmëria e pasqyrave financiare të siguruesit. Megjithatë, siç shpjegohet në paragrafin BC126, Bordi nuk do të trajtojë normat e skontimit dhe bazën për rregullimet e rrezikut deri në fazën II. Prandaj Z. Yamanda beson se nuk është e përshtatshme të trajtohet matja e pasiveve të sigurimit në fazën e I të këtij projekti.
- DO16 Veç kësaj, Z. Yamanda beson se do të ishte një test i shtrënguar të vlerësohej, nëse ndryshimet në vlerën kontabël të pasiveve të përcaktuara të sigurimit, zbusin ndryshimet në vlerën kontabël të aktiveve financiare. Pa një test të tillë, drejtimi do të jetë i lirë të vendosë për shkallën e futjes së rimatjeve të pasiveve të sigurimit. Prandaj, ai nuk ra dakord me përfundimin e Bordit në paragrafin BC176, se 'rritja në përshtatshmërinë dhe besueshmërinë nga paraqitja e një norme aktuale skontimi, mund të kapërcejë disavantazhet e lejitimit të politikave kontabël, të cilat nuk zbatohen në mënyrë të qëndrueshme për të gjitha pasivet e ngjashme'.
- DO17 Gjithashtu, sipas opinionit të Z. Yamanda, opsioni i paraqitur në paragrafin 24 nuk është një mënyrë efektive për të zvogëluar mospërputhjen kontabël. Ai është dakord me analizën e Bordit se 'shumë sigurues mund të mos kenë sisteme për të rregulluar pasivet për ndryshimet në normën e interesit, dhe mund të mos dëshirojnë të zhvillojnë sisteme të tilla, madje edhe për pasive të klasifikuara kundrejt të gjitha pasiveve, siç shpjegohet në paragrafin BC177(d)(i).

Aktivet e mbajtura për të mbrojtur pasivet e sigurimit

- DO18 Siç deklarohet në paragrafin BC171, shumë nga ata që u përgjigjën për PP 5, nxitën Bordin të kërkojë mënyra për zvogëlimin e mospërputhjeve kontabël. Z. Yamanda vë në dukje se SNRF 4 siguron disa zgjidhje të kufizuara për mospërputhjen kontabël duke qartësuar se mund të përdoret kontabiliteti hije dhe, duke amenduar SNK 40 për të lejuar dy zgjedhje të veçanta kur një njësi ekonomike zgjedh modelin e vlerës së drejtë ose modelin e kostos për aktivet afatgjata materiale të investuara. Gjithashtu, SNRF 4 jep një opsion për futjen e një norme skontimi aktuale të bazuar në treg për përcaktimin e pasiveve të sigurimit por, për arsyet e dhëna në paragrafët DO15-DO17, Z. Yamanda nuk e mbështet këtë opsion.
- DO19 Z. Yamanda beson se do të ishte e përshtatshme që të sigurohej një mënyrë gjerësisht e zbatueshme për zbutjen e efektit të mospërputhjes kontabël. Për shkak se faza I është vetëm një hap bazë për fazën II, Z. Yamanda mendon se zgjidhja e vetme e zbatueshme për një periudhë afatshkurtër është ajo e bazuar në praktikën ekzistuese të siguruesve. Ai beson se nëse lejohet rimatja e pasiveve të sigurimit me një normë skontimi aktuale të bazuar në treg, si një mjet për zgjidhjen e mospërputhjes, në fazën I duhet të lejohet gjithashtu, një kategori e re e aktiveve e mbajtur me koston e amortizuar si 'borxhi i shënuar i letrave me vlerë për politikën rezerve' në Japoni (DSR).
- DO20 Ndonëse Z. Yamanda pranon se metoda DSR nuk do të sjellë matje më të përshtatshme dhe më të besueshme, ai vë në dukje se siguruesit kanë disa vite eksperience në përdorimin e kësaj metode, e cila ishte krijuar në 2000 kur Japonia prezantoi një standard kontabël për instrumentat financiarë, i cili është i ngjashëm me SNK 32 dhe 39. Ai beson se në fazën I nuk ka zgjidhje perfekte dhe së bashku me dhënien e informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë të kërkuar nga SNK 32, metoda DSR do të japë një zgjidhje të arsyeshme për fazën I. Prandaj ai nuk pajtohet me përfundimin e Bordit në paragrafin BC178, se ndryshimi i kërkesave ekzistuese të matjes në SNK 39 për aktivet financiare 'do të zvogëlonte rëndësinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare në një shkallë të papranueshme'. Në të vërtetë, Z. Yamanda beson se përjashtimi në SNRF 4 nga paragrafët 10-12 i SNK 8 mund të zbehtë përshtatshmërinë dhe besueshmërinë e pasqyrave financiare më shumë se sa do ta bënte futja e metodës DSR. }

PËRMBAJTJA*paragrafët***UDHËZUES PËR ZBATIMIN E****SNRF 4 KONTRATAT E SIGURIMIT****HYRJE****IG1****PËRKUFIZIMI I KONTRATËS SË SIGURIMIT****IG2****DERIVATIVËT E PËRFSHIRË****IG3-IG4****VEÇIMI I NJË PËRBËRËSI DEPOZITË****IG5****KONTABILITETI HIJE****IG6-IG10****DHËNIA E INFORMACIONEVE SHPJEGUESE****IG11-IG71****Qëllimi i këtij udhëzimi****IG11-IG14****Materialiteti****IG15-IG16****Shpjegimi i shumave të njohura****IG17-IG40**

Politikat kontabël

IG17-IG18

Aktivet, pasivet, të ardhurat dhe shpenzimet

IG19-IG30

Supozimet e rëndësishme dhe burime të tjera të vlerësimit të pasigurisë

IG31-IG33

Ndryshime në supozime

IG34-IG36

Ndryshime në pasivet e sigurimit dhe zërat e lidhur

IG37-IG40

Natyrë dhe madhësia e rreziqeve që rrjedhin nga kontratat e sigurimit**IG41-IG71**

Objektivat e menaxhimit të rrezikut dhe politikat për zbutjen e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit

IG48

Rreziku i sigurimit

IG51-IG51A

Ndjeshmëria ndaj rrezikut të sigurimit

IG52-IG54A

Përqendrimet e rrezikut të sigurimit

IG55-IG58

Zhvillimi i kërkesave

IG59-IG61

Rreziku i kredisë, rreziku i likuiditetit dhe rreziku i tregut.

IG62-IG65G

Rreziku i kredisë

IG64A-IG65A

Rreziku i likuiditetit

IG65B-IG65C

Rreziku i tregut

IG65D-IG65G

Ekspozimet ndaj rrezikut të tregut sipas derivativëve të përfshirë

IG66-IG70

Treguesit kryesorë të performancës**IG71****IG SHEMAJ***paragrafi më pas***1 Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi****IG2****2 Derivatvët e përfshirë****IG4****3 Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi****IG5****4 Kontabiliteti hije****IG10****5 Dhënia e informacioneve shpjeguese për zhvillimin e kërkesave****IG61**

Udhëzues për zbatimin e SNRF 4 *Kontratat e Sigurimit*

Ky udhëzim shoqëron por nuk është pjesë e SNRF 4.

Hyrje

IG1 Ky udhëzim për zbatim:

- (a) ilustron se cilat kontrata dhe cilët derivativë të përfshirë janë brenda objektit të SNRF (shih paragrafët IG2-IG4).
- (b) përfshin një shembull të një kontrate sigurimi e cila përmban një përbërës depozitë që duhet të veçohet (paragrafi IG5).
- (c) ilustron kontabilitetin hije (paragrafët IG6-IG10).
- (d) diskuton sesi një sigurve mund të plotësojë kërkesat e SNRF për dhënie informacionesh shpjeguese (paragrafët IG11-IG71).

Përkufizimi i kontratës së sigurimit

IG2 IG Shembulli 1 ilustron zbatimin e përkufizimit të një kontrate sigurimi. Shembulli nuk ilustron të gjitha rrethanat e mundshme.

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.1	Kontrata e sigurimit (shih përkufizimin në Shtojcën A të SNRF dhe udhëzimin në Shtojcën B).	Brenda objektit të SNRF me përjashtim të rastit të mbulimit nga përjashtimet e objektit në paragrafin 4 të SNRF. Disa derivativë të përfshirë dhe përbërës depozite mund të veçohen (shih IG Shembujt 2 dhe 3 dhe paragrafët 7-12 të SNRF).
1.2	Përfitimi nga vdekja që mund të tejkalojë shumat e pagueshme në dorëzim ose maturim.	Kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur shuma e kushtëzuar është e parëndësishme në të gjithë skenarët (rastet) që kanë përmbajtje tregtare). Lëshuesi mund të pësojë një humbje të rëndësishme në një kontratë individuale nëse mbajtësi i policës së sigurimit vdes më herët. Shih IG Shembujt 1.23-27 për diskutim të mëtejshëm mbi gjobat nga dorëzimi

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.3	Një kontratë e lidhur për njësi që paguan përfitime të lidhura me vlerën e drejtë të një grupi aktivesh. Përfitimi është 100 përqind i vlerës për njësi në dorëzim ose maturim dhe 101 përqind e vlerës për njësi në rast vdekje.	Kjo kontratë përmban një përbërës depozitë (100 përqind e vlerës për njësi) dhe një përbërës siguri (përfitimi shtesë i vdekjes prej 1 përqind). Paragrafi 10 i SNRF lejon veçimin (por e kërkon atë vetëm nëse përbërësi i sigurimit është material dhe nxjerrësi nuk do të njohë ndryshe të gjitha detyrimet dhe të drejtat që vijnë nga përbërësi depozitë). Nëse përbërësi depozitë nuk është i veçuar, e gjithë kontrata është një kontratë investimi sepse përbërësi i sigurimit është i parëndësishëm në raport me gjithë kontratën.
1.4	Pagesa vjetore për sigurimin e jetës.	Kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur shuma e kushtëzuar është e parëndësishme në të gjithë skenarët që kanë përmbajtje tregtare). Lëshuesi mund të pësojë një humbje të rëndësishme në një kontratë individuale nëse përfituesi i të përvitshmes jeton më gjatë sesa pritet.
1.5	Ndihmë e pastër. Personi i siguruar merr një pagesë për mbijetesën në një datë të caktuar por përfituesit nuk marrin asgjë nëse personi i siguruar vdes më parë.	Kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur transferimi i rrezikut të sigurimit është i parëndësishëm). Nëse një grup relativisht homogjen libri dhurimesh të pastra njihet se përbëhet nga kontrata, të cilat të gjitha transferojnë rrezik sigurimi, siguruuesi mund të klasifikojë të gjithë librin si kontrata sigurimi pa analizuar çdo kontratë për të identifikuar disa dhurime të pastra jo-derivative të cilat transferojnë rrezik të parëndësishëm sigurimi (shih paragrafin B25).
1.6	E përvitshmja e shtyrë: mbajtësi i policës së sigurimit do të marrë ose mund të zgjedhë të marrë një të përvitshme të kushtëzuar të jetës me këste të garantuara që në fillim.	Kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur transferimi i rrezikut të sigurimit është i parëndësishëm). Kontrata transferon rrezik mortaliteti tek siguruuesi që në fillim sepse siguruuesi mund të duhet të paguajë përfitime shtesë të rëndësishme për një kontratë individuale nëse përfituesi zgjedh të marrë të përvitshmen e kushtëzuar të jetës dhe jeton më gjatë sesa pritet (me përjashtim të rastit kur shuma e kushtëzuar është e parëndësishme në të gjitha skenarët (rastet) që kanë përmbajtje tregtare).

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.7	E përvitshmja e shtyrë: mbajtësi i policës së sigurimit do të marrë ose mund të zgjedhë të marrë një të përvitshme të kushtëzuar të jetës me këste që prevalojnë kur e përvitshmja fillon.	<p>Jo një kontratë sigurimi që në fillim nëse siguruesi mund të rrimojë rrezikun e mortalitetit pa kufizime. Brenda objektit të SNK 39 <i>Instrumentat Financiarë: Njohja dhe Matja</i> me përjashtim të rastit kur kontrata përmban një tipar të pjesëmarrjes së lirë.</p> <p>Do të bëhet një kontratë sigurimi nëse fiksohet kësti i të përvitshmes (me përjashtim të rastit kur shuma e kushtëzuar është e parëndësishme në të gjitha skenaret që kanë përmbajtje tregtare).</p>
1.8	Kontratë investimi ^(a) që nuk përmban një tipar të pjesëmarrjes së lirë.	Brenda objektit të SNK 39.
1.9	Kontratë investimi që përmban një tipar të pjesëmarrjes së lirë.	Paragrafi 35 i SNRF paraqet kërkesat për këto kontrata të cilat përjashtohen nga objekti i SNK 39.
1.10	Kontratë investimi në të cilën pagesat janë të lidhura në mënyrë kontraktuale (pa liri) për kthime mbi një grup të caktuar aktivesh të mbajtur nga nxjerrësi.	Brenda objektit të SNK 39. Pagesat e shprehura në vlera për njësi duke paraqitur vlerën e drejtë të aktiveve të caktuara maten me vlerën për njësi aktuale (shih paragrafin AG33(g) të Shtojcës A të SSNK 39).
1.11	Kontratë që i kërkon nxjerrësit të bëjë pagesa të caktuara për të rimbursuar mbajtësin për një humbje që pëson për shkak se një borxhli (debitor) i caktuar nuk bën pagesat kur ato kërkojnë në përputhje me termat fillestare ose të modifikuara të një instrumenti borxhi. Kontrata mund të ketë forma ligjore të ndryshme (p.sh. kontratë sigurimi, garancie ose letër kredie).	<p>Kontratë sigurimi por brenda objektit të SNK 39 dhe jo të SNRF 4. Megjithatë, nëse nxjerrësi ka pohuar më parë në mënyrë të qartë se i sheh këto kontrata si kontrata sigurimi dhe ka përdorur kontabilitetin e zbatueshëm për kontratat e sigurimit, nxjerrësi mund të zgjedhë të zbatojë ose SNK 39 dhe SNK 32 ose SNRF 4 për kontrata të tilla të garancisë financiare.</p> <p>Forma ligjore e kontratës nuk ndikon njohjen dhe matjen e saj.</p> <p>Kontabiliteti i mbajtësit të kësaj kontrate përjashtohet nga objekti i SNK 39 dhe SNRF 4 (me përjashtim të rastit kur kontrata është një kontratë risigurimi). Prandaj zbatohen paragrafët 10-12 të SNK 8 <i>Politikat Kontabël, Ndryshimet në Vlerësimet Kontabël dhe Gabimet</i>. Këto paragrafë specifikojnë kriteret për t'u përdorur në zhvillimin e një politike kontabël nëse asnjë SNRF nuk zbatohet në mënyrë specifike për një zë.</p>

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.12	Një garanci e lidhur kredie që nuk kërkon si parakusht për pagesë, që mbajtësi të ekspozohet dhe të pësojë një humbje në rast se debitori nuk bën pagesat kur duhet mbi aktivin e garantuar. Një shembull i një garancie të tillë është një që kërkon pagesa në përgjigje të ndryshimeve në një klasifikim të caktuar kredie ose indeks të caktuar kredie.	Jo një kontratë sigurimi. Një derivativ brenda objektit të SNK 39.
1.13	Fond garancie krijuar me kontratë. Kontrata kërkon që të gjithë pjesëmarrësit të paguajnë kontribute ndaj fondit në mënyrë që ajo të plotësojë detyrimet e shkaktuara nga pjesëmarrësit (dhe ndoshta dhe të tjerët). Pjesëmarrësit zakonisht do të jenë nga e njëjta industri p.sh sigurimet, bankat ose udhëtimet.	Kontrata që krijon fondin e garancisë është një kontratë sigurimi (shih IG Shembull 1.11).
1.14	Fond garancie krijuar me ligj (statut).	Angazhimi i pjesëmarrësve për të kontribuar në fond nuk vendoset nga një kontratë prandaj nuk është kontratë sigurimi. Brenda objektit të SNK 37 <i>Provizionet, Pasivet e Kushtëzuara dhe Aktivët e Kushtëzuara</i> .
1.15	Sigurimi i vlerës së mbetur ose garancia e vlerës së mbetur. Garanci nga një palë e vlerës së drejtë të një aktivi jo-financiar, të mbajtur nga një përfitues i sigurimit ose garancisë, në një datë të ardhshme	<p>Kontratë sigurimi brenda objektit të SNRF (me përjashtim të rastit kur ndryshimet në kushtin e aktivitet kanë një efekt të parëndësishëm). Rreziku i ndryshimeve në vlerën e drejtë të një aktivi jo-financiar nuk është një rrezik financiar sepse vlera e drejtë pasqyron jo vetëm ndryshimet në çmimet e tregut për aktive të tilla (një variabël financiar) por gjithashtu kushtin e një aktivi specifik të mbajtur (një variabël jo-financiar).</p> <p>Megjithatë, nëse kontrata kompenson përfituesin vetëm për ndryshimet në çmimet e tregut dhe jo për ndryshimet në kushtin e aktivitet të përfituesit, kontrata është një derivativ brenda objektit të SNK 39.</p> <p>Garancitë e vlerës së mbetur të dhëna nga një qiramarrës nën një kontratë qiraje financiare janë brenda objektit të SNK 17 <i>Qiratë</i>.</p>
1.16	Garancitë e produkteve të nxjerra direkt nga një prodhues, ndërmjetës ose shitës me pakicë.	Kontratë sigurimi por të përjashtuara nga objekti i SNRF (shih SNK 18 <i>Të Ardhurat</i> dhe SNK 37).
1.17	Garancitë e produkteve të nxjerra nga një palë e tretë.	Kontrata sigurimi, nuk përjashtohen nga objekti. Trajtim i njëjtë si kontratat e tjera të sigurimit.

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.18	Kontratë sigurimi në grup që i jep siguruesit një të drejtë kontraktuale të detyrueshme dhe jo të anulueshme për të rimarë të gjitha kërkesat e paguara të primeve të ardhshme me një kompensim të përshtatshëm për vlerën në kohë të parasë.	Rreziku i sigurimit është i parëndësishëm. Prandaj kontrata është një instrument financiar brenda objektit të SNK 39. Komisionet e shërbimit janë brenda objektit të SNK 18 (nihen kur kryhen shërbimet, subjekt i kushteve të ndryshme).
1.19	Obligacionet e katastrofës: obligacione në të cilat principali, pagesat e interesit ose të dyja bashkë pakësohen nëse ndodh një ngjarje shënuese e caktuar dhe ngjarja shënuese nuk përfshin një kusht që shitësi i obligacionit të pësojë një humbje.	Instrument financiar me derivativ të përfshirë. Sëbashku mbajtësi dhe shitësi matin derivativin e përfshirë me vlerën e drejtë.
1.20	Obligacionet e katastrofës: obligacione në të cilat principali, pagesat e interesit ose të dyja bashkë pakësohen në mënyrë të rëndësishme nëse ndodh një ngjarje shënuese e caktuar dhe ngjarja shënuese nuk përfshin një kusht që shitësi i obligacionit të pësojë një humbje.	Kontrata është një kontratë sigurimi dhe përmban një përbërës sigurimi (me shitësin si mbajtës police sigurimi dhe mbajtësin si sigurues) dhe një përbërës depozitë. (a) Nëse kushtet e specifikuar plotësohen, paragrafi 10 i SNRF kërkon që mbajtësi të veçojë përbërësin depozitë dhe të zbatojë ndaj tij SNK 39. (b) Shitësi trajton përbërësin sigurim si risigurim nëse ai përdor obligacionin për atë qëllim. Nëse shitësi nuk përdor përbërësin e sigurimit si risigurim, nuk është brenda objektit të SNRF, i cili nuk trajton kontabilitetin e mbajtësve të policës së sigurimit për kontratat direkte të sigurimit. (c) Sipas paragrafit 13 të SNRF mbajtësi mund të vazhdojë trajtimin e vet ekzistues për përbërësin e sigurimit me përjashtim të rastit kur përfshin praktika të ndaluara nga paragrafi 14.
1.21	Një kontratë sigurimi e nxjerrë nga një sigurues për një plan të përcaktuar përfitimi pensioni që mbulon punonjësit e siguruesit ose të një njësie ekonomike tjetër të konsoliduar brenda të njëjtave pasqyra financiare si siguruesi.	Në përgjithësi kontrata do të eliminohet nga pasqyrat financiare, të cilat do të përfshijnë: (a) shumën e plotë të detyrimit për pension sipas SNK 19 <i>Përfitimet e Punonjësve</i> , pa zbritje të të drejtave të skemës sipas kontratës. (b) jo pasive për mbajtësit e policave të sigurimit sipas kontratës. (c) aktivet që mbrojnë kontratën.

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.22	Një kontratë sigurimi e nxjerrë për punonjësit si rezultat i një plani të përcaktuar kontributësh pensioni. Përfitimet kontraktuale për shërbimin e punonjësve në periudhat aktuale dhe të mëparëshme që nuk janë të kushtëzuara nga shërbimet e ardhshme. Gjithashtu siguruksi nxjerr kontrata të ngjashme me të njëjtat afate për palët e treta.	Kontratë sigurimi brenda objektit të SNRF. Nëse punëdhënësi paguan pjesë ose të gjitha primet e punonjësit, pagesa nga punëdhënësi është një përfitim punonjësi brenda objektit të SNK 19. Shih gjithashtu SNK 19 paragrafët 39-42 dhe 104-104D. Gjithashtu një 'politikë kualifikuese sigurimi' sipas përkufizimit në SNK 19 nuk ka nevojë të plotësojë përkufizimin e një kontrate sigurimi në këtë SNRF.
1.23	Kontratë huaje që përmban një komision parapagimi nga i cili hiqet dorë nëse parapagimi rezulton nga vdekja e huamarrësit.	Jo një kontratë sigurimi. Para hyrjes në kontratë, huamarrësi nuk ndesh rrezik që korrespondon me komisionin e parapaguar. Kështu që, ndonëse kontrata e huasë ekspozon huadhënësin ndaj rrezikut të mortalitetit ai nuk transferon një rrezik para ekzistues nga huamarrësi. Kështu rreziku i lidhur me heqjen dorë të mundshme në rast vdekje, të komisionit të parapaguar nuk është rrezik sigurimi (paragrafët B12 dhe B24(b) të Shtojcës B të SNRF).
1.24	Kontratë huaje që heq dorë nga shlyerja e gjithë tepricës së huasë nëse huamarrësi vdes.	Kjo kontratë përmban një përbërës depozitë (huanë) dhe një përbërës sigurimi (heqjen dorë nga balanca e huasë në rast vdekje, ekuivalente me një përfitim në mjete monetare në rast vdekje). Nëse kushtet e specifikuara plotësohen paragrafi 10 i SNRF kërkon ose lejon veçimin. Nëse përbërësi depozitë nuk është i veçuar, kontrata është një kontratë sigurimi nëse përbërësi sigurim është i rëndësishëm në raport me gjithë kontratën.
1.25	Një kontratë lejon nxjerrësin të zbrisë një rregullim të vlerës së tregut (RVT) nga vlerat e dorëzimit ose përfitimet në rast vdekje për të pasqyruar çmimet aktuale të tregut për aktivet bazë. Kontrata nuk lejon një rregullim të vlerës së tregut për përfitimet në maturim.	Mbajtësi i policës së sigurimit merr një përfitim shtesë mbijetese për shkak se rregullimi vlerës së tregut zbatohet në maturim. Ky përfitim është një dhurim i pastër (shih IG Shembulli 1.5). Nëse rreziku që transferohet nga ky përfitim është i rëndësishëm, kontrata është një kontratë sigurimi.
1.26	Një kontratë lejon nxjerrësin të zbrisë një rregullim të vlerës së tregut (RVT) nga vlerat në dorëzim ose pagesat në maturim për të pasqyruar çmimet aktuale të tregut për aktivet bazë. Kontrata nuk lejon një rregullim të vlerës së tregut për përfitimet në rast vdekje.	Mbajtësi i policës së sigurimit merr një përfitim shtesë në rast vdekje për shkak se rregullimi vlerës së tregut zbatohet në rast vdekje. Nëse rreziku që transferohet nga ky përfitim është i rëndësishëm, kontrata është një kontratë sigurimi.

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.27	Një kontratë lejon nxjerrësin të zbresë një rregullim të vlerës së tregut (RVT) nga pagesat e dorëzimit për të pasqyruar çmimet aktuale të tregut për aktivet bazë. Kontrata nuk lejon një rregullim të vlerës së tregut për përfitimet në rast vdekje dhe në maturim. Shuma e pagueshme në rast vdekje ose në maturim është shuma fillestare e investuar plus interesin.	<p>Mbajtësi i policës së sigurimit merr një përfitim shtesë për shkak se nuk zbatohet rregullim i vlerës së tregut në rast vdekje ose në maturim. Megjithatë ky përfitim nuk transferon rrezik sigurimi nga mbajtësi i policës së sigurimit për shkak se është e sigurt se mbajtësi i policës së sigurimit do të jetojë ose vdesë dhe shuma e pagueshme në rast vdekje ose në maturim rregullohet për vlerën në kohë të parasë (shih paragrafin B27 të SNRF). Kontrata është një kontratë investimi.</p> <p>Kjo kontratë kombinon dy tiparet e trajtuara në IG Shembujt 1.25 dhe 1.26. Nëse shqyrtohen veçmas këto dy tipare transferojnë rrezik sigurimi. Megjithatë nëse kombinohen ato nuk transferojnë rrezik sigurimi. Prandaj nuk është e përshtatshme të veçohet kjo kontratë në dy përbërës 'sigurimi'.</p> <p>Nëse shuma e pagueshme në rast vdekje nuk rregullohet plotësisht për vlerën në kohë të parasë, ose rregullohet në një menyre tjetër, kontrata mund të transferojë rrezik sigurimi. Nëse ky rreziku që transferohet është i rëndësishëm, kontrata është një kontratë sigurimi.</p>
1.28	Një kontratë plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi. Është nxjerrë nga një njësi ekonomike në një grup (për shembull një siguroes rob) për një njësi ekonomike tjetër në të njëjtin grup.	<p>Nëse njësitë ekonomike paraqesin pasqyra financiare individuale ose të veçanta, ato trajtojnë kontratën si një kontratë sigurimi në këto pasqyra financiare individuale ose të veçanta (shih SNK 27 <i>Pasqyrat Financiare të konsoliduara dhe të Veçanta</i>).</p> <p>Transaksioni eliminohet nga pasqyrat financiare të konsoliduara të grupit.</p> <p>Nëse kontrata brenda grupit risigurohet me një palë të tretë që nuk është pjesë e grupit, kontrata e risigurimit trajtohet si një kontratë direkte sigurimi në pasqyrat financiare të konsoliduara sepse kontrata brenda grupit eliminohet në konsolidim.</p>

IG Shembull 1: Zbatimi i përkufizimit të një kontrate sigurimi		
Tipi i kontratës		Trajtimi në fazën I
1.29	Një marrëveshje se njësi ekonomike A do të kompensojë njësinë ekonomike B për humbjet në një ose më shumë kontrata të nxjerra nga njësi ekonomike B të cilat nuk transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi.	Kontrata është një kontratë sigurimi nëse transferon rrezik të rëndësishëm sigurimi nga njësi ekonomike B tek njësi ekonomike A edhe nëse pjesë ose të gjitha kontratat individuale nuk transferojnë rrezik të rëndësishëm sigurimi tek njësi ekonomike B. Kontrata është një kontratë risigurimi nëse secila nga kontratat e nxjerra nga njësi ekonomike B është kontratë sigurimi. Përndryshe, kontrata është një kontratë direkte sigurimi.
(a) Termi 'kontratë investimi' është një term jo zyrtar i përdorur për lehtësi diskutimi. Ai i referohet një instrumenti financiar që nuk plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi.		
(b) Nëse një njësi ekonomike zbaton SNRF 7 <i>Instrumentat Financiarë: Dhënie Informacionesh Shpjeguese</i> , referenca ndaj SNK 32 zëvendësohet nga referimi ndaj SNRF 7.		

Derivatvët e përfshirë

- IG3 SNK 39 kërkon që një njësi ekonomike të veçojë derivativët e përfshirë që plotësojnë kushtet specifike nga instrumentat e tyre mbajtëse, t'i masë derivativët e përfshirë me vlerën e drejtë dhe të njohë ndryshimet në vlerën e drejtë të tyre në fitim ose humbje. Megjithatë një sigures nuk duhet të veçojë një derivativ të përfshirë nëse ai vetë plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi (paragrafi 7 i SNRF). Megjithatë, veçimi dhe matja me vlerë të drejtë e një derivativi të tillë nuk ndalohet nëse politikat kontabël ekzistuese të siguresit kërkojnë një veçim të tillë, ose nëse një sigures ndryshon politikat e tij kontabël dhe ky ndryshim plotëson kriteret në paragrafin 22 të SNRF.
- IG4 IG Shembulli 2 ilustron trajtimin e derivativëve të përfshirë që përmbajnë kontratat e sigurimit dhe kontratat e investimit. Termi 'kontratë investimi' është një term jo zyrtar i përdorur për lehtësi diskutimi. Ai i referohet një instrumenti financiar që nuk plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi. Shembulli nuk ilustron të gjitha rrethanat e mundshme. Në të gjithë shembullin fraza 'kërkohet matja me vlerën e drejtë' tregon se lëshuesit të kontratës i kërkohet:
- (a) të matë derivativin e përfshirë me vlerën e drejtë dhe të përfshijë ndryshimet në vlerën e drejtë të tij në fitim ose humbje.
 - (b) të veçojë derivativin e përfshirë nga kontrata bazë, me përjashtim të rastit kur ai mat të gjithë kontratën me vlerën e drejtë dhe përfshin ndryshimet në vlerën e drejtë në fitim ose humbje.

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë		
Tipi i derivativit të përfshirë	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi

IG Shembull 2: Derivativët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.1	Përfitimet në rast vdekje të lidhura me çmimet e kapitalit ose indeksat e kapitalit, të pagueshme vetëm në rast vdekje ose në kohën e të përvitshmes dhe jo në dorëzim ose maturim.	Tipari indeks-kapitali është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e shumave vjetore për sigurimin e jetës, janë të parëndësishme) sepse mbajtësi i policës së sigurimit përfiton nga ajo vetëm nëse ndodh ngjarja e siguruar. Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohet).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat për siguriimin e jetës janë të parëndësishme).
2.2	Përfitim në rast vdekje që është më i madh se: (a) vlera për njësi e një fondi investimi (e njëjtë me shumën e pagueshme në dorëzim ose maturim); dhe (b) minimumi i garantuar.	Tejkalimi i minimumit të garantuar ndaj vlerës për njësi është një përfitim në rast vdekje (i ngjashëm me pagesën në një kontratë me objektiv të dyfishtë, shih IG Shembull 2.19). Kjo plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme) dhe matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohet).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).
2.3	Opsioni për të marrë një të përvitshme të kushtëzuar jete me një normë të garantuar (garancitë e kombinuara të normave të interesit dhe komisionet e mortalitetit).	Opsioni i përfshirë është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohet).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë			
<i>Tipi i derivativit të përfshirë</i>		<i>Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi</i>	<i>Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi</i>
2.4	<p>Garancitë e përfshira për normat minimum të interesit në përcaktimin e vlerave në dorëzim ose në maturim që janë në para ose jo në nxjerrje dhe jo të financuara me borxh.</p>	<p>Garancia e përfshirë nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e rëndësishme janë të kushtëzuara nga jeta(a)). Megjithatë, është e lidhur ngushtë me kontratën bazë (paragrafi AG33(b) i Shtojcës A të SNK 39). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohet).</p> <p>Nëse pagesa të rëndësishme janë të kushtëzuara nga jeta, kontrata është një kontratë sigurimi dhe përmban një përbërës depozitë (minimumin e garantuar). Megjithatë, një siguruesi nuk i kërkohet të veçojë kontratën nëse ai njehtë gjitha detyrimet që vijnë nga përbërësi depozitë (paragrafi 10 i SNRF).</p> <p>Nëse anulimi i përbërësit depozite kërkon që mbajtësi i policës të anulojë përbërësin sigurim, të dy opsionet e anulimit mund të jenë të ndërvarura; Nëse opsioni për të anuluar përbërësin depozite nuk mund të matet veças (d.m.th. pa pa shqyrtuar opsionin tjetër) të dy opsionet janë konsideruar si pjesë e përbërësit sigurim (paragrafi AG33(h) i SNK 39).</p>	<p>Matja me vlerën e drejtë nuk lejohet (paragrafi AG 33(b) i SNK 39).</p>

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.5	Garancia e përfshirë e normave minimale të interesit në përcaktimin e vlerave në dorëzim ose në maturim: me para në dorë ose të financuara me borxh.	Garancia e përfshirë nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur garancia e përfshirë është e kushtëzuar nga jeta në një madhësi të rëndësishme). Kërkohet matja me vlerën e drejtë (paragrafi AG 33(b) i SNK 39).	Kërkohet matja me vlerën e drejtë (paragrafi AG 33(b) i SNK 39).
2.6	Garancia e përfshirë e pagesave minimale të përvitëshme nëse pagesat vjetore janë të lidhura në mënyrë kontraktuale me kthimet e investimeve ose çmimet e aktiveve:		
	(a) garancitë lidhen vetëm me pagesat që janë të kushtëzuara nga jeta.	Opsioni i përfshirë është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohet).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).
	(b) garancitë lidhen vetëm me pagesat që nuk janë të kushtëzuara nga jeta.	Derivativi i përfshirë nuk është kontratë sigurimi. Kërkohet matja me vlerën e drejtë (me përjashtim të rastit kur garancia shihet si e lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) për shkak se garancia është normë dysHEME interesi e pandryshueshme, që është me ose pa mjete monetare që në fillim, shih paragrafin AG33(b) të SNK 39).	Kërkohet matja me vlerën e drejtë (me përjashtim të rastit kur garancia shihet si e lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) për shkak se garancia është normë dysHEME interesi e pandryshueshme, që është me ose pa mjete monetare që në fillim, shih paragrafin AG33(b) të SNK 39).

IG Shembull 2: Derivativët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
	<p>(c) mbajtësi i policës së sigurimit mund të zgjedhë të marrë pagesat e kushtëzuara nga jeta ose pagesat që nuk janë të kushtëzuara nga jeta, si dhe garancinë që lidhet me to. Nëse mbajtësi i policës së sigurimit bën zgjedhjen, emetuesi nuk mund të rregullojë çmimin e pagesave të kushtëzuara nga jeta për të pasqyruar rrezikun që merr siguruesi në atë moment (shih paragrafin B29 të SNRF për diskutimin e kontratave me faza akumulimi dhe pagese të veçanta).</p>	<p>Opsioni i përfshirë për të përfituar nga një garanci e pagesave të kushtëzuara nga jeta është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohe).</p> <p>Opsioni i përfshirë për të marrë pagesa që nuk janë të kushtëzuara nga jeta ('opsioni i dytë') nuk është kontratë sigurimi. Megjithatë, për shkak se opsioni i dytë dhe opsioni i kushtëzuar nga jeta janë alternativë, vlerat e drejta të tyre janë të ndërruarura. Nëse ata janë kaq të ndërruarur sa emetuesi nuk mund të masë opsionin e dytë veçmas (d.m.th. pa marrë parasysh opsionin e kushtëzuar nga jeta) opsioni i dytë është i lidhur ngushtë me kontratën e sigurimit. Në këtë rast, matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohe).</p>	<p>Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).</p>

IG Shembull 2: Derivativët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.7	Garancia e përfshirë e kthimeve minimale të kapitalit në dorëzim ose në maturim.	Garancia e përfshirë nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur garancia e përfshirë është e kushtëzuar nga jeta në një madhësi të rëndësishme) dhe nuk është e lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) të sigurimit. Kërkohet matja me vlerën e drejtë.	Kërkohet matja me vlerën e drejtë.
2.8	Kthim i lidhur me kapitalin i vlefshëm në dorëzim ose në maturim.	Derivativi i përfshirë nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur kthimi lidhur me kapitalin është i kushtëzuar nga jeta në një madhësi të rëndësishme) dhe nuk është i lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) të sigurimit. Kërkohet matja me vlerën e drejtë.	Kërkohet matja me vlerën e drejtë.
2.9	Garancia e përfshirë e kthimeve minimale të kapitalit që është e vlefshme vetëm nëse mbajtësi i policës së sigurimit zgjedh të marrë një të përvitshme të kushtëzuar nga jeta.	Garancia e përfshirë është një kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme) për shkak se mbajtësi i policës së sigurimit mund të përfitojë nga garancia vetëm duke marrë një opion të përvitshmeje (nëse normat e të përvitshmes janë vendosur në fillim ose në datën e të përvitshmes). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohej).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).
2.10	Garancia e përfshirë e kthimeve minimum të kapitalit e vlefshme për mbajtësin e policës së sigurimit ose si (a) pagesë në mjete monetare (b) një e përvitshme për një periudhë të caktuar ose (c) një e përvitshme e kushtëzuar nga jeta, me norma të të përvitshmes që mbizotërojnë në datën e të përvitshmes .	Nëse pagesat e garantuara nuk janë të kushtëzuara në një madhësi të rëndësishme nga mbijetesa, opsioni për të marrë të përvitshmen e kushtëzuar nga jeta nuk transferon rrezik sigurimi derisa mbajtësi i policës së sigurimit zgjedh të marrë të përvitshmen. Prandaj garancia e përfshirë nuk është kontratë sigurimi dhe nuk është e lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) të sigurimit. Kërkohet matja me vlerën e drejtë. Nëse pagesat e garantuara janë të kushtëzuara në një madhësi të rëndësishme nga mbijetesa, garancia është një kontratë sigurimi (e ngjashme me një dhurim të pastër). Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohej).	Kërkohet matja me vlerën e drejtë.

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.11	<p>Garancia e përfshirë e kthimeve minimum të kapitalit e vlefshme për mbajtësin e policës së sigurimit ose si (a) pagesë në mjete monetare (b) një e përvitshme për një periudhë të caktuar ose (c) një e përvitshme e kushtëzuar nga jeta, me norma të të përvitshmes të vendosura që në fillim.</p>	<p>E gjithë kontrata është kontratë sigurimi nga fillimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme). Opsioni për të marrë të përvitshmen e kushtëzuar nga jeta është një kontratë e përfshirë sigurimi, kështu që nuk kërkohet matja me vlerën e drejtë (por nuk ndalohej).</p> <p>Opsioni për të marrë pagesën në mjete monetare ose të përvitshme për një periudhë të caktuar ('opsioni i dytë') nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur opsioni është i kushtëzuar në një madhësi të rëndësishme nga mbijetesa) kështu që duhet të veçohet. Megjithatë, për shkak se opsioni i dytë dhe opsioni i kushtëzuar nga jeta janë alternativë, vlerat e drejta të tyre janë të ndërruar. Nëse ata janë kaq të ndërruar sa emetuesi nuk mund të masë opsionin e dytë veçmas (d.m.th. pa marrë parasysh opsionin e kushtëzuar nga jeta) opsioni i dytë është i lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) të sigurimit. Në këtë rast, matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohej).</p>	Jo i zbatueshëm.
2.12	<p>Opsioni i mbajtësit të policës së sigurimit për të dorëzuar një kontratë për një vlerë dorëzimi në mjete monetare të specifikuar në një plan (d.m.th. jo të indeksuar dhe që nuk akumulon interes).</p>	<p>Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohet (por nuk ndalohej: Paragrafi 8 i SNRF).</p> <p>Vlera në dorëzim mund të shihet si një përbërës depozitë por SNRF nuk kërkon një sigures të veçojë një kontratë nëse ai njeh të gjitha detyrimet e tij që vijnë nga një përbërës depozitë (paragrafi 10).</p>	<p>Opsioni i dorëzimit është i lidhur ngushtë me kontratën bazë nëse vlera e dorëzimit është përafërsisht e barabartë me koston e amortizuar në çdo datë ushtrimi (paragrafi AG30(g) i SNK 39). Ndryshe, opsioni i dorëzimit matet me vlerën e drejtë.</p>

IG Shembull 2: Derivativët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.13	Opsioni i mbajtësit të policës së sigurimit për të dorëzuar një kontratë për një vlerë kontabël të bazuar në shuëmn principal dhe në normën e interesit fiks ose variabël (ose të bazuar në vlerën e drejtë të një grupi letrash me vlerë mbartëse të interesit) mundësisht pas zbritjes së një komisioni dorëzimi.	Njësoj si për vlerën e dorëzimit në mjete monetare (IG Shembulli 2.12).	Njësoj si për vlerën e dorëzimit në mjete monetare (IG Shembulli 2.12).
2.14	Opsioni i mbajtësit të policës së sigurimit për të dorëzuar një kontratë për një vlerë dorëzimi të bazuar në një çmim ose indeks kapitali ose malli.	Opsioni nuk është i lidhur ngushtë me kontratën bazë (mbajtëse) (me përjashtim të rastit kur opsioni është i kushtëzuar nga jeta në një madhësi të rëndësishme). Kërkohet matja me vlerën e drejtë (paragrafët 8 të SNRF dhe AG30(d) dhe (e) të SNK 39).	Kërkohet matja me vlerën e drejtë (paragrafi AG 30(d) dhe (e) i SNK 39).
2.15	Opsioni i mbajtësit të policës së sigurimit për të dorëzuar një kontratë me vlerën kontabël të barabartë me vlerën e drejtë të një grupi investimesh kapitali, mundësisht pas zbritjes së një komisioni dorëzimi.	Nëse siguruesi mat atë pjesë të detyrimit të tij me vlerën kontabël nuk nevojitet rregullim i mëtejshëm për opsionin (me përjashtim të rastit kur vlera e dorëzimit ndryshon ndjeshëm nga vlera kontabël) (shih paragrafin AG33(g) të SNK 39). Përndryshe, kërkohet matja me vlerën e drejtë.	Nëse siguruesi sheh vlerën kontabël si kosto e amortizuar ose si vlera e drejtë e pjesës së tij të detyrimit, nuk nevojitet rregullim i mëtejshëm për opsionin (me përjashtim të rastit kur vlera e dorëzimit ndryshon ndjeshëm nga vlera kontabël). Përndryshe, kërkohet matja me vlerën e drejtë.
2.16	Tipari kontraktual që siguron një kthim të lidhur në mënyrë kontraktuale (pa liri verpimi) me kthimin mbi aktivet e specifikuar.	Derivativi i përfshirë nuk është kontratë sigurimi dhe nuk është i lidhur ngushtë me kontratën (paragrafi AG30(h) i SNK 39). Kërkohet matja me vlerën e drejtë.	Kërkohet matja me vlerën e drejtë.

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.17	Bonus në vijimësi i paguar në maturim në mjete monetare ose si një e përvitshme për një periudhë të caktuar.	Derivativi i përfshirë (opsioni për të marë bonusin në vijimësi) nuk është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur bonusi në vijimësi është i kushtëzuar nga jeta në një madhësi të rëndësishme). Rreziku i sigurimit nuk përfshin rrezikun e gabimit ose të vijimësisë (paragrafi B15 i SNRF). Kërkohej matja me vlerën e drejtë.	Një opsion ose provizion automatik për të shtrirë afatin e mbetur deri në maturim të një instrumenti borxhi nuk është i lidhur ngushtë me instrumentin e borxhit bazë (mbajtës) me përjashtim të rastit kur ka një rregullim konkurrues të përafërt me normën e interesit aktuale të tregut në kohën e shtrirjes (paragrafi AG30(c) e SNK 39). Nëse opsioni ose provizioni nuk është i lidhur ngushtë me instrumentin bazë (mbajtës) kërkohej matja me vlerën e drejtë.
2.18	Bonusi në vijimësi i paguar në maturim si një e përvitshme e rritur e kushtëzuar nga jeta.	Derivativi i përfshirë është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme). ¹⁾ Matja me vlerën e drejtë nuk kërkohej (por nuk ndalohej).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).
2.19	Kontrata me objektiv të dyfishtë p.sh. kontrata që kërkon një pagesë që kushtëzohet nga ndërprerja e furnizimit me energji që ndikon negativisht mbajtësin (objektivi i parë) dhe një nivel të caktuar të çmimeve të energjisë (objektivi i dytë). Pagesa e kushtëzuar bëhet vetëm nëse ndodhin të dy ngjarjet e shënuara.	Derivativi i përfshirë është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur objektivi i parë nuk ka përmbajtje tregëtare). Një kontratë që kualifikohet (përmesh kriteret) si një kontratë sigurimi, në fillim ose më vonë, mbetet një kontratë sigurimi derisa të gjitha të drejtat dhe detyrimet asgjësohen ose skadojnë (paragrafi B30 i SNRF). Prandaj megjithëse ekspozimi i mbetur është i ngjashëm me një derivativ financiar pasi ka ndodhur ngjarja e siguruar, derivativi i përfshirë është ende një kontratë sigurimi dhe nuk kërkohej matja me vlerën e drejtë (por as nuk ndalohej).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur objektivi i parë nuk ka përmbajtje tregëtare).

IG Shembull 2: Derivatvët e përfshirë			
Tipi i derivativit të përfshirë		Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë sigurimi	Trajtimi nëse është përfshirë në një kontratë bazë investimi
2.20	Dividend pjesëmarrës jo i garantuar i përfshirë në një kontratë sigurimi jete. Në bazë të kontratës shuma varet nga siguruesi por bazohet në mënyrë kontraktuale në eksperiencën aktuale të siguruesit në bllokun e lidhur të kontratave të sigurimit.	Kontrata përmban një tipar të pjesëmarrjes së lirë sesa një derivativ të përfshirë (paragrafi 34 i SNRF).	Jo i zbatueshëm. E gjithë kontrata është kontratë sigurimi (me përjashtim të rastit kur pagesat e kushtëzuara nga jeta janë të parëndësishme).
(a) Pagesat janë të kushtëzuara nga jeta nëse ato kushtëzohen nga vdekja ose kushtëzohen nga mbijetesa.			

Veçimi i një përbërësi depozitë

IG5 Paragrafi 10 i SNRF kërkon që një sigurues të veçojë disa kontrata sigurimi që përmbajnë një përbërës depozitë. IG Shembulli 3 ilustron këtë kërkesë. Megjithatë rregullime të kësaj natyre janë më të zakonshme në risigurime, të njëjtat parime zbatohen edhe për sigurimin direkt. Megjithatë një siguruesi nuk i kërkohet të bëjë veçimin, nëse ai njeh të gjitha detyrimet që vijnë nga përbërësi depozitë.

IG Shembull 3: Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi

Informacion Bazë

Një kontratë risigurimi ka veçoritë që vijojnë:

- (a) Ceduesi paguan për çdo vit prime prej 10 NJM^(a) për pesë vjet.
- (b) Është përcaktuar një llogari eksperience e barabartë me 90 përqind e primeve kumulative (duke përfshirë primet shtesë të diskutuara në (c) më poshtë) minus 90 përqind të kërkesave kumulative.
- (c) Nëse terpica e llogarisë eksperiencë është negative (d.m.th. kërkesat kumulative tejkalojnë primet kumulative) ceduesi paguan një prim shtesë të barabartë me tepricën e llogarisë eksperiencë të pjestuar për numrin e viteve të mbetura për të ekzekutuar kontratën.
- (d) Në fund të kontratës, nëse terpica e llogarisë eksperiencë është pozitive (d.m.th. primet kumulative tejkalojnë kërkesat kumulative) ajo i kthehet ceduesit; nëse terpica është negative, ceduesi i paguan tepricën risiguresit si një prim shtesë.
- (e) Asnjëra palë nuk mund të anultojë kontratën para maturimit.
- (f) Humbja maksimale që siguruesi kërkohet të paguajë në çdo periudhë është 200NJM.

Kjo kontratë është një kontratë sigurimi sepse ajo transferon rrezik të rëndësishëm sigurimi tek risiguruesi. Për shembull në rastin 2 të diskutuar më sipër risiguruesi kërkohet të paguajë përfitime shtesë me një vlerë aktuale në vitin e parë prej 35NJM, e cila duket qartë se është e rëndësishme në raport me kontratën.

IG Shembull 3: Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi

Diskutimi në vijim trajton kontabilitetin nga risiguresit. Parime të ngjashme zbatohen në kontabilitetin e ceduesit.

Zbatimi i kërkesave: rasti 1 – nuk ka kërkesa

Nëse nuk ka kërkesa, ceduesi do të marrë 45NJM në vitin e pestë (90 përqind e primeve kumulative prej 50NJM). Në thelb, ceduesi ka dhënë një hua, të cilën risiguresi do ta shlyejë në një kësht të vetëm prej 45 NJM në vitin e pestë.

Nëse politikat kontabël të risiguresit kërkojnë që ai të njohë pasivin e tij kontraktual për të shlyer huanë tek ceduesi, veçimi lejohet, por nuk kërkohet. Megjithatë nëse politikat kontabël të risiguresit nuk do të kërkojnë që ai të njohë pasivin për të shlyer huanë, risiguresi kërkohet të veçojë kontratën (paragrafi 10 i SNRF).

Nëse risiguresi kërkohet që të veçojë kontratën, ose ai zgjedh të veçojë kontratën, ai vepron si vijon. Çdo pagesë nga ceduesi ka dy përbërës: një paradhënie huaje (përbërësi depozitë) dhe një pagesë për mbulimin e sigurimit (përbërësi sigurim). Duke zbatuar SNK 39 për përbërësin depozitë, risiguresit i kërkohet të matë atë fillimisht me vlerën e drejtë. Vlera e drejtë mund të përcaktohet duke skontuar flukset e ardhshme monetare nga përbërësi depozitë. Supozoni se një normë e përshtatshme skontimi është 10 përqind dhe se mbulimi i sigurimit është i njëjtë çdo vit, kështu që pagesa për mbulimin e sigurimit është e njëjtë çdo vit. Atëherë çdo pagesë prej 10NJM nga ceduesi përbëhet nga një paradhënie huaje prej 6.7NJM dhe një prim sigurimi prej 3.3NJM.

Risiguresi trajton përbërësin sigurim në të njëjtën mënyrë që ai trajton një kontratë të veçantë sigurimi me një prim vjetor prej 3.3NJM.

Lëvizjet në hua tregohen më poshtë.

Viti	Teprica e çeljes	Interesi 10 përqind	Paradhënia (shlyerja)	Teprica në fund
	NJM	NJM	NJM	NJM
0	0.00	0.00	6.70	6.70
1	6.70	0.67	6.70	14.07
2	14.07	1.41	6.70	22.18
3	22.18	2.21	6.70	31.09
4	31.09	3.11	6.70	40.90
5	40.90	4.10	(45)	0.00
Total i		11.5	(11.5)	

IG Shembull 3: Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi

Zbatimi i kërkesave: rasti 2 – kërkesë prej 150NJM në vitin 1

Shqyrtojmë tani se çfarë ndodh nëse risiguruesi paguan një kërkesë prej 150 NJM në vitin 1. Ndryshimet në llogarinë eksperiencë dhe primet shtesë që rezultojnë janë si vijon.

Viti	Primi	Primi Shtesë	Primi Gjithsej	Primi Kumulativ	Kërkesat	Kërkesat Kumulative	Primet Kumulative minus kërkesat	Llogaria eksperiencë
	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM
0	10	0	10	10	0	0	10	9
1	10	0	10	20	(150)	(150)	(130)	(117)
2	10	39	49	69	0	(150)	(81)	(73)
3	10	36	46	115	0	(150)	(35)	(31)
4	10	31	41	156	0	(150)	6	6
		<u>106</u>	<u>156</u>		<u>(150)</u>			

IG Shembull 3: Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi

Flukset rritëse të mjeteve monetare për shkak të kërkesës në vitin 1.

Kërkesa në vitin 1, krahasuar me rastin 1, sjell rritjet e flukseve monetare që jepen në vijim:

Viti	Primi Shtesë	Kërkesat	Kthimi (kompensi mi) në rastin 2	Kthimi (kompensim i) në rastin 1	Rritja neto në fluksin monetar	Vlera aktuale me 10 përqind
	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM
0	0	0			0	0
1	0	(150)			(150)	(150)
2	39	0			39	35
3	36	0			36	30
4	31	0			31	23
5	0	0	(6)	(45)	39	27
Totali	106	(150)	(6)	(45)	(5)	(35)

IG Shembull 3: Veçimi i një përbërësi depozitë të një kontrate risigurimi

Flukset rritëse të mjeteve monetare kanë një vlerë aktuale në vitin 1 prej 35NJM (duke supozuar se një normë skontimi prej 10 përqind është e përshtatshme). Duke zbatuar paragrafët 10-12 të SNRF, ceduesi veçon kontratën dhe zbaton SNK 39 për këtë përbërës depozitë (me përjashtim të rastit kur ceduesi tashmë njihet detyrimin e tij kontraktual për të shlyer përbërësin depozitë tek risiguruesi). Nëse nuk është bërë kjo, ceduesi mund të njohë 150NJM të marra në vitin 1 si një e ardhur dhe pagesat rritëse në vitet 2-5 si shpenzime. Megjithatë, në thelb risiguruesi ka paguar një kërkesë prej 35NJM dhe ka dhënë një hua prej 115NJM (150NJM minus 35NJM) e cila do të shlyhet me këtë.

Tabela në vijim tregon ndryshimet në tepricën e huasë. Tabela supozon se huaja fillestare e paraqitur në rastin 1 dhe huaja e re në rastin 2, plotësojnë kriterin për kompensim të SNK 32. Shumat e paraqitura në tabelë janë të rrumbullakosura.

Hua për (nga) risiguruesin

Viti	Teprica e çeljes	Interesi 10 përqind	Pagesat sipas planit fillestar	Pagesat shtesë në rastin 2	Teprica në fund
	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM
0	–	–	6	–	6
1	6	1	7	(115)	(101)
2	(101)	(10)	7	39	(65)
3	(65)	(7)	7	36	(29)
4	(29)	(3)	6	31	5
5	5	1	(45)	39	0
Totali		(18)	(12)	30	

(a) Në këtë Udhëzim për Zbatim, shumat monetare janë shprehur në 'njësi monetare' (NJM).

Kontabiliteti hije

- IG6 Paragrafi 30 i SNRF lejon por nuk kërkon, një praktikë që ndonjëherë përshkruhet si kontabiliteti hije. IG Shembulli 4 ilustron kontabilitetin hije.
- IG7 Kontabiliteti hije nuk është i njëjtë me kontabilitetin mbrojtës me vlerën e drejtë sipas SNK 39 dhe zakonisht, nuk do të ketë të njëjtin efekt. Sipas SNK 39, një aktiv financiar jo-derivativ ose një pasiv financiar jo-derivativ mund të përcaktohet si një instrument mbrojtës vetëm për një mbrojtje të rrezikut të këmbimit.
- IG8 Kontabiliteti hije nuk është i zbatueshëm për pasivet që vijnë nga kontratat e investimit (d.m.th. kontratat brenda objektit të SNK 39) sepse matja bazë e këtyre aktiveve (duke përfshirë trajtimin e kostove të lidhura me transaksionin) nuk varet nga vlera e aktiveve ose kthimet e aktiveve. Megjithatë, kontabiliteti hije mund të jetë i zbatueshëm për një tipar pjesëmarrje të lirë brenda një kontrate investimi nëse matja e këtij tipari varet nga vlera e aktiveve ose kthimi i aktiveve.

- IG9 Kontabiliteti hije nuk është i zbatueshëm nëse matja e një pasivi financiar nuk drejtohet direkt nga fitimet ose humbjet e realizuara mbi aktivet e mbajtura. Për shembull, supozoni se aktivet financiare maten me vlerën e drejtë dhe pasivet e sigurimit duke përdorur një normë skontimi që pasqyron normat aktuale të tregut, por nuk varet direkt nga aktivet aktuale të mbajtura. Matjet e aktiveve dhe pasiveve së bashku pasqyrojnë ndryshimet në normat e interesit, por matja e pasivit nuk varet direkt nga vlera kontabël e aktiveve të mbajtura. Prandaj, kontabiliteti hije nuk është i zbatueshëm dhe ndryshimet në vlerën kontabël të pasivit njihen në fitim ose humbje sepse SNK 1 *Paraqitja e Pasqyrave Financiar*, e kërkon që të gjithë zërat e të ardhurave ose shpenzimeve të njihen në fitim ose humbje me përjashtim të rastit kur një Standard ose Interpretim kërkon ndryshe.
- IG10 Kontabiliteti hije mund të jetë i rëndësishëm nëse ka një lidhje kontraktuale midis pagesave të mbajtësve të policave të sigurimit dhe vlerës kontabël ose kthimeve nga aktivet e zotëruara nga pronari. Nëse një njësi ekonomike përdor modelin e rivlerësimit në SNK 16 *Aktivitet Afatgjatë Materiale*, ajo njihet ndryshimet në vlerën kontabël në aktivet e zotëruaranga pronari si tepricë rivlerësimi. Nëse ajo gjithashtu, zgjedh të përdorë kontabilitetin hije, ndryshimet në matjen e pasivit të sigurimit që vijnë nga rivlerësimet e aktiveve njihen gjithashtu, si tepricë rivlerësimi.

IG Shembull 4: Kontabiliteti hije

Informacion Bazë

Sipas disa kërkesave kombëtare për disa kontrata sigurimi, kostot e shtyra të blerjes (KSHB) amortizohen gjatë jetës së kontratës, si një pjesë konstante e fitimeve bruto të vlerësuara (FBV). FBV përfshijnë kthimet nga investimi, përfshirë fitimet dhe humbjet e realizuara (por jo të përealizuara). Për të mbrojtur marëdhëniet e vlerës aktuale, interesi zbatohet si për KSHB dhe për FBV. Për thjeshtësi ky shembull nuk merr parasysh interesin dhe ri-vlerësimin e FBV.

Në krijim të një kontrate siguresi A ka KSHB prej 20NJM që lidhen me këtë kontratë dhe vlera aktuale në fillim FBV është 100NJM. Me fjalë të tjera, në krijim KSHB është 20 përqind e FBV. Kështu që për çdo 1NJM të fitimit bruto të realizuar, siguresi A amortizon KSHB me 0.20NJM. Për shembull, nëse siguresi A shet aktivet dhe një fitim prej 10NJM, siguresi A amortizon KSHB me 2NJM (20 përqind e 10NJM).

Para zbatimit të SNRF-ve për herë të parë në 2005, siguresi A maste aktivet financiare në bazë të kostos. (Prandaj FBV sipas këtyre kërkesave kombëtare shqyrton vetëm fitimet dhe humbjet e realizuara.) Megjithatë, sipas SNRF-ve ai i klasifikon aktivet e tij financiare si të gatshme për shitje. Kështu që siguresi A mat aktivet me vlerën e drejtë dhe një direkt në kapital ndryshimet në vlerën e drejtë të tyre, përmes pasqyrës së ndryshimeve në kapital. Në 2005, siguresi A një fitim të përealizuar prej 10NJM nga aktivet që mbrojnë kontratën.

Në 2006 siguresi A shet aktivet për një shumë të barabartë me vlerën e drejtë të tyre në fund të 2005 dhe për t'u pajtuar me SNK 39, transferon fitimin jo-të realizuar prej 10NJM nga kapitali në fitim ose humbje.

Zbatimi i paragrafit 30 të SNRF

Paragrafi 30 i SNRF lejon, por nuk kërkon, që siguresi A të zbatojë kontabilitetin hije. Nëse siguresi A zbaton kontabilitetin hije, ai amortizon KSHB në 2005 me 2NJM shtesë (20 përqind e 10NJM) si pasojë e ndryshimit në vlerën e drejtë të aktiveve. Për shkak se siguresi A një ndryshimin në vlerën e drejtë të tyre në kapital, ai një amortizimin shtesë prej 2NJM direkt në kapital, përmes pasqyrës së ndryshimeve në kapital.

Nëse siguresi A shet aktivet në 2006, ai nuk bën rregullim të mëtejshëm në KSHB por transferon amortizimin prej 2NJM të KSHB që lidhet me fitimin tani-të realizuar nga kapitali në fitim ose humbje.

Duke përmbledhur, kontabiliteti hije trajton një fitim të përealizuar në të njëjtën mënyrë si një fitim i realizuar, me përjashtim të faktit se fitimi i përealizuar dhe amortizimi që rezulton për KSHB (a) njihen në kapital dhe jo në fitim ose humbje dhe (b) transferohet në fitim ose humbje nëse fitimi nga aktivet realizohet.

Nëse siguresi A nuk zbaton kontabilitetin hije, fitimet e përealizuara nga aktivet nuk ndikojnë amortizimin e KSHB.

Dhënia e informacioneve shpjeguese

Qëllimi i këtij udhëzimi

- IG11 Udhëzimi në paragrafët IG12-IG71 sugjeron rrugë të mundshme për zbatimin e kërkesave për dhënie informacionesh shpjeguese të paragrafëve 36-39A të SNRF. Siç shpjegohet në paragrafët 36 dhe 38 të SNRF objektivi i dhënies së informacioneve shpjeguese është:
- (a) të identifikojë dhe shpjegojë shumat në pasqyrat financiare të një siguruesi që vijnë nga kontratat e sigurimit; dhe
 - (b) t'u japë mundësi përdoruesve të këtyre pasqyrave financiare të vlerësojnë natyrën dhe shkallën e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit.
- IG12 Një sigurues vendos, në varësi të rrethanave, për detajet që ai duhet të japë për të plotësuar këto kërkesa, sesa rëndësi duhet t'u japë aspekteve të ndryshme të kërkesave dhe si të bashkojë informacionin për të paraqitur një pamje të plotë pa kombinuar informacione që kanë karakteristika materiale të ndryshme. Është e nevojshme gjetja e ekuilibrit në mënyrë që informacioni i rëndësishëm të mos errësohet as nga përfshirja e një shumë të madhe detajesh të parëndësishme, ose nga bashkimi i zërave që kanë karakteristika materiale të ndryshme. Për shembull:
- (a) një grup i madh ndërkombëtar sigurimi, që vepron në një zonë të gjerë juridiksionesh rregullatore, zakonisht jep informacione shpjeguese, të cilat ndryshojnë në format, përmbajtje dhe detaje nga ato që jepen nga një sigurues i specializuar i vogël, i cili vepron vetëm në një juridiksion.
 - (b) shumë kontrata sigurimi kanë karakteristika të ngjashme. Nëse asnjë kontratë e vetme është individualisht materiale, është e përshtatshme një përmbledhje sipas klasave të kontratave.
 - (c) informacioni rreth një kontrate individuale mund të jetë material, kur ai është për shembull, një kontribues i rëndësishëm për profilin e rrezikut të një siguruesi.
- Për të plotësuar kërkesat, një sigurues zakonisht nuk do të ketë nevojë të japë të gjithë informacionin shpjegues të sugjeruar në udhëzim. Ky udhëzim nuk krijon kërkesa shtesë.
- IG13 *SNK 1 Paraqitja Pasqyrave Financiare*, kërkon që një njësi ekonomike të 'sigurojë dhënie informacionesh shpjeguese shtesë nëse pajtueshmëria me kërkesat specifike në SNRF nuk mjafton për t'u mundësuar përdoruesve të kuptojnë ndikimin e transaksioneve të veçanta, ngjarjeve dhe kushteve të tjera, në pozicionin financiar dhe performancën financiare të njësisë ekonomike'.
- IG14 Për thjeshtësi ky Udhëzim për Zbatim trajton veças çdo kërkesë për dhënie informacionesh shpjeguese në SNRF. Në praktikë, dhënia e informacioneve shpjeguese, zakonisht do të paraqitet si një paketë e integruar dhe dhënit individuale të informacioneve shpjeguese, mund të kënaqin më shumë se një kërkesë. Për shembull, informacioni rreth supozimeve që kanë efektin më të madh në matjen e shumave, që vijnë nga kontratat e sigurimit, mund të ndihmojë për të përçuar informacion rreth rrezikut të sigurimit dhe rrezikut të tregut.

Materialiteti

- IG15 *SNK 1* vë në dukje se një kërkesë specifike për dhënie informacionesh shpjeguese në një Standard, ose në një Interpretim, mund të mos plotësohet kur informacioni nuk është material. *SNK 1* përkufizon materialitetin si vijon:
- Mungesat ose anomalitë e zërave janë materiale, nëse ato në mënyrë individuale ose kolektive, ndikojnë vendimet ekonomike të përdoruesve të marra mbi bazën e pasqyrave financiare. Materialiteti varet nga madhësia dhe natyra e mungesave ose anomalive të gjykuara sipas rrethanave më të afërta. Madhësia ose natyra e zërit, ose një kombinim i të dyjave mund të jenë faktori përcaktues.
- IG16 Gjithashtu *SNK 1* shpjegon si vijon:
- Vlerësimi nëse një mungesë ose anomalie mund të ndikojë vendimet ekonomike të përdoruesve, dhe kështu është material, kërkon marrjen në konsideratë të karakteristikave të atyre përdoruesve. Kuadri për Përgatitjen dhe Paraqitjen e Pasqyrave Financiare në paragrafin 25 deklaron se 'përdoruesit supozohet që kanë njohuri të arsyeshme për aktivitetet e biznesit, aktivitetet ekonomike dhe kontabilitetin, dhe dëshirë për të studiuar informacionin me kujdes të arsyeshëm.' Prandaj, vlerësimi duhet të marrë parasysh sesi përdoruesit me tipare të tilla mund të pritët, në mënyrë të arsyeshme, që të ndikohen në marrjen e vendimeve ekonomike.

Shpjegimi i shumave të njohura

(paragrafët 36 dhe 37 të SNRF)

Politikat kontabël

IG17 SNK 1 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për politikat kontabël dhe paragrafi 37(a) i SNRF e thekson këtë kërkesë. Në zhvillimin e dhënies së informacioneve shpjeguese rreth politikave kontabël për kontratat e sigurimit, një sigurues mund të arrijë në përfundimin se duhet të adresojë trajtimin për shembull, të disa ose të gjithave në vijim, nëse është e zbatueshme:

- (a) primet (përfshirë trajtimin e primeve të papërfituara, rinovimet dhe gabimet, primet e mbledhura nga agjentët dhe ndërmjetësit, por që ende nuk kanë kaluar dhe taksat e primeve ose mbledhje të tjera nga primet).
- (b) komisionet ose kuota të tjera të ngarkuara ndaj mbajtësve të policave të sigurimit.
- (c) kostot e blerjes (përfshirë një përshkrim të natyrës së tyre).
- (d) kërkesat e mara (të raportuara dhe të pa raportuara), kostot e trajtimit të kërkesave (përfshirë një përshkrim të natyrës së tyre) dhe testet e mjaftueshmërisë së pasiveve (duke përfshirë flukset e mjeteve monetare të përfshira në test, nëse dhe si janë skontuar ato dhe trajtimin e opsioneve dhe garancive të përfshira në këto teste, shih paragrafët 15-19 të SNRF). Një sigurues mund të japë informacion shpjegues nëse janë skontuar pasivet e sigurimit dhe kur ato janë skontuar, të shpjegojë metodologjinë e përdorur.
- (e) objektivi i metodave të përdorura për të rregulluar pasivet e sigurimit për rrezikun dhe pasigurinë (për shembull, në terma të një niveli sigurie ose niveli mjaftueshmërie), natyrën e këtyre modeleve dhe burimin e informacionit të përdorur në modele.
- (f) opsionet dhe garancitë e përfshira (duke përfshirë një përshkrim nëse (i) matja e pasiveve të sigurimit pasqyron vlerën e brendshme dhe vlerën në kohë të këtyre zërave dhe (ii) matja e tyre është e qëndrueshme me çmimet e vrojtuar në tregun aktual).
- (g) tiparet e pjesëmarrjes së lirë (duke përfshirë një deklaram të qartë sesi siguruesi zbaton paragrafët 34 dhe 35 të SNRF, në klasifikimin e këtij tipari si një pasiv, ose si një përbërës kapitali) dhe tipare të tjera që lejojnë mbajtësit e policave të sigurimit të marrin pjesë në performancën e investimit.
- (h) rikuperimi, zëvendësimi ose kthime të tjera nga palë të treta.
- (i) risigurimi i mbajtur.
- (j) grupet e nënshkrimit, marrëveshjet e bashkësigurimit dhe të fondeve të garancisë.
- (k) kontratat e sigurimit të përfituara në kombinime biznesei ose transferime portofolësh dhe trajtimi i aktiveve përkatëse jo-materiale.
- (i) siç kërkohej nga SNK 1, gjykimet, përveç atyre që lidhen me vlerësimin, që drejtimi ka bërë në procesin të zbatimit të politikave kontabël të njësishë ekonomike, të cilat kanë efektin më të rëndësishëm në shumat e njohura në pasqyrat financiare. Klasifikimi i tipareve të pjesëmarrjes së lirë është një shembull i një politike kontabël që mund të ketë një efekt të rëndësishëm.

IG18 Nëse pasqyrat financiare japin informacion shpjegues shtesë, për shembull, informacion për vlerën e përfshirë që nuk është përgatitur mbi bazën e përdorur për matjet e tjera në pasqyrat financiare, është e përshtatshme që të shpjegohet baza. Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth metodologjisë së vlerës së përfshirë, mund të përfshijë informacion të ngjashëm me atë që përshkruhet në paragrafin IG17, si edhe dhënie informacionesh shpjeguese për faktin dhe mënyrën se si vlerat e përfshira ndikohen nga kthimet e vlerësuar nga aktivet dhe nga kapitali i ngurtësuar dhe për mënyrën sesi vlerësohen këto efekte.

Aktivët, pasivet, të ardhurat dhe shpenzimet

IG19 Paragrafi 37(b) i SNRF kërkon që një sigurues të japë informacion shpjegues për aktivet, pasivet, të ardhurat dhe shpenzimet, të cilat vijnë nga kontratat e sigurimit. Nëse një sigurues paraqet pasqyrën e fluksit të mjeteve monetare me metodën direkte, paragrafi 37(b) kërkon gjithashtu, që ai të japë informacion shpjegues për flukset e mjeteve monetare që vijnë nga kontratat e sigurimit. SNRF nuk kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për flukse specifike të mjeteve monetare. Paragrafi në vijim trajton mënyrën sesi një sigurues mund të plotësojë këto kërkesa të përgjithshme.

- IG20 SNK 1 kërkon të paktën dhënien e disa informacioneve shpjeguese në bilanc. Një sigures mund të arrijë në përfundimin se për të plotësuar këto kërkesa ai duhet të paraqesë veças në bilancin e tij shumat vijuese që vijnë nga kontratat e sigurimit:
- (a) pasivet sipas kontratave të sigurimit dhe të risigurimit të lëshuara.
 - (b) aktivet sipas kontratave të sigurimit dhe të risigurimit të lëshuara.
 - (c) aktivet sipas risigurimeve të ceduara. Sipas paragrafit 14(d)(i) të SNRF këto aktive nuk kompensohen me pasivet përkatëse të sigurimit.
- IG21 As SNK 1 dhe as SNRF 4 nuk japin përshkrimet dhe radhën e zërave të paraqitur në bilanc. Një sigures mund të ndryshojë përshkrimet dhe rregullin për të përshtatur natyrën e transaksioneve të tij.
- IG22 SNK 1 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese ose në bilanc ose në shënime, për nënklasifikime të zërave të paraqitur, të klasifikuara në një mënyrë të përshtatshme për operacionet e njësisë ekonomike. Nënklasifikimet e përshtatshme të pasiveve të sigurimit do të varen nga rrethanat, por ato mund të përfshijnë zëra të tillë si:
- (a) prime të papërfituara.
 - (b) kërkesat e raportuara nga mbajtësit e policave të sigurimit.
 - (c) kërkesat e ndodhura por jo të raportuara (NPJR).
 - (d) provizionet që vijnë nga testet e mjaftueshmërisë së pasiveve.
 - (e) provizionet për përfitime të ardhshme jo-pjesëmarrëse.
 - (f) pasive ose përbërës të kapitalit që lidhen me tiparet e pjesëmarrjes së lirë (shih paragrafët 34-35 të SNRF). Nëse një sigures i klasifikon këto tipare si një përbërës kapitali, dhënia e informacioneve shpjeguese është e nevojshme për pajtueshmërinë me SNK 1, i cili kërkon që një njësi ekonomike të japë si informacion shpjegues ‘një përshkrim për natyrën dhe qëllimin e çdo rezerve brenda kapitalit.’
 - (g) kërkesat e arkëtueshme dhe të pagueshme të lidhura me kontratat e sigurimit (shumat aktuale për t'u paguar nga dhe për agjentët, ndërmjetësit dhe mbajtësit e policave të sigurimit, të lidhura me kontratat e sigurimit).
 - (h) aktivet jo-të sigurimit të përftuara nga ushtrimi i të drejtave për rimarrje.
- IG23 Nënklasifikime të ngjashme mund të jenë të përshtatshme edhe për aktivet e risigurimit, në varësi të materialitetit të tyre dhe rrethanave të tjera të rëndësishme. Për aktivet që lidhen me kontratat e sigurimit dhe risigurimit të lëshuara, një sigures mund të arrijë në përfundimin se ai duhet të dallojë:
- (a) kostot e shtyra të blerjes; dhe
 - (b) aktivet jo-materiale që lidhen me kontratat e sigurimit të përftuara në kombinime biznesi ose transferime portfolesh.
- IG23A Paragrafi 15 i SNRF 7 *Instrumentat Financiarë: Dhënia e Informacioneve Shpjeguese*, kërkon që një njësi ekonomike të japë informacion shpjegues për vlerën kontabël të aktiveve financiare të vendosura si kolateral për pasive të kushtëzuara, vlerën kontabël të aktiveve financiare të premtuara si kolateral për pasive të kushtëzuara, dhe çdo afat apo kusht që lidhet me aktivet e vendosura si kolateral. Në përputhje me këtë kërkesë një sigures mund të arrijë në përfundimin se ai duhet të japë informacion shpjegues për kërkesat e ndarjes që synojnë të mbrojnë mbajtësit e policave të sigurimit nga kufizimi i përdorimit të disa aktiveve të siguresit.
- IG24 SNK 1 liston zërat minimalë që një njësi ekonomike duhet të paraqesë në pasqyrën e saj të të ardhurave. Gjithashtu, ai kërkon paraqitjen e zërave shtesë nëse kjo është e nevojshme për të paraqitur ndershmërisht performancën financiare të njësisë ekonomike. Një sigures mund të arrijë në përfundimin se për të plotësuar këto kërkesa, në pasqyrën e tij të të ardhurave, ai duhet të japë informacion shpjegues për shumat në vijim:
- (a) të ardhurat nga kontratat të sigurimit të lëshuara (pa asnjë zbritje për risigurimin e mbajtur).
 - (b) të ardhurat nga kontratat me risiguresit.
 - (c) shpenzimet për kërkesat dhe përfitimet e mbajtësve të policave të sigurimit (pa asnjë zbritje për risigurimin e mbajtur).
 - (d) shpenzimet që vijnë nga risigurimi i mbajtur.
- IG25 SNK 18 kërkon që një njësi ekonomike të japë informacion shpjegues për shumën e çdo kategorie të rëndësishme të të ardhurave të njohura gjatë periudhës dhe, në mënyrë specifike, kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për të ardhurat që vijnë nga kryerja e shërbimeve. Megjithatë të ardhurat nga kontratat e sigurimit janë jashtë objektit të SNK 18, dhënia e informacioneve shpjeguese të ngjashme mund të jetë e përshtatshme për kontratat e sigurimit. SNRF nuk përshkruan një metodë të veçantë për njohjen e të ardhurave dhe ekzistojnë shumë modele.

- (a) Sipas disa modeleve, një sigures njih primet e fituara gjatë periudhës si të ardhura dhe njih kërkesat e dala gjatë periudhës (përfshirë vlerësimet e kërkesave të ndodhura por jo të raportuara) si shpenzime.
 - (b) Sipas disa modeleve të tjera një sigures njih primet e mara si të ardhura dhe në të njëjtën kohë njih një shpenzim që përfaqson rritjen e rezultuar në pasivin e sigurimit.
 - (c) Sipas disa modeleve tjera, një sigures njih primet e marra si marrje depozite. Të ardhurat e tij përfshijnë komisione për zëra të tillë si mortaliteti dhe shpenzimet e tij përfshijnë kërkesat dhe përfitimet e mbajtësit të policës së sigurimit të lidhura me këto komisione.
- IG26 SNK 1 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese shtesë për zëra të ndryshëm të të ardhurave dhe shpenzimeve. Një sigures mund të arrijë në përfundimin se për të plotësuar këto kërkesa, në pasqyrën e tij të të ardhurave ose në shënime, ai duhet të japë informacion shpjegues për zërat shtesë në vijim:
- (a) kostot e blerjes (duke dalluar ato të njohura si shpenzim menjëherë nga amortizimi i kostove të shtyra të blerjes).
 - (b) efektin e ndryshimeve në vlerësimet dhe supozimet.
 - (c) humbjet e njohura si rezultat i zbatimit të testeve të mjaftueshmërisë së pasivit.
 - (d) për pasivet e sigurimit të matura mbi një bazë skontimi:
 - (i) shtimin e interesit për të pasqyruar kalimin e kohës; dhe
 - (ii) efektin e ndryshimeve në normat e skontimit.
 - (e) shpërndarjet tek mbajtësit e kontratave që përmbajnë tipare të pjesëmarrjes së lirë. Pjesa e fitimit ose humbjes, që lidhet me çdo përbërës kapitali të këtyre kontratave, është një shpërndarje e fitimit ose humbjes dhe jo një shpenzim ose e ardhur (paragrafi 34(c) i SNRF).
- IG27 Disa sigures paraqesin një analizë të detajuar të burimeve të fitimeve të tyre nga aktivitetet siguruese ose në pasqyrën e të ardhurave ose si një plotësues të një pasqyre të ardhurash, të paraqitur në një format më tradicional. Një analizë e tillë mund të sigurojë informacion të dobishëm rreth të ardhurave dhe shpenzimeve të periudhës aktuale dhe ekspozimeve të rrezikut të ndeshura gjatë periudhës.
- IG28 Zërat e përshkruar në paragrafin IG26 nuk kompensohen me të ardhurat ose shpenzimet që vijnë nga risigurimi i mbajtur (paragrafi 14(d)(ii) i SNRF).
- IG29 Gjithashtu paragrafi 37(b) kërkon dhënie informacionesh shpjeguese specifike për fitimet ose humbjet e njohura në blerjen e risigurimit. Kjo dhënie informacionesh shpjeguese, duke përdorur disa modele matjesh, informon përdoruesit rreth fitimeve ose humbjeve neto që mund të vijnë nga matjet jo të sakta të pasivit bazë të sigurimit direkt. Veç kësaj, disa modele matjeje kërkojnë që një cedues të shtyjë disa nga këto fitime dhe humbje dhe t'i amortizojë ato përgjatë periudhës së ekspozimeve të lidhura me rrezikun ose përgjatë disa periudhave të tjera. Gjithashtu paragrafi 37(b) kërkon, që një cedues të japë informacion shpjegues rreth fitimeve dhe humbjeve të tilla të shtyra.
- IG30 Nëse një sigures nuk zbaton politika kontabël uniforme për pasivet e sigurimit të filialeve të tij, ai mund të arrijë në përfundimin se duhet të veçojë dhëniet e informacioneve shpjeguese rreth shumave të raportuara në pasqyrat e tij financiare, për të dhënë informacion kuptimplotë rreth shumave të përcaktuara, duke përdorur politika kontabël të ndryshme.

Supozimet e rëndësishme dhe burime të tjera të vlerësimit të pasigurisë

- IG31 Paragrafi 37(c) i SNRF kërkon që një sigures të përshkruajë procesin e përdorur për të përcaktuar supozimet që kanë efektin më të madh në matjen e aktiveve, pasiveve, të ardhurave dhe shpenzimeve, që vijnë nga kontratat e sigurimit dhe, kur është e zbatueshme, të japin informacione shpjeguese sasiore për këto supozime. Për disa dhënie informacionesh shpjeguese të tilla si normat e skontimit ose supozimet rreth prirjeve të ardhshme ose inflacioni i përgjithshëm, mund të jetë relativisht e lehtë të jepet informacion shpjegues për supozimet e përdorura (të bashkuara në një nivel të arsyeshëm por jo të tepërt, kur kjo është e nevojshme). Për supozime të tjera, të tilla si tabelat e mortalitetit, mund të mos jetë e zbatueshme të jepen informacione shpjeguese rreth supozimeve sasiore sepse ato janë shumë, në një rast të tillë është më e rëndësishme që të përshkruhet procesi i përdorur për të gjeneruar supozimet.
- IG32 Përshkrimi i procesit të përdorur për të përcaktuar supozimet mund të përfshijë një përmbledhje të më të rëndësishmeve të veçorive të mëposhtme:
- (a) objektivi i supozimeve. Për shembull, një sigures mund të japë informacion shpjegues nëse supozimet synojnë të jenë vlerësime neutrale të rezultateve më të mundshme ose të pritshme ('vlerësimet më të mira') ose të sigurojë një nivel të dhënë të sigurimit ose nivel të dhënë mjaftueshmërie. Nëse ato synojnë të japin një nivel sigurimi sasior ose cilësor, një sigures mund të japë informacion shpjegues për atë nivel.

- (b) burimi i të dhënave të përdorura si input për supozimet që kanë efektin më të madh. Për shembull, një sigurues mund të japë informacion shpjegues për faktin nëse inputet janë të brendshme, të jashtme ose një përzierje e të dyjave. Për të dhënat që rrjedhin nga studime të detajuara, të cilat nuk kryhen çdo vit, një sigurues mund të japë informacion shpjegues rreth kriterëve që janë përdorur për të përcaktuar nëse studimet janë të përditësuara dhe për datën e përditësimit më të fundit.
 - (c) shkallën në të cilën supozimet janë në koherencë me çmimet e vrojtueshme të tregut ose me informacionin tjetër të publikuar.
 - (d) një përshkrim sesi janë marë parasysh eksperiencia e shkuar, kushtet aktuale dhe standarde të tjera të rëndësishme në zhvillimin e vlerësimeve dhe supozimeve. Nëse normalisht do të pritej një marrëdhënie midis rezultateve sipas eksperiencës dhe atyre të ardhshme, një sigurues mund të shpjegonte arsyet për përdorimin e supozimeve, që ndryshojnë nga eksperiencia e shkuar dhe të tregojë shkallën e ndryshimit.
 - (e) një përshkrim të mënyrës sesi siguruesi zhvillon supozime rreth prirjeve të ardhshme, të tilla si ndryshimet në mortalitet, kostot e kujdesit mjekësor ose dhëniet e vendimeve gjyqësore.
 - (f) një shpjegim të mënyrës sesi siguruesi identifikon lidhjet midis supozimeve të ndryshme.
 - (g) politikën e siguruesit në bërjen e caktimeve ose shpërndarjeve për kontrata me tipare të pjesëmarrjes së lirë, supozimet e lidhura të pasqyruara në pasqyrat financiare, natyrën dhe shtrirjen e çdo pasigurie të rëndësishme rreth interesave përkatëse të mbajtësve të policave të sigurimit dhe aksionerëve, në tepricën e pashpërndarë të lidhur me këto kontrata, dhe efektin në pasqyrat financiare të çdo ndryshimi gjatë periudhës në atë politikë ose ato supozime.
 - (h) natyrën dhe shkallën e pasigurive që ndikojnë supozime të caktuara. Veç kësaj, për t'u pajtuar me paragrafët 116-122 të SNK 1, një sigurues mund të ketë nevojë të japë informacion shpjegues që është mundësisht i arsyeshëm, bazuar në njohuritë ekzistuese, se rezultatet brenda vitit të ardhshëm financiar, të cilat janë të ndryshme nga supozimet mund të kërkojnë një rregullim material për vlerën kontabël të pasiveve të sigurimit dhe aktiveve të sigurimit. Paragrafi 120 i SNK 1 jep udhëzim të mëtejshëm lidhur me këtë dhënie informacionesh shpjeguese.
- IG33 SNRF nuk përshkruan supozime specifike, për të cilat do të jepen informacione shpjeguese, sepse supozime të ndryshme do të jenë më të rëndësishme për tipe të ndryshme kontratash.

Ndryshimet në supozime

- IG34 Paragrafi 37(d) i SNRF kërkon që një sigurues të japë informacion shpjegues për efektin e ndryshimeve në supozimet e përdorura për të matur aktivet e sigurimit dhe pasivet e sigurimit. Kjo është në koherencë me SNK 8, i cili kërkon nga njësia ekonomike të japë informacione shpjeguese për natyrën dhe shumën e ndryshimit në vlerësimin kontabël, i cili ka një efekt në periudhën aktuale ose pritet të ketë një efekt në periudhat e ardhshme.
- IG35 Shpesh supozimet janë të ndërvarura. Në një rast të tillë, analiza e ndryshimeve për supozim mund të varet nga rregulli i kryjes së analizës dhe në një farë mase, mund të jetë arbitrare. Prandaj, SNRF nuk specifikon një format ose përmbajtje të ngurtë për këtë analizë. Kjo i lejon siguruesit që të analizojnë ndryshimet në një mënyrë, e cila plotëson objektivin e dhënies së informacioneve shpjeguese dhe është e përshtatshme për rrethanat e tyre të veçanta. Nëse është e zbatueshme, një sigurues mund të japë informacion shpjegues të veçantë për ndikimin e ndryshimeve në supozime të ndryshme, veçanërisht nëse ndryshimet në disa supozime kanë efekt negativ dhe të tjerat kanë efekt përfitimi. Gjithashtu, një sigurues mund të përshkruajë ndikimin e ndërvarësive midis supozimeve dhe kufizimeve që rezultojnë për çdo analizë të efektit të ndryshimeve në supozim.
- IG36 Një sigurues mund të japë informacion shpjegues për efektet e ndryshimeve në supozimet si para dhe pas risigurimit të mbajtur, veçanërisht nëse siguruesi pret një ndryshim të rëndësishëm në natyrën ose madhësinë e programit të tij të risigurimit ose, nëse një analizë para risigurimit është e rëndësishme për një analizë të rrezikut të kredisë që vjen nga risigurimi i mbajtur.

Ndryshimet në pasivet e sigurimit dhe zërat e lidhur

- IG37 Paragrafi 37(e) i SNRF kërkon që një sigurues të japë informacion shpjegues për rakordimet e ndryshimeve në pasivet e sigurimit. Gjithashtu, ai kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për aktivet e risigurimit. Një sigurues nuk ka nevojë të veçojë këto ndryshime në klasa të mëdha, por mund ta bëjë këtë nëse forma të ndryshme të analizës janë më të rëndësishme për tipe të ndryshme të pasivit. Ndryshimi mund të përfshijë:
- (a) vlerën kontabël në fillim dhe në fund të periudhës.
 - (b) pasivet shtesë të sigurimit që krijohen gjatë periudhës.
 - (c) mjetet monetare të paguara.
 - (d) të ardhurat dhe shpenzimet e përfshira në fitim ose humbje.

- (e) pasivet e brea nga ose të tranferuara tek sigurues të tjerë.
 - (f) diferenat neto nga këmbimi që vijnë nga konvertimi i pasqyrave financiare në një monedhë paraqitjeje të ndryshme dhe nga konvertimi i operacioneve jashtë vendit në monedhën e paraqitjes të njësisë ekonomike raportuese.
- IG38 Një sigurues jep informacion shpjegues për ndryshimet në pasivet e sigurimit dhe aktivet e sigurimit të të gjitha periudhave të mëparëshme, për të cilat ai raporton informacion të plotë krahasues.
- IG39 Gjithashtu, paragrafi 27(e) i SNK kërkon që një sigurues të japë informacion shpjegues për kostot e shtyra të blerjes nëse kjo është e zbatueshme. Rakordimi mund të japë informacion shpjegues për:
- (a) vlerën kontabël në fillim dhe në fund të periudhës.
 - (b) shumat e ndodhura gjatë periudhës.
 - (c) amortizimin për periudhën.
 - (d) humbjet nga zhvlerësimi, të njohura gjatë periudhës.
 - (e) ndryshimet e tjera, të kategorizuara sipas shkakut dhe llojit.
- IG40 Një sigurues mund të ketë njohur aktive jo-materiale të lidhura me kontratat e sigurimit të krijuara në një kombinim biznesi ose një transferim portofoli. SNK 38 *Aktivet Jo-Materiale*, përmban kërkesat për dhënie informacionesh shpjeguese për aktivet jo-materiale duke përfshirë një kërkesë për të paraqitur një rakordim të ndryshimeve në aktivet jo-materiale. SNRF nuk kërkon dhënie informacionesh shpjeguese shtesë rreth këtyre aktiveve.

Natyra dhe shkalla e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit

(paragrafët 38-39A të SNRF)

- IG41 Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth natyrës dhe shkallës së rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit bazohet në dy themele:
- (a) Duhet të ketë një ekuilibër midis dhënies së informacioneve shpjeguese sasiore dhe cilësore, duke mundësuar që përdoruesit të kuptojnë natyrën e ekspozimeve ndaj rrezikut dhe ndikimin e tyre të mundshëm.
 - (b) Dhënia e informacioneve shpjeguese duhet të jetë e qëndrueshme me mënyrën sesi drejtimi percepton aktivitetet e tij dhe rreziqet, si dhe me objektivat, politikat dhe proceset që drejtimi përdor për të menaxhuar këto rreziqe. Kjo metodë ka mundësi që:
 - (i) të sjellë informacion që ka vlerë më të madhe parashikuese sesa informacioni i bazuar në supozimet dhe metodat që menaxhimi nuk përdor, për shembull, në marrjen në konsideratë të aftësisë së njësisë ekonomike për të vepruar në situata të pafavorshme;
 - (ii) të jetë më efektiv në përshtatjen ndaj ndryshimeve në vazhdimësi në matjen e rrezikut dhe teknikat e manaxhimit dhe zhvillimet në mjedisin e jashtëm gjatë kohës.
- IG42 Në zhvillimin e dhënies së informacioneve shpjeguese për të plotësuar paragrafët 38-39A të SNRF, duke marrë parasysh rrethanat e tij, një sigurues vendos si do të bashkojë informacionin për të paraqitur një pamje të përgjithshme pa kombinuar informacion që ka karakteristika të ndryshme materiale, me qëllim që informacioni të jetë i dobishëm. Një sigurues mund të grupojë kontratat e sigurimit në klasa të gjera, të përshtatshme për natyrën e informacionit që paraqitet, duke marrë parasysh çështje të tilla si, rreziqet e mbuluara, karakteristikat e kontratave dhe bazën e matjes së zbatuar. Klasat e gjera mund të korrespondojnë me klasat e krijuara për qëllime ligjore ose rregullatore, por SNRF nuk e kërkon një gjë të tillë.
- IG43 Sipas SNRF 8 *Segmentet e Shfrytëzimit*, identifikimi i segmenteve të raportueshëm reflekton mënyrën sipas të cilës drejtimi shpërndan burimet dhe vlerëson performancën. Një sigurues mund të përdorë një metodë të ngjashme për të identifikuar klasa të gjera të kontratave të sigurimit për qëllime të dhënies së informacioneve shpjeguese, megjithëse mund të jetë e përshtatshme që dhënia e informacioneve shpjeguese të shpërbëhet në një nivel më poshtë. Për shembull, nëse një sigurues identifikon sigurimin e jetës si një segment të raportueshëm për SNRF 8, mund të jetë e përshtatshme të raportohet informacion i veçantë për, le të themi, sigurimin e jetës, të përvitshmet në fazë akumulimi dhe të përvitshmet në fazë shlyerjeje.
- IG44 [Fshirë]
- IG45 Në identifikimin e klasave të gjera për dhënie informacionesh shpjeguese të veçanta, një sigurues mund të shqyrtojë si të tregojë më mirë nivelin e pasigurisë së lidhur me rreziqet nënshkruara, të informojë përdoruesit nëse rezultatet pritet të jenë brenda një zone më të gjerë ose më të ngushtë. Për shembull, një sigurues mund të

japë informacion shpjegues rreth ekspozimeve, ku ka shuma të rëndësishme provizionesh për kërkesa të ndodhura, por jo të raportuara (NPJR) ose nëse rezultatet dhe rreziqet janë jashtëzakonisht të vështira për t'u vlerësuar (p.sh.asbesti)

- IG46 Mund të jetë e dobishme që të jepet informacion shpjegues i mjaftueshëm rreth klasave të gjera të identifikuara për të lejuar një rakordim të zërave të rëndësishëm në bilanc.
- IG47 Informacioni rreth natyrës dhe shkallës së rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit është më i dobishëm nëse thekson ndonjë marrëdhënie midis klasave të kontratave të sigurimit (dhe midis kontratave të sigurimit dhe zërave të tjerë, të tillë si instrumentat financiarë) që mund të ndikojnë këto rreziqe. Nëse efekti i ndonjë marrëdhënie nuk do të ishte i dukshëm nga dhëniet e informacioneve shpjeguese të kërkuara nga SNRF, dhënie të mëtejshme të informacioneve shpjeguese mund të jenë të dobishme.

Objektivat e menaxhimit të rrezikut dhe politikat për zbutjen e rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit

- IG48 Paragrafi 39(a) i SNRF kërkon që një sigures të japë informacion shpjegues për objektivat, politikat dhe proceset e tij për menaxhimin e rreziqeve, që vijnë nga kontratat e sigurimit dhe metodat e përdorura për të manaxhuar këto rreziqe. Një diskutimi i tillë siguron një perspektivë shtesë që plotëson informacionin rreth kontratave për t'u shlyer në një moment të caktuar. Dhënia e informacioneve shpjeguese të tilla mund të përfshijë informacion rreth:
- (a) strukturës dhe organizimit të funksioneve të menaxhimit të rrezikut të siguresit, përfshirë një trajtim të pavarësisë dhe përgjegjshmërisë.
 - (b) objektit dhe natyrës së rrezikut të siguresit të raportuar ose sistemeve të matjes, të tilla si modelet e brendshme të matjes së rrezikut, analizat e ndjeshmërisë, analizat e skenarëve dhe testimi i stresit dhe sesi siguresi i integron ato në aktivitetet e tij të shfrytëzimit. Dhënia e informacioneve shpjeguese të dobishme mund të përfshijë një përshkrim përmbledhës të metodës së përdorur, supozimeve dhe parametrave shoqëruese (duke përfshirë intervalet e besimit, llogaritjen e frekuencave dhe periudhat historike të vrotimit) dhe pikat e forta dhe kufizimet e metodës.
 - (c) procesin e siguresit për pranimin, matjen, monitorimin dhe kontrollin e rreziqeve të sigurimit dhe strategjinë e nënshkruar për të siguruar se klasifikimi i rreziqeve dhe nivelet e primeve janë të përshtatshme.
 - (d) madhësinë në të cilën vlerësohen dhe menaxhohen rreziqet e sigurimit në një bazë të gjerë të njësië ekonomike.
 - (e) metodat që përdor siguresi për të kufizuar ose transferuar ekspozimet për rrezikun e sigurimit dhe për të shmangur përqendrimet e tepruara të rrezikut, të tilla si ruajtja e kufizimeve, përfshirja e opsioneve në kontrata dhe risurimi.
 - (f) teknikat e menaxhimit të aktiveve dhe pasiveve (MAP).
 - (g) proceset e siguresit për menaxhimin, monitorimin dhe kontrollin e angazhimeve të mara (ose të dhëna) për të pranuar (ose kontribuar) borxh shtesë ose kapital shtesë nëse ndodhin ngjarje të caktuara.

Këto dhënie informacionesh shpjeguese mund të jepen si për tipet individuale të rreziqeve të siguruar, ashtu edhe në total dhe mund të përfshijnë një kombinim të përshkrimeve treguese dhe të dhënave të caktuara sasiore, si të përshtatshme për natyrën e kontratave të sigurimit dhe rëndësinë e tyre relative për siguresin.

IG49 [Fshirë]

IG50 [Fshirë]

Rreziku i sigurimit

- IG51 Paragrafi 39(c) i SNRF kërkon dhënie informacionesh shpjeguese rreth rrezikut të sigurimit. Dhënia e informacioneve shpjeguese për të plotësuar këtë kërkesë mund të ndërtohet mbi bazat në vijim:
- (a) Informacioni rreth rrezikut të sigurimit mund të jetë i qëndrueshëm me (megjithëse më pak i detajuar) informacionin e siguruar nga brenda, nga personeli kryesor drejtues i njësisë ekonomike (siç përcaktohet në SNK 24 *Dhënia e Informacioneve Shpjeguese për Palët e Lidhura*) kështu që përdoruesit mund të vlerësojnë pozicionin financiar, performancën dhe flukset e mjeteve monetare të siguresit 'përmes syve të drejtimit'.
 - (b) Informacioni rreth ekspozimeve të rrezikut mund të raportojë ekspozime për sigurimin bruto dhe neto (ose elementë të tjerë zbutës të rrezikut, të tillë si obligacione të katastrofës të emetuara ose tiparet e pjesëmarrjes së mbajtësit të policës së sigurimit), veçanërisht nëse siguresi pret një ndryshim të

rëndësishëm në natyrën ose madhësinë e programit të tij të risigurimit ose, nëse një analizë para risigurimit është e rëndësishme për një analizë të rrezikut të kredisë që vjen nga risigurimi i mbajtur.

- (c) Në raportimin e informacionit sasiore rreth rrezikut të sigurimit, një sigures mund të japë informacion shpjegues për metodat e përdorura, pikat e forta dhe kufizimet e këtyre metodave, supozimet e bëra dhe efektin e risigurimit, pjesëmarrjen e mbajtësit të policës së sigurimit dhe elementë të tjerë zbutës.
- (d) Siguresit mund të klasifikojnë rrezikun me më shumë se një përmasë. Për shembull, siguresit e jetës mund të klasifikojnë kontratat sipas nivelit të rrezikut të mortalitetit dhe nivelit të rrezikut të investimit. Ndonjëherë mund të jetë e përshtatshme që ky informacion të paraqitet në formatin e një matrice.
- (e) Nëse ekspozimet e rrezikut të një siguresi në datën e raportimit nuk janë përfaqësuese për ekspozimet e tij gjatë periudhës, për këtë fakt mund të jetë e dobishme të jepet informacion shpjegues.
- (f) Mund të jenë të rëndësishme edhe dhëniet e informacioneve shpjeguese vijuese, të kërkuara nga paragrafi 39 i SNRF:
 - (i) ndjeshmëria e fitimit ose humbjes dhe kapitalit ndaj ndryshimeve në variablat që kanë një efekt material në to.
 - (ii) përqendrimet e rrezikut të sigurimit.
 - (iii) zhvillimi i pasiveve të sigurimit të vitit të mëparshëm.

IG51A Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth rrezikut mund të të përfshijë:

- (a) informacion rreth natyrës së rrezikut, të mbuluar me një përshkrim të shkurtër përmblendhës të klasës (të tilla si të përvitshmet, pensionet, sigurime të tjera jete, motorike, prona dhe pasive).
- (b) informacion rreth natyrës së përgjithshme të tipareve të pjesëmarrjes me anë të të cilit mbajtësit e policave të sigurimit ndajnë performancën (dhe rreziqet e lidhura) e kontratave individuale ose grupeve të kontratave ose njësisë ekonomike, duke përfshirë natyrën e përgjithshme të ndonjë formule për pjesëmarrjen dhe madhësinë e çdo zgjedhjeje të mbajtur nga siguresi.
- (c) informacion rreth termave të çdo detyrimi ose detyrimi të kushtëzuar për siguresin për të kontribuar ndaj fondeve qeveritare ose fondeve të tjera të garancisë (shih gjithashtu, SNK 37 *Provizionet, Pasivet e Kushtëzuara dhe Aktivet e Kushtëzuara*).

Ndjeshmëria ndaj rrezikut të sigurimit

IG52 Paragrafi 39(c)(i) i SNRF kërkon dhënie informacionesh shpjeguese rreth ndjeshmërisë ndaj rrezikut të sigurimit. Për të lejuar bashkime kuptimplota, dhënia e informacioneve shpjeguese për ndjeshmërinë, përqendrohet në treguesit përmblendhës, që do të thotë fitim ose humbje dhe kapital. Megjithatë testet e ndjeshmërisë mund të sigurojnë informacion të dobishëm, ato kanë kufizime. Një sigures mund të japë informacion shpjegues rreth pikave të forta dhe kufizimeve të analizës së ndjeshmërisë së kryer.

IG52A Paragrafi 39A lejon dy metoda alternative për këtë dhënie informacionesh shpjeguese: dhënie informacionesh shpjeguese sasiore për efektet në fitim ose humbje dhe kapital (paragrafi 39(a)) ose dhënie informacionesh shpjeguese cilësore dhe dhënie informacionesh shpjeguese rreth termave dhe kushteve (paragrafi 39A(b)). Një sigures mund të japë informacione shpjeguese për disa rreziqe sigurimi (në përputhje me paragrafin 39A(a)), dhe të japë informacion cilësor rreth ndjeshmërisë dhe informacion për termat dhe kushtet (në përputhje me paragrafin 39A(b)) për rreziqe të tjera sigurimi.

IG53 Dhënia e informacioneve shpjeguese informuese shmanj dhënien e një analize ndjeshmërie çorientuese, nëse ka mospërputhje të rëndësishme në ndjeshmëritë ndaj variablave që kanë një efekt material. Për shembull, nëse një ndryshim prej 1 përqind në një variabël, ka një efekt të papërfillshëm, por një ndryshim prej 1.1 përqind ka një efekt material, mund të jetë çorientuese të jepet informacion shpjegues për efektin e 1 përqind ndryshim pa shpjegime të mëtejshme.

IG53A Nëse një sigures zgjedh të japë informacion shpjegues për analizën sasiore të ndjeshmërisë, në përputhje me paragrafin 39A(a) dhe nëse kjo analizë ndjeshmërie nuk pasqyron lidhje të rëndësishme midis variablave kryesorë, siguresi mund të shpjegojë efektin e këtyre lidhjeve.

IG54 [Fshirë]

IG54A Nëse një sigures zgjedh të japë informacion shpjegues cilësor rreth ndjeshmërisë në përputhje me paragrafin 39A(b), ai duhet të japë informacion shpjegues rreth atyre termave dhe kushteve të kontratave të sigurimit, që kanë një efekt material në shumën, kohën dhe pasigurinë e flukseve të mjeteve monetare. Për të arritur këtë, një sigures mund të japë informacionin shpjegues cilësor të sugjeruar nga paragrafët IG51-IG58 për rrezikun e sigurimit dhe paragrafët UG62-UG65G për rrezikun e kredisë, rrezikun e likuiditetit dhe rrezikun e tregut. Siç theksohet në paragrafin IG12, një sigures sipas rrethanave të tij, për mënyrën sesi të grumbullojë informacionin për të paraqitur pamjen e përgjithshme, pa kombinuar informacion me karakteristika të ndryshme. Një sigures

mund të arrijë në përfundimin se informacioni cilësor duhet të jetë më i detajuar nëse nuk plotësohet me informacion sasior.

Përqëndrimet e rrezikut të sigurimit

IG55 Paragrafi 39(c)(ii) i SNRF, i referohet nevojës për të dhënë informacion shpjegues për përqëndrimet e rrezikut të sigurimit. Ky përqëndrim mund të vijë, për shembull, nga:

- (a) një kontratë sigurimi e vetme ose një numër i vogël kontratash të lidhura, për shembull, një kontratë sigurimi që mbulon rreziqe me frekuencë të ulët dhe ashpërsi të madhe, të tilla si tërmetet.
- (b) aksidente të veçanta që ekspozojnë një sigurues ndaj rrezikut sipas (në varësi të) disa tipeve të ndryshme të kontratës së sigurimit. Për shembull, një aksident i madh terrorist mund të krijojë ekspozim për kontrata sigurimi jete, kontrata sigurimi prone, ndërprerje biznesi dhe detyrime civile.
- (c) ekspozimi ndaj ndryshimeve të papritura në prirjet, për shembull, ndryshimet e papritura në mortalitetin njerëzor, ose në sjelljen e mbajtësit të policës së sigurimit.
- (d) ekspozimi i ndryshimeve kryesore të mundshme në kushtet financiare të tregut, të cilat mund të shkaktojnë që ospionet e mbajtura nga mbajtësit e policave të sigurimit të kthehen në para. Për shembull, kur normat e interesit bien shumë, norma e interesit dhe garancitë e përvitshme mund të sjellin humbje të rëndësishme.
- (e) çështje të rëndësishme gjyqësore ose rreziqe legjislative, të cilat mund të shkaktojnë një humbje të vetme të madhe, ose të kenë një efekt depërtues në shumë kontrata.
- (f) lidhjet dhe ndërvarësitë midis rreziqeve të ndryshme.
- (g) mospërputhjet e rëndësishme, të tilla si një ndalim-humbjeje ose tejkalim i tipareve të humbjes, veçanërisht nëse një variabël kryesor është afër një niveli, që çon një ndryshim material në flukset e ardhshme të mjeteve monetare.
- (h) përqëndrimet gjeografike dhe sektoriale. Udhëzimi në SNK 14 mund të ndihmojë që një sigurues t'i identifikojë këto.

IG56 Dhënia e informacioneve shpjeguese për rrezikun e sigurimit mund të përfshijë një përshkrim të karakteristikës së përbashkët, që identifikon çdo përqëndrim dhe një tregues të ekspozimit të mundshëm, si para dhe pas risigurimit të mbajtur, të shoqëruar me të gjitha pasivët e sigurimit të cilat kanë këtë karakteristikë.

IG57 Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth performancës historike të siguruesit mbi rreziqet me frekuencë të ulët dhe ashpërsi të madhe, mund të jetë një mënyrë për të ndihmuar përdoruesit në vlerësimin e pasigurisë së fluksit të mjeteve monetare, që shoqëron këto rreziqe. Merrni në konsideratë një kontratë sigurimi që mbulon një tërmet, i cili pritet të ndodhë mesatarisht çdo 50 vjet. Nëse ngjarja e siguruar ndodh gjatë periudhës aktuale të kontratës, siguruesi do të raportojë një humbje të madhe. Nëse ngjarja e siguruar nuk ndodh gjatë periudhës aktuale të kontratës, siguruesi do të raportojë një fitim. Pa një dhënie të përshtatshme të informacioneve shpjeguese për burimin e fitimeve historike, mund të jetë çorientuese për siguruesin të raportojë 49 vite përfitime të arsyeshme të ndjekura nga një humbje e madhe; përdoruesit mund të keqinterpretojnë aftësinë afatgjatë të siguruesit për të gjeneruar flukse të mjeteve monetare gjatë ciklit të plotë 50 vjeçar. Prandaj mund të jetë e dobishme të përshkruhet shkalla e ekspozimit ndaj rreziqeve të kësaj natyre dhe të frekuencës së vlerësuar të humbjeve. Nëse rrethanat nuk kanë ndryshuar ndjeshëm, dhënia e informacioneve shpjeguese rreth eksperiencës së siguruesit për këtë ekspozim, mund të jetë një mënyrë për të përçar informacion rreth frekuencave të vlerësuar.

IG58 Për arsye rregullatore ose të tjera, disa njësi ekonomike prodhojnë raporte financiare për qëllime të veçanta, të cilat tregojnë rezervat për katastrofën ose balancimin si pasive. Megjithatë, në pasqyrat financiare të përgatitura duke përdorur SNRF-të, këto rezerva nuk janë pasive por janë një përbërës i kapitalit. Prandaj, ato janë subjekt i kërkesave për dhënie informacionesh shpjeguese për kapitalin në SNK 1. SNK 1 kërkon që një njësi ekonomike të japë si informacion shpjegues:

- (a) një përshkrim të natyrës dhe qëllimit të çdo rezerve brenda kapitalit neto;
- (b) informacion që mundëson përdoruesit të kuptojnë objektivat, politikat dhe proceset e menaxhimit të kapitalit të njësisë ekonomike; dhe
- (c) natyrën e çdo kërkesë që imponohet nga jashtë për kapitalin, mënyrën si janë përfshirë këto kërkesa në menaxhimin e kapitalit dhe, nëse gjatë periudhës është pajtuar me ndonjë kërkesë që imponohet nga jashtë për kapitalin për të cilën ajo është subjekt.

Zhvillimi i kërkesave

- IG59 Paragrafi 39(c)(iii) i SNRF kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për zhvillimin e kërkesave (subjekt i lehtësimit kalimtar në paragrafin 44). Dhënia e informacioneve shpjeguese informuese mund të rakordojë këtë informacion me shumën e raportuar në bilanc. Një sigures mund të japë informacion shpjegues veças për shpenzimet për kërkesat jo të zakonshme ose zhvillimet e tyre, duke lejuar përdoruesit të identifikojnë prirjet bazë në performancë.
- IG60 Siç shpjegohet në paragrafin 39(c)(iii) të SNRF, dhënia e informacioneve shpjeguese rreth zhvillimit të kërkesave nuk kërkohet për kërkesa për të cilat pasiguria rreth shumës dhe kohës së pagesave të kërkesave zakonisht zgjidhet brenda një viti. Prandaj, këto dhënie informacionesh shpjeguese zakonisht nuk kërkohen për shumicën e kontratave të sigurimit të jetës. Gjithashtu dhënia e informacioneve shpjeguese për zhvillimin e kërkesave, zakonisht nuk nevojitet për kontrata të përvitshmësh sepse në fakt çdo pagesë periodike vjen nga një kërkesë e veçantë rreth së cilës nuk ka pasiguri.
- IG61 IG Shembulli 5 tregon një format të mundshëm për paraqitjen e informacionit për zhvillimin e kërkesave. Formate të tjera të mundshme mund të japin informacion, për shembull, sipas vitit të aksidentit dhe jo sipas vitit të nënshkrimit. Megjithatë shembulli ilustron një format që mund të jetë i dobishëm, nëse pasivet e sigurimit skontohehen, SNRF nuk kërkon skontimin (paragrafi 25(a) i SNRF).

IG Shembulli 5: Dhënia e informacioneve shpjeguese për zhvillimin e kërkesave						
Ky shembull trajton një format të mundshëm për një tabelë të zhvillimit të një kërkesë për një sigures të përgjithshëm. Gjysma e sipërme e tabelës tregon sesi siguresi vlerëson kërkesat gjithësej për çdo vit nënshkrimi të zhvilluar gjatë kohës. Për shembull, në fund të 20X1, siguresi vlerësoi se do të paguajë kërkesa prej 680NJM për ngjarjet e siguruar që lidhen me kontratat e sigurimit të nënshkruara në 20X1. Në fund të 20X2, siguresi rishikoi vlerësimin e kërkesave kumulative (si ato të paguara ashtu dhe ato për t'u paguar) prej 673NJM.						
Gjysma e poshtme e tabelës rakordon kërkesat kumulative me shumën e paraqitur në bilanc. Së pari pagesat kumulative zbriten për të dhënë kërkesat kumulative të paguara për çdo vit mbi një bazë të paskontuar. Së dyti, nëse pasivet e kërkuara skontohehen, efekti i skontimit zbritet për të dhënë vlerën kontabël në bilanc.						
<i>Viti i nënshkrimit</i>	<i>20X1</i>	<i>20X2</i>	<i>20X3</i>	<i>20X4</i>	<i>20X5</i>	<i>Totali</i>
	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM	NJM
Vlerësimi i kërkesave kumulative						
Në fund të vitit të nënshkrimit	680	790	823	920	968	
Një vit më pas	673	785	840	903		
Dy vjet më pas	692	776	845			
Tri vjet më pas	697	771				
Katër vjet më pas	702					
Vlerësim i kërkesave kumulative	702	771	845	903	968	
Pagesat kumulative	(702)	(689)	(570)	(350)	(217)	
	—	82	275	553	751	1'661

IG Shembull 5: Dhënia e informacioneve shpjeguese për zhvillimin e kërkesave						
Efekti i Skontimit	–	(14)	(68)	(175)	(285)	(542)
Vlera aktuale e njohur në bilanc	–	68	207	378	466	1,119

Rreziku i kredisë, rreziku i likuiditetit dhe rreziku i tregut.

IG62 Paragrafi 39(d) i SNRF kërkon që një sigures të japë informacion shpjegues rreth rrezikut të kredisë, rrezikut të likuiditetit dhe rrezikut të tregut, që do të kërkohej në paragrafët 31-42 të SNRF 7, nëse kontratat e sigurimit do të ishin brenda objektit të tij. Dhënie të tilla informacionesh shpjeguese përfshijnë:

- (a) të dhëna përmbledhëse sasiore rreth ekspozimit të siguresit për ato reziqe të bazuara në informacionin e marë në mënyrë të brendshme për personelin kryesor drejtues (siç përkufizohet në SNK 24); dhe
- (b) informacionin e përshkruar në paragrafët 36-42 të SNRF 7, në madhësinë tashmë jo të mbuluar nga dhënia e informacioneve shpjeguese të trajtuara më sipër.

Dhënia e informacioneve shpjeguese rreth rrezikut të kredisë, rrezikut të likuiditetit dhe rrezikut të tregut mund të jepet ose në pasqyrat financiare ose të përfshihet nëpërmjet referencës së kryqëzuar me pasqyrat të tjera, të tilla si komentet e menaxhimit ose raportin e rrezikut, që janë të disponueshme për përdoruesit e pasqyrave financiare, në të njëjtat terma si pasqyrat financiare dhe në të njëjtën kohë.

IG63 [Fshirë]

IG64 Dhënia e informacioneve shpjeguese informuese rreth rrezikut të kredisë, rrezikut të likuiditetit dhe rrezikut të tregut mund të përfshijë:

- (a) informacion rreth madhësisë në të cilën tipare të tilla si tipari i pjesëmarrjes së mbajtësit të policës së sigurimit, zbusin ose shtojnë këto reziqe.
- (b) një përmbledhje e garancive të rëndësishme dhe niveleve në të cilat garancitë për çmimet e tregut ose normat e interesit ka mundësi që të ndryshojnë flukset e mjeteve monetare të siguresit.
- (c) bazën për përcaktimin e kthimeve të investimit të kredituara për mbajtësit e policave të sigurimit, të tilla nëse kthimet janë fikse, të bazuara në mënyrë kontraktuale mbi kthimin e aktiveve të caktuara ose pjesërisht ose tërësisht subjekt i zgjedhjes së siguresit.

Rreziku i kredisë

IG64A Paragrafët 36-38 të SNRF 7 kërkojnë dhënie informacionesh shpjeguese rreth rrezikut të kredisë. Rreziku i kredisë përcaktohet si ‘rreziku që një palë në një instrument financiar do të dështojë në shlyerjen e një detyrimi dhe do të shkaktojë humbje financiare për palën tjetër’. Kështu, për një kontratë sigurimi rreziku i kredisë përfshin rrezikun që një sigures pëson një humbje financiare për shkak se risiguresi nuk paguan detyrimet e tij sipas kontratës së risigurimit. Gjithashtu, mosmarrëveshjet me risiguresin mund të sjellin një zhvlerësim të aktivitetit të risigurimit të ceduesit. Rreziku i mosmarrëveshjeve të tilla mund të ketë efekt të ngjashëm me rrezikun e kredisë. Kështu dhënia e informacioneve shpjeguese të ngjashme mund të jetë e rëndësishme. Edhe tepërsisht ndaj agjentëve ose ndërmjetësve mund të jenë subjekt i rrezikut të kredisë.

IG64B Një kontratë garancie financiare rimbursos një humbje të pësuar nga mbajtësi, sepse një debitor i caktuar dështon të bëjë pagesën në kohën e duhur. Mbajtësi ekspozohet ndaj rrezikut të kredisë dhe SNRF 7 kërkon që mbajtësi të japë informacione shpjeguese rreth atij rreziku të kredisë. Megjithatë, nga këndvështrimi i siguresit, rreziku i marrë nga siguresi është rrezik sigurimi dhe jo rrezik i kredisë.

IG65 [Fshirë]

IG65A Siguresi i një kontrate të garancisë financiare jep informacione shpjeguese që pajtohen me SNRF 7, nëse ai zbaton SNK 39 në njohjen dhe matjen e kontratës. Nëse lëshuesi zgjedh, kur lejohet nga paragrafi 4(d) i SNRF 4, të zbatojë SNRF 4 në njohjen dhe matjen e kontratës, ai jep informacione shpjeguese, që pajtohen me SNRF 4. Pasojat kryesore janë si vijon:

- (a) SNRF 4 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese rreth kërkesave aktuale krahasuar me vlerësimet e mëparshme (zhvillimi i kërkesave), por nuk kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për vlerën e drejtë të kontratës.
- (b) SNRF 7 kërkon dhënien e informacioneve shpjeguese për vlerën e drejtë të kontratës, por nuk kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për zhvillimin e kërkesave.

Rreziku i likuiditetit

- IG65B Paragrafi 39(a) i SNRF 7 kërkon dhënie informacionesh shpjeguese për analizën e maturimit të pasiveve financiare, e cila tregon maturimet kontraktuale të mbetura. Për kontratat e sigurimit, maturimi kontraktual i referohet datës së vlerësimit kur do të ndodhin flukset e mjeteve monetare kontraktuale të kërkuara. Kjo varet nga faktorë të tillë si ndodhja e ngjarjes së siguruar ose mundësia e gabimit. Megjithatë, SNRF 4 lejon vazhdimin e praktikave kontabël ekzistuese të ndryshme për kontratat e sigurimit. Si pasojë një sigures mund të mos ketë nevojë të bëjë vlerësime të detajuara për flukset e mjeteve monetare që të përcaktojë shumat që ai njej në bilanc. Për të shmangur kërkimin e vlerësimeve të detajuara të flukseve të mjeteve monetare, të cilat nuk kërkohen për qëllime matjeje, paragrafi 39(d)(i) i SNRF thekson se një sigures nuk ka nevojë të bëjë analizën e maturimit të kërkuar nga paragrafi 39(a) i SNRF 7 (d.m.th. që tregon maturimet kontraktuale të mbetura të kontratave të sigurimit), nëse ai jep informacion shpjegues për analizën duke vlerësuar kohën, e shumëve të njohura në bilanc.
- IG65C Një sigures mund të japë informacion që shpjegon një përshkrim përmbledhës tregues të mënyrës sesi mund të ndryshojnë flukset e analizës së maturimit (ose analizës sipas kohës së vlerësuar) nëse mbajtësit e policës së sigurimit ushtrojnë opsionet e gabimit ose të dorëzimit në mënyra të ndryshme. Nëse një sigures konsideron që sjellja e gabimit ka mundësi të jetë e ndjeshme ndaj normave të interesit, siguresi mund të japë informacion shpjegues rreth këtij fakti dhe të tregojë nëse dhëniet e informacioneve shpjeguese rreth rrezikut të tregut e pasqyrojnë këtë ndërvarësi.

Rreziku i tregut

- IG65D Paragrafi 40(a) i SNRF 7 kërkon një analizë ndryshmërie për çdo tip të rrezikut të tregut në datën e raportimit, duke treguar efektin që kanë në fitim ose humbje dhe në kapital, ndryshimet e mundshme të arsyeshme në variablin përkatës të rrezikut. Nëse asnjë ndryshim i arsyeshëm i mundshëm në variablin përkatës të rrezikut nuk do të ndikojë fitimin ose humbjen ose kapitalin, një njësi ekonomike jep informacion shpjegues rreth këtij fakti për t'u pajtuar me paragrafin 40(a) të SNRF 7. Një ndryshim i arsyeshëm i mundshëm në variablin përkatës të rrezikut, mund të mos ndikojë fitimin ose humbjen në shembujt në vijim:
- (a) nëse pasivi i sigurimit jo të jetës nuk skontohej, ndryshimet në normat e interesit të tregut nuk do të ndikojnë fitimin ose humbjen.
 - (b) disa sigures mund të përdorin faktorë vlerësimi që bashkojnë efektin e supozimeve të ndryshme të tregut dhe të jo-tregut, që nuk ndryshojnë me përjashtim të rastit kur siguresi vlerëson se pasivi i tij i njohur i sigurimit nuk është i përshtatshëm. Në disa raste një ndryshim i arsyeshëm i mundshëm në variablin përkatës të rrezikut nuk do të ndikojë mjaftueshmërinë e pasivit të sigurimit të njohur.
- IG65E Në disa modele kontabël, një rregullator specifikon normat e skontimit ose supozime të tjera rreth variablave të rrezikut të tregut, që siguresi përdor në matjen e pasiveve të tij të sigurimit dhe rregullatori nuk ndryshon këto supozime për të pasqyruar në çdo kohë kushtet aktuale të tregut. Në raste të tilla siguresi mund të pajtohet me paragrafin 40(a) të SNRF 7 duke dhënë informacion shpjegues për:
- (a) efektin në fitim ose humbje ose kapital të një ndryshimi të arsyeshëm të mundshëm në supozimin e vendosur nga rregullatori.
 - (b) faktin se supozimi i vendosur nga rregullatori nuk do të ndryshojë domosdoshmërisht në të njëjtën kohë dhe në të njëjtën shumë, ose në të njëjtin drejtim, siç do të nënkuptohej nga ndryshimet në çmimet e tregut ose normat e tregut.
- IG65F Një sigures mund të jetë në gjendje të veprojë për të pakësuar efektin e ndryshimeve në kushtet e tregut. Për shembull, një sigures mund të ketë liri veprimi për të ndryshuar vlerat e dorëzimit ose përfitimet në maturim, ose të ndryshojë shumën ose kohën e përfitimeve për mbajtësin e policës së sigurimit, të cilat vijnë nga tiparet e pjesëmarrjes së lirë. Paragrafi 40(a) i SNRF 7 nuk kërkon që njësi ekonomike të shqyrtojnë efektin potencial të veprimeve të ardhshme të drejtimit, të cilat mund të kompensojnë efektin e ndryshimeve të shpjeguara në variablin përkatës të rrezikut. Megjithatë, paragrafi 40(b) i SNRF 7 kërkon që një njësi ekonomike të japë informacion shpjegues për metodat dhe supozimet e përdorura për përgatitjen e analizave të ndryshëmish. Për t'u pajtuar me këtë kërkesë, një sigures mund të arrijë në përfundimin se ai duhet të japë informacion shpjegues për madhësinë e veprimeve të vlefshme të drejtimit dhe të efektit të tyre në analizën e ndryshëmish.
- IG65G Disa sigures menaxhojnë ndryshmërinë ndaj kushteve të tregut duke përdorur një metodë që ndryshon nga metoda e përshkruar në paragrafin 40(a) të SNRF 7. Për shembull, disa sigures përdorin një analizë të

ndjeshmërisë së vlerës së përfshirë ndaj ndryshimeve në rrezikun e tregut. Paragrafi 39(d)(ii) i SNRF 4 lejon që një sigurues ta përdorë këtë analizë ndjeshmërie për të plotësuar kërkesën në paragrafin 40(a) të SNRF 7. SNRF 4 dhe SNRF 7 kërkojnë që një sigurues të sigurojë analiza ndjeshmërie për të gjitha klasat e instrumentave financiarë dhe të kontratave të sigurimit, por një sigurues mund të përdorë metoda të ndryshme për klasa të ndryshme. SNRF 4 dhe SNRF 7 specifikojnë metodat në vijim:

- (a) analizën e ndjeshmërisë të përshkruar në paragrafin 40(a) të SNRF 7 për instrumentat financiarë ose kontratat e sigurimit;
- (b) metodën e përshkruar në paragrafin 41 të SNRF 7 për instrumentat financiarë ose kontratat e sigurimit; ose
- (c) metodën e lejuar nga paragrafi 39(d)(ii) i SNRF për kontratat e sigurimit.

Ekspozimet ndaj rrezikut të tregut sipas derivativëve të përfshirë

- IG66 Paragrafi 39(e) i SNRF kërkon që një sigurues të japë informacion shpjegues rreth ekspozimeve ndaj rrezikut të tregut sipas derivativëve të përfshirë, që ndodhen në një kontratë bazë të sigurimit, nëse siguruesi nuk kërkohet të matë, dhe nuk e mat derivativin e përfshirë me vlerën e drejtë (për shembull, opsionet e garantuara të të përvitëshmeve dhe përfitimet minimale të garantuara në rast vdekje).
- IG67 Një shembull kontrate që përmban një opsion të garantuar të përvitshmeje është një kontratë në të cilën mbajtësi i policës së sigurimit paguan një prim mujor fiks për tridhjetë vjet. Në maturim, mbajtësi i policës së sigurimit mund të zgjedhë të marrë ose (a) një shumë të vetme të barabartë me vlerën e akumuluar të investimit ose (b) një shumë të përvitshme përgjatë jetës me një normë të garantuar që në fillim (d.m.th. kur filloi kontrata). Për mbajtësit e policave të sigurimit që zgjedhin të marrin shumën e përvitshme, siguruesi mund të pësojë një humbje të rëndësishme, po që se normat e interesit bien ndjeshëm ose nëse mbajtësi i policës së sigurimit jeton më gjatë sesa mesatarja. Siguruesi ekspozohet ndaj rrezikut të tregut dhe rrezikut të rëndësishëm të sigurimit (rreziku i mortalitetit) dhe një transferim i rrezikut të sigurimit ndodh që në fillim, sepse siguruesi fikson çmimin për rrezikun e mortalitetit në këtë datë. Prandaj kontrata është një kontratë sigurimi që nga fillimi. Për më tepër, vetë opsioni i përfshirë i të përvitshmes së garantuar plotëson përkufizimin e një kontrate sigurimi dhe kështu veçimi nuk kërkohet.
- IG68 Një shembull kontrate që përmban përfitime minimale të garantuara në rast vdekje është një kontratë në të cilin mbajtësi i policës së sigurimit paguan një prim mujor për tridhjetë vjet. Shumica e primeve investohen në një fond të përbashkët. Pjesa tjetër përdoret për të blerë mbulesë jete dhe për të mbuluar shpenzimet. Në maturim ose dorëzim, siguruesi paguan vlerën e njësive të fondit të përbashkët në atë datë. Në rast vdekje para maturimit final, siguruesi paguan shumën më të madhe midis (a) vlerës aktuale për njësi dhe (b) një shume fikse. Kjo kontratë mund të shihet si një kontratë hibride që përfshin (a) një investim në fondin e përbashkët dhe (b) një kontratë të përfshirë sigurimi jete, që paguan një përfitim në rast vdekje, të barabartë me shumën fikse minus vlerën aktuale për njësi (por zero nëse vlera aktuale për njësi është më e madhe se shumica fikse).
- IG69 Që të dy këta derivativë të përfshirë plotësojnë përkufizimin e një kontrate sigurimi nëse rreziku i sigurimit është i rëndësishëm. Megjithatë, në të dy rastet rreziku i këmbimit mund të jetë më i rëndësishëm se rreziku i mortalitetit. Nëse normat e interesit ose tregjet e kapitalit bien ndjeshëm, do të ishte mirë që këto garanci të ishin në para. Duke pasur parasysh natyrën afatgjatë të garancive dhe madhësinë e ekspozimeve, një sigurues mund të ndeshë humbje shumë të mëdha. Prandaj, një sigurues mund t'i kushtojë vëmendje të veçantë dhënies së informacioneve shpjeguese rreth ekspozimeve të tilla.
- IG70 Dhënia e informacioneve shpjeguese të dobishme rreth ekspozimeve të tilla mund të përfshijë:
- (a) analizën e ndjeshmërisë të trajtuar më sipër.
 - (b) informacion rreth niveleve ku këto ekspozime fillojnë të kenë një efekt material në flukset e mjeteve monetare të siguruesit (paragrafi IG64(b)).
 - (c) vlerën e drejtë për derivativin e përfshirë, megjithëse as SNRF as SNRF 7, nuk kërkojnë dhënie informacionesh shpjeguese për këtë vlerë të drejtë.

Treguesit kryesorë të performancës

- IG71 Disa sigurues paraqesin dhënie informacionesh shpjeguese rreth asaj se çfarë ata shikojnë si tregues kryesorë të performancës, të tillë si skadimi dhe normat e rinovimit, shumën gjithsej të siguruar, koston mesatare për kërkesë, numrin mesatar të kërkesave për kontratë, vëllimet e reja të biznesit, raportin e kërkesave, raportin e shpenzimeve dhe raportin e kombinuar. SNRF nuk kërkon dhënie të këtyre informacioneve shpjeguese. Megjithatë, dhënia e këtyre informacioneve shpjeguese mund të jetë një mënyrë e dobishme për një sigurues që të shpjegojë performancën e tij financiare gjatë periudhës, dhe të japë informacion rreth rreziqeve që vijnë nga kontratat e sigurimit.

